

WIADOMOŚCI HANDLU ZAGRANICZNEGO

Dwutygodnik Informacji gospodarczych

Wstęp • Rynki towarowe •
Wiadomości polityczno
gospodarcze • Umowy
handlowe i płatnicze •
Reglamentacja obrotów
handlowych • Cła •
• Kronika P. I. H. Z. •

01253

R O K II
Nr. 3/6
1 9 5 1

POLSKA IZBA HANDLU ZAGRANICZNEGO

Tylko do użytku służbowego.

E R R A T A

- Na stronie I w drugim wierszu od dołu przed słowem "tylko" brakuje słowa "nie".
- Na stronie V w przedostatnim wierszu zamiast: "w perspektywicznych" winno być "w długofalowych".
- Na stronie IX w pierwszym wierszu zamiast: "tylko" winno być: "w samych tylko".
- Na stronie X w 19 wierszu po słowie U.S.A. zamiast "ich satelitów" winno być: "i ich satelici".
- Na stronie 2 u góry podtytuł powinien brzmieć: "Obroty ziemniakami w krajach kapitalistycznych".
- Na stronie 34 w ostatnim wierszu zamiast: "marcu i sierpniu" powinno być: "od marca do sierpnia".
Nawias należy zamknąć.
- Na stronie 41 w pierwszym wierszu od góry po słowie: "pod dostatkiem" winno być: "importowanych surowców oraz siły roboczej".
- Na stronie 42 w 8 wierszu od dołu, "w" powinno być przesunięte do 9-go wiersza do "ponad".
- Na stronie 47 w 14-tym wierszu od góry zamiast: "starczając" winno być "wystarczając".
- Na stronie 48 w wierszu 21-ym od dołu po liczbie "96,1 mil." brak: "Ł".
- Na stronie 51 w 23-cim wierszu od góry zamiast: "g" powinno być "S".
- Na stronie 52 w 20-tym wierszu od góry powinno być: "z Belgii" zamiast "w Belgii".
- Na stronie 52 w 6-tym wierszu od dołu zamiast: "Austrii" powinno być: "Australii".
- Na stronie 57 w 12-tym wierszu od góry zamiast: "przyspożył" winno być "przysporzył".
- Na stronie 62 w 5-tym wierszu od góry ^{między} słowami Quebracho, Ekstrakt skreślić przecinek.
- Na stronie 69 w 21-ym wierszu przed "100.000 m³" powinno być: "papierówki".
- Na stronie 72 w 15-ym wierszu po słowie "kolejnych" skreślić "następujących".
- Na stronie 73 w 34-ym wierszu opuszczono słowo "tysięcy" po liczbie "1.250".
- Na stronie 84 w 3-cim wierszu od dołu po słowie: "yarda" brakuje: "do", a w 5-tym wierszu po "Nr.42" brak "z dnia 5.I.1951".

8. MARZ. 1951

Wstęp:

Rozwój gospodarczy Krajów Socjalizmu.

I. Rynki towarowe:	str.
Obroty ziemniakami w krajach kapitalistycznych.....	2
Eksport mięsa z Argentyny.....	3
Produkcja cukru w Niemczech Zach.....	5
Produkcja jaj w 1950 r.....	6
Rynki węglowe.....	7
Wydobycie ropy naftowej w krajach kapitalistycznych	12
Produkcja papieru gazetowego w krajach kapitalistycznych.....	16
Sytuacja na światowych rynkach włókienniczych.....	17
Notowania bawełny na głównych rynkach światowych...	21
Notowania aukcyjne wełny australijskiej.....	22
Kapitalistyczny rynek żelaza i stali w r.1950.....	26
Ceny stali martenowskiej w niektórych krajach Europy Zachodniej.....	30
Wytwórczość maszyn do pisania w Czechosłowacji.....	33

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze.

Albania	- Wyniki wykonania planu w 1950 r...	35
Bułgaria	- Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w 1950 r.....	36
Czechosłowacja	- Wzmocnienie stanu finansów.....	37
Chińska Rep.Lud.	- Postępy w przemyśle Półn.Zach.Chin	38
Niemiecka Rep.Dem.	- Wyniki wykonania narodowego planu gospodarczego 1950 r.....	43
Rumuńska Rep.Lud.	- Osiągnięcia naftiarzy.....	44
Wietnamska Rep.Dem.	- Sukcesy ekonomiczne.....	45
Anglia	- Wpływ zbrojeń na gospodarkę angielską	46
Belgia	- Z belgijskiego przemysłu włókienn.	52
Francja	- Francuski handel zagraniczny.....	52
Holandia	- Handel zagraniczny.....	55
Niemcy Zachod.	- Handel zagraniczny w r.1950.....	55
Szwajcaria	- Kontrola nad reeksportem.....	57
Szwecja	- Handel zagraniczny w r.1950.....	58
Włochy	- Wzrost kosztów utrzymania.....	60
Afganistan	- Wzrost wpływów St.Zjedn.....	61
Argentyna	- Argentyński handel zagraniczny....	61
Brazylia	- Wywóz rudy żelaznej.....	63
Kanada	- Eksport 1950 r.....	64
Pakistan	- Wzmocnienie wpływów St.Zjedn. w Pakistanie.....	65
Stany Zjedn.	- Nowe ograniczenia w zużyciu aluminium i kauczuku.....	66

8. MARZ. 1951

Wstęp

Rozwój gospodarczy krajów socialistycznych.

I. Rynek towarów:

5	Obroty ziemniakami w krajach kapitalistycznych
5	Eksport mięsa z Argentyny
5	Produkcja cukru w Niemczech Zach.
6	Produkcja łań w 1950 r.
7	Rynek węglowy
12	Wydobyte ropy naftowej w krajach kapitalistycznych
16	Produkcja papieru gazetowego w krajach kapitalistycznych
17	Synteza na światowych rynkach wielkimolekularnych
21	Notowania gwoździ na światowych rynkach
22	Notowania sukienek wełny australijskiej
26	Kapitałizacyjny rynek żelaza i stali w r. 1950
30	Geny stali martenowskiej w niektórych krajach
33	Europejska Zachodnia
33	Wytwarzanie maszyn do pisania w Czechosłowacji

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze

35	Albania	Wyniki wykonania planu w 1950 r.
35	Bulgaria	Wyniki wykonania Narodowego Planu
35		Gospodarczego w 1950 r.
37	Czechosłowacja	Wzmocnienie stanu finansów
38	Chńska Rep. Lud.	Postępy w przemyśle Półn. Zach. Chiny
42	Niemiecka Rep. Dem.	Wyniki wykonania narodowego planu gospodarczego 1950 r.
44	Rumuńska Rep. Lud.	Odciążenie naciski
45	Wietnamska Rep. Dem.	Sukcesy ekonomiczne
45	Anglia	Wpływ skrócenia na gospodarkę angielską
45	Belgia	Z belgijskiego przemysłu włókienn.
45	Francja	Francuski handel zagraniczny
45	Holandia	Handel zagraniczny
45	Niemcy Zachod.	Handel zagraniczny w r. 1950
47	Szwajcaria	Kontrola nad reekspoztem
48	Szwecja	Handel zagraniczny w r. 1950
60	Włochy	Wzrost kosztów utrzymania
61	Afganistan	Wzrost wpływów St. Zjedn.
61	Argentyna	Argentynski handel zagraniczny
62	Brzylia	Wzrost rudy żelaznej
64	Kanada	Eksport 1950 r.
65	Pakistan	Wzmocnienie wpływów St. Zjedn.
65	Pakistanie	
65		Nowe ograniczenia w eksporcie
68		minimum i kanonizacji

SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI

W "WIADOMOŚCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr.6
/dokończenie/

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze /o.d./ str.

- Urugwaj - Niemieckie izby handlowe 67
w Ameryce Południowej..... 67
Międzynarodowa Organizacja Rozdziału Surowców..... 67

III.A. Umowy handlowe..... 69

III.B. Reglamentacja obrotów handlowych..... 78

III.C. Cła..... 83

IV. Kronika P.I.H.Z..... 85

Z a ł ą c z n i k i

1. Życie gospodarcze i handel zagraniczny w krajach kapitalistycznych w IV kw.1950 r.
2. Przemysł cukrowniczy w Krajach Demokracji Ludowej i w państwach kapitalistycznych.
3. Sytuacja na rynkach wełny.
4. Notowania giełd towarowych.
5. Wykresy cen: kauczuku, bawełny i cyny.

W obecnym okresie państwa bloku demokratycznego i anty-imperialistycznego panują nad więcej niż nad czwartą częścią globu ziemskiego, której ludność stanowi 800 milionów, to jest przeszło jedną trzecią ludzkości.

O coraz zwiększającej i wzmagającej się sile obozu pokoju i demokracji - oraz o słabnącej pozycji imperializmu świadczą dobitnie: wzrost ruchu demokratycznego i wzmocnienie wpływu partii komunistycznych wśród mas ludowych w państwach kapitalistycznych, wzrost ruchu narodo-wywoleńczego w krajach kolonialnych i zależnych, wreszcie potężnie rozwijający się ruch zwolenników pokoju.

W tym czasie gdy państwa obozu socjalizmu rozwijają się, postępują według praw ekonomicznych, zapewniających ciągły wzrost sił wytwórczych, plan zwiększenia produkcji i podniesienie dobrobytu mas ludowych - w państwach obozu imperializmu działają tywiolowe prawa produkcji kapitalistycznej, odbywa się niszczenie sił wytwórczych, pogracanie drobnej warstwy kapitalistów i ubożenie mas ludowych.

Oboz socjalizmu i oboz kapitalizmu charakteryzują tyko odmienne i w zasadzie przeciwstawne drogi rozwoju,

II. Wiadomości polityczno-gospodarsze (o. d.)

Urugwaj - Niemieckie tony handlowe 67
w Ameryce Południowej 67
Międzynarodowa Organizacja Rozdziału Siłowców 67

III.A. Umowy handlowe 69

III.B. Reglamentacja opłat handlowych 78

III.C. Cia 82

IV. Kronika P.I.H.E. 82

Z a z a c z n i k

1. Zycie gospodarsze i handel zagraniczny w krajach kapitalistycznych w IV kw. 1950 r.
2. Przemysł cukrowniczy w krajach Demokracji Ludowej i w państwach kapitalistycznych.
3. Sytuacja na rynkach węgla.
4. Notowania giełd towarowych.
5. Wykresy cen: kanoniku, bawelny i cyny.

ROZWÓJ GOSPODARCZY KRAJÓW SOCJALIZMU.

1950 rok zakończył pierwszą połowę XX stulecia Minio-
ne półwiecze obfitowało w wielkie wydarzenia historyczne.
Były to lata triumfu niezwyciężonych idei marksizmu - leni-
nizmu, lata największych przemian społecznych.

Wielka październikowa rewolucja socjalistyczna znamio-
nuje w powszechnej historii ludzkości zasadniczy zwrot od
starego świata kapitalistycznego do nowego świata socjali-
stycznego. Kierowana przez partię Lenina - Stalina klasa
robotnicza Rosji, po zdobyciu władzy politycznej w październiku 1917 r., śmiało wprowadziła kraj na jeszcze niezbadaną drogę tworzenia społeczeństwa socjalistycznego.

Po pierwszej wojnie światowej Z.S.R.R. było jedynym państwem, które wkroczyło na drogę budowy socjalizmu. W wyniku drugiej wojny światowej i historycznego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad faszystowskimi Niemcami i imperia-
listyczną Japonią, od systemu kapitalistycznego odpadł szereg państw, które wkroczyły za przykładem Związku Radzieckiego na drogę budowy socjalizmu. Okres powojenny charakteryzuje wzrost i wzmocnienie sił obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, zmniejszenie i osłabienie obozu kapitalizmu. Największym wydarzeniem ostatnich lat jest druzgocący pogrom kuomintangowskiej klikii reakcyjnej i powstanie nowych wol-
nych Chin. Historyczne zwycięstwo chińskiej komunistycznej partii, zadało cios całemu systemowi imperializmu. Wielkie znaczenie ma również stworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej zakładającej podwaliny przyszłych zjednoczonych miłujących pokój demokratycznych Niemiec.

W obecnym okresie państwa bloku demokratycznego i anty-imperialistycznego panują nad więcej niż nad czwartą częścią globu ziemskiego, której ludność stanowi 800 milionów, to jest przeszło jedną trzecią ludzkości.

O coraz zwiększającej i wzmagającej się sile obozu pokoju i demokracji - oraz o słabnącej pozycji imperializmu świadczą dobitnie: wzrost ruchu demokratycznego i wzmocnienie wpływu partii komunistycznych wśród mas ludowych w państwach kapitalistycznych, wzrost ruchu narodowo-wyzwoleńczego w krajach kolonialnych i zależnych, wreszcie potężnie rozwijający się ruch zwolenników pokoju.

W tym czasie gdy państwa obozu socjalizmu rozwijają się, postępuje według praw ekonomicznych, zapewniających ciągły wzrost sił wytwórczych, plan zwiększenia produkcji i podniesienie dobrobytu mas ludowych - w państwach obozu imperializmu działają żywiołowe prawa produkcji kapitalistycznej, odbywa się niszczenie sił wytwórczych, bogacenie drobnej warstwy kapitalistów i ubożenie mas ludowych.

Obóz socjalizmu i obóz kapitalizmu charakteryzują tylko odmienne i w zasadzie przeciwstawne drogi rozwoju,

1950 rok zakończył pierwszy półwiecie XX stulecia. Minio-
ne półwiecie odłżywało w wielkie wydarzenia historyczne.
Były to lata triumfu niezwykłych idei marksizmu - leni-
nizmu, lata największych przemian społecznych.

Wielka państwowa rewolucja socjalistyczna zmio-
niła w powstanie historii ludzkości zasadniczy zwrot od
starego świata kapitalistycznego do nowego świata socja-
listycznego. Kierowana przez partię Lenina - Stalina klasa
robotnicza Rosji, po zdobyciu władzy politycznej w państwie
w roku 1917 r., zmiała wprowadzić kraj na jeszcze niezada-
ne drogi tworzenia społeczeństwa socjalistycznego.

Po pierwszej wojnie światowej Z.S.R.R. było jedynym
państwem, które wkroczyło na drogę budowy socjalizmu. W wy-
niku drugiej wojny światowej i historycznego zwycięstwa
Związku Radzieckiego nad faszystowskimi Niemcami i imperia-
listyczną Japonią, od systemu kapitalistycznego odpadł sze-
ste państw, które wkroczyły za przykładem Związku Radzieckie-
go na drogę budowy socjalizmu. Okres powojenny charakteryzo-
wał wzrost i wzmocnienie sił oporu pokój, demokracji i so-
cjalizmu, zmniejszenie i osłabienie oporu kapitalizmu. Naj-
większym wydarzeniem ostatnich lat jest drugość pokon-
anie kłopotliwej klęki reakcyjnej i powstanie nowych wol-
nych Chin. Historyczne zwycięstwo chińskiej komunistycznej
partii, zadość uczynienie systemowi imperializmu. Wielkie
znaczenie ma również stworzenie Niemieckiej Republiki Demo-
kratycznej zakładającej podwaliny przyszłych zjednoczonych
niemieckich państw demokratycznych Niemiec.

W obecnym okresie państwa bloku demokratycznego i anty-
imperialistycznego państwa nad wieść nie nadzwyczajnie
głównie ziemskiego, której ludność stanowi 600 milionów, to
jest przeszło jedna trzecia ludzkości.

O coraz zwiększającej i wzmagającej się siły oporu
pokój i demokracji - oraz o słabnącej pozycji imperializmu
świadczą dobitnie: wzrost ruchu demokratycznego i wzmocnie-
nie wpływów partii komunistycznych wśród mas ludowych w pa-
ństwach kapitalistycznych, wzrost ruchu narodowo-wyzwoleńcze-
go w krajach kolonialnych i zależnych, wreszcie potężnie
rozwijający się ruch zwolenników pokoju.

W tym czasie gdy państwa oporu socjalizmu rozwija-
ją się, postępuje według praw ekonomicznych, zapewnionych
ciągły wzrost sił wytwórczych, plan zwiększenia produkcji
i podniesienie dobrobytu mas ludowych - w państwach oporu
imperializmu dążą do zwiększenia produkcji kapitali-
stycznej, odbywa się niszczenie sił wytwórczych, pogłębianie
drobnej warstwy kapitalistów i upadanie mas ludowych.

Opór socjalizmu i opór kapitalizmu charakteryzują ty-
ko odmienne i w zasadzie przeciwstawne drogi rozwoju.

lecz również dwa różne systemy stosunków ekonomicznych.

System stosunków ekonomicznych Związku Radzieckiego oraz państw, które stworzyły obóz demokratyczny i włączyły się w ogólny nurt rozwoju socjalistycznego, opiera się na zasadach równości, poszanowania niezależności narodowej i niezawisłości wielkich i małych państw. Stosunkom ekonomicznym między tymi państwami przyświeca duch współpracy, którego celem jest wzmocnienie wzajemnej pomocy, wykonanie planów gospodarki narodowej oraz podniesienie poziomu życia materialnego i kulturalnego pracujących.

Stosunki ekonomiczne państw obozu kapitalizmu polegają na eksploatacji państw zależnych oraz kolonii przez państwa imperialistyczne, panowanie kapitalistycznych państw silniejszych nad państwami słabszymi pod względem ekonomicznym. Stosunki te ujawniają bezlitosną walkę o rynki zbytu i źródła surowca. Kierujące obozem imperializmu Stany Zjednoczone A.P. dążą do pozbawienia innych państw zarówno samodzielności ekonomicznej jak i niezależności narodowej oraz do wprzęgnięcia ich ekonomiki do swych agresywnych planów o panowaniu nad światem.

xxxx

Nieustannie rośnie potęga Związku Radzieckiego, który kroczy na czele obozu demokratycznego i przewodzi w walce o trwały pokój.

Wielka siła życiowa radzieckiego systemu socjalistycznego wypływa przede wszystkim z nowego układu stosunków wytwórczych, powstałych w wyniku Wielkiej Październikowej rewolucji socjalistycznej, która zniszczyła wszelki wyzysk człowieka przez człowieka. Rewolucja Październikowa znosząc prywatną i ustanawiając społeczną własność środków i narzędzi produkcji, przekształciła ciężką jak brzemień niewolnika, pracę dla kapitalisty i obszarnika w carskiej Rosji, w dzieło honoru, dzielności i bohaterstwa.

W państwach kapitalistycznych siłę roboczą sprzedaje się i kupuje się tak jak każdy inny towar, przy czym na rynku pracy zawsze istnieje nadmiar siły roboczej tworzący ogromną armię bezrobotnych. W ZSRR, gdzie odbywa się gwałtowny rozwój gospodarki narodowej, bezrobocia nie ma i być nie może. W państwie socjalistycznym siłą roboczą dysponuje się w sposób planowy, odpowiednio do potrzeb poszczególnych gałęzi i nawet oddzielnych przedsiębiorstw. Na tym polega największa przewaga planowej gospodarki socjalistycznej nad gospodarką kapitalistyczną.

Socjalistyczny system gospodarki zapewnia szybkie tempo rozwoju. Przemysł Związku Radzieckiego przekroczył w 1949 roku poziom produkcji 1929 r. prawie 9-krotnie. U.S.A. w tym samym czasie zwiększyły volumen produkcji przemysłowej tylko 1,6 razy i znajdowały się na poziomie niższym niż w 1948 r. Francja i Belgia jeszcze nie osiągnęły poziomu przedwojennego.

Ileż również dwa różne systemy stosunków ekonomicznych. System stosunków ekonomicznych Związku Radzieckiego oraz państw, które stworzyły oddzielną demokrację i walczyły się w ogólnym nurcie rozwoju socjalistycznego, opiera się na zasadach równości, pozostawiania niezależności narodowej i niezależności wielkich i małych państw. Stosunkom ekonomicznym między tymi państwami przyswajają się duch współpracy, którego celem jest wzmacnianie wzajemnej pomocy, wykonanie planów gospodarki narodowej oraz podniesienie poziomu życia materialnego i kulturalnego pracujących.

Stosunki ekonomiczne państw obozu kapitalizmu polegają na eksploatacji państw zależnych oraz kolonii przez państwa imperialistyczne, panowanie kapitalistycznych państw alijowanych nad państwami zależnymi pod względem ekonomicznym. Stosunki te ujawniają bezwzględnie walkę o rynek zbytu i źródła surowców. Kierujące obozem imperializmu Stany Zjednoczone A.P. dążą do pozostawienia innych państw zarówno samodzielności ekonomicznej jak i niezależności narodowej oraz do wprzęgnięcia ich ekonomiki do swych agresywnych planów o panowaniu nad światem.

XXXX

Niewątpliwie rośnie potęgą Związek Radziecki, który kryje na ciele obozu demokratycznego i przewodzi w walce o trwały pokój.

Wielka siła życiowa radzieckiego systemu socjalistycznego wypływa przede wszystkim z nowego układu stosunków wytworzonych, powstałych w wyniku Wielkiej Radzieckiej rewolucji socjalistycznej, która zniszczyła wszelki wyzysk człowieka przez człowieka. Rewolucja Radziecka znalazła przywrócić i ustanawiać społeczny własność środków i narzędzi produkcji, przekształcać ciężką jak przedtem niewolnicą, pracę dla kapitalisty i opasarnika w carzkiej Rosji, w dzieło honoru, dzielności i bohaterstwa.

W państwach kapitalistycznych się robotnicy sprzedają się i kupują się tak jak każdy inny towar, przy czym na rynku pracy zawsze istnieje nadmiar siły roboczej tworzącej ogromną armię bezrobotnych. W ZSRR, gdzie odbywa się gwałtowny rozwój gospodarki narodowej, bezrobocie nie ma i być nie może. W państwie socjalistycznym siła robocza dysponuje się w sposób planowy, odpowiednio do potrzeb potrzebujących. Głęboko i nawet oddzielnych przedsiębiorstw. Na tym polega największa przewaga planowej gospodarki socjalistycznej nad gospodarką kapitalistyczną.

Socjalistyczny system gospodarki zapewnia szybkie tempo rozwoju. Przemysł Związku Radzieckiego przekroczył w 1949 roku poziom produkcji 1929 r. prawie 9-krotnie. U.S.A. w tym samym czasie zwiększył wolumen produkcji przemysłowej tylko 1,6 razy i znajdował się na poziomie niższym niż w 1948 r. Francja i Belgia jeszcze nie osiągnęły poziomu przedwojennego.

Socjalistyczny planowy system gospodarki uzyskał jeszcze większą przewagę nad systemem kapitalistycznym w okresie powojennym. W tym czasie gdy ekonomika państw kapitalistycznych znajduje się w stanie bankructwa, Związek Radziecki przeżywa potężny rozwój we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

Naród radziecki, zajęty pracą twórczą, pewny swojej przyszłości jest żywotnie zainteresowany w zachowaniu pokoju.

Z.S.R.R. stoi na czele narodów miłujących wolność i walczących o trwały pokój.

Wykorzystując wyższość socjalistycznej gospodarki planowej naród radziecki pod kierownictwem swojej bolszewickiej partii pomyślnie wykonuje zadania, wyznaczone przez powojenny plan pięcioletni. Już przy końcu 1947 r. przemysł ZSRR osiągnął przedwojenny poziom produkcji, a w IV kwartale 1949 r. średniomiesięczna produkcja globalna przekroczyła o 53% poziom 1940 r. i przewyższyła rozmiary produkcji ustalonej przez plan pięcioletni na 1950 r. W ciągu 10 miesięcy 1950 r. poziom przedwojenny produkcji globalnej w Związku Radzieckim przekroczono o 70%. W podstawowych gałęziach przemysłu plan również wyprzedzono w znacznym stopniu.

Zadanie planu 5-letniego w % do 1940r.	Wykonanie planu 5-letniego przez 10 m-cy 1950 w % do odpowiedniego okresu 1940 roku.
--	--

Wydobycie węgla	151	157
Wydobycie ropy naftowej	114	121
Wytap żelaza	135	128
Wytap stali	135	148
Produkcja wyr.walcowanych	135	158
Produkcja elektroenergii	170	187
Produkcja maszyn	200	220

Wielkie postępy poczyniło rolnictwo socjalistyczne. Globalny urodzaj zboża w 1950 r. wynosił 7 mld 600 mil. pudrów, co stanowi o 300 mil. pudrów więcej niż w roku 1940. Globalny urodzaj bawełny przekroczył poziom 1940 r. więcej niż o 40%. W znacznym stopniu wyprzedzono poziom przedwojenny hodowli bydła.

Ogromne sukcesy przemysłu i rolnictwa stwarzają nowe szerokie możliwości dalszego podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia narodu radzieckiego. Nieustanny wzrost stopy życiowej mas pracujących jest jednym z praw rozwoju ekonomicznego radzieckiego państwa socjalistycznego.

Rząd radziecki czterokrotnie po wojnie dokonał obniżki cen detalicznych na towary masowego spożycia. Obniżka cen detalicznych doprowadziła do podwyższenia siły nabywczej rubla i do znacznego wzrostu realnej płacy zarobkowej.

W 1949 r. dochody robotników i pracowników zwiększyły się o 24% w porównaniu z poziomem przedwojennym z 1940 r. Dochody chłopów w tym czasie zwiększyły się więcej niż o 30%. W 1950 r. nastąpił dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i pracowników oraz dochodów chłopów. Naród radziecki pewnie zmierza do osiągnięcia stanu obfitości dóbr spożycia w swoim państwie.

Pomyślnie wciela się w życie Stalinowski plan przekształcenia przyrody, który nie jest do pomyślenia w warunkach kapitalizmu. Z wielkim entuzjazmem wznosi się gigantyczna budowle komunizmu - elektrownie: Kujbyszewska, Stalin - gradzka, Kachowska, kanały: Główny Turkmeński, Południowo-Ukraiński, Północno-Krymski, Wołgo-Doński. Te nie spotykane co do rozmiarów budowle pozwolą przekształcić przyrodę na ogromnych obszarach Przykaspia, Zawołża, Turkmenii, Ukrainy, Krymu, okręgu Stalingradzkiego i rostowskiego, oraz przekształcić znaczne obszary w urodzajne ziemie by wykorzystać je do wzrostu pomyślności narodu. Wzmocnią one jeszcze bardziej potęgę ekonomiczną państwa Rad i rozszerzą bazę materialną komunizmu. Dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego znaczne sukcesy-osiągnęły państwa demokracji ludowej, które pewnie kroczą drogą budowy socjalizmu. Rozwijająca się w gwałtownym tempie ekonomika socjalistyczna ZSRR wymownie udowodniła całemu światu swoją wyższość i stała się podwaliną oraz źródłem praktycznego doświadczenia dla państw demokracji ludowej.

Ujawszy w swe ręce ster władzy politycznej unaradawiając przemysł, banki, środki łączności i transportu, świat pracy tych państw ma pełną możliwość szybkiego rozwoju życia gospodarczego na drodze do socjalizmu.

Już w 1948 r. poziom przedwojenny produkcji przemysłowej został przekroczony we wszystkich państwach demokracji ludowej.

W tym samym czasie przemysł wielu państw kapitalistycznych Europy, bez porównania mniej zniszczony w okresie drugiej wojny światowej, jeszcze nie osiągnął przedwojennego poziomu produkcji.

W państwach demokracji ludowej pomyślnie wykonano ządania odbudowy i rozbudowy produkcji przemysłowej. Bułgaria i Czechosłowacja przekroczyły plany dwuletnie i przystąpiły do realizacji pierwszych pięciolatek w ciągu których będzie zbudowany fundament socjalistyczny ich ekonomiki. Polska i Węgry, przedterminowo wykonały w 1949 r. swe trzyletnie plany gospodarki narodowej i przystąpiły do realizacji planów wieloletnich. Wielkie postępy poczyniła gospodarka narodowa Albanii, która wykonuje swój pierwszy plan dwuletni. Przekracza plany produkcyjne przemysł Rumunii ludowo-demokratycznej.

We wszystkich państwach demokracji ludowej w szybkim tempie i przy decydującej pomocy Związku Radzieckiego rozwija się przede wszystkim przemysł maszynowy. Pomyślny

W 1949 r. dochody robotników i pracowników zwiększyły się o 24% w porównaniu z poziomem przedwojennym z 1940 r. Dochody chłopów w tym czasie zwiększyły się więcej niż o 30%. W 1950 r. nastąpił dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i pracowników oraz dochodów chłopów. Narodziła się pewnie nadzieja do osiągnięcia stanu obfitości dóbr spożywczych w swoim państwie.

Formyścin wolał się w życie Stalinowski plan przekształcenia przyrody, który nie jest do pominięcia w warunkach kapitalizmu. Z wielkim entuzjazmem wkładał się gigantyczny budowie komunizmu - elektryczność, Stalin - Grabska, Kachowska, Kanały: Gidny, Turkmeński, Południowo-Ukrainski, Północno-Krymski, Wołgo-Doński. To nie spotykało na co do rozmiarów budowie pozwoli przekształcić przyrodę na ogromnych obszarach Przewalski, Zewoła, Turkmeni, Ukraina, Krymu, okrogu Stalinowskiego i roztawskiego, oraz przekształcić znaczne obszary w rolnicze ziemie by wykorzystać je do wzrostu pomyślności narodu. Wzmocnił one jeszcze bardziej potęgę ekonomiczną państwa Rad i rozszerzył pa- ze materialną komunizmu. Dzięki praterkiej pomocy Związku Radzieckiego znaczne sukcesy osiągnęły państwa demokratyczne, które pewnie kroczą drogą budowy socjalizmu. Rozwijając się w gwałtownym tempie ekonomika socjalistyczna ZSRR wymownie udowodniła całemu światu swoją wyższość i stała się podwaliną oraz źródłem praktycznego doświadczenia dla państw demokratycznych Indii.

Ujętą w swe ręce starą władzę polityczną naradziła się przemysł, banki, środki finansowe i transport, świat pracy tych państw ma pełną możliwość szybkiego rozwoju życia gospodarczego na drodze do socjalizmu.

Już w 1948 r. poziom przedwojenny produkcji przemysłowej został przekroczony we wszystkich państwach demokratycznych Indii.

W tym samym czasie przemysł wielu państw kapitalistycznych Europy, bez porównania mniej zniszczony w okresie drugiej wojny światowej, jeszcze nie osiągnął przedwojennego poziomu produkcji.

W państwach demokratycznych Indii pomyślnie wykonano badania obudowy i rozbudowy produkcji przemysłowej. Bułgaria i Czechosłowacja przekroczyły plany dwuletnie i przystąpiły do realizacji pierwszych pięcioletek w ciągu których będzie zbudowany fundament socjalistyczny ich ekonomiki. Polska i Węgry, przedterminowo wykonały w 1949 r. swe trzyletnie plany gospodarki narodowej i przystąpiły do realizacji planów wieloletnich. Wielkie postępy poczyniła gospodarka narodowa Albanii, która wykonuje swój pierwszy plan dwuletni. Przekracza plany produkcyjne przemysłu Rumunii i Indii-demokratycznych.

We wszystkich państwach demokratycznych Indii w szybkim tempie i przy decydującej pomocy Związku Radzieckiego rozwija się przede wszystkim przemysł maszynowy. Pomyślnie

rozwój produkcji maszyn stwarza warunki niezbędne do wyposażenia przemysłu, transportu i rolnictwa w nową technikę, do socjalistycznej przebudowy rolnictwa, do zbudowania socjalizmu. W krótkim okresie czasu wzniesiono dziesiątku zakładów przemysłowych, stworzono szereg nowych gałęzi przemysłu. Systematycznie zwiększa się udział sektora socjalistycznego w gospodarce narodowej. Ciągły wzrost produkcji przemysłowej w Polsce, Czechosłowacji, na Węgrzech, Bułgarii, Rumunii i Albanii jest przede wszystkim, następstwem stworzenia w tych państwach rządów demokracji ludowej, rozwijającego się współzawodnictwa socjalistycznego, rosnącej świadomości socjalistycznej pracujących, którzy trudzą się teraz dla siebie i dla swego państwa. Ofiarną pracą dla dobra państwa, dla zwiększenia jego potęgi ekonomicznej, pracujący państw demokracji ludowej przyczyniają się do wzmocnienia obozu pokoju i krzyżowania planów podżegaczy wojennych.

Osiągnięcia w dziedzinie wykonania planów gospodarki narodowej 1950 r. potwierdzają zdecydowaną wolę narodów tych państw do pełnego zrealizowania planów wieloletnich, które przewidują wspaniały rozwój ekonomiczny i mają na celu budowę podstaw socjalizmu.

Pomyślnie rozwija się rolnictwo. W Polsce urodzaj czterech głównych kultur zbożowych w 1950 r. był o 3% większy, niż w 1949. Pogłowie wielkiego bydła rogatego zwiększyło się w porównaniu z 1949 r. o 15%. Na Węgrzech w 1950 r. urodzaj pszenicy przewyższył urodzaj poprzedniego roku o 16%, urodzaj żyta - o 8,8%. W Rumuńskiej republice ludowej urodzaj zbóż 1950 r. był o 43% większy, niż w 1949 r. Poważne sukcesy również osiągnęły w produkcji rolniczej pozostałe państwa demokracji ludowej.

Szybko rośnie spółdzielczość produkcyjna gospodarstw chłopskich. Bogate historyczne doświadczenie kołchozów radzieckich szeroko wykorzystuje się w państwach demokracji ludowej. W Rumunii liczba spółdzielni produkcyjnych przybliżyła się do 1000. W Bułgarii na 1. listopada 1950 r. liczono już 2562 P.K.Z.Ch., które zrzeszyły 48% gospodarstw chłopskich i 43,6% wszelkiej uprawnej powierzchni. Rozwija się spółdzielczość produkcyjna gospodarstw chłopskich w Polsce, Czechosłowacji, na Węgrzech i w Albanii.

Rok 1950 dowiódł, że rozkwit produkcji socjalistycznej prowadzi do polepszenia warunków życia mas pracujących w tych państwach, gdzie nie tylko całkowicie i na zawsze zostało zlikwidowane bezrobocie, lecz nieustannie rośnie liczba zatrudnionych w przemyśle. We wszystkich państwach demokracji ludowej podwyższono płacę zarobkową. Na Węgrzech, w Czechosłowacji i innych państwach demokracji ludowej przeprowadzono obniżkę cen. Poważnie zwiększyło się przypadające na głowę ludności spożycie towarów masowych, polepszyły się warunki mieszkaniowe, rozszerzono ubezpieczenie społeczne i oświatę ludową. W perspektywnych planach państw demokracji ludowej zaplanowano dalsze podwyższenie poziomu

rozwoj produkcji maszyn stwarza warunki niezbędne do wypo-
 sażenia przemysłu, transportu i rolnictwa w nową technikę,
 do socjalistycznej przebudowy rolnictwa, do zbudowania so-
 cjalizmu. W krótkim okresie czasu wzniesiono dziesiątki za-
 kładów przemysłowych, stworzono szereg nowych gałęzi prze-
 mysłu. Systematycznie zwiększa się udział sektora socjali-
 stycznego w gospodarce narodowej. Ciągle wzrasta produkcja
 przemysłowej w Polsce, Czechosłowacji, na Węgrzech, Bułga-
 rii, Rumunii i Albanii. Jest przede wszystkim następstwem
 stworzenia w tych państwach rządów demokratycznej ludowej, roz-
 wijającego się wpaźniawodnictwa socjalistycznego, rosnącej
 świadomości socjalistycznej pracujących, którzy trudzą się
 teraz dla siebie i dla swego państwa. Ofiarują pracę dla
 dobra państwa, dla zwiększenia jego potęgi ekonomicznej,
 pracujący państw demokratycznej ludowej przyczyniają się do
 wzmocnienia obronę pokoju i krzyżowania planów podległych
 wojennych.

Osiągnięcia w dziedzinie wykonania planów gospodarki
 narodowej 1950 r. potwierdzają zdecydowane wole narodów
 tych państw do pełnego zrealizowania planów wieloletnich,
 które przewidują wspaniałą rozwój ekonomiczny i mają na ce-
 lu budowę państw socjalizmu.

Temyście rozwija się rolnictwo. W Polsce urodzaj osto-
 tych głównych kultur zbożowych w 1950 r. był o 3% większy,
 niż w 1949. Pogłowie wielkiego bydła rogatego zwiększyło
 się w porównaniu z 1949 r. o 15%. Na Węgrzech w 1950 r.
 urodzaj pszenicy przewyższył urodzaj poprzedniego roku o
 16%, urodzaj żyta - o 8,8%. W Rumuńskiej republice ludowej
 urodzaj zbóż 1950 r. był o 43% większy, niż w 1949 r. Powołano
 sukcesy również osiągnięły w produkcji rolniczej pozostałe
 państwa demokratycznej ludowej.

Szybko rośnie spódnizielność produkcyjna gospodarstw
 chłopskich. Bogate historyczne doświadczenia rolników ra-
 dzieckich szeroko wykorzystuje się w państwach demokraty-
 ludowej. W Rumunii liczba spódnizielni produkcyjnych przy-
 bliża się do 1000. W Bułgarii na 1 listopada 1950 r. liczone
 już 2562 P.K.Z.Ch., które zrzeszają 48% gospodarstw chlop-
 ackich i 45,6% wazelskiej uprawnej powierzchni. Rozwija się
 spódnizielność produkcyjna gospodarstw chłopskich w Polsce,
 Czechosłowacji, na Węgrzech i w Albanii.

Rok 1950 dowiódł, że rozkwit produkcji socjalistycznej
 prowadzi do polepszenia warunków życia mas pracujących w
 tych państwach, gdzie nie tylko całkowicie i na zawsze
 zostało zlikwidowane bezrobocie, lecz niustannie rośnie
 liczba zatrudnionych w przemyśle. We wszystkich państwach
 demokratycznej ludowej podwyższono płacę zarobkową. Na Węgrzech,
 w Czechosłowacji i innych państwach demokratycznej ludowej
 przeprowadzono obniżkę cen. Powołano zwiększyć się przypa-
 dające na głowę ludności spożycie towarów masowych, polep-
 szy się warunki mieszkaniowe, rozszerzone ubezpieczenia
 społeczne i oświatę ludową. W perspektywicznych planach państw
 demokratycznej ludowej zaplanowano dalsze podwyższenie poziomu

życia rzesz pracujących.

Poważne rezultaty w dziedzinie rozwoju ekonomicznego osiągnęła Niemiecka Republika Demokratyczna. Wielkość produkcji przemysłowej już 1950 roku osiągnęła poziom z 1936r. Kończąc w półtora roku dwuletni plan gospodarki narodowej, demokratyczne Niemcy w bieżącym roku przystąpiły do wykonania pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej republiki.

Chińska republika ludowa, opierając się na braterskiej pomocy ZSRR, w dotychczasowym okresie swego istnienia uzyskała poważne rezultaty. Odbudowano tysiące przedsiębiorstw, kolejne wprowadza się zasady gospodarki planowej. Szybko polepsza się sytuacja pracujących, rośnie wydajność pracy. Na drogę rozkwitu wkroczyło rolnictwo. Na tej podstawie i dzięki szeregowi innych środków zlikwidowano inflację oraz ustabilizowano życie gospodarcze. Przemysł Chin Północno-Wschodnich - baza przemysłowa nowych Chin - wykonał plan produkcyjny III kwartału 1950r. w 102,3%. Zbóża z lata 1950r. dały krajowi 20 mil. ton pszenicy, a zatem o 3.3 mil. ton więcej, niż w 1949r. Według prowizorycznych obliczeń zbior bawełny wyniósł 735 tys. ton. Ta ilość całkowicie wystarczy do pokrycia zapotrzebowania przemysłu włókienniczego Chin w roku bieżącym.

Olbryzmie znaczenie dla budowy nowych Chin ma przeprowadzona reforma rolna, która dzieląc ziemię wśród chłopów znosi obszarników jako klasę, niszczy system feudalnego władania ziemią i zakłada fundamenty pod zupełnie nowe stosunki na wsi. Reforma rolna, zaspakaja żywotne interesy chłopów pracujących i wzmacnia sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym.

Związek Radziecki ma dominujące znaczenie w rozwoju gospodarczym, politycznym i kulturalnym państw demokracji ludowej, Chińskiej republiki ludowej i Niemieckiej republiki demokratycznej.

Zwycięstwo socjalizmu w ZSRR i sukcesy państw demokracji ludowej na drodze do socjalizmu oznaczają, że w praktyce udowodniono ogromną przewagę gospodarki socjalistycznej, że kapitalizm stał się hamulcem postępu społecznego, że istnieje tylko jedna droga wyzwolenia mas pracujących z kryzysów, bezrobocia i nędzy - droga likwidacji kapitalizmu i przebudowy całego życia ekonomicznego i społecznego na zasadach socjalizmu.

Charakter stosunków ekonomicznych obozu pokoju, demokracji i socjalizmu wypływa z samej istoty ustroju socjalistycznego i ludowo-demokratycznego. Związkowi Radzieckiemu i państwom demokracji ludowej obce są dążenia do wyzysku ekspansji zewnętrznej oraz zdobyczy kolonialnych.

Polityka zagraniczna państw obozu demokratycznego biegunowo różni się i przeciwstawia ekspansjonistycznej polityce państw imperialistycznych. ZSRR i państwa demokracji ludowej walczą

życie rzeszy pragnących.

Powstałe rezultaty w dziedzinie rozwoju ekonomicznego
Niemiecka Republika Demokratyczna. Wskazano pro-
dukcyj przemysłowej już 1950 roku osiągnięty poziom z 1938r.
Kolejne w półtora roku dwuletni plan gospodarki narodowej.
demokratyczne Niemcy w bliskim roku przystąpiły do wykona-
nia pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej re-
publiki.

Chińska republika ludowa, opierając się na przetrzebie-
pomocy ZSRR, w dotychczasowym okresie swego istnienia uzy-
skała powstanie rezultaty. Oddzielano tydzień przedsięwzięcia
Kolejne wprowadzanie się zasady gospodarki planowej. Szybko
polepsza się sytuacja przemysłowa, rośnie wydajność pracy.
Na drogę rozwoju wkroczyło rolnictwo. Na tej podstawie i
dzięki starogowi innych środków likwidowane inflacje oraz
ustabilizowane życie gospodarcze. Przemysł Chin Północno-
Wschodnich - baza przemysłowa nowego Chin - wykonany plan
produkcyjny III kwartału 1950r. w 102,3%. Ilość z lata 1950r.
dla krajowej 20 mil. ton paszency, a zatem o 3,5 mil. ton
więcej, niż w 1949r. Według przewidywań obliczeń szkie-
pawiny wyniósł 75 tys. ton. Ta ilość całkowicie wystarcza
do pokrycia zapotrzebowania przemysłu włókienniczego Chin
w roku bieżącym.

Oprócz znaczenia dla budowy nowego Chin ma przebro-
wadana reforma rolna, która dzięki zmianie wód chińców
znosi oparcie rolni jako klasę, niszczy system feudalnego
władania ziemią i zakłada fundamenty pod zupełnie nowe sto-
sunki na wsi. Reforma rolna, zaspakajając żywnościowe interesy
chińców przemysłowych i wzmacniając klasę robotniczą z
chińskiemu przemysłowemu.

Związek Radziecki ma dominujące znaczenie w rozwoju
gospodarczym, politycznym i kulturalnym państw demokratycznych
Indonezji, Chińskiej republiki ludowej i Wietnamskiej republiki
które demokratyczne.

Związek socjalizmu w ZSRR i europejskie państwa demo-
kracji ludowej na drodze do socjalizmu oznaczają, że w pra-
ktyce udowodniono ogromną przewagę gospodarki socjalistycznej
nad, że kapitalizm stał się hamulcem postępu społecznego,
że istnieje tylko jedna droga wyzwolenia mas przemysłowych z
kryzysu, bezrobocia i nędzy - droga likwidacji kapitalizmu
i przebudowy całego życia ekonomicznego i społecznego na
zasadach socjalizmu.

Charakterystyczne dla socjalizmu ekonomicznego obrotu pokojem, demo-
kracji i socjalizmu wypływa z samej istoty ustroju socjali-
stycznego i ludowo-demokratycznego. Związkowi Radzieckiemu
i państwom demokratycznym ludowej obce są działania do wywołania
ekspansji zewnętrznej oraz zdobywania kolonialnych.

Polityka zagraniczna państw obrotu demokratycznego pla-
nuje równo się i przeciwstawia ekspansjonistycznej polityce
imperialistycznej. ZSRR i państwa demokratycznej ludowej walczą

o powszechny rozwój współpracy ekonomicznej między wszystkimi państwami na zasadach równości, wzajemnych korzyści i wzajemnego poszanowania interesów narodowych.

Współpraca ekonomiczna Związku Radzieckiego z państwami demokracji ludowej jest wielostronna i obejmuje handel zagraniczny, udzielanie kredytów, pomoc naukowo techniczną, wymianę doświadczeń i inne zagadnienia.

Handel zagraniczny ZSRR opiera się na zasadzie rzeczowej równości partnerów oraz wzajemnych korzyści i służy do wzmocnienia stosunków pokojowych między narodami. Tego typu stosunków, zbudowanych na podstawach pełnego równouprawnienia narodów wielkich i małych nie zna świat kapitalistyczny, gdzie handel zagraniczny jest tylko środkiem do wyzyskiwania słabszego przez silniejszego.

Polityka handlowa ZSRR w stosunku do państw demokracji ludowej opiera się na zasadach nienaruszalnej przyjaźni, równości praw i pomocy Związku Radzieckiego służącej do rozwoju tych państw na drodze do socjalizmu. Handel zagraniczny ZSRR i państw demokracji ludowej służy interesom narodów tych krajów i bezpośrednio uczestniczy w wykonywaniu państwowych planów gospodarczych.

Z inicjatywy towarzysza Stalina - podaje A.I. Mikołaj - stworzono taki system ekonomicznych stosunków wzajemnych z państwami demokracji ludowej, które zapewniają braterską współpracę i przyjacielskie uzgodnienie planów gospodarczych. Układa się obroty towarowe wolne od wpływu kryzysów kapitalistycznych i zżywołości rynku, obroty pozwalające państwom demokracji na nabywanie w ZSRR urządzeń i surowców, których one nie mogą otrzymać z państw kapitalistycznych, ponadto zaś państwa te znajdują w ZSRR rynek zbytu dla swoich towarów /Prawda z dn. 21. XII. 1949r./.

Okazując państwom demokracji ludowej braterską i bezinteresowną pomoc, Związek Radziecki dostarcza im urządzenia i maszyny, niezbędne do odbudowy gospodarstwa narodowego i zabezpieczenia szybkiego tempa ich rozwoju przemysłowego. Równocześnie z eksportem maszyn i urządzeń ZSRR dostarcza zarówno cenne brakujące im surowce i materiały, jak i towary spożywcze. Z kolei Związek Radziecki otrzymuje od państw demokracji ludowej towary jemu potrzebne.

Obroty handlu zagranicznego między państwami obozu demokratycznego nieustannie rosną, przy czym coraz większe znaczenie przybierają stosunki handlowe z Związkiem Radzieckim. W 1949r. około 3/4 obrotu handlu zagranicznego ZSRR przypadało na kraje demokracji ludowej. Ubiegły 1950 r. ujawnił dalszy wzrost obrotów towarowych między państwami obozu socjalizmu. Umowy handlowe i protokoły o dostawach wzajemnych, zawarte w 1950r. przewidują dalsze zwiększenie tych obrotów.

o powiększeniu rozwój współpracy ekonomicznej między wszyst-
kimi państwami na zasadach równości, wzajemnych korzyści
i wzajemnego poszanowania interesów narodowych.

Współpraca ekonomiczna Związku Radzieckiego z państwami
mi demokracją ludową jest wielostronna i obejmuje handel
zagraniczny, udzielanie kredytów, pomoc naukowo techniczną,
wymianę doświadczeń i inne zagadnienia.

Handel zagraniczny ZSRR opiera się na zasadach wzajem-
nej równości partnerów oraz wzajemnych korzyści i siły
do wzmocnienia stosunków pokojowych między narodami. Tego
typu stosunków, sformułowanych na podstawach pełnego równopraw-
nego nawiązania wielkich i małych nie ma świat kapitalistyczny,
gdzie handel zagraniczny jest tylko środkiem do wyzyskiwa-
nia słabszego przez silniejszego.

Polityka handlowa ZSRR w stosunku do państw demokra-
tycznych opiera się na zasadach nienaruszalnej przystępności
równości praw i pomocy Związku Radzieckiego siłom do
rozwoju tych państw na drodze do socjalizmu. Handel za-
graniczny ZSRR i państw demokracji ludowej siłą interesu
narodów tych krajów i bezpośrednio uczestniczy w wykonywa-
niu państwowych planów gospodarczych.

Z inicjatyw towarzysza Stalina - podjęte A.I. Mikojan
- stworzone taki system ekonomicznych stosunków wzajemnych
z państwami demokracji ludowej, które z jednej strony
współprace i przystępności wzgodzenie planów gospodarczych.
Układa się obroty towarowe wojny od wpływu krajów
kapitalistycznych i zwiózowości rynku, obroty państwa
co państwem demokracji na nabywanie w ZSRR urządzeń i su-
rowców, których one nie mogą otrzymać z państw kapitalis-
tycznych, ponadto zaś państwa te znajdują w ZSRR rynek
zbytu dla swoich towarów (prawda z dn. 21.11.1947.).

Okazuje państwem demokracji ludowej przetrwać i bez-
interesowną pomoc, Związek Radziecki dostarcza im urządzeń
nie i maszyn, niezbędne do odbudowy gospodarki narodo-
wej i zabezpieczenia szybkiego tempa ich rozwoju przynosi-
wego. Równocześnie z eksterminacją maszyn i urządzeń ZSRR do-
starcza również cenne brakiące im surowce i materiały, tak
i towary spożywcze. Z kolei Związek Radziecki otrzymuje
od państw demokracji ludowej towary temu potrzebne.

Obroty handlu zagranicznego między państwami obywateli
demokratycznego nawiązanie rosną, przy czym coraz większe
znaczenie przysparza stosunki handlowe z Związkiem Radzie-
ckim. W 1949. około 3/4 obrotu handlu zagranicznego ZSRR
przypadało na kraje demokracji ludowej. Ustaleń 1950 r.
ustanowił dalszy wzrost obrotów towarowych między państwami
obozu socjalizmu. Umowy handlowe i protokóły o dostawach
wzajemnych, zawarte w 1950r. przewidują dalsze zwiększenie
tych obrotów.

W przeciwieństwie do pomyślnego rozwoju, krzepnącej ekonomiki braterskiej współpracy państw obozu socjalizmu, świat kapitalistyczny cechuje upadek ekonomiki i rozprzężenie stosunków gospodarczych.

W głównym państwie kapitalizmu - USA produkcja przemysłowa trwała stale w ciągu pierwszych trzech lat po wojnie na jednym poziomie, poważnie odbiegając od szczytu osiągniętego w czasie wojny. W końcu 1948 r. zaczęła ona szybko opadać i ekonomika państwa wkroczyła w fazę kryzysu. Od października 1948 r. do października 1949 r. volumen produkcji przemysłowej w USA zmniejszył się więcej niż o 20%. Tylko w jednym 1949 r. wydobycie węgla zniżyło się o 169 mil. ton, wytop stali zredukowano o 10 mil. ton. Potencjał produkcyjny przemysłu amerykańskiego wykorzystywano w granicach 50%, a w takich gałęziach jak budowa okrętów i obrabiarek tylko w rozmiarach 25%. W 1950 r. w związku z przestawieniem gospodarki na fazy wojenne, spadek produkcji w gałęziach przemysłu wykonywających zamówienia wojenne lub z nimi związane, został zahamowany i nawet daje się zauważyć pewne ożywienie. W innych jednak gałęziach przemysłu rozwój przejawów kryzysowych trwa.

Rozmiary produkcji przemysłowej większości europejskich państw kapitalistycznych w 1-szym półroczu 1950r. były niższe aniżeli w odpowiednim okresie 1949r. W Anglii trwa spadek wydobycia węgla i produkcji energii elektrycznej. Wytop żelaza i stali cechuje zastój, we Francji wytop żelaza i stali, oraz wydobycie węgla w 1950r. były niższe niż w 1949r., znacznie odbiegając od poziomu przedwojennego. W Belgii wytop żelaza przez pierwsze 6 miesięcy 1950r. obniżył się w porównaniu z odpowiednim okresem 1949r. o 17%, stali również o 17%, produkcja wyrobów walcowanych, o 25%. W przemyśle metalowym średnio-miesięczny wskaźnik produkcji zmniejszył się w tym samym okresie o 21%. We Włoszech wskaźnik produkcji całej metalurgii /1938r=100/ obniżył się z poziomu maksymalnego 103 w czerwcu 1949r. do 82 przebiegając przez 6 miesięcy 1950r. Całkowitą zdolność produkcyjną metalurgii włoskiej wykorzystywano tylko w 40%. Przejawy kryzysu nadal występowały również w innych gałęziach przemysłu Włoch. Monopole kapitalistyczne "zamrażając" płacę zarobkową robotników i pracowników, systematycznie podnoszą ceny produktów żywnościowych i przedmiotów masowego użytku.

W USA wzrosły ceny detaliczne produktów żywnościowych i przedmiotów masowego użytku w porównaniu z rokiem 1938 trzykrotnie, we Francji - 20-krotnie, we Włoszech - 60-krotnie. Według danych oficjalnych biura pracy USA, minimum kosztów utrzymania 4-osobowej rodziny wynosiło w 1947r. 3004 \$ i 1948r., 4111 \$ rocznie. W tym samym czasie dochód 10 mil. rodzin amerykańskich wynosił tylko 2000 \$ rocznie, był zatem dwukrotnie mniejszy od minimalnego kosztu utrzymania.

Armia bezrobotnych i częściowo zatrudnionych w państwach kapitalistycznych dochodzi prawie do 45 mil. ludzi.

W przeciwieństwie do pomyślnego rozwoju, krzepnącego ekonomiki praterackiej współpracy państw obozu socjalizmu, świat kapitalistyczny odczuwa upadek ekonomiki i rozprężenie stosunków gospodarczych.

W głównym państwie kapitalizmu - USA produkcja przemysłowa trwała stale w ciągu pierwszych trzech lat po wojnie na jednym poziomie, poważnie odbiegając od wzrostu eksportu tego w czasie wojny. W końcu 1948 r. zmniejszyła ona szybkość spadku i ekonomika państwa wzrosła w łagodnym tempie. Od października 1948 r. do października 1949 r. volume produkcji przemysłowej w USA zmniejszył się o 20%. Tylko w jednym 1949 r. wydobyto węgla żelaznego o 169 mil. ton, wytopiono stali zbudowanej o 10 mil. ton. Potencjał produkcyjny przemysłu amerykańskiego wykorzystywano w granicach 50% a w takich gałęziach jak budowa okrętów i obrabianie tyłko w rozmiarach 25%. W 1950 r. w związku z przedstawieniem gospodarki na lata wojenne, upadek produkcji w gałęziach przemysłu wykonujących zamówienia wojenne lub z nimi związane, został zahamowany i nawet daje się zauważyć pewne ożywienie. W innych jednak gałęziach przemysłu rozwój przestawał krępować trwać.

Rozmiar produkcji przemysłowej zwiększył się w Europie, gdzie państwa kapitalistycznych w I-tym półroczu 1950 r. były niższe niż w odpowiednim okresie 1949 r. W Anglii i w Niemczech wydobyto węgla i produkcja energii elektrycznej. Wytopiono stali odczuwając zastrój, w Francji wytopiono stali i stali, oraz wydobyto węgla w 1950 r. były niższe niż w 1949 r., znacznie odbiegając od poziomu przedwojennego. W Belgii wytopiono stali pierwszy miesiąc 1950 r. obniżył się w porównaniu z odpowiednim okresem 1949 r. o 17%. Stali również o 17%, produkcja wyrobów włocianych, o 25%. W przemyśle metalowym średnio-miesięczny wskaźnik produkcji zmniejszył się w tym samym okresie o 21%. W Włoszech wskaźnik produkcji całej metalurgii 1950 r. obniżył się z poziomu maksymalnego 105 w czerwcu 1949 r. do 82 przedostatniego miesiąca 1950 r. Całkowicie zdolność produkcyjna metalurgii wiosek wykorzystywano tylko w 40%. Przetwory krzysu nadal występowały również w innych gałęziach przemysłu Włoch. Menopole kapitalistyczne "zamrażają" płace robotników i pracowników, systematycznie podnoszą ceny produktów żywnościowych i przedmiotów masowego użytku.

W USA wzrosły ceny detaliczne produktów żywnościowych i przedmiotów masowego użytku w porównaniu z rokiem 1948 trzykrotnie, w Francji - 50-krotnie, w Włoszech - 60-krotnie. Według danych oficjalnych biera pracy USA, minimum kosztów utrzymania 4-osobowej rodziny wynosiło w 1947 r. 3004 \$ i 1948 r. 4115 rocznie. W tym samym czasie dochód 10 mil. rodzin amerykańskich wynosił tylko 2000 \$ rocznie, był zatem dwukrotnie mniejszy od minimalnego kosztu utrzymania.

Armia bezrobotnych i częściowo zatrudnionych w państwach kapitalistycznych dochodzi prawie do 45 mil. ludzi.

Tylko w USA rzeczywista liczba bezrobotnych i częściowo zatrudnionych wynosi około 18 mil. Liczba bezrobotnych w sierpniu 1950r. była o 78% większa, niż w końcu 1948r. Szybko rosną koszty utrzymania. Wskaźnik wartości towarów masowego spożycia w 15.IX.1950r. zwiększył o 2,1% w porównaniu ze średnią z czerwca tego samego roku i o 30% w porównaniu z lipcem 1946r. Równocześnie rosną ciężary podatkowe. Podatki federalne w USA wzrosły z 8 mld. w 1941r. do 47,5 mld w 1950r. Jednocześnie dochody farmerów zmniejszyły się w stosunku do 1948r. prawie o 28%. W zmarshalizowanej Francji wskaźnik cen detalicznych dwukrotnie przewyższa indeks płacy zarobkowej. Nie mniej ciężka jest sytuacja mas pracujących w innych państwach kapitalistycznych.

Państwa imperialistyczne usiłują znaleźć wyjście z kryzysu drogą wzmożonej ekspansji na rynkach zagranicznych, oraz w rozniecaniu hysterii wojennej i militaryzacji gospodarki. W USA, Anglii, Francji i innych państwach kapitalistycznych ogromne sumy wydankuje się na budowę zakładów przemysłu zbrojeniowego, powiększając produkcję zbrojeniową. Imperialiści tych państw, realizując hasło faszystowskie "armaty zamiast masła" przygotowują nową zbrojecką wojnę przeciw państwom obozu demokracji. USA zorganizowały krwawą interwencję przeciw miłującemu wolność narodowi koreańskiemu i zagrabiły chińską wyspę Tajwan. USA odbudowują w Niemczech Zachodnich i Japonii armię. Wspomagani przez monopole amerykańskie, kolonizatorzy francuscy prowadzą wojnę grabieżczą przeciw narodom Wietnamu, a imperialiści angielscy przeciw masom pracującym Malajów. Imperialiści amerykańscy i ich wspólnicy usiłują ogniem i mieczem zdusić ruszające do walki o wolność narody Indonezji, Birmy, Filipin.

Wyścig zbrojeń całym swym ciężarem obarcza masy pracujące i równocześnie przynosi ogromne zyski monopolistom. Zyski 486 korporacji USA tylko za 3 kw. 1950r. zwiększyły się o 51% w porównaniu z odpowiednim okresem roku poprzedniego i wyniosły ponad 1711 mil. \$ wobec 1129 mil. \$ w III kw. 1949r. Zyski 12 towarzystw lotniczych zwiększyły się o 92%, 20 korporacji metalurgicznych - o 195%, 11 korporacji metalurgii kolorowej - o 286%, 24 korporacji przemysłu włókienniczego - o 238%.

Polityka wewnętrzna i zagraniczna państw obozu imperialistycznego, kierowanego przez USA, opiera się na dyskryminacji rasowej, na ucisku narodowościowym, cynicznie maskowanym gadaniną o "wolności" i "równości" narodów. Imperialiści prowadzą najbardziej rozpasaną propagandę nowej wojny. Kult siły i szantaż atomowy jest głównym argumentem w stosunkach pomiędzy imperialistami amerykańskimi oraz innymi narodami.

Stosunki ekonomiczne państw kapitalistycznych są środkiem eksploatacji państw gospodarczo słabszych przez silniejszych, są źródłem z bogacenia monopolu kapitalistycznych, środkiem ujarzmienia narodów kolonialnych i państw zależnych. Handel zagranicznych świata kapitalistycznego podporządkowany jest interesom monopolu i wykorzystywany

w celu osiągnięcia zysku dodatkowego drogą wartościowo nierównej wymiany oraz przy pomocy zwiększania wyzysku innych narodów i agresji ekonomicznej.

Stosunki ekonomiczne między państwami świata kapitalistycznego ulegają głębokiemu rozprzężeniu, jaskrawo ujawniającemu się w dziedzinie zarówno handlu międzynarodowego, który dotychczas nie osiągnął jeszcze poziomu przedwojennego jak i wzroście chaosu walutowego.

Monopole amerykańskie i angielskie, starając się odwlec nadciągający kryzys ekonomiczny, weszły na drogę wzmożonej ekspansji w dziedzinie handlu zagranicznego. Dążą one do przekształcenia innych państw kapitalistycznych w rynek zbytu swoich towarów oraz do wyłączenia wszystkich konkurujących z nimi gałęzi gospodarki, do zdobycia panowania światowego w celu wolnego od przeszkód zarówno eksportu swych nadwyżek produkcyjnych jak i kapitałów. Polityka ekspansji USA i Anglii jeszcze więcej wzmaga rozprzężenie stosunków ekonomicznych państw kapitalistycznych, rozważaniami na temat "współpracy" USA ich satelitów tylko osłaniają rzeczywiste swoje cele. Grabieżcza polityka Stanów Zjednoczonych szczególnie jaskrawo ujawniła się w realizacji planu Marshalla, który doprowadził do uzależnienia państw Europy Zachodniej od monopolistów amerykańskich oraz do pogorszenia ich sytuacji ekonomicznej.

W ostatnim czasie ostro zarysowały się przeciwieństwa między państwami kapitalistycznymi, w pierwszym rzędzie między głównymi drapieżcami - Stanami Zjednoczonymi i Anglią. Zaostrzyła się walka o rynki zbytu, źródła surowców i sfery wpływów kapitału. Znacznie wzrósł eksport towarów angielskich, którego rozmiary w połowie 1950r. osiągnęły 169% w stosunku do poziomu 1938r, rezerwy złota i dolarów Anglii przez 9 miesięcy 1950r. zwiększyły się w przybliżeniu o 1 miliard \$.

Interesa życiowe państw Europy Zachodniej wymagają ściślejszych stosunków ekonomicznych z ZSRR i państwami demokracji ludowej. Tym niemniej europejskie państwa kapitalistyczne, które przyjęły upokarzające warunki planu Marshalla i wpadły w całkowitą zależność gospodarczą od imperialistów amerykańskich, pozostają na pasku polityki handlu zagranicznego Zjednoczonych Stanów Ameryki Północnej, prowadząc przy tym politykę dyskryminacji handlowej w stosunku do państw obozu demokracji.

Doświadczenie historyczne uczy, że próby bojkotu handlu z ZSRR sromotnie zawiodły jeszcze w tym okresie gdy państwo Rad było nie tak potężne, jak obecnie. Podobna polityka państw zmarshallizowanych szkodzi, przede wszystkim ich własnym interesom, zmuszając ich do przystosowania swojej struktury gospodarczej do ekonomiki USA.

Handel zagraniczny państw kapitalistycznych coraz bardziej służy imperialistom do przygotowania nowej wojny.

w celu osiągnięcia maksymalnego dochodu w stosunku do kosztów nie-
równych wydatków oraz przy pomocy zwiększenia wydatków innych
rodzajów i osiągnięcia ekonomicznej.

Stosunki ekonomiczne między państwami świata kapita-
listycznego nie są jednakowo rozprężone, jak w państwach
wielkich, ale w dziedzinie zarówno handlu międzynarodowego
go, który dotyczy nie tylko państw, jak i wzrostu obrotu
tętnego tak i wzrostu obrotu walutowego.

Monopole amerykańskie i angielskie, starając się od-
wieść nacierającą kryzę ekonomiczną, weszły na drogę wzmo-
żonej ekspansji w dziedzinie handlu zagranicznego. Dążą one
do przekształcenia innych państw kapitalistycznych w rynek
zbytu swoich towarów oraz do wyeliminowania wszystkich konkuren-
tów z nimi w dziedzinie gospodarki, do zdobycia panowania świat-
owego w celu wojny od przetrwania. Polityka ekspansji
nadwyżek produkcyjnych tak i kapitałów. Polityka ekspansji
USA i Anglii jeszcze więcej wzmacnia rozprężenie stosunków
ekonomicznych państw kapitalistycznych, rozciągając na te-
mat "współpracy" USA ich satelity, tylko oszczędzając
wiele swoje cele. Grubej polityka Stanów Zjednoczonych
szczególnie jasno ujawnia się w realizacji planu Mar-
shalla, który doprowadził do uzależnienia państw Europy
Zachodniej od monopolistów amerykańskich oraz do pogłębie-
nia ich sytuacji ekonomicznej.

W ostatnim czasie ostro zarysowały się przeciwie-
ństwa między państwami kapitalistycznymi, w pierwszym rzę-
dzie między głównymi mocami - Stanami Zjednoczonymi i
Anglią. Zaostrzyła się walka o rynek zbytu, źródła surowców
i sfery wpływów kapitału. Znaczenie wzrósł eksport towarów
angielskich, którego rozmiar w połowie 1950r. osiągnął
100% w stosunku do poziomu 1950r., rezerwy złota i dolarów
Anglii przez 9 miesięcy 1950r. zwiększyły się w przybliże-
niu o 1 miliard £.

Interes życiowy państw Europy Zachodniej wymagał
dotychczas stosunków ekonomicznych z ZSR i państwami
demokratycznymi. Tym niemniej europejskie państwa ka-
pitalistyczne, które przyjęły upokarzające warunki planu
Marshalla i wpadły w całkowitą zależność gospodarczą od
imperialistów amerykańskich, pozostały na polu polityki
handlu zagranicznego Stanów Zjednoczonych i Ameryki. Jedno-
cześnie, prowadząc przy tym politykę dyskryminacji handlowej
w stosunku do państw obcej demokracji.

Dotychczasowe historyczne użycie, że próby podjęcia
handlu z ZSR atomotnie zawiodły jeszcze w tym okresie gdy
państwo Rad było nie tak potężne, jak obecnie. Podobna po-
lityka państw zmarzniętych szkodzi, przede wszystkim
ich własnym interesom, zmuszając ich do przystosowania swo-
jej struktury gospodarczej do ekonomiki USA.

Handel zagraniczny państw kapitalistycznych coraz
bardziej służy imperialistom do przygotowania nowej wojny.

W związku z wyścigiem zbrojeń, silnie wzrastają dostawy broni, surowców i strategicznych materiałów.

Wpływ czynników wojennych w ekonomice i handlu zagranicznym państw kapitalistycznych silnie wzrósł od chwili, gdy imperialiści amerykańscy wszczęli otwartą interwencję wojenną w Korei. Przejście do koniunktury wojennej jest najsilniejszym bodźcem rosnącej we wszystkich państwach kapitalistycznych inflacji, która wywołuje podwyższenie cen i dalszy wzrost kosztów utrzymania. Wprowadzenie "stanu wyjątkowego" w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej można ocenić jak nowy wybuch histerii wojennej. Wystąpienie w tej sprawie prezydenta Trumana świadczy, że sprawy dzisiejszych władców Ameryki źle się układają i że mogą oni kontynuować swoją politykę jedynie przy pomocy środków nadzwyczajnych.

Kapitalizm prowadzi narody do nowej wojny do nowych, jeszcze większych cierpień i nędzy mas pracujących. Socjalizm prowadzi do pokoju i postępu. Nie ma wątpliwości w tym, że pokój miłujące narody na czele ze Związkiem Radzieckim pokrzyżują plany podżegaczy wojny i zapewnią pokój w całym świecie.

N. IWANOW.

"Wnieszniaja Torgowla" Nr. 1/1951

Według doniesienia "Der Abend" w miastach wiejskich i dolno-austriackich znajdują się wielkie ilości zboża dostarczonego przez Francję. Jednakże przedsiębiorstwa przetwórcze uchylają się od przeróbki tego ziarna z powodu jego znacznego zepsucia.

W gazecie "Oesterreichische Wochenzeitung" podkreśla, że dotychczas 15 tysięcy ton zboża dostarczonego Austrii z Włoch przez Triest zgodnie z francusko-austriacką umową handlową.

"Der Abend" wyraża, co do tego, że to było dostarczone do Francji w ramach planu Marshalla jeszcze w 1948 r. i już wtedy nie nadawało się do spożycia. Teraz umiata być wysłane do Austrii, która musi płacić za nie ceną wyjątkową.

3. Amerykańskie zakupy pszenicy z Kanady.

"United Press" donosi o układzie, zawartym pomiędzy Indiami i Kanadą o dostawę 300.000 ton /ang./ pszenicy, co nie przeszy postanowieniem międzynarodowych umów zbożowych. O dalsze zwoty dostaw toczą się pertraktacje.

W związku z wyśledzeniem zbrodni, silnie wzrastają do-
stawy broni, amunicji i strategicznych materiałów.

Wpływ czynników wojennych w ekonomice i handlu za-
granicznym państw kapitalistycznych silnie wzrósł od chw-
li, gdy imperialisł amerykański wszczął otwartą interwen-
cję wojenną w Korei. Przejście do koniunktury wojennej jest
najbardziej widocznym bodźcem rosnącej we wszystkich państwach
kapitalistycznych inflacji, która wywołuje podwyższenie cen
i dalszy wzrost kosztów utrzymania. Wprowadzenie "stanu
wyjątkowego" w Stanach Zjednoczonych Ameryki i Japonii
można ocenić jako nowy wypuch historii wojennej. Wy-
stąpienie w tej sprawie prezydenta Trumana świadczy, że
sprawy dalszego rozwoju Ameryki nie są układają i że
mogą one kontynuować swoją politykę jedynie przy pomocy
środków nadzwyczajnych.

Kapitalizm prowadzi narody do nowej wojny do nowego
żołnierskiego cierpienia i nędzy mas pracujących. Socja-
lizm prowadzi do pokoju i postępu. Nie ma wątpliwości w
tym, że pokój minąłby narody na czele ze Związkiem Radzie-
ckim pokrzykną plany podległej wojny i zapewnienia pokój
w całym świecie.

N. IWANOW.

"Własności Torowa" Nr. 1/1951

RYNKI TOWAROWE

Obroty ziemniakami w latach ostatnich w porównaniu z okresem przedwojennym kształtowały się według Food and Agricultural Statistics, Vol. IV, No. 1, January 1951 w tys. ton, jak następuje: /dane za r. 1950 - niepewne/

ZBOŻA I OKOPOWE

1. Sytuacja na rynku pszenicy w Argentynie

Nowy urodzaj pszenicy w Argentynie określa się, według oficjalnych danych, na 6,05 mil. ton w stosunku do 5,14 mil. ton w roku ubiegłym. Spożycie pszenicy w kraju wynosi przeciętnie 3,3 - 3,5 mil. ton rocznie i wobec tego w 1951 r. zasoby dla eksportu i remanent wyniosą 2,55 mil. ton. Oficjalnych danych o remanencie pszenicy starego urodzaju nie podano, lecz prawdopodobnie jest on ~~nieduży~~ **nieduży** wielki.

W 1951 r. Argentyna, przypuszczalnie, wywiezie do Europy ~~niesznaczna~~ **nieznaczna** ilość pszenicy; do Brazylii wyeksportuje się 800 - 950 tys. ton, do innych państw Ameryki Łacińskiej 100 - 140 tys. ton.

W większych ilościach pszenica wyeksportowana będzie prawdopodobnie do Indii i Japonii.

2. Francja sprzedaje Austrii nadpsute zboże amerykańskie

Według doniesienia "Der Abend" w młynach wiedeńskich i dolno-austriackich znajdują się wielkie ilości zboża dostarczonego przez Francję. Jednakże przedsiębiorstwa przemysłowe uchylają się od przeróbki tego ziarna z powodu jego znacznego zepsucia.

Gazeta "Oesterreichische Buckerzeitung" podkreśla, że dotyczy to 15 tysięcy ton zboża dostarczonego Austrii z Marsylii przez Triest zgodnie z francusko-austriacką umową handlową.

"Jak się wyjaśniło", pisze gazeta, zboże to było dostarczone do Francji w ramach planu Marshalla jeszcze w 1948 r. i już wtedy nie nadawało się do spożycia. Teraz usiłuje się je zbyć do Austrii, która musi płacić za nie cennymi surowcami.

3. Hinduskie zakupy pszenicy w Kanadzie.

"United Press" donosi o układzie, zawartym pomiędzy Indiami i Kanadą o dostawę 300.000 ton /ang./ pszenicy, co nie przeczy postanowieniom międzynarodowych umów zbożowych. O dalsze kwoty dostaw toczą się pertraktacje.

Obroty ziemniakami w latach ostatnich w porównaniu z okresem przedwojennym kształtowały się według Food and Agricultural Statistics, Vol.IV. No.1, January 1951 w tys. ton, jak następuje: /dane za r.1950 - niepewne/

K r a j	E k s p o r t			
	1934-38	1948	1949	1950
Belgia - Luksem- burg	50	56	37	77
Dania	25	165	146	47
Francja	74	121	293	41
Węgry	58	...	...	...
Irlandia	33	29	56	33
Włochy	115	105	64	87
Holandia	315	746	760	245
Portugalia	8	10	3	6
Hiszpania	a/ 77	7	9	10
Wielka Brytania	46	91	72	36
Jersey	67	31	27	...
Ogółem	960	1.540	1.490	...

K r a j	I m p o r t			
	1934-38	1948	1949	1950
Austria	19	52	44	...
Belgia- Luksem- burg	90	101	115	48
Francja	140	216	138	302
Niemcy b/ Niemcy	102	...	...	...
Zachodnie	...	...	102	25
Włochy	69	19	36	10
Portugalia	16	10	89	93
Hiszpania	a/ 23	50	237	112
Szwajcaria	42	7	117	37
Wielka Brytania	209	271	114	141
Ogółem	750	1.500	1.250	...

a/ 1934 - 35 b/ obszar Niemiec przedwojennych

4. Kwota importowa na cebulę do Anglii

Według ogłoszonych przez Ministerstwo Agrowizacji zarządzeń, dotyczących ograniczenia importu świeżych owoców i jarzyn do Anglii w 1951 r., kwota importowa na cebulę ustalona została na 10 tys. ton.

Opłaty szlacheckie w latach ostatnich w porównaniu z okresem przedwojennym kształtowały się według Food and Agricultural Statistics, Vol. IV, January 1951 w tys. ton, jak następuje: \ dane za r. 1950 - niepewne

K r a j	I m p o r t			
	1934-38	1948	1949	1950
Belgia - Luksem-	50	56	37	77
buca	25	162	146	47
Dania	74	151	293	41
Francja	28	...	...	...
Węgry	33	29	26	33
Irlandia	115	102	64	87
Włochy	315	746	760	245
Holandia	8	10	3	6
Portugalia	27	7	9	10
Hiszpania	46	91	72	36
Wielka Brytania	67	31	27	...
Jersey	960	1.240	1.490	...

K r a j	I m p o r t			
	1934-38	1948	1949	1950
Austria	19	25	44	...
Belgia - Luksem-	90	101	112	48
buca	140	216	138	302
Francja	102	...	...	...
Niemcy b/	...	...	...	...
Niemcy	...	...	102	22
Zachodnia	69	19	36	10
Włochy	16	10	99	93
Portugalia	27	20	227	112
Hiszpania	42	7	112	37
Szwajcaria	99	271	114	141
Wielka Brytania	750	1.500	1.250	...

a/ 1934 - 35 b/ obszar Niemiec przedwojenny

4. Kwota importowa na celną do Anglii

Według ogłoszonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Żywności, dotyczących ograniczenia importu żywnościowo-rolniczych, kwota importowa na celną do Anglii w 1951 r., kwota importowa na celną została na 10 tys. ton.

5. Przywóz zboża do Niemiec Zachodnich.

W "Bundesanzeiger" Nr. 27 z dnia 8 lutego b.r. ogłoszono następujące kwoty przywozowe /w dolarach am./:

Mąka pszenna	/Francja/	-	2.550.000.-
Jęczmień	/Iran/	-	250.000.-
Pszenica	/Argentyna/	-	5.000.000.-
Kukurydza	/Paragwaj/	-	100.000.-
Kukurydza biała	/Ekwador/	-	200.000.-
Ryż półpoler.	/Ekwador/	-	250.000.-
Nasiona roślin pastewnych	/Czechosłowacja/	-	50.000.-
Kukurydza siewna	/Węgry/	-	250.000.-

6. Powierzchnia zasiewu kultur rolnych w Stanach Zjedn.

Jak donosi agencja "Associated Press" minister rolnictwa Stanów Zjednoczonych zatwierdził powierzchnie zasiewów w 1951 r., celem zwiększenia zbiorów takich kultur jak pszenica, kukurydza, ryż i bawełna, niezbędnych dla wykonania programu wojennego; natomiast przewidywane jest zmniejszenie zbiorów soi, owsa, sorgo i lnianego siemienia.

Projektowana powierzchnia zasiewu w 1951 roku wynosi /w tys.ha/ w porównaniu do r.1950:

	1950 r.	1951 r.
Bawełna	7.549	11.548
Kukurydza	34.143	36.422
Pszenica jara	7.490	8.660
Ryż	656	769
Owies	18.875	17.604
Jęczmień	5.356	5.356
Sorgo	4.193	2.894
Soja	5.379	5.261
Lniane siemię	1.645	1.618

ZWIERZĘTA I ARTYKUŁY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

1. Eksport mięsa z Argentyny w 1950 r.

Zgodnie z danymi, opublikowanymi przez "Times of Argentina" eksport mięsa z Argentyny w roku 1950 był najniższy z ostatnio notowanych, a to na skutek zawieszenia dostaw mięsa do Wielkiej Brytanii oraz zgubnych wpływów suszy w pierwszej połowie roku. W porównaniu z r. 1949 eksport baraniny spadł o 61%, młodej baraniny o 58%, wołowiny o 44%, kształtując się liczbowo jak niżej:

2. Zakaz importu żywności z Anglii do Kanady

	1950 /sztuk/	/ćwiartek/	
W ostatnim tygodniu wprowadzono do odwołania zakaz importu:			
baranina	jagn.	wołowina	
W. Brytania	221.028	1.078.336	1.914.863
Kontynent Europ.	32.510	17.400	462.049
Różne	670	1.774	173.298
	254.208	1.097.510	2.550.210

1. Produkcja cukru w Niemczech w 1949 r.

W. Brytania	455.234	2.323.035	3.120.491
Kontynent Europ.	80.015	259.677	1.043.706
Różne	118.650	68.537	426.287
	652.899	2.651.249	4.590.484

Czasopismo zwraca uwagę na fakt, że na spadek eksportu wpłynęło nie tylko zawieszenie dostaw do Wielkiej Brytanii, gdyż zanotowano również ostry spadek wywozu do innych krajów na Kontynencie, pocieszającym jest jedynie stan eksportu do krajów nieeuropejskich. W celu podkreślenia doniosłości zawieszenia dostaw do Anglii, czasopismo to podaje następujące cyfry eksportu w pierwszej i drugiej połowie roku, przy czym cyfry z pierwszej połowy 1950 r. znacznie przewyższały dane z pierwszej połowy 1949 r.:

	1	9	5	0
	pierwsza połowa	druga połowa	Razem	
Baranina /szt./	210.858	43.350	254.208	
Jagn. /szt./	1.057.590	39.920	1.097.510	
Wołowina /ćwiartki/	2.021.604	528.606	2.550.210	

Eksport skoniiny z Argentyny w 1950 r. /w tys. ton/

	I - IX 1949r.	I - IX 1950r.
Ogółem	24,6	34,3
w tym:		
Europa	15,0	25,5
Anglia	8,1	5,4
Italia	-	9,0
Holandia	-	0,8
Szwecja	-	2,4
Szwajcaria	0,6	1,0

2. Zakaz importu żywca z Anglii do Kanady

W ostatnim tygodniu Kanada wprowadziła aż do odwołania zakaz importu bydła, owiec i świń z Anglii ze względu na wybuch epidemii choroby pyska i racie. Zakaz ten nie obejmuje Szkocji i tym samym nie dotyczy aukcji w Perth. Kanada zazwyczaj zezwala na wysyłki bydła ze Szkocji bez odbycia kwarantanny.

PRZETWORY SPOŻYWCZE, ARTYKUŁY KOLONIALNE I OWOCE

1. Produkcja cukru w Niemczech Zachodnich.

Według ostatnich obliczeń produkcja cukru w Niemczech Zachodnich wyniosła w roku 1950 około 900 tys. ton w porównaniu do 550 tys. ton w roku poprzednim.

Skoro produkcja cukru w r. 1950 przewyższa produkcję z r. poprzedniego o 343 tys. ton, to nawet przy zwiększonej konsumpcji w roku bieżącym możnaby się spodziewać, że nie zajdą żadne zakłócenia w podaży cukru. Tym bardziej musiały więc zaskoczyć koła konsumentów brak cukru na rynku trwający od połowy grudnia roku zeszłego. Zarówno ludność, jak i przemysł przetwórczy nie mogą pokryć swego zapotrzebowania, co stwarza na rynku niepokój. Zamiast przydziałów dla ludności zastosowano system regulowania obrotu przez wypuszczenie na rynek określonych partii towaru do wolnego handlu. Ponieważ partie te były za skąpe wytwarzał się stale zastrządzający się brak towaru.

Tymczasem ogólne roczne zapotrzebowanie Niemiec Zachodnich w wysokości 1,5 mil. ton pozwoliłoby przy posiadanych zapasach i wyjątkowo wysokiej produkcji krajowej, oraz przy niewielkim już tylko uzupełnieniu importem /ok. 230 tys. ton/ na uruchomienie kwot miesięcznych w pełni wystarczających na pokrycie potrzeb tak ludności, jak i przemysłu przetwórczego do końca roku operacyjnego. Wobec wzrostu w r. 1950 światowej produkcji cukru o około 2.960 tys. ton pokrycie brakującej ilości importem nie nastręczy najmniejszych trudności. To też sfery gospodarcze wywierają nacisk na władze miejscowe w kierunku przyspieszenia importu. Podnosi się fakt, że oferta francuska na import 30 - 200 tys. ton cukru leży niezakończona od kilku tygodni z powodu trudności w dojściu do porozumienia co do ceny.

2. Spadek cen cukru na giełdzie nowojorskiej.

W okresie od 31 stycznia do 8 lutego na giełdzie nowojorskiej zanotowano dalszy spadek cen cukru. Szczególnie nagły spadek nastąpił w dniu 6 lutego: z 5.02 - 03 ¢ za lb w dniu 5. II. 51 do 4.90 ¢ za lb /obroty 12.300 t./.

W dniach 7 i 8. II. cena spadła do 4.88 - 89 ¢ i 4.87 - 89 ¢ za lb /obroty 35.200 t. i 2.550 t./.

3. Konferencja w sprawie kawy.

Dnia 9.II.b.r. rozpoczęła się w Rio de Janeiro konferencja w sprawie kawy, zwołana przez brazylijskiego ministra finansów. Na konferencji była rozważana sprawa utworzenia giełdy kawowej w Antwerpii lub w Le Havre i ustosunkowania się Brazylii do "zamrażania" cen w Stanach Zjednoczonych. Na konferencji zostały przyjęte następujące postulaty:

- 1/ eksporterzy i dostawcy kawy jak również przedstawiciele rządów w poszczególnych Stanach powinni zwrócić się do Rządu Federalnego Brazylii, celem uzyskania zgody Stanów Zjednoczonych na wyłączenie kawy z listy towarów, na które zostały ustanowione ceny maksymalne ;
- 2/ jeżeli cena maksymalna kawy będzie ustanowiona to powinna ona być stale rewidowana;
- 3/ w wypadku nadzwyczajnej sytuacji stawki frachtowe na kawę nie uległyby zmianie;
- 4/ cena maksymalna zostanie ustanowiona tylko dla kawy palonej lecz nie dla surowej;
- 5/ dla farmerów brazylijskich zastrzega się minimalne ceny kawy;
- 6/ należy bardziej intensywnie reklamować konsumpcję kawy w Stanach Zjednoczonych;
- 7/ zakup nawozów sztucznych w Stanach Zjednoczonych powinien być zapewniony.

4. Produkcja jaj w 1950 r.

Z fragmentarycznych danych, jakie były w początkach lutego b.r. dostępne w odniesieniu do sytuacji na międzynarodowym rynku jajczarskim, można wnioskować, iż produkcja jaj czterech eksporterów europejskich: Danii, Holandii, Belgii oraz Irlandii wzrosła w 1950 r. o 12% w stosunku do poziomu z 1949 r. i o 9% w porównaniu do okresu przedwojennego osiągając około 7,4 milionów sztuk. Wzrost ten spowodowany był jednocześnie powiększeniem się w r.ub. pogłowia kur nośnych - szacowanego przez FAO we wspomnianych krajach na 517 mil.sztuk w połowie 1950 r., czyli o 9% więcej niż w 1949 r. - oraz wzrostem wydajności pogłowia w szczególności w Holandii - o ca 11% i w Belgii o ca 2%. Wydajność w Danii i Irlandii nie wykazywała w r.ub. większych zmian. W porównaniu do wyjątkowo silnego wzrostu produkcji jaj w 1949 r. w omówionych 4-ch krajach, wynoszącego 25% w stosunku do stanu 1948, rok ubiegły przyniósł zdecydowany spadek tempa rozbudowy produkcji jaj w tych krajach, których produkcja łączna w 1950 r. kształtowała się o 10% wyżej niż w okresie 1934-38.

Ogólnie biorąc wzrost produkcji jaj w Europie w r. ub. szacowany na 12% dla 15 krajów europejskich mógł mieć miejsce dzięki polepszeniu z jednej strony sytuacji paszowej na całym bez mała obszarze Europy, oraz dzięki ogólnemu powiększeniu się produkcji mięsa, co zmniejszyło - szczególnie w Niemczech Zachodnich popyt na bity drób. W 15 krajach europejskich łączna produkcja jaj w 1950 r. była prawdopodobnie o 4 - 6% większa niż w latach 1934-38.

Eksport głównych eksporterów jaj

w q

K r a j	1949	1950	1949 = 100
Dania	798.155	944.977	185
Holandia	228.537	617.485	270
Irlandia	235.600	231.709	98
Francja	25.000	136.418	546
Szwecja	55.000	124.110	226
Turcja a/	65.655	72.000	110
Australia b/	143.300	97.241	68
Belgia	19.130	55.860	292
Norwegia	43	19.484	.
Kanada b/	175.600	11.672	66
Inne kraje brytyjskie b/	26.600	9.700	36
Razem wym.	1.772.620	2.320.656	131

Uwaga: zestawienie powyższe dotyczy eksportu jaj w skorupkach.

a/ dane za trzy kwartały

b/ eksport jedynie na rynek europejski.

WYTWORY POCHODZENIA MINERALNEGO

1. Rynki węglowe

Sytuacja na europejskim rynku węglowym zaostrzyła się w ciągu lutego a to pod wpływem następujących czynników.

Zwiększony popyt na tonaż okrętowy pod przewóz węgla z U.S.A. do Europy, który się zbiegł w czasie z rosnącym popytem na tonaż pod przewóz ziarna i drzewa, doprowadził w połowie lutego do wzrostu frachtów węglowych z U.S.A. do Europy o \$ 2 - 3. Ponadto niedostateczna ilość tonażu okrętowego utrudniła krajom europejskim import zakupionego w U.S.A. węgla.

Brytyjski eksport węgla został poważnie zahamowany, ograniczając się prawie wyłącznie do wysyłek zaległości

z tych resztówek kontraktów zeszłorocznych, które nie zostały unieważnione.

Ruhra uzyskała z początkiem lutego zgodę władz okupacyjnych na zmniejszenie jej ilości eksportowych w I kwartale 1951 r. o przeszło pół miliona ton.

Również mniejsi eksporterzy europejscy - Francja i Belgia - zmniejszyli podaż swych ilości eksportowych.

Wielka Brytania zmuszona była zakupić dla własnego użytku węgiel w pozaeuropejskich źródłach zaopatrzenia jak Indie i Nigeria.

W dniu 7 lutego odbyło się w Genewie zebranie Podkomisji alokacyjnej Europejskiego Komitetu Węglowego, które po porównaniu zgłoszonych zapotrzebowań krajów importer-skich i nadwyżek eksportowych doszło do wniosku, że deficyt węgla w Europie w ciągu II kwartału 1951 r. będzie jeszcze większy, aniżeli w I kwartale.

Brak koksu - zwłaszcza metalurgicznego i odlewniczego - dawał się jeszcze ostrzej odczuwać, aniżeli niedobór węgla.

A oto niektóre szczegółowe informacje dotyczące europejskiego rynku węglowego w okresie sprawozdawczym.

W Wielkiej Brytanii nastąpiła w lutym podwyżka cen węgla loco kopalnia o 4 s 2 d na tonie, zaś koksu o 6 s 3 d. Ceny detaliczne węgla i koksu wzrosną o 5%. Podwyżka cen była koniecznością wobec strat jakie ponosi National Coal Board wskutek:

- 1/ ograniczenia eksportu, w którym uzyskuje się wyższe ceny aniżeli w zbycie wewnętrznym,
- 2/ bardzo kosztownego importu węgla z U.S.A. Jednocześnie dostawy węgla dla przemysłu ograniczono do 85% dotychczasowych ilości, oraz wstrzymano ruch pewnego odsetka pociągów, a to w celu zahamowania tempa w jakim topnieją zapasy węgla Wielkiej Brytanii.

Sir Norman Kipping, generalny dyrektor Federacji Przemysłów Brytyjskich oświadczył, że "konsumując zapasy węgla w takim tempie jak dotychczas, wyczerpiemy je na długo przed zakończeniem zimy". /Jak wiadomo zbyt węgla w Anglii w trzech miesiącach zimowych - grudzień, styczeń i luty - przekracza zwykle o 2 mil. ton miesięczne wydobycie i dlatego Wielka Brytania musi żyć ze swych zapasów węgla w b.r. zbyt niskich/ "Choć większe ładunki węgla nadpływają z U.S.A., niemniej sytuacja w ciągu najbliższych 5 tygodni zapowiada się krytycznie" - informuje "Economist".

Perspektywy na dalsze miesiące 1951 r. nie wydają się o wiele pomyślniejsze. Wydobycie węgla w Wielkiej Brytanii może obniżyć się jeszcze w r.1951 w porównaniu ze

z tych resztek kontraktów zasforyczonych, które nie zostały unieważnione.

Ruhr uzyskała z początkiem lutego zgodę władz okupacyjnych na zmniejszenie tej ilości eksportowych w I kwartale 1951 r. o przeszło pół miliona ton.

Również między eksporterzy europejscy - Francja i Belgia - zmniejszali podaż swych ilości eksportowych.

Wielka Brytania zmuszona była zakupić dla własnego użytku węgiel w pozaeuropejskich źródłach zaopatrzenia jak Indie i Nigeria.

W dniu 7 lutego odbyło się w Genewie zebranie Podkomisji alokacyjnej Europejskiego Komitetu Węglowego, które po porównaniu zgłoszonych zapotrzebowań krajów importer-akcji i nadwyżek eksportowych doszło do wniosku, że deficyt węgla w Europie w ciągu II kwartału 1951 r. będzie jeszcze większy, niżeli w I kwartale.

Brak koksu - zwłaszcza metalurgicznego i odlewniczego - dawał się jeszcze ostrzej odczuwać, niżeli niedobór węgla.

A oto niektóre szczegółowe informacje dotyczące europejskiego rynku węglowego w okresie sprawozdawczym.

W Wielkiej Brytanii nastąpiła w lutym podwyżka cen węgla loco kopalnia o 4 s 2 d na tonie, zaś koksu o 6 s 3 d. Ceny detaliczne węgla i koksu wzrosły o 5s. Podwyżka cen była koniecznością wobec strat jakie ponosi National Coal Board wskutek:

1/ ograniczenia eksportu, w którym uzyskuje się wyższe ceny niżeli w zbycie wewnętrznym,

2/ bardzo kosztownego importu węgla z U.S.A. Jednocześnie dostawy węgla dla przemysłu ograniczono do 85% dotychczasowych ilości, oraz wstrzymano ruch pewnego odsetka pocągów, a to w celu zahamowania tempa w jakim toponie-ja zapasy węgla Wielkiej Brytanii.

Sir Norman Kipping, generalny dyrektor Federacji Przemysłów Brytyjskich oświadczył, że "konsumując zapasy węgla w takim tempie jak dotychczas, wyczerpiemy je na długo przed zakończeniem zimy". Jak wiadomo zbyt węgla w Anglii w trzech miesiącach zimowych - grudzień, styczeń i luty - przekracza zwykle o 2 mil. ton miesięczne wydobycie i dlatego Wielka Brytania musi żyć ze swych zapasów węgla w b.r. zbyt niskich. "Choć większe ładunki węgla nadpływają z U.S.A., niemniej sytuacja w ciągu najbliższych 2 tygodni napowiadają się krytycznie" - informuje "Economist".

Perspektywy na dalsze miesiące 1951 r. nie wydają się o wiele pomyślniejsze. Wydobycie węgla w Wielkiej Brytanii może opóźnić się jeszcze w r. 1951 w porównaniu ze

stanem z r.1950 - oświadczył niedawno lord Hyndley, prezes National Coal Board'u - jeśli wzrost mobilizacji ograniczy stan zatrudnienia w górnictwie. Co się tyczy perspektyw eksportu brytyjskiego węgla w r.1951 to lord Hyndley oświadczył, że N.C.B. uczyni wszystko co będzie w jego mocy aby wyrównać odbiorcom zaległości kontraktowe z ubiegłego roku, niemniej zaległości w niektórych gatunkach węgla nie będą mogły być wyeksportowane przed upływem III kwartału b.r. Obecnie na eksport łącznie z bunkrem przeznacza Wielka Brytania około 150 tys. ton tygodniowo. Lord Hyndley nie stwierdził, czy nawet eksport w tej skali - t.j. nieco mniej niż 8 mil.ton rocznie - da się utrzymać w ciągu 1951 r.

Dotychczas National Coal Board zakupił 1.073.000 ton węgla w U.S.A., Indiach i Nigerii w czterech sortymentach: grubym, sortowanym, drobnym /0 - 30 mm/ i niesorcie, przy czym tonaż potrzebny dla przewiezienia tego węgla został już zacharterowany. Informacje powyższe podał w Izbie Gmin minister paliwa Noel Baker - odmawiając udzielenia informacji odnośnie cen aż do chwili wykonania transakcji.

Jak wiadomo National Coal Board został dotychczas upoważniony do importu 1.200.000 ton węgla. Przewiduje się, że w całym r.1951 import węgla do Wielkiej Brytanii wyniesie do 6 mil.ton.

W czasie dyskusji w Izbie Gmin podkreślono, że National Coal Board płaci za importowany węgiel /cif porty brytyjskie/ £ 7 za tonę, a sprzedaje go konsumentom w kraju po £ 4./Dodajmy, że krytyka w Izbie Gmin była optymistyczna, bo wobec zwyżki frachtów węgiel amerykański cif porty brytyjskie kalkuluje się od £ 8 do £ 8.5/. Najdrożej - wobec gorszej jakości i wysokiego frachtu - kalkulować się będzie węgiel indyjski. Węgiel z Nigerii w ilości około 50.000 ton nadejdzie w marcu z przeznaczeniem - ze względu na swą słabą jakość - tylko dla elektrowni.

Prasa brytyjska informuje z niepokojem, że węgiel z U.S.A. przeznaczony dla spożycia w Wielkiej Brytanii jest częściowo kierowany do portów zachodnio-europejskich, głównie do Rotterdamu i tam przeładowywany ze statków oceanicznych na statki brytyjskie o niewielkim tonażu i dopiero stamtąd kierowany do portów brytyjskich. Przyczyną tak skomplikowanego transportu węgla są ograniczone możliwości wyładunkowe statków o wielkim tonażu w portach brytyjskich a to ponieważ za późno zaplanowany import węgla zbiegł się z wyładunkiem ziarna. Rzecznik National Coal Board'u oświadczył, że wyższe koszty transportu węgla opłacą się, ponieważ dzięki nim uniknie się unieruchomienia przemysłu, które by nastąpiło w wyniku braku węgla w niektórych częściach Wielkiej Brytanii

Eksport węgla z U.S.A. do Europy rozwijał się w okresie sprawozdawczym. W Hampton Roads panowało w wyniku eksportu ożywienie, jakiego nie spotykano od lat trzech.

Ładunki węgla odchodziły do Włoch, Francji, Holandii, Belgii, Japonii, Zachodnich Indii i Południowej Ameryki, ale najwięcej kierowało się do Wielkiej Brytanii.

W ciągu pierwszej połowy lutego w wyniku wzrostu popytu na trampy oceaniczne /dla przewozu węgla, drzewa i ziarna/ nastąpiła zwyżka frachtów węglowych z U.S.A. do Europy o ca \$ 2.- o \$ 3.- W wyniku tego stawki frachtowe w połowie lutego wynosiły: z U.S.A. do Holandii \$ 13.- - \$ 13.80, do Hamburga \$ 14.-, do Francji \$ 13.75 - \$ 15.25. Należy przypomnieć, że jeszcze w połowie listopada / t.zn. przed zapowiedzią importu węgla z U.S.A. do Wielkiej Brytanii /fracht węglowy z U.S.A. do Europy wynosił około \$ 5.-

W Niemczech Zachodnich sytuacja w zaopatrzeniu węglowym nadal była ciężka, zmuszając władze do drastycznych restrykcji w jego dostawach. Władze niemieckie uzyskały w lutym zgodę władz alianckich na zmniejszenie eksportu węgla i koksu w I kwartale b.r. o 550 tys. ton, ponadto zgodzono się na dalszą obniżkę w wypadku jeśli wydobycie dzienne obniży się poniżej 380 tys. ton.

We Francji mimo znacznych trudności z ulokowaniem węgla na wiosnę i w początku lata, które pociągały za sobą wprowadzenie "świętówek" i co za tym idzie stratę 1.300.000 ton wydobycia - dzięki wysiłkowi ostatnich miesięcy zakończono rok 1950 wydobyciem 52.515.000 ton. Liczba ta jest jeszcze prowizoryczna i nie przekracza liczby wydobycia w roku 1949 więcej niż o 1%. Jeżeliby tempo wydobycia z ostatnich trzech miesięcy mogło zostać utrzymane przez cały rok wydobycie mogłoby osiągnąć 53.800.000 ton.

Wydobycie Zagłębia Północnego i Pas de Calais razem wyniosło 27.600.000 ton w porównaniu z 27.657.000 ton w roku ubiegłym. Zagłębie Lotaryńskie, jedno ze wszystkich zagłębi francuskich, przekroczyło liczbę 10.300.000 ton wydobycie z r. 1949 o 500.000 ton. Wiadomo jest, że obecnie główny wysiłek włożony jest w rozwój tego zagłębia.

Trudności z zaopatrzeniem kraju w węgiel, które powstały na jesieni, spowodowane zostały częściowo przez zaburzenia na rynku węglowym wskutek wzmożonego zapotrzebowania i run'u na zwały. Powodem ich jednak również jest zbytne zmniejszenie importu - stwierdza pismo "Nord Industriel et Commercial". Import wynosił w 1950 r. - 8.871.740 ton w porównaniu z 17.549.981 t. w roku 1949 i 22.800.000 t. w r. 1938. Import węgla amerykańskiego praktycznie biorąc właściwie ustał, wyniósł bowiem 48.053 ton w porównaniu z 4.640.583 ton w r. 1949.

O ile jednak logiczne jest i normalne, żeby dać pierwszeństwo w zbycie węglowi krajowemu, to jednak z drugiej strony niemożliwe jest, ażeby wydobycie krajowe nawet łącznie z węglem z Saary mogło zaspokoić całe zapotrzebowanie krajowe. Niewątpliwie z wielu względów nie byłoby

pożądane wznowienie importu w wysokości z r. 1938 lub 1949 jednak wskazane jest, ażeby w roku 1951 była stosowana bardziej liberalna polityka odnośnie importu węgla.

Projektowany import przewiduje wysokość jego w I kwartale na 3,8 mil. ton, co stanowi wzrost importu przynajmniej w teorii. Wątpliwe jest jednak, czy plan ten zostanie wykonany wobec stanowiska, jakie zajmują ewentualni dostawcy w szczególności Niemcy i Wielka Brytania.

W r. 1951 przewiduje się wzrost wydobycia, który jednak przypuszczalnie nie będzie wystarczający wobec zwiększonego zapotrzebowania ze strony przemysłu. Z drugiej strony nie można również zbyt liczyć na import wobec ogólnego wzrostu zapotrzebowania spowodowanego przez zbrojenia. Szczególnie przewiduje się duże trudności z importem miazgi koksującego z Ruhry, gdyż Niemcy zamierzają zarezerwować go dla swoich własnych celów. Również spodziewane są trudności z antracytem.

W Holandii poczynając od 1 lutego dostawy węgla dla przemysłu prowizorycznie obcięto o 20%.

Holenderskie kolejnictwo ogłosiło wstrzymanie ruchu osobowego, gdzie tylko się dało uruchamiano w zastępstwie autobusy.

W ostatnim kwartale ub. r. rząd holenderski zakontraktował zakup 1.330.000 ton węgla dla celów przemysłowych. Dostawy z tytułu tych zakupów będą jednak zredukowane wobec trudności, z którymi borykają się kraje dostarczające.

W celu odprężenia sytuacji węglowej zakupiono ostatnio w Stanach Zjednoczonych 200.000 ton węgla. Pomimo to deficyt węglowy w I kwartale wyniesie 260 tys. ton.

Kryzys węglowy w Austrii, który w swym pierwszym okresie doprowadził do ograniczenia ruchu pociągów osobowych, pogłębił się, ponieważ zapasy węgla, przemysłu wystarczyć mogły tylko do końca lutego, wobec czego w kołach przemysłowych określa się sytuację jako poważną. Koleje austriackie muszą odłożyć dla potrzeb transportowych mocarstw okupacyjnych - 40.000 ton. Zapasy paliwa huty Linz wystarczą na 10 dni, wobec czego trzeba będzie odroczyć uruchomienie trzeciego wielkiego pieca, który miał rozpocząć pracę w tym miesiącu. Deficyt węglowy Austrii ocenia się w obecnej chwili na ca. 200.000 ton.

2. Wydobycie rudy żelaznej we Francji w 1950 r.

Według danych agencji "France Press" wydobycie rudy żelaznej we Francji w 1950 r. wynosiło 30,0 mil. ton w stosunku do 31,4 mil. ton w 1949 r.

Zmniejszenie wydobycia było spowodowane redukcją

1/ - Boliwia, Brazylia, Chile, Kuba.

zamówień w I półroczu ze strony przemysłu stalowego. W drugiej połowie roku ub. rozmiary zamówień powiększyły się, co wpłynęło na odpowiedni wzrost wydobycia. W grudniu wydobyto 2.706 tys. ton rudy żelaznej.

3. Wzrost cen koncentratów wolframu.

Ceny żądane przez sprzedawców, za 65% koncentraty wolframu w Anglii w obecnym okresie wynoszą 550 - 560 sh za jednostkę metalu cif. Jednak ilość zawartych kontraktów jest nieznaczna i ceny te należy uważać w zasadzie za nominalne, gdyż poważne firmy produkujące ferrostopy niechętnie płać tak wysokie ceny. Krążą pogłoski o tym, że Portugalia zamierza podwyższyć cło wywozowe, i że cło to osiągnie prawdopodobnie 36 eskudos za kg., t.j. wyniesie około 25% obecnej ceny rudy wolframowej.

4. Eksport koncentratów cyny z Indonezji w 1950 r.

Jak podaje gazeta "Daily Metall Reporter" eksport koncentratów cyny z Indonezji w 1950 r. wynosił 31,9 tys. ton /w przeliczeniu na czysty metal/ w stosunku do 31,2 tys. ton w 1949 r., z czego 22 tys. ton wywieziono do Holandii i 9,7 tys. ton do U.S.A.

5. Wydobycie ropy naftowej w krajach kapitalistycznych.

	1949 r.	1950 r.
	w tys. ton	
Ogółem	430.740	479.620
w tym:		
Ameryka Północna	255.825	273.600
Stany Zjednoczone	252.996	270.000
Kanada	2.829	3.600
Ameryka Łacińska	90.546	102.500
Kraje morza Karaibskiego	76.225	85.900
Venezuela	69.012	78.000
Kolumbia	4.163	4.800
Trynidad	3.050	3.100
Inne kraje	14.321	16.600
Meksyk	8.724	10.600
Argentyna	3.151	3.500
Peru	1.979	1.900
Ekwador	337	350
Pozostałe kraje ^{1/}	130	250
Bliski Wschód	71.188	87.630
Iran	27.235	31.800
Saud Arabia	23.471	27.000

1/ - Boliwia, Brazylia, Chile, Kuba.

Jak wiadomo, decyzja ta była nieunikniona z powodu zmniejszenia się o około 15% dostaw dla przemysłu kwasu siarkowego, jak również na skutek wyczerpania zasobów niektórych surowców.

1949r. 1950 r.

w tys. ton

Kuwait	12.378	17.200
Irak	4.200	6.200
Egipt	2.280	2.300
Katar	100	1.600
Bahrein	1.506	1.500
Turcja	16	30
Daleki Wschód	10.345	12.790
Indonezja	5.980	7.200
Borneo Brytyjskie	3.540	4.500
Japonia	200	300
Nowa Gwinea /Cz.Zach./	245	250
Indie	245	250
Birma	35	60
Europa Zachodnia	1.596	2.000
Niemcy Zachodnie	840	1.100
Holandia	621	700
Francja	60	120
Pozostałe kraje ^{2/}	75	80

2/ - Anglia, Włochy, Francuska Afryka Północna.

CHEMIKALIA

1. Zapasy szelaku w Anglii.

Według danych londyńskiego stowarzyszenia handlu szelakiem, import i wywóz szelaku w 1950 r., oraz remanent w Anglii w dn. 31 grudnia 1949r. i 1950 r. kształtował się następująco /w tonach/:

<u>Szelak</u>		<u>Sidlak</u>	
Import	378,6	Import	16,7
Sprzedaż	553,6	Sprzedaż	60,2
Remanent na 31.XII.49r.-	1.272,3	Remanent na	
31.XII.50r.-	1.260,8	31.XII.49r. -	133,2
		31.XII.50r. -	68,5

Ogółem w 1950 r. importowano do Anglii szelaku i sidlaku 395,3 ton, sprzedano 613,8 ton; remanent na 31 grudnia wynosił 1.329,3 ton w stosunku do 1.405,5 ton na 31. grudnia 1949 r.

2. Zwyżka cen sztucznego jedwabiu.

Komitet producentów sztucznego jedwabiu i włókien sztucznych ogłosił 15 lutego o zwyżce cen różnych gatunków jedwabiu sztucznego. Zwyżka sięga przeszło 10%.

Jak tłumaczą, decyzja ta była nieuniknioną z powodu zmniejszenia się o około 15% dostaw dla przemysłu kwasu siarkowego, jak również na skutek wzrostu ceny kosztów niektórych surowców.

Począwszy od 15 stycznia cena włókna ciętego została podwyższona o 4 d na lb, a cena przędzy z jedwabiu sztucznego wszystkich kategorii o 4 1/2 d do 10 1/2 d za lb.

KAUCZUK, DREWNO I PAPIER

1. Jaką decyzję poweźmie konferencja kauczuku ?

Jak pisze "L'Economie" z dnia 8.II.51 r. rząd brytyjski biorąc w swe ręce inicjatywę zwołania w Londynie /lutu 1951 r./ międzynarodowej konferencji kauczuku wzbudził ogólne zdziwienie. Rzeczywiście konferencja ta nie była przewidziana przez żadną organizację gospodarczą, ani też przez Rubber Study Group.

Poza Wielką Brytanią i jej koloniami zostały zaproszone z pomiędzy producentów Cejlon, Indonezja, Sjam i Indochiny oraz Kanada, Stany Zjednoczone, Francja, Włochy i Holandia jako kraje konsumujące.

Przedmiotem konferencji miało być rozpatrzenie problemów ostatnio wywołanych sytuacją światową. Produkcja kauczuku naturalnego silnie wzrosła od czerwca 1950 r. i można ją szacować za rok 1950 na 1.850.000 ton ang. przy równoległym hamowaniu konsumpcji, przede wszystkim z powodu dużych ograniczeń wprowadzonych w Stanach Zjednoczonych. Saldo roczne powinno dać nadwyżkę produkcji w wysokości 200.000 ton. Zresztą zapasy kauczuku, wyłączając zapasy rządowe amerykańskie, angielskie i francuskie, dochodziły w końcu roku do 750.000 t./w 1941 r. zapasy te były ocenione na 1.230.000 t./.

Cyfry te ilustrują raczej fakt istnienia nadwyżki a nie braku. O ile aktualna międzynarodowa sytuacja przeciągnie się, a nie zaostrzy, będzie można osiągnąć duże nadwyżki, które jeszcze wzrosną gdy rządy, przemysłowcy i handel prywatny zaprzestaną zwiększać swe składy. Rząd amerykański, który pcha do produkcji, tworzy ogromne zapasy towaru na składzie, hamuje konsumpcję oraz rozwija swoją produkcję tworzyw sztucznych.

Ten problem kauczuku jest tylko charakterystycznym przykładem trudności, które mogą powstać odnośnie innych surowców. Konflikt Koreański wznicił panikę i wywołał dotkliwe braki zaopatrzeniowe przedstawiając gospodarce surowcami na tory ekonomiki wojennej. Równocześnie jednak, zaczyna rosnąć obawa przed powstawaniem nadwyżek i nadprodukcji, oraz spadkiem cen, pisze "L'Economie".

2. Import drzewa do Danii

W 1950 r. import tarcicy iglastej do Danii wynosił w przybliżeniu 220 tys. stand. w stosunku do 165 tys. stand. w 1949 r. Tarcicę wwożono przeważnie ze Szwecji, Finlandii i mniejsze ilości - z Norwegii i Trizonii.

Przewiduje się, że w 1951 r. w związku ze zmniejszeniem budownictwa i wysokimi cenami, import tarcicy iglastej zmniejszy się w porównaniu z 1950 r.

3. Eksport tarcicy głównych eksporterów kapitalistycznych.

Śród państw kapitalistycznych głównymi eksporterami tarcicy po wojnie są: Kanada, Szwecja i Finlandia. W 1948 - 1949 r. Kanada eksportowała średnio corocznie z górą 1.100 tys. stand. tarcicy, z których przypuszczalnie 700 tys. stand. wywieziono do U.S.A. i nieco więcej niż 250 tys. stand. - do Anglii.

W 1950 r. eksport tarcicy z Kanady zwiększył się i w okresie styczeń - wrzesień osiągnął 1.260 tys. stand., w tym do U.S.A. - 1.080 tys. stand. i do Anglii - tylko 80 tys. stand. Zakupy tarcicy kanadyjskiej Anglii szacuje się w 1951 r. na 700 tys. stand. Z tej ilości już sprzedano i wysłać się w 1-szym półroczu 1951 r. 400 tys. stand. z prowincji Kolumbia Brytyjska i 100 tys. stand. z Kanady Wschodniej. Import angielski tarcicy kanadyjskiej w 1950 r. określa się na ca 100 tys. stand.

Koła handlowe przypuszczają, że jeśli Kanada w bieżącym roku nie zwiększy produkcji i eksportu tarcicy, to gwałtowny wzrost zakupów Anglii w 1951 r. powinien spowodować zmniejszenie wywozu tarcicy kanadyjskiej do USA.

Według danych tymczasowych, eksport tarcicy i desek ze Szwecji w 1950 r. wynosił ca 700 tys. stand.^{x/}, t.j. był w przybliżeniu o 100 tys. stand. większy, jak w 1949 r. Do Anglii w 1950 r. wywieziono ogółem tylko 70 tys. stand. w stosunku do 210 tys. stand. w 1949 r.; przypuszcza się, że w 1951 r. dostawy tarcicy szwedzkiej do Anglii zwiększą się.

Eksport fińskiej tarcicy w 1950 r. również szacuje się na 700 tys. stand., w tym do Anglii - 130 tys. stand. Przewiduje się, że w 1951 r. eksport tarcicy z Finlandii trochę obniży się.

x/ Nie włączając skrzynek.

Produkcja papieru gazetowego w krajach kapitalistycznych

	Przecięt nie w la tach 1935 -1939	1947r	1948r	1949r	Ocena 1950r
	/ w t y s . t o n /				
Północno-amerykańskie państwa eksportujące					
Kanada	3.027	4.373	4.520	4.696	4.782
U.S.A.	824	749	787	816	885
Razem	3.851	5.122	5.307	5.512	5.667
Europejskie państwa eksportujące					
Szwecja	262	271	297	313	329
Finlandia	396	270	323	384	390
Norwegia	187	114	143	155	156
Austria	64	38	63	68	68
Razem	909	693	826	920	943
Europejskie państwa importujące					
Anglia	873	256	305	480	544
Francja	327	184	277	280	310
Belgia	47	45	60	65	65
Holandia	90	35	74	80	82
Szwajcaria	31	35	41	45	50
Włochy	68	45	65	80	95
Razem	1.436	600	822	1.030	1.146
Południowo-amerykańskie państwa importujące					
Brazylia	4	18	27	30	32
Argentyna	-	2	2	2	5
Chile	4	5	6	7	7
Razem	8	25	35	39	44
Inne państwa importujące					
Japonia	369	90	101	113	123
Indie	-	-	-	-	30
Australia	-	30	32	30	30
Razem	369	120	133	143	183
O g ó ł e m	6.573	6.560	7.123	7.644	7.983

O b e j m				
Razem	389	150	133	183
Australia	-	30	35	30
Indie	-	-	-	30
Japonia	369	90	101	113
Inne państwa importujące				
Razem	8	55	35	39
Chile	4	5	6	7
Argentyna	-	5	5	5
Brzylia	4	18	57	30

Państwa importujące				
Północno-amerykańskie				
Razem	1.436	690	855	1.030
Włochy	68	45	65	80
Szwajcaria	31	35	41	45
Holandia	90	35	74	80
Belgia	47	45	60	65
Francja	357	184	577	580
Anglia	873	556	305	480

Importujące				
Europejskie państwa				
Razem	909	693	856	950
Austria	64	38	63	68
Norwegia	187	114	143	155
Finiaandia	396	570	353	384
Szwecja	565	571	597	713

Razem				
U.S.A.	854	749	787	816
Kanada	3.057	4.373	4.550	4.696

Państwa eksportujące				
Północno-amerykańskie				
Razem	3.851	5.155	5.307	5.515

W t y m :
-1939
tacz 1935
nie w la 1947
1948
1949
Ocena 1950

Produkcja papieru gazetowego w krajach kapitalistycznych

SUROWCE WŁOKIENNICZE I WYROBY

1. Sytuacja na światowych rynkach surowców włókienniczych
w okresie od 1.I. - 15.2.1951 r.B a w e ł n aU.S.A.

Tendencja cen w styczniu była lekko wyżkowa, osiągając w dniu 23.I.51 r. swój szczytowy poziom t.j. 46 ¢ USA za lb za gatunek Middling 15/16" na warunkach giełdy nowojorskiej.

W dniu 27.I. na podstawie zarządzenia rządu zawieszono transakcje giełdowe do czasu ukazania się dekretu mającego ustabilizować ceny.

Jak dotychczas dekret ten nie został wydany, gdyż toczą się pertraktacje między rządem i zainteresowanymi zrzeszeniami farmerów na temat poziomu przyszłych cen.

Stanowisko farmerów w tej sprawie jest narazie negatywne i grożą oni rządowi zmniejszeniem powierzchni zasiewu bawełny w razie gdyby ceny maksymalne ich zdaniem były za niskie.

Ostatnie wiadomości z New York'u wskazują na możliwość wyłączenia bawełny z pod dekretu o zamrożeniu cen, przy czym rząd miałby wprowadzić ceny maksymalne na przędzę i tkaniny bawełniane, co z kolei ograniczyłoby ceny bawełny, przeznaczonej dla rynku wewnętrznego.

W wypadku rozstrzygnięcia sprawy w omawiany sposób zachodzi możliwość, że w przyszłości istnieć będą w USA odrębne ceny dla rynku wewnętrznego i dla eksportu.

Kontyngenty wywozowe, ustalone przez rząd amerykański na okres od 1.8.50 r. do 31.3.51 r. w globalnej ilości 3.496.000 bel, zostały od 1.2.51r. wykorzystane w 80%.

Konsumcja bawełny w USA w okresie od 1.8.50 r. do 31.12.50 r. wynosiła 4.404.408 bel w porównaniu do 3.603.308 bel w analogicznym okresie r. 1949.

EGIPT

Ceny wyżkowały w ciągu stycznia i pierwszej połowy lutego bezustannie i osiągnęły rekordowy poziom w dniu 14 lutego 1951 r. a.m. 182.- tal/ctr. dla gatunku Karnak /good/

oraz

142,50 tal/ctr. " Ashmouni /good/

SUROWCE WŁÓKNIENICZE I WYROBY

1. Sytuacja na światowych rynkach surowców włókienniczych

w okresie od 1.1. - 15.2.1951 r.

B a w e f n a

U.S.A.

Tendencja cen w styczniu była lekko wyżkowa, osią-
gając w dniu 27.1.51 r. swój szczytowy poziom t.j. 46 1/2
USA za lb za gatunek Middling 15/16" na warunkach cła
nowojorskiej.

W dniu 27.1. na podstawie zarządzenia rządu zwie-
szono transakcje cłowe do czasu ukazania się dekretu
mającego ustabilizować ceny.

Jak dotychczas dekret ten nie został wyegz-
towany, co powoduje, że ceny między rządem i zainteresowanymi
kresami farmacji na temat poziomu przyszłych cen.

Stanowisko farmacji w tej sprawie jest narazie ne-
gatywne i grozi oni rządowi zmniejszeniem powierzchni za-
stępu bawlny w razie gdyby ceny maksymalne ich zdaniem
były za niskie.

Ostatnie wiadomości z New York'u wskazują na możli-
wość wyłączenia bawlny z pod dekretu o zamrożeniu cen,
przy czym rząd miałyby wprowadzić ceny maksymalne na przędze
i tkaniny bawliane, co z kolei ograniczyłoby ceny ba-
wlny, przeznaczonych dla rynku wewnętrznego.

W wypadku rozstrzygnięcia sprawy w omawiany sposób
zachodzi możliwość, że w przyszłości istnieć będą w USA
odrębne ceny dla rynku wewnętrznego i dla eksportu.

Kontyngenty wywozowe, ustalone przez rząd amery-
kański na okres od 1.8.50 r. do 31.3.51 r. w globalnej
ilości 3.496.000 bel, zostały od 1.2.51r. wykorzystane w
80%.

Konsumcja bawlny w USA w okresie od 1.8.50 r. do
31.12.50 r. wynosiła 4.404.408 bel w porównaniu do
3.603.308 bel w analogicznym okresie r. 1949.

EGIPT

Ceny zwiększowały w ciągu stycznia i pierwszej pofo-
wy lutego bezustannie i osiągnęły rekordowy poziom w dniu
14 lutego 1951 r. a.m. 182.- tal\otr dla gatunku Karak
Good\

otaz

142,50 tal\otr. " " Asimouni
Good\

co stanowi zwyżkę 13% dla "Karnak'u" i 11% dla "Ashmouni".

Po ogłoszonej w listopadzie ub.r. przez rząd egipski rekwizycji zapasów bawełny Ashmouni, Zagora i Giza 30, na pokrycie zapotrzebowania własnego przemysłu bawełnianego, odwołano ją w początkach stycznia kiedy okazało się, że potrzebne na wspomniany cel 800.000 ctr. postawiono do dyspozycji rządu przez plantatorów i kupców.

Sytuacja statystyczna w dziedzinie bawełny egipskiej na dzień 1.1.b.r. kształtowała się jak następuje: / 1 ctr. = 99,05 lbs./

1.9.50 - pozostałość ze zbiorów	919.000 ctr.
zeszłorocznych	
zbiory 1950/51	+ 8.250.000 "
r a z e m :	9.169.000 "
konsumcja własna i eksport od 1.9 -	
31.12.50	- 3.043.000 "
	6.126.000 "
zabezpieczenie dla konsumpcji własnej	
i zapasy rządowe do 31.8.51r.	- 1.220.000 "
	4.906.000 "
na eksport sprzedano do 31.12.50 i	
dotychczas nie wysłano	- 1.325.000 "
pozostaje do sprzedaży na cele	
eksportowe	3.581.000 ctr.
	=====

W dotychczasowym eksporcie egipskim, pierwsze miejsce zajmuje Anglia w wysokości 37,7%.

W listopadzie ub.r. rząd egipski zapewnił sfery handlowe, że do końca bieżącego sezonu t.j. do dnia 31.8.51r. nie nastąpi zmiana dotychczas pobieranej opłaty eksportowej za bawełnę.

Pomimo tego zapewnienia, rząd bez uprzedzenia podwyższył wspomnianą opłatę o 100% do tal. 20,40 za ctr. / = 10,10 d. za lb./, z ważnością od 7.1.51 r.

Rozsiewane w Aleksandrii wiadomości, jakoby USA miały zamiar w najbliższym czasie zakupić około 500.000 ctr. bawełny, /Karnak/, narazie nie potwierdzają się.

W związku z powyższym, elementy spekulacyjne oparowały ponownie giełdę aleksandryjską, co spowodowało niebotowaną dotychczas zwyżkę cen kontraktów terminowych.

PAKISTAN

Rynek ten odznaczał się w dalszym ciągu tendencją bardzo mocną.

bardzo mocną.

Rynek ten odznaczał się w całym ciągu tendencji

PAKISTAN

notowań dotychczas zwiększył cen kontraktów terminowych. Nowy poziom giełdy Aleksandryjskiej, co spowodowało nie- W związku z powyższym, elementy spekulacyjne opa- cję. Właściwy, \Karnak\, narazie nie potwierdza się. miały zamiar w najbliższym czasie zakupić około 500.000 Rosjanie w Aleksandrii wiadomości, jakoby USA

\ = 10,10 zł. za lb.\, z ważnością od 7.1.51 r. Wyższy wspomnianą opłatę o 100% do tal. 20,40 za ctr. Pomimo tego zapewnienia, rząd bez przeszkody pod-

portowej za bawinę. 51r. nie nastąpi zmiana dotychczas pobieranej opłaty eks- handlowe, że do końca bieżącego sezonu t.j. do dnia 31.8. W listopadzie ub.r. rząd egipski zapewnił sfery

ace zajmujące Anglię w wysokości 37,7% W dotychczasowym eksporcie egipskim, pierwsze miej-

eksportowe pozostało do sprzedaży na cele

dotychczas nie wysłano na eksport sprzedano do 31.12.50 i

i zapasy rządowe do 31.8.51r. zabezpieczenie dla konsumpcji własnej

31.12.50 konsumpcja własna i eksport od 1.9 -

zbiory 1950/51 zasobów dotychczas 1.9.50 - pozostałość ze zbiorów

= 99,05 lbs. \ na dzień 1.1.51r. kształtowała się jak następuje: / 1 ctr. =

Sytuacja statystyczna w dziedzinie bawiny egipskiej wyspowyci rząd przez plantatorów i kupców. że potrzebne na wspomniany cel 800.000 ctr. postawiono do go, odwołano ją w początkach stycznia kiedy okazało się, na pokrycie zapotrzebowania własnego przemysłu bawilana- akti rekwizycji zapasów bawiny Ashmuni, Zagora i Giza 30, Po ogłoszeniu w listopadzie ub.r. przez rząd egip- co stanowi zwiększając dla "Karnak" i dla "Ashmuni".

Do dnia 10.2.b.r. dostarczono z odziarniarń	1.031.041 bel
do tegoż terminu wyeksportowano	619.700 "
zapasy więc wynoszą w tej chwili	411.341 bel.

Należy przypuszczać, że duża część tegoż zapasu jest już zakontraktowana na eksport i tym samym zapasy do sprzedaży nie wyniosą więcej jak około 200.000 bel.

Najpoważniejszymi odbiorcami bawełny pakistańskiej ostatnio są: wg. kolejności ilościowej / Anglia, Japonia, Hong Kong, Chiny.

Najbardziej popularne gatunki: 289 F i NT są praktycznie wysprzedane.

W dniu 24.1.b.r. podwyższono stawki frachtowe dla bawełny z Karachi do wszystkich portów europejskich o 25%, przy czym odczuwa się poważny brak tonażu okrętowego.

W e ł n a

AUSTRALIA

Kiedy w pierwszych dniach stycznia rb. rozpoczęły się pierwsze po świętach aukcje, ceny wykazały zwyżkę około 10 do 15% w porównaniu z cenami płaconymi na ostatnich aukcjach grudniowych.

Na wszystkich bez wyjątku aukcjach U.S.A. odgrywały dominującą rolę, co z kolei spowodowało dalszą zwyżkę cen o 20 - 25%.

Sprzedaż wełny w Australii od września 1950 do połowy lutego br. osiągnęła przeszło 70% całej produkcji bieżącego sezonu. Pozostałe niespełna 30% stanowią towary gatunkowo gorszy od poprzednio sprzedawanego. Również asortyment wełen stał się coraz bardziej ograniczony.

O fantastycznym poziomie cen świadczą porównania z cenami z ostatnich lat przedwojennych, z których wynika, że wełna merynosowa kosztuje 11 razy, a crossbredowa 15 razy drożej niż kosztowała przeciętnie w latach 1934 - 38.

Pomimo poważnych zakupów U.S.A., najpoważniejszym odbiorcą wełny australijskiej była Anglia, która zakupiła dotychczas ok. 30% sprzedanej ilości.

Ogólna produkcja wełny w Australii w sezonie bieżącym wyniesie około 1.100 mil.lbs. i jest o około 5% wyższa od zeszłorocznej. Gatunkowo produkcja ta wykazuje spadek udziału wełen merynosowych w stosunku do wyników przedwojennych, a.m. z 37 do 33%.

Zapotrzebowanie australijskiego przemysłu wełnianego wynosiło w r. 1950 około 150 mil.lbs. wełny potnej w porównaniu z 65 mil.lbs. w ostatnich latach przedwojennych.

Porównania z 65 mil. lbs. w ostatnich latach, przedwojennych. Jego wynosiło w r. 1920 około 150 mil. lbs. winy potnej w.

Zapotrzebowanie australijskiego przemysłu winiarskiego wynosiło około 1.100 mil. lbs. i jest o około 25% wyższe od zeszłorocznej. Gatunkowo produkcja ta wykazuje spadek udziału wina merynosowskiego w stosunku do winników przedwojennych, a m. z 57 do 33%.

Ogólna produkcja wina w Australii w sezonie bieżącym wyniesie około 1.100 mil. lbs. i jest o około 25% wyższa od zeszłorocznej. Gatunkowo produkcja ta wykazuje spadek udziału wina merynosowskiego w stosunku do winników przedwojennych, a m. z 57 do 33%.

Pomimo poważnych zakupów U.S.A., najpoważniejszym odbiorcą wina australijskiej była Anglia, która zakupiła dotychczas ok. 30% sprzedanej ilości.

Ze względu na kosztowność przetransportowania wina do Australii, w ostatnich latach przedwojennych, z cenami z ostatnich lat przedwojennych, z których wynika, że wina merynosowa kosztuje 11 razy, a crossbredowa 12 razy więcej niż kosztowała przetransportowania w latach 1934 - 38.

O fantastycznym poziomie cen świadczyć porównania z cenami z ostatnich lat przedwojennych, z których wynika, że wina merynosowa kosztuje 11 razy, a crossbredowa 12 razy więcej niż kosztowała przetransportowania w latach 1934 - 38.

Na wszystkich bez wyjątku aukcjach U.S.A. odgrywały dominującą rolę, co z kolei spowodowało dalsze zwiększenie cen o 20 - 25%.

W australijskich bez wyjątku aukcjach U.S.A. odgrywały dominującą rolę, co z kolei spowodowało dalsze zwiększenie cen o 20 - 25%.

W dniu 24.1.1939 r. podwyższono stawki frachtowe dla wina z Karacchi do wszystkich portów europejskich o 25%, przy czym odnotowa się poważny brak towaru okrętowego.

W dniu 24.1.1939 r. podwyższono stawki frachtowe dla wina z Karacchi do wszystkich portów europejskich o 25%, przy czym odnotowa się poważny brak towaru okrętowego.

UNIA PŁD. AFRYKI. ARGENTYNA. URUGWAJ

Trzej powyżsi dostawcy wełny handlowej przestali odgrywać rolę w kształtowaniu się cen w bieżącym sezonie, gdyż Unia Płd. Afryki ma obecnie już tylko drobne ilości do zaoferowania, a Argentyna, oraz Urugwaj sprzedają wełnę jeszcze w czasie przed strzyżą, dokonując w tej chwili już tylko załadunek zakontraktowanych ilości.

J u t a

PAKISTAN

W drugim półroczu 1950 r. juta była jedynym surowcem włókienniczym, którego ceny nie wykazywały wahań, opierając się na poziomie cen z lipca 1950 r.

W pierwszych dniach stycznia juta zaczyna zwyżkować i w ciągu 6-ciu tygodni zyskuje przeszło 30% w porównaniu z cenami z grudnia.

Pertraktacje Pakistanu z Unią Indyjską o dostawę juty pakistańskiej, dotychczas nie dały rezultatu i dopiero w lutym coraz częściej powtarzają się pogłoski o mającym nastąpić porozumieniu między obu państwami, w myśl którego Pakistan dostarczyłby Unii Indyjskiej około 1 mil. bel juty w zamian za hinduski węgiel.

Chociaż nie ma jeszcze oficjalnego potwierdzenia tych wiadomości zdają się one być prawdopodobne i są jedną z przyczyn obecnie notowanej raptownej zwyżki cen juty.

Dane statystyczne odnośnie zbiorów juty w Pakistanie w bieżącym sezonie nie są znane. Rząd podaje cyfry około 3,5 - 4 mil. bel, wtedy kiedy koła zazwyczaj dobrze poinformowane twierdzą, że całość zbiorów wynosi ponad 5 mil. bel.

Na ogół podejrzewa się rząd pakistański o umyślne podawanie cyfr niższych, ażeby móc wywołać podwyższenie poziomu cen na równi z innymi surowcami włókienniczymi..

Trzej powyższe dostawcy winy handlowej przestali odgrywać rolę w kształtowaniu się cen w bieżącym sezonie, gdyż Unia Płd. Afryki ma obecnie już tylko drobne ilości do zaoferowania, a Argentyna, oraz Urugwaj sprzedają winę jeszcze w czasie przed strzyżką, dokonując w tej chwili już tylko zafundek zakontraktowanych ilości.

1 u t a

PAKISTAN

W drugim półroczu 1950 r. tutaj była jedynym surowcem wiktorycznym, którego ceny nie wykazywały wahów, opierając się na poziomie cen z lipca 1950 r.

W pierwszych dniach stycznia tutaj zaczęła zwiększać się w ciągu 6-ciu tygodni zyskując przeszło 30% w porównaniu z cenami z grudnia.

Pertraktacje Pakistanu z Unią Indyjską o dostawę juty pakistańskiej, dotychczas nie daly rezultatu i dopiero w lutym coraz częściej powtarzają się pogłoski o możliwości następnego porozumienia między obu państwami, w myśl którego Pakistan dostarczyłby Unii Indyjskiej około 1 mil. bel juty w zamian za hinduski węgiel.

Choć nie ma jeszcze oficjalnego potwierdzenia tych wiadomości zdają się one być prawdopodobne i są jedną z przyczyn obecnie notowanej rażącej zwyżki cen juty.

Dane statystyczne odnoszące się do juty w Pakistanie w bieżącym sezonie nie są znane. Rząd podaje trzy okoliczności, w których kiedyś kosa zazwyczaj górze po 3,5 - 4 mil. bel, zaś zbiorów wynosił ponad 5 mil. informowane twierdzą, że całość zbiorów wynosiła ponad 5 mil. bel.

Na ogół podejrzewa się rząd pakistański o umyślnie podważanie cyfr niższych, ażeby móc wywołać podwyższenie poziomu cen na równi z innymi surowcami wiktorycznymi.

Notowania bawełny na głównych
rynkach światowych

Kraj po- chodz.	U.S. A.	E G I P T	PAKISTAN	BRAZYLIA
Gatunek	Middling 15/16"	Karnak - good	Ashmouni - good	289 F - - Rg. N.T. - Rg. Grade 4,5
Cena/jedn. wagi	USA/ lb	Tall./ /cantar.	Tall./ /cantar.	d.ang./ /lb d.ang./ /lb Cruz./ /arrobas
2.I.1951	44.28	139.90	127.10	57.66 57.50 419.-
9.I. "	44.86	148.-	131.25	60.57 60.26 439.-
16.I. "	45.16	163.50	136.50	63.56 63.04 434.-
23.I. "	46.-	168.-	137.25	62.48 62.47 439.-
31.I. "	transakcje zawieszone		136.35	63.71 63.22 439.-
1.II. "	- " -	170.25	137.10	
2.II. "	- " -	170.85	138.05	64.23 64.01
5.II. "	- " -	170.25	137.15	
6.II. "	- " -	168.95	137.75	
7.II. "	- " -	167.05	136.60	439.-
8.II. "	- " -	162.10	134.-	
9.II. "	- " -	164.80	136.50	69.22 67.95
13.II. "	- " -	176.25	138.50	
14.II. "	- " -	182.-	142.50	439.-
15.II. "	- " -	180.-	140.25	

3. Rynek wełny w Unii Południowo-Afrykańskiej

Sprzedaż wełny dokonana przez Unię Południowo-Afrykańską od lipca do grudnia 1950 roku wyniosła 57,3 tys. ton po przeciętnej cenie 26,00 d. za lb, podczas gdy w 1949 r. sprzedano 52,3 tys. ton po przeciętnej cenie 29,02 d. za lb.

Głównie warunka sprzedaż wełny merynosowej, której

I.	"	-	180.-	140.25			
I.	"	-	182.-	142.50			439.-
I.	"	-	176.25	138.50			
I.	"	-	164.80	136.50	69.25	67.25	
I.	"	-	162.10	134.-			
I.	"	-	167.05	136.60			439.-
I.	"	-	168.95	137.75			
I.	"	-	170.25	137.15			
I.	"	-	170.85	138.05	64.25	64.01	
I.	"	-	170.25	137.15			
I.	"	-	170.25	137.10			
I.	"	transakcje zawieszone		136.35	63.71	63.25	439.-
I.	"		168.-	137.25	62.48	62.47	439.-
I.	"		46.-				
I.	"		42.16	163.50	63.26	63.04	434.-
I.	"		44.86	148.-	60.27	60.26	439.-
I.	1.1951		44.28	139.90	57.66	57.50	419.-
amk	12/16"	- good	Karnak	- good	Asmonni	- good	289 F. - Reg. Grade 4 5
U.S. A.							
P A K I S T A N							
B R A Z Y L I A							

rynku szwajcarskiego
Notowania bawlny na gieldach

Notowania aukcyjne wełny australijskiej
w d.austr. za lb - clean cost on the floor
/ na bazie pranej/

Data	Aukcja w:	M e r i n o s					Crossbred	
		Sp.good Fleece warp		Average making warp		Sp.best top-	Good to super	
		70's	64's	70's	64's	60's	60's	56's
8 - 11.I.	Sydney	326.-	307.-		305.-	297.-		253.-
9 - 11.I.	Adelaide		338.-		336.-	308.-		256.-
16 - 18.I.	Geelong	354.-	336.-				312.-	280.-
22 - 25.I.	Sydney		381.-	374,50	371,50			
" "	I. Melbourne	375.-	365.-	375.-	365.-		355.-	300.-
30 - 31.I.	New Castle	380.-						
5-8.II.	Sydney		387.-		382.-		361.-	293.-

Uwaga: 125.- £ austr. = 100.- £ ang.

2. Zapasy wełny w roku 1950/51 w Australii

Zgodnie z oceną Rady Narodowej Australijskich Brokerów i Rady Przedstawicieli Australijskiego Przemysłu Wełniarstwa, produkcja wełny /potnej/ wyniesie w 1950/51 - 1.116 milionów lbs. /505,5 tys.ton/, a dopływ wełny do składów Narodowej Rady Australijskich Brokerów wyniesie w bieżącym sezonie około 1.068 mil.lbs. /483,8 tys.ton/. Szacunek ten jest niższy od poprzedniego o 43 tys.bel /12,9 tys.ton/, co tłumaczy się niedawną powodzią we wschodnich okręgach Australii. Jeśli ocena ta okaże się słuszną, to produkcja wełny w roku 1950/51 będzie o 45 tys.bel /13,5 tys.ton/ większa niż w roku poprzednim 1949/50.

3. Rynek wełny w Unii Południowo - Afrykańskiej

Sprzedaż wełny dokonana przez Unię Południowo-Afrykańską od lipca do grudnia 1950 roku wyniosła 57,3 tys.ton po przeciętnej cenie 86,08 d za lb, podczas gdy w 1949 r. sprzedano 52,3 tys.ton po przeciętnej cenie 29,02 d za lb.

Głównie wzrosła sprzedaż wełny merynosowej, której

zbyt zwiększył się z 42,1 tys. ton w 1949 r. do 46,2 tys. ton w 1950 r. Eksport wełny potnej z Unii Południowo-Afrykańskiej w grudniu 1950 r. wynosił 12,3 tys. ton w porównaniu z 11,6 tys. ton w listopadzie tegoż roku, z czego do Stanów Zjednoczonych sprzedano 3,4 tys. ton, do Anglii 2,8 tys. ton. Ogółem Unia Południowo-Afrykańska wełny niepranej w okresie lipiec - grudzień 1950 r. wyeksportowała 42,9 tys. ton, w tym /w tys. ton/: do Anglii 12,2, do Francji 7,9, do Stanów Zjednoczonych 5,4, do Niemiec Zachodnich 5,4.

4. Z rynku juty i sizalu

Zakupy juty i sizalu dokonywane były w ciągu stycznia przez firmy przemysłowe i handlowe po cenach najwyższej notowanych w ciągu ostatnich lat.

Ceny juty zwykowały o około 70% w porównaniu z lipcem 1949 r. /cena gatunku First wynosiła wówczas 80 £ za tonę/. W tym samym czasie cena sizalu wzrosła o 120%, wskutek czego juta uchodzi za stosunkowo tanie włókno łykowe.

Zmniejszoną w roku 1950 produkcję sizalu w Tanganice /o 1.698 ton/ skompensował wzrost produkcji w Kenii i Ugandzie. Globalna wschodnio-afrykańska produkcja sizalu w roku 1950 wyniosła 162.519 ton wobec 160.281 ton w 1949r. Ostatnio dokonywane tranzakcje przewidują wysyłki do końca roku 1952.

5. Kontyngenty wywozowe bawełny z U.S.A.

Ministerstwo rolnictwa opublikowało ustalone kontyngenty wywozowe bawełny z U.S.A. na okres sierpień - marzec 1950/51 r. w ilości 3.496 tys. bel, z których w marcu 1951 r. wyeksportowane zostaną 653 tys. bel. Kontyngenty eksportowe zostały podzielone pomiędzy państwa w następujący sposób:

	Z nich		Z nich	
	W tys. bel	w marcu 1951 w tys. bel	W tys. bel	w marcu 1951 w tys. bel
Ogółem:	3.496	653		
w tej liczbie:				
Japonia	863	170		
Triest/ Włochy/	523	117		
Trizonia	479	91		
Francja	411	81		
Anglia	265	30		
			Holandia	147
			Belgia -	30
			Luksemburg	70
			Austria	57
			Kolumbia	13
			Hiszpania	12
			Chile	2
			Taiwan	10
			Dania	8
			Szwecja	6
			Kuba	4

	W tys. bel	Z nich w marcu 1951 w tys.bel		W tys. bel	Z nich w marcu 1951 w tys.bel
Norwegia	20	4	Irlandia	4	-
Indochiny	18	1	Grecja	3	-
Szwajcaria	18	-	Boliwia	3	1
Afryka Płd.	15	4	Portugalia	2	2
Indonezja	14	1	Tajland		
Filipiny	12	3	/Sjam/	2	2
Wenezuela	10	4	Urugwaj	2	2
Izrael	7	2	Birma	1	-
Francuska			Indie Fran-		
Afryka Płn.	7	1	cuskie	2	2

METALE I WYROBY

1. Przeciętne ceny miesięczne niektórych metali nieżelaznych w Anglii w 1950 r.

	Miedź elektro- lityczna	Ołów	Cynk	Aluminium /99-99,5%/
	w £ z a a n g. t o n e			
Styczeń	153,00	97,00	87,05	112,00
Luty	153,00	97,00	85,50	112,00
Marzec	153,00	88,50	86,75	112,00
Kwiecień	156,60	84,93	92,70	112,00
Maj	165,42	93,68	103,18	112,00
Czerwiec	183,33	94,80	124,68	112,00
Lipiec	186,00	92,78	127,50	112,00
Sierpień	187,03	102,71	127,50	112,00
Wrzesień	202,00	125,60	143,07	112,00
Październik	202,00	128,00	151,00	117,94
Listopad	202,00	136,00	151,00	120,00
Grudzień	202,00	136,00	151,00	120,00
Przeciętna cena roczna:	178,78	106,42	119,26	113,83

2. Rekordowe ceny za cynę

Cena za cynę w Londynie, która już z początkiem bieżącego roku wynosiła 1.130.- £ za tonę, wzrosła w ostatnich pięciu tygodniach i osiągnęła notowanie 1.440.- £, co stanowi nowy poziom rekordowy.

Ostatnie urzędowe notowanie przed wybuchem wojny w Korei wykazywało cenę £ 591,25.-, która zatem w ciągu 7 miesięcy podniosła się przeszło dwukrotnie.

Wzrosty podnoszą się przeszło dwukrotnie. Korespondent wykazywał cenę £ 291,25, która zatem w ciągu 7 miesięcy ostatnie notowanie przed wybuchem wojny w 1914 roku wynosiła £ 130 - £ za tonę, wzrost w ostat- niej pięciu tygodniach i osiągnął notowanie £ 440 - £, co stanowi nowy poziom rekordowy.

2. Rekordowe ceny za cynę

Przebieg cen:	178,78	106,42	119,26	113,83
---------------	--------	--------	--------	--------

Grudzień	202,00	136,00	151,00	120,00
Listopad	202,00	136,00	151,00	120,00
Pozostali	202,00	128,00	151,00	117,94
Wrzesień	202,00	125,60	143,07	112,00
Sierpień	187,03	102,71	127,50	112,00
Lipiec	186,00	92,78	127,50	112,00
Czerwiec	182,33	94,80	124,68	112,00
Maj	162,42	92,68	102,18	112,00
Kwiecień	156,60	84,92	92,70	112,00
Marzec	152,00	88,50	86,72	112,00
Luty	152,00	97,00	82,50	112,00
Styczeń	152,00	97,00	87,02	112,00

W i z a n o s i

literna Miedz elektro- Ofce Główny Aluminium

w Anglii w 1920 r.

1. Przebieg cen niektórych metali nieferalnych

METALE I WYROBY

Afryka Płn.	2	1	osakie	2	2
Francuska	2	2	Indie Tran-	1	-
Izrael	2	2	Birma	1	-
Wenezuela	10	4	Urugwaj	2	2
Filipiny	12	3	\stem\	2	2
Indonezja	14	1	Tajland	2	2
Afryka Płd.	15	4	Portugalia	2	2
Szwajcaria	18	-	Bolivia	3	1
Indochiny	18	1	Grecja	3	-
Norwegia	20	4	Irlandia	4	-

W tys. w marcu 1921 w tys. bel

2 nich

W tys. w marcu 1921 w tys. bel

2 nich

3. Dalszy wzrost ceny rtęci w Hiszpanii

Angielskie sfery przemysłowe komunikują, że w najbliższym czasie oczekiwana jest w Hiszpanii dalsza wyżka ceny eksportowej rtęci, prawdopodobnie o 50 \$ za butlę. Obecnie hiszpańska rtęć jest eksportowana po 200 \$ za butlę fob. Jeżeli cena rtęci w Hiszpanii zostanie podniesiona w powyższych rozmiarach, to w Anglii osiągnie ona przypuszczalnie cenę 90 £ za butlę w porównaniu z obecną ceną 73 - 74 £ za butlę. Podaż rtęci ze strony Hiszpanii jest nieznaczna; zapasy rtęci w zakładach przemysłowych bardzo spadły i wynoszą mniej niż 2 tys. butli, podczas gdy zazwyczaj stanowią one 30 - 40 tys. butli. Prócz tego donoszą o zakupach 30 tys. butli poczynionych przez Stany Zjednoczone we Włoszech, z czego by wynikało, że cała produkcja włoska rtęci została wysprzedana do końca ub.r.

4. Produkcja rtęci we Włoszech

Produkcja rtęci we Włoszech w 1950 r. wynosiła 1.645 w zestawieniu z 1.535 ton w r. 1949. Zapasy w fabrykach firm wytwórczych wynosiły w okresie rozpoczęcia działań wojennych w Korei około 1.800 ton i przypuszczalnie zmniejszyły się pod koniec 1950 r. do 600 - 800 ton

5. Miedź

Przemysłowcy brytyjscy nie spodziewali się zmniejszenia o 15% przydziałów miedzi, które nastąpiło w lutym, chociaż przyczyny tego posunięcia są zrozumiałe. Import miedzi w roku ubiegłym do Anglii wyniósł 318.000 ton, to jest o 7.000 ton więcej niż w 1949 roku /pomimo wyższego poziomu konsumpcji w roku ubiegłym/ ale o 40.000 ton mniej niż w latach 1948 i 1947. Zapewnienie dostawy nawet 320 tys. ton w 1951 roku będzie dość trudne, ponieważ znaczniejszy wzrost produkcji w Rodezji nie jest możliwy /brak węgla/, zaś dostawy kanadyjskie prawdopodobnie zmniejszą się ze względu na wzrost zapotrzebowania Stanów Zjednoczonych, a mało prawdopodobne jest uzyskanie miedzi z Chile i Konga Belgijskiego. Rodezja ma dostarczyć ogółem 260.000 ton miedzi, Kanada 40.000 ton.

Według doniesień eksport miedzi z Chile w 1950 r. wynosił 361 tys. ton. Przypuszcza się, że w 1951 r. wywóz tego metalu zwiększy się do 740 tys. ton.

6. Dostawy miedzi z Chile do Francji

Obecnie odbywają się w San Diego pertraktacje w sprawie dostaw miedzi chilijskiej do Francji. Przedstawiciele francuskich kół przemysłowych w związku z wynikłymi niedawno rozbieżnościami między rządem Chile a przedstawicielami firm amerykańskich produkujących miedź spodziewają

się uzyskać większą niż poprzednio kwotę dla Francji, która odczuwa brak miedzi. W myśl obowiązującego prawodawstwa francuscy importerzy nie mają prawa zakupywać miedzi na rynku zewnętrznym po cenach wyższych aniżeli 24,5 zł za lb, co utrudnia zawarcie nowych kontraktów. Francuskie koła handlowe komunikują, że w związku z tym Belgia i Kongo Belgijskie już wyprzedały całą swoją produkcję, gdyż firmy w tych krajach uważają widocznie za bardziej korzystne sprzedawanie miedzi do Stanów Zjednoczonych po wyższych cenach.

7. Kapitalistyczny rynek żelaza i stali w 1950 r.

Produkcja surówki i stali głównych producentów w krajach kapitalistycznych przedstawiała się następująco w poszczególnych kwartałach r.ub.:

Produkcja surówki i stali w 1950 r.

w 1000 ton.

Kraje	1938	1949	1949	1 9 5 0				1950
	Ø kw.	Ø kw.	IV kw.	I	II	III	IV a/	a/
<u>Surówka i ferrostopy</u>								
Austria ...	138	210	191	212	207	220	215	854
Beneluks ..	1059	1638	1375	1360	1369	1567	1738	6434
Francja i Saara	2097	2481	2442	2188	2269	2306	2510	9273
Niemcy Zach.	3795	1785	1774	2140	2177	2579	2650	9546
Włochy	231	111	106	114	154	180	183	631
Szwecja b/	171	210	217	224	226	159	185	794
Hiszpania..	111	157	173	166	174	175	178	693
W. Brytania	1720	2412	2454	2453	2429	2370	2493	9745
Ogółem wymienione	9322	9004	8732	9057	9205	9556	10152	37970
Stany Zjedn.	4767	12294	7769	12762	15483	15736	15825	59805
Kanada	192	557	488	507	568	588	578	2237
<u>Stal surowa</u>								
Austria...	168	208	223	238	226	222	225	911
Beneluks..	966	1635	1423	1547	1560	1617	1685	6409
Francja-Saara	2193	2727	2769	2436	2553	2533	2700	10222
Niemcy Zach.	4476	2289	2281	2848	2851	3203	3365	12266
Włochy ...	582	513	537	557	562	582	583	2284
Szwecja ..	243	342	372	379	347	219	360	1305
Hiszpania	144	180	187	197	211	216	218	842
W. Brytania	2640	3954	4031	4237	4210	3864	3980	16291
Ogółem wymienione	11412	11848	11823	12439	12520	12456	13116	50531
Stany Zjedn.	7200	17685	11684	20149	22585	22221	23660	88615
Kanada ...	294	723	710	792	769	744	750	3055

a/ dane prowizoryczne i szacunkowe oparte na statystyce produkcji za pierwszy, lub za dwa pierwsze miesiące IV-tego kwart. 1950 r. - b/ bez ferro-stopów.

cenach.
sprzedawanie miało do Standu Zjednoczonych po wyższych
w tych krajach uważają widocznie za bardziej korzystne
głaskie już wyprzedzają całą swoją produkcję, gdyż firmy
handlowe komunikują, że w związku z tym Belgia i Konga Bel-
co utrudnia zawarcie nowych kontraktów. Francuskie kolo-
ryzku zewnętrzny po cenach wyższych aniżeli 54,5 6 za lb,
francuscy importerzy nie mają prawa zakupywać miedzi na
odrozwu brak miedzi. W myśl obowiązującego prawodawstwa
nie uzyskają większe niż poprzednio kwoty dla Francji, które

2. Kapitalistyczny rynek żelaza i stali w 1950 r.

Produkcja surowców i stali górnymi producentami w
krajach kapitalistycznych przedstawiała się następująco w
podanych kwartałach r.ub.:

Produkcja surowców i stali w 1950 r.

W 0001 001

IV-tego kwartału 1950 r. - 1) bez termo-
dane nowotworzone i azotanowe oparte na statystyce produkcji z planowy, lub za dwa planowe miność

mał miejsce w początku roku 1950 w stosunku do stanu z roku 1949. Dane powyższej tabeli odnoszą się do krajów produkujących około 95% ogólnej produkcji żelaza i stali państw kapitalistycznych. Wykazują one w pierwszym rzędzie, iż w IV-tym kwartale 1949 r. a częściowo i w dwóch pierwszych r.ub. produkcja żelaza i stali uległa wyraźnemu zmniejszeniu, przy czym najsilniej zaznaczyło się to w krajach Beneluksu, we Francji /a/ i w Stanach Zjednoczonych, gdzie strajki i recesja gospodarcza spowodowały spadek produkcji surowki o blisko 37% a stali o 31% w stosunku do średniej kwartalnej w 1949 r.

Pierwsze półrocze 1950 r. przyniosło wzrost produkcji żelaza i stali głównie na obszarze Ameryki Północnej, Niemiec Zachodnich i Wielkiej Brytanii. Produkcja w krajach Beneluksu, we Francji i w Zagłębiu Saary kształtowała się na niższym poziomie niż w 1949 r. Podobnie przedstawiała się sytuacja i w trzecim kwartale z tą różnicą, iż równolegle do silnego wzrostu produkcji stali i żelaza w Niemczech Zachodnich i wysokiego poziomu produkcji w Stanach Zjednoczonych, następuje spadek produkcji w Anglii /głównie na skutek sezonowego nasilenia urlopów/ i znaczny w Szwecji. Zgodnie z fragmentarycznymi danymi koniec roku ubiegłego przyniósł zdecydowany wzrost produkcji w większości krajów wymienionych w zestawieniu. Wynikiem powyższych tendencji jest nierównomierny wzrost produkcji żelaza i stali na obszarze badanym, co obrazuje poniższy wskaźnik:

Wskaźnik produkcji żelaza i stali w 1950 r.

/ 1949 = 100/

K r a j e	Surówka i ferro-stopy	Stal surowa
Austria	102	109
Kraje Beneluksu	98	98
Francja i Saara	93	94
Niemcy Zachodnie	134	134
Włochy	142	111
Szwecja	95	96
Hiszpania	110	117
Wielka Brytania	101	102
Stany Zjednoczone	122	125
Kanada	104	106

Powyższy wskaźnik produkcji żelaza i stali wykazuje, iż koniunktura zbrojeniowa, która ogarnęła świat kapitalistyczny w końcu trzeciego kwartału ub. roku nie miała jeszcze dostatecznego wpływu w ostatnich miesiącach 1950 r., aby skompensować spadek produkcji w niektórych krajach jaki

/a/ w zestawieniu zmniejszenie produkcji Francji w IV-tym kwartale nie jest uwidocznione na skutek relatywnie wysokiej produkcji Zagłębia Saary.

miał miejsce w początku roku 1950 w stosunku do stanu z roku 1949. Porównanie jednak danych z ostatniego kwartału 1950 i 1949 wskazuje, iż tendencja wzrostu produkcji za wyjątkiem Szwecji i Anglii jest bardziej powszechna.

Wskaźnik produkcji żelaza i stali w IV kw. 1950 r
/IV kw. 1949 = 100/

K r a j e	Surówka i ferro-stopy	Stal surowa
Austria	102	101
Kraje Beneluksu	126	103
Francja i Saara	101	99
Niemcy Zachodnie	149	147
Włochy	173	109
Hiszpania	103	117
Wielka Brytania	102	99
Stany Zjednoczone	204	202
Kanada	118	106
Szwecja	85	97

Aczkolwiek t.zw. "plan Schumana" - który jest czym innym jak imperialistycznym dążeniem Stanów Zjednoczonych do **kontrowalowania** największej zbrojowni w Europie Zachodniej, jaką jest jej przemysł hutniczy i stalowy, - nie miał żadnego bezpośredniego wpływu na zjawiska rynkowe na rynku żelaza i stali, tym niemniej zapoczątkował on serię analitycznych badań ekonomicznych tego rynku, które wykazały absurdalność całego planu, wyrażającą się w pierwszym rzędzie w diametralnie różnych warunkach produkcji żelaza i stali w poszczególnych przemysłach. Wyeliminowanie tych różnic i ujednolicenie struktury przemysłu stalowego Europy Zachodniej nie tylko, że jest niemożliwe, ale jakiegokolwiek w tym kierunku podjęte kroki spowodować mogą jedynie katastrofę gospodarczą i społeczną - przede wszystkim w tych krajach, gdzie struktura kosztów produkcji i jej metody techniczne najbardziej odbiegają od "teoretycznej średniej europejskiej".

Jeżeli porówna się metody techniczne produkcji surówki w poszczególnych krajach, to na jedną tonę wyprodukowanego surowego żelaza zużywano w 1949 r. i w 1950 r.

1/ Economic Bulletin for Europe II kwart. 1950 r.
 Quarterly Bulletin of Steel Statistics XII-1950
 European Steel Trends in the Setting of the World
 Market. 1949

następujące ilości koksu, rudy, oraz złomu żelaznego
/w kg./:

K r a j	Koks	Złom	Ruda
Anglia	1.051	84	2.124
Niemcy Zach.	984	234	1.783
Francja	1.021	172	2.624
Saara	954	228	2.462
Belgia	809	265	1.853
Luksemburg	1.022	144	2.659

Powyższe różnice techniczne przy produkcji surow-
ki w Europie Zachodniej, powodujące, iż zużycie złomu w
Anglii jest trzykrotnie mniejsze na tonę surowki niż w
Belgii, a zużycie koksu w tej ostatniej jest o 23% mniej-
sze niż w przemyśle brytyjskim, nabierają większego znacze-
nia i "wyrazu" jeśli wyrazimy je poprzez koszt tych trzech
surowców w produkcji żelaza surowego. I tak np. koszt koksu,
rudy i złomu łącznie był w Belgii najwyższy i wynosił w
1949 r. 128,5% kosztu w Anglii na tonę surowki, 118% kosztu
w Zagłębiu Saary i 113% - w Niemczech Zachodnich.

Na 100 kg wyprodukowanej stali surowej w 1949/50 r.
zużyto złomu żelaznego w kg.: we Włoszech 92; w Anglii 68;
w Niemczech Zach. 61; we Francji 46; w Belgii 41 i w Luksem-
burgu 22. W czerwcu 1950 r. złom żelazny belgijski był o
156 % /!/ droższy dla hutnictwa belgijskiego niż złom bry-
tyjski dla hutnictwa angielskiego i o 56% droższy niż dla
przemysłu Niemiec Zachodnich. Koks hutniczy we Francji był
w tym samym czasie o 92% droższy loco huty niż w Anglii i
o 78,5 % droższy niż w Niemczech Zachodnich 1/. Tak poważ-
ne różnice w strukturze kosztów produkcji żelaza i stali,
wynikające z różnic w metodach produkcji, jej wydajności,
lokalizacji i poziomu płac musiały odbijać się w cenie go-
towych artykułów.

W przemyśle belgijskim w końcu 1948 r. liczone
125 tys. obrabiarek ze średnim okresem eksploatacji 15 lat;
z nich 80 tys. obrabiarek znajdowało się w przedsiębior-
stwach, wchodzących do grupy Fabrimetal. Choć za ostat-
nie dwa lata zaobserwowano pewien popyt na obrabiarki ze
strony przemysłu belgijskiego, jednak średni okres eksplo-
tacji pracujących w zakładach belgijskich obrabiarek nie
zmienił się, ponieważ wraz z nowymi obrabiarkami park ma-
szynowy Belgii uzupełniał się znaczną ilością starych obra-
biarek zakupionych z wojennych rezerwów, a także repara-

1/ Economic Bulletin for Europe, II kwartał 1950

W obecnym okresie nie przewiduje się w Belgii budo-
wy nowych zakładów przemysłu obrabiarkowego. Wysokość pro-
dukcji obrabiarek w Belgii była w 1950 r. niewielej taka

W kg. \: następujące ilości koksu, rudy, oraz żelomu żelaznego

K r a j	Koks	Żelom	Ruda
Anglia	1.051	84	2.124
Niemcy Zach.	984	234	1.783
Francja	1.021	172	2.624
Szwajc.	954	228	2.462
Belgia	809	262	1.823
Luksemburg	1.022	144	2.629

Powyższe różnice techniczne przy produkcji surow-
ki w Europie Zachodniej, powodujące, iż zużycie żelomu w
Anglii jest trzykrotnie mniejsze niż w Niemczech Zach.
Belgia, a zużycie koksu w tej ostatniej jest o 23% mniej-
sze niż w przemyśle przytłaczającym, nabierała większego znacze-
nia i "wyrzutu" jeśli wyrzucimy je poprzez koszt tych trzech
surowców w produkcji żelaza surowego. I tak np. koszt koksu,
rudy i żelomu łącznie był w Belgii najniższy i wynosił w
1949 r. 128,25 kosztu w Anglii na tona surowki, 118% koszt-
tu w Związku Szwajc. i 113% - w Niemczech Zachodnich.

Na 100 kg wyprodukowanej stali surowej w 1949/50 r.
zużyto żelomu żelaznego w kg.: w Włoszech 92; w Anglii 68;
w Niemczech Zach. 61; we Francji 46; w Belgii 41 i w Luksem-
burgu 22. W okresie 1950 r. żelom żelazny belgijski był o
156% \\ droższy dla hutnictwa belgijskiego niż żelom przy-
tłaczający dla hutnictwa angielskiego i o 26% droższy niż dla
przemysłu Niemiec Zachodnich. Koks hutniczy we Francji był
w tym samym czasie o 92% droższy loco hut niż w Anglii i
o 78,5% droższy niż w Niemczech Zachodnich. Tak powsta-
ne różnice w strukturze kosztów produkcji żelaza i stali,
wynikające z różnic w metodach produkcji, tej wydatności,
lokalizacji i poziomie płac musiały odbijać się w cenie go-
towych artykułów.

Ceny stali martenowskiej w niektórych krajach

Europy Zachodniejw zł za tonę a/ /połowa lipca 1950 r./

	ciężka st.kon- str.	pręty stal.	druk stalo- wy	stal taśm.	plyty stalo- we	blacha stalowa
W. Brytania	51,46 ^{b/}	58,70	55,43 ^{b/}	60,77 ^{b/}	54,36	76,61
Niemcy Zach.	52,62 ^{b/}	55,00	54,53 ^{b/}	62,82 ^{b/}	57,14	72,62
Francja	64,02	66,88	69,14	71,11	80,68	97,14
Belgia ^{b/}	57,20	59,00	61,00	67,00	64,80	81,00
Włochy	99,20	102,40	89,60	...	108,80	...
Holandia	64,21	62,11	72,11	76,84	72,63	84,47

Zródło: Economic Bulletin for Europe II-gi kwartał 1950 r.a/ no przeliczeniu w/g oficjalnych kursówb/ stal thomasowska.

Powyższe cyfry i dane o różnicach technicznych, oraz w strukturze kosztów produkcji surowki i stali świadczą wyraźnie jak utopijne są plany wszystkich "Schumanowiczów" i ich popleczników.

DOBRA INWESTYCYJNE

1. Rynek obrabiarek w Belgii

Jak podają, belgijski przemysł obrabiarkowy produkuje głównie obrabiarki uniwersalne, przy czym większość firm wypuszcza bardzo ograniczoną ilość typów. W nałstwie istnieje wiele małych firm, przyjmujących zamówienia na produkcję 1 - 2 obrabiarek określonego typu.

W przemyśle belgijskim w końcu 1948 r. liczone 125 tys. obrabiarek ze średnim okresem eksploatacji 15 lat; z nich 80 tys. obrabiarek znajdowało się w przedsiębiorstwach, wchodzących do grupy Fabrimetal. Chociaż za ostatnie dwa lata zaobserwowano pewien popyt na obrabiarki ze strony przemysłu belgijskiego, jednak średni okres eksploatacji pracujących w zakładach belgijskich obrabiarek nie zmienił się, ponieważ wraz z nowymi obrabiarkami park maszynowy Belgii uzupełniał się znaczną ilością starych obrabiarek, zakupionych z wojennych remanentów, a także reparaacji niemieckich.

W obecnym okresie nie przewiduje się w Belgii budowy nowych zakładów przemysłu obrabiarkowego. Wysokość produkcji obrabiarek w Belgii była w 1950 r. mniejwięcej taka

Ceny stali martenowskiej w niektórych krajach
Europy Zachodniej

w & za tonę a / połowa lipca 1950 r.

	ciężka st. kon- str.	pręta st. stal.	drut st. stal- owy	stal taśm.	st. stal- owa	blacha stalowa
W. Brytania	51,45	58,70	55,45	60,77	54,35	76,61
Niemcy Zach.	52,62	52,00	54,52	62,82	57,14	72,62
Francja	64,02	66,88	69,14	71,11	80,68	97,14
Belgia	57,20	59,00	61,00	67,00	64,80	81,00
Włochy	99,20	102,40	89,60	..	108,80	..
Holandia	64,21	62,11	72,11	76,84	72,62	84,47

Źródło: Economic Bulletin for Europe II-gi kwartał 1950 r.

a / do przeliczenia w / e oficjalnych kursów
b / stal thomassowska.

Powysze ceny i dane o różnicach technicznych, oraz w strukturze kosztów produkcji stali świadczą wyraźnie jak utopione są plany wszystkich "Schumanowi-
czów" i ich popieczników.

DOBRA INWESTYCYJNE

1. Rynek obrabiarzek w Belgii

Jak podaje, belgijski przemysł obrabiarzkowy produkuje głównie obrabiarzki uniwersalne, przy czym większość firm wypuszcza bardzo ograniczoną ilość typów. W najbliższym czasie wiele małych firm, przystępujących znowu do produkcji 1 - 2 obrabiarzek określonego typu.

W przemyśle belgijskim w końcu 1948 r. liczone 125 tys. obrabiarzek ze średnim okresem eksploatacji 12 lat: z nich 80 tys. obrabiarzek znajdowało się w przedsiębiorstwach, wchodzących do grupy Fabrimetal. Ochość za ostatnie dwa lata zaobserwowano pewien spadek na obrabiarzki ze strony przemysłu belgijskiego, jednak średni okres eksploatacji pracujących w zakładach belgijskich obrabiarzek nie zmienił się, ponieważ wraz z nowymi obrabiarzami park maszynowy Belgii uzupełniał się znaczną ilością starych obrabiarzek, zakupionych z wojennych rezerwów, a także napraw-
ciami niemieckimi.

W obecnym okresie nie przewiduje się w Belgii budowy nowych zakładów przemysłu obrabiarzkowego. Wysokość produkcji obrabiarzek w Belgii była w 1950 r. mniejszą niż taka

sama, jak w 1949 r. /371 mil.fr.belg./ Eksport obrabiarek z Belgii w 1950 r. wynosił 60 - 70% ich produkcji; udział wywozu w produkcji w porównaniu z przedwojennym okresem prawie nie zmienił się. Import obrabiarek do Belgii w przybliżeniu równa się ich eksportowi, przy czym do kraju wwozi się nie tylko obrabiarki, których przemysł belgijski nie produkuje, lecz również obrabiarki tej samej jakości i tychże typów, które są produkowane w przedsiębiorstwach belgijskich, których ceny jednak w innych państwach są niższe.

Belgijski przemysł obrabiarkowy mógłby, jak przypuszczają, zapewnić zaopatrzenie rynku wewnętrznego, jednak rząd Belgii nie ogranicza importu obrabiarek, co daje możliwość firmom zagranicznym z powodzeniem konkurować na rynku belgijskim z miejscowymi producentami.

Cło importowe za importowane do Belgii i Luksemburga obrabiarki wynosi 6%, oprócz tego, płaci się podatek od obrotu w wysokości 4 1/2%. Niżej podaje się dane o imporcie obrabiarek do Belgii /w mil.fran. belg./ w r. 1950.

1950 r.
I - VIII
1949 r.

U.S.A.	127,6	55,1
Anglia	42,6	37,4
Szwajcaria	27,7	27,7
Francja	26,3	24,3
Trizonia	24,8	11,2

2. Nowe maszyny rolnicze z Czechosłowacji

W państwowej stacji doświadczalnej w Uhersku wynaleziono ostatnio kilka nowych typów maszyn rolniczych. Śrośród najważniejszych innowacji należy wymienić kombajn używany przy zbiorach buraka cukrowego, polewaczkę do płynnych nawozów, siewnik do nawozów sztucznych oraz nowy typ sieczkarki. Stosowanie tych nowych maszyn pozwala na duże zaoszczędzenie pracy jak i znaczne powiększenie zbiorów z powierzchni uprawnej.

3. Wzrost cen samochodów we Włoszech

Włoskie przedsiębiorstwa samochodowe zawiadomiły o podwyżce cen w wysokości 10% za samochody osobowe i lekkie ciężarówki i 7% za inne typy ciężarówek i autobusy.

Nowe ceny za zasadnicze modele samochodów włoskich podaje się poniżej /w tys. lirów włoskich za sztukę/:

<u>M o d e l</u>	<u>C e n a</u>
Fiat 500 ccm	700
Fiat 500 ccm Belvedere	850

Model	Cena
Fiat 1000 ccm	1.100
Fiat 1400	1.400
Lancia Ardea	1.327
Lancia Aurelia	2.038
Alfa Romeo	2.306

4. Budowa statków w Anglii oraz w niektórych innych krajach w 1950 r.

Według danych agencji "Lloyd" angielskie stocznie otrzymały zamówienia na budowę statków handlowych w 1950r. o łącznym tonażu 1,75 mil.brt.

Zamówienia w 1950 roku, aczkolwiek znaczne w porównaniu z 1949 r. kiedy wynosiły 500 tys.ton brt. jednakowoż nie osiągnęły poziomu roku 1948 wynoszącego 2 mil.brt. Z ogólnego tonażu zamówionego w 1950 r. ponad 50% stanowiły tankowce, chociaż w grudniu wpłynęły znaczne zamówienia na trampy dla przewozu innych ładunków o łącznym tonażu brutto ton rejestrowych. Ogólny portfel zamówień w angielskim przemyśle budowy statków z końcem 1950 roku wynosił 3,5 mil.brt. na sumę 300 mil.£ przy czym 50% tych zamówień pozostaje jeszcze do wykonania. Udział zagranicznych zamówień w portfelu angielskich firm stanowił pod koniec 50 roku około 1/3 a w ogólnym tonażu statków będących w budowie około 39%. W końcu ub.r. na stocznjach angielskich znajdowało się w budowie 330 statków o łącznym tonażu 2044,7 tys.brt. co równa się więcej aniżeli 42% ogólnego tonażu w wysokości 4.818,7 tys.brt. budowanych we wszystkich krajach kapitalistycznych statków.

Tonaż statków budowany na stocznjach innych krajach pod koniec grudnia 1950 r. wynosił /w tys.brt/:

Francja	457	Japonia	233
Stany Zjedn	340	Niemcy	197
Włochy	314		

Jeżeli zestawieć tonaż będący w stadium budowy w końcu III i IV kw.1950 roku to okaże się, że zwiększył się on /w tys.brt./: w Stanach Zjednoczonych o 79,4 - we Włoszech o 7,8 - a we Francji o 3,3 w Japonii zwiększenie to w porównaniu z danymi z końca 1949 roku wynosiło 111 tys.brt.

Z ogólnego tonażu statków znajdujących się w budowie w Anglii w końcu IV kw:ub.r. przypada na tankowce 56,1% czyli 1.146,4 tys.brt. Budowa tankowców przypuszczalnie jeszcze wzrośnie w najbliższym czasie, zważywszy, że w końcu grudnia 1950 r. zostały zatwierdzone programy w myśl których zamówiono już materiały budowlane dla 148 statków o łącznym tonażu 954,5 tys.brt. przy czym 70% z nich stanowią tankowce; budowa tych statków jeszcze się nie rozpoczęła.

Model	Cena
Alfa Romeo	2.300
Lancia Aurelia	2.038
Lancia Ardea	1.327
Fiat 1400	1.400
Fiat 1000 cc	1.100

listy tych statków.
4.818,7 tys. prz. budowanych we wszystkich krajach kapita-
równa się więcej aniżeli 4% ogólnego tonażu w wysokości
budowie 330 statków o łącznym tonażu 204,7 tys. prz. co
W końcu ub.r. na stoczniach angielskich znajdowało się w
1/3 a w ogólnym tonażu statków będących w budowie około
falu angielskich firm stanowił pod koniec 50 roku około
tęszcze do wykonania. Udział zagranicznych zamówień w port-
na sumę 300 mil. £ przy czym 50% tych zamówień pozostałe
myśle budowy statków z końcem 1950 roku wynosił 3,5 mil. prz.
ton reżestrowych. Ogólny portfel zamówień w angielskim prze-
trasy dla przewozu innych ładunków o łącznym tonażu brutto
tankowce, chociaż w grudniu wpłynęły znaczne zamówienia na
ogólnego tonażu zamówionego w 1950 r. ponad 20% stanowiły
nie osiągnęły poziomu roku 1948 wynoszącego 2 mil. prz. Z
nin z 1949 r. kiedy wynosiły 200 tys. ton prz. Jednakowoż
Zamówienia w 1950 roku, szkodliwie znaczne w porówna-
o łącznym tonażu 1,75 mil. prz.
otrzymamy zamówienia na budowę statków handlowych w 1950 r.
Według danych agencji "Lloyd" angielskie stocznie

koniec grudnia 1950 r. wynosił /w tys. zł/:

Francja 457
Stany Zjednoczone 40
Włochy 314

Japonia 233
Niemcy 197

W porównaniu z danymi z końca 1949 roku wynosił III tys. prz. szach o 7,8 - a we Francji o 3,5 w Japonii zwiększenie to on /w tys. prz./: w Stanach Zjednoczonych o 79,4 - we Włoszech III i IV kw. 1950 roku to okazało się, że zwiększył się

Wielkie tankowce; budowa tych statków jeszcze się nie rozpoczęła. Istotnym tonażem 924,5 tys. b.t. przy czym 70% z nich stanowił zamówiony już materiał budowlany dla 148 statków o Grudnia 1950 r. zostały zatwierdzone programy w myśl którego wzrosło w najbliższym czasie, zważywszy, że w końcu czyli 1.146,4 tys. b.t. Budowa tankowców przypuszczalnie jeszcze w Anglii w końcu IV kw.: u.b.r. przypada na tankowce 56,1% z ogólnego tonażu statków znajdujących się w budowie.

Okolo 50% tonazu tankowców znajdujacych sie w procesie budowy w angielskich stoczniach pod koniec 1950 roku bylo przeznaczonych na eksport. W ogólnym tonazu tankowców 1928 tys.brt. będacych w budowie we wszystkich krajach kapitalistycznych udzial Anglii wynosil 60%; jednoczesnie tonaz tankowców budowany w innych krajach wynosil w tys.brt.: w Szwecji 222,8 - Japonii 91,1 - Holandii 88,5 - Francji 77,4 - i w Stanach Zjednoczonych 71,1.

W IV kwartale rozpoczęto w Anglii budowę 84 statków o łącznym tonażu 389,5 tys.brt. i spuszczo na wodę 55 statków o tonażu 317,7 tys.brt., zakończono budowę 77 statków o tonażu 393,5 brt. Podkreślając brak surowców w Anglii gazeta Financial Times zauważa, że stocznie angielskie zmuszone są stosować materiały zastępcze w szeregu wypadkach.

Angielskie stocznie przypuszczają, że przypływ zamówień ze strony armatorów angielskich będzie trwał jeszcze przez pewien czas liczą się jednak z tym, że zamówienia eksportowe muszą ustać w szczególności z Norwegii i innych krajów skandynawskich. Eksport do tych krajów w okresie powojennym wynosił ponad 50% ogólnego eksportu statków z Anglii lecz obecnie zapotrzebowanie ze strony krajów skandynawskich może uleść zmniejszeniu gdyż przypuszczalnie rozporządzają one dostateczną ilością statków a z drugiej strony odczuwają brak walut.

5. Wytwórczość maszyn do pisania w Czechosłowacji.

Przedsiębiorstwo państwowe "Narpa" w grudniu ub.r. zorganizowało wystawę maszyn do pisania na której były demonstrowane maszyny wytwarzane w Czechosłowacji od 1945 roku, kiedy rozpoczęła się ich masowa produkcja. Maszyny do pisania w Czechosłowacji były produkowane już od 1932 roku /jednak wtedy na podstawie amerykańskiej licencji firmy Remington. Obecnie wystawione wzory różnią się od poprzednich maszyn zarówno pod względem konstrukcji jak i formy zewnętrznej. Biurowe maszyny do pisania "Zeta" oraz maszyny z długim wałkiem "Zeta D" rozkładają się na 8 części co stanowi wielkie ułatwienie przy remoncie i czyszczeniu. Maszyny te posiadają 46 klawiszy z 92 znakami i wykonywane są na eksport z alfabetem w 45 językach. W 1951 roku zostanie wypuszczona na rynek ręczna maszyna do pisania nowego typu "por-table".

6. Rynek frachtowy.

Jak donosi "Fairplay" zwyżka stawek frachtowych utrzymywała się nadal w lutym 1950 r. Wszystkie kraje z wyjątkiem obszaru Europy Wschodniej poszukują tonażu w związku z importem surowców, na uzupełnienie zapasów, a różne Ministerstwa brytyjskie zażądały dodatkowo £ 12.700.000 na

WIADOMOSCI

zakupy strategiczne. Ministerstwo Handlu zamierza przeznaczyć £ 2.000.000 na zakup wełny, kauczuku i drzewa a Ministerstwo Wyżywienia około £ 3.000.000 na zakup pszenicy i innych artykułów żywnościowych. Uzyskanie tonażu w okresie do kwietnia jest bardzo trudne. Wielka Brytania pomimo niechęci wydawania dolarów na ten cel zamierza zakontraktować statki amerykańskie na przewóz zboża cukru itd.

Zwyżka stawek dotyczy nie tylko przewozów bieżących ale również tych, które mają nastąpić w połowie lata i później. Stany Zjednoczone są obecnie jedynym potencjalnym dostawcą węgla a Kontynent sprowadza znaczne ilości węgla.

Poza Wielką Brytanią i Kontynentem Europy również Argentyna pertraktuje o zakup 150.000 ton węgla amerykańskiego i około 15 statków będzie potrzebnych dla załadunku 140.000 ton zakupionych przez Pakistan /dotyczy to przewozów do Karachi/ Chittagong z wybrzeży Atlantyku i Pacyfiku w miesiącach marcu i sierpniu.

Wydobycie rud węgla w 1948 r. - 123; wydobyte rud węgla odpowiednio - 146 i 160. Wydobyte poszczególne surowce przemysłowe w r. 1950 wyniosło w porównaniu z rokiem poprzednim /w %/: ropa naftowa - 128, bitumy - 118, węgiel kamienny - 128, chrom - 174, miedź - 364.

Ogólna produkcja wszystkich gałęzi gospodarki narodowej wyniosła w porównaniu z r. 1949 /w %/: - 111,0, a w wyszczególnieniu: produkty maszyn - 119, oleje roślinne - 248, mydło - 190, piwo - 202, towary włókiennicze - 145, skóry - 110, obuwie - 186, tytoń - 99, cement - 129, produkcja przemysłu drzewnego - 104, wyroby gumowe - 121, cegła - 114, murówka żel. - 144, odlewy aluminiowe - 139.

Produkcja miejscowa osiągnęła wzrost /w %/: w porównaniu z 1949 r. - 141, a w porównaniu z 1948 r. - 339; produkcja spółdzielcza rzemieślnicza - przemysłowa - odpowiednio 109 i 132.

Obszar nasion zwiększył się o 3% w porównaniu z r. 1949; w r. 1950 zebrano /w %/: bawełny - o 167 więcej, słoneczników - o 20, tytoniu - o 3, ziemniaków - o 36, strączkowych - o 47, lucerny - o 13.

Państwowe gospodarstwa rolne zwiększyły pogłowia inwentarza żywego w porównaniu z 1949 r. /w %/: dużych sztuk bydła rogatego - o 53, owiec - o 47, nierogacizny - o 43.

W rolniczych spółdzielniach zwiększyły się pogłowia żywego inwentarza /w %/: dużych sztuk bydła - o 87, owiec - o 44, nierogacizny - o 124.

Plan Ministerstwa Handlu na 1950 r. w 101%, plan przewozów w 1950 r. w 101%, plan przewozów w handlu detalicznym w 101%.

zakupy strategiczne. Ministerstwo Handlu zamierza przeznaczyć £ 2.000.000 na zakup wełny, kanarku i drzewa a Ministerstwo Wyżywienia około £ 3.000.000 na zakup pszenicy i innych artykułów żywnościowych. Uzyskanie tonażu w okresie do kwietnia jest bardzo trudne. Wielka Brytania pomimo niechęci wydawania dolarów na ten cel zamierza zakontraktować statki amerykańskie na przewóz zboża cukru itd.

Zwyska stawek dotyczy nie tylko przewozów bieżących ale również tych, które mają nastąpić w połowie lata i pod koniec roku. Stany Zjednoczone są obecnie jedynym potencjalnym dostawcą węgla a Kontynent europejski znać nie może.

Poza Wielką Brytanią i Kontynentem Europy również Argentyna przetrąca o zakup 150.000 ton węgla amerykańskiego i około 15 statków będzie potrzebnych dla załadunku 140.000 ton zakupionych przez Pakistan /dotyczy to przewozu do Karachi/ Chittagong z wybrzeży Afłanthy i Pacyfiku w miejscach marcu i sierpniu.

WIADOMOŚCI POLITYCZNO GOSPODARCZE

ALBANIA

Wynik wykonania planu w 1950 r.

Albańska Agencja Telegraficzna podała komunikat Urzędu Statystycznego przy Państwowej Komisji Planowania Albańskiej Rep. Ludowej, - o wynikach wykonania narodowego planu gospodarczego w 1950 r.

Komunikat głosi, że ogólne wydobycie górnicze i produkcja przemysłowo-wytwórcza wynosi w porównaniu z 1949 r. /w % % / 112, w porównaniu zaś z 1948 r. - 123; wydobycie rud wyniosło odpowiednio - 146 i 160. Wydobycie poszczególnych surowców przemysłowych w r. 1950 wynosiło w porównaniu z rokiem poprzednim /w % %/: ropa naftowa - 128, bity - 118, węgiel kamienny - 128, chrom - 174, miedź - 364.

Ogólna produkcja wszystkich gałęzi gospodarki narodowej wyniosła w porównaniu z r. 1949 /w % % / - 111.0, a w wyszczególnieniu: produkty mączne - 119, oleje roślinne - 248, mydło - 190, piwo - 202, towary włókiennicze - 145, skóry - 110, obuwie - 186, tytoń - 99, cement - 129, produkcja przemysłu drzewnego - 104, wyroby gumowe - 121, cegła - 114, surowka żel. - 144, odlewy aluminiowe - 139.

Produkcja miejscowa osiągnęła wzrost /w % % / w porównaniu z 1949 r. - 141, a w porównaniu z 1948 r. - 339; produkcja spółdzielcza rzemieślniczo - przemysłowa - odpowiednio 109 i 132.

Obszar zasiewów zwiększył się o 3% w porównaniu z r. 1949; w r. 1950 zebrano /w % % / bawełny - o 167 więcej, słoneczników - o 20, tytoniu - o 5, ziemniaków - o 36, strączkowych - o 47, lucerny - o 15.

Państwowe gospodarstwa rolne zwiększyły pogłowie inwentarza żywego w porównaniu z 1949 r.: /w % %/: dużych sztuk bydła rogatego - o 53, koni, osłów i mułów - o 47, owiec - o 44, nierogacizny - o 40.

W rolniczych spółdzielniach produkcyjnych zwiększyło się pogłowie żywego inwentarza /w % %/: koni - o 38, dużych sztuk bydła - o 87, owiec i kóz - o 94, nierogacizny - o 124.

Plan Ministerstwa budownictwa wykonany został w 1950 r. w 101%, plan przewozu w 111% i plan obrotu towarowego w handlu detalicznym w 112%.

WIADOMOŚCI POLITYCZNO GOSPODARCZE

A I B A N I A

Wynik wykonania planu w 1950 r.

Albańska Agencja Telegraficzna podała komunikat
Urzedu Statystycznego przy Rządowej Komisji Planowania
Albańskiej Rep. Ludowej, - o wynikach wykonania narodowego
planu gospodarczego w 1950 r.

Komunikat głosi, że ogólny wydział górnictwa i pro-
dukcyj przemysłowo-wytwórczy wynosił w porównaniu z 1949 r.
w % / 112, w porównaniu zaś z 1948 r. - 123; wydobycie
rud wynosiło odpowiednio - 146 i 160. Wydobycie pozosta-
łych surowców przemysłowych w 1950 wynosiło w porów-
naniu z rokiem poprzednim /w %/: ropa naftowa - 128, pi-
tuny - 118, węgiel kamienny - 128, chrom - 174, miedź - 364.

Ogólna produkcja wszystkich gałęzi gospodarki na-
rodowej wyniosła w porównaniu z r. 1949 /w %/ - 111,0,
a w wyszczególnieniu: produkty maszyn - 119, oleje roślin-
ne - 248, mydło - 190, piwo - 202, towary włókiennicze -
142, aktry - 110, obuwie - 186, tyton - 99, cement - 129,
produkcyj przemysłu drzewnego - 104, wyroby gumowe - 121,
cegła - 114, sztuka żel. - 144, odlewy aluminiowe - 139.

Produkcja miejscowa osiągnęła wzrost /w %/ w po-
równaniu z 1949 r. - 141, a w porównaniu z 1948 r. - 339;
produkcyj spółdzielcza rzemieślnicza - przemysłowa - odpo-
wiednio 109 i 132.

Opazar zasobów zwiększył się o 3% w porównaniu z
r. 1949; w r. 1950 zebrano /w %/ pszenicy - o 167 więcej,
słoneczników - o 20, tytoniu - o 2, ziemniaków - o 26,
strączkowych - o 47, lucerny - o 12.

Rządowe gospodarstwa rolne zwiększyły pogłowio
inwentarza żywego w porównaniu z 1949 r. /w %/: dużych
sztuk bydła rogatego - o 53, koni, osłów i mułów - o 47,
owiec - o 44, nierogacizny - o 40.

W rolnictwach spółdzielniczych produkcyjnych zwiększy-
ło się pogłowio żywego inwentarza /w %/: koni - o 38,
dużych sztuk bydła - o 87, owiec i kóz - o 94, nierogaciz-
ny - o 124.

Plan Ministerstwa Budownictwa wykonany został w
1950 r. w 101%, plan przewozu w 111% i plan obrotu towaro-
wego w handlu detalicznym w 112%.

W porównaniu z 1949 r. sprzedano ludności więcej produktów spożywczych /w % %/: pieczywa - o 14, cukru - o 2, tłuszczów - o 52, produktów mącznych - o 83, strączkowych i ryżu - o 234, mięsa - o 49, jaj - o 11, surowców - o 50. tytoniu - o 9; oraz artykułów powszechnego użytku: tkanin bawełnianych - o 25, tkanin wełnianych - o 49, wyrobów pończosznich - o 50%.

Ilość robotników i pracowników zwiększyła się w porównaniu z 1949 r. - o 32%; liczba robotników kwalifikowanych wzrosła w porównaniu z 1948 r. - o 49%, wzrosła wydajność pracy.

B U Ł G A R I A

Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w 1950 r.

Państwowa Komisja Planowania Bułgarskiej Republiki Ludowej ogłosiła sprawozdanie o wykonaniu planu gospodarczego roku 1950.

Jak wynika ze sprawozdania ogólny plan produkcji przemysłowej w 1950 roku został wykonany w 107,3% w szczególności zaś przez Ministerstwo Przemysłu w 103,2%, Ministerstwo Elektryfikacji w 123,8%, Ministerstwo Transportu w 155,6%, Ministerstwo Lasów w 109,8%, Ministerstwo Budownictwa i Dróg w 111,3%.

Produkcja energii elektrycznej wzrosła w 1950 w porównaniu do 1949 o 21,1%, wydobyte węgla brunatnego o 31,4%, produkcja żelbetonu o 21,7 %, motorów elektrycznych o 42,8%, pługów traktorowych o 258,8%, tarczowych brzo traktorowych o 276,9%, siewników traktorowych o 91,6%, młockarni o 145,1%, żniwiarek o 426,3% itd.

Znacznie wzrosła w stosunku do 1949 r. wytwórczość przedmiotów masowego spożycia i artykułów żywnościowych. W 1950 r. przemysł bułgarski zorganizował produkcję nowego sprzętu przemysłowego i narzędzi.

Cały volumen wytwórczości łącznie z przemysłem miejscowym wzrósł w 1950 r. o 23,3% w porównaniu z rokiem 1949.

Osiągnięto doskonałe wyniki w ub.r. w dziedzinie gospodarki rolnej, a mianowicie: zebrano pszenicy więcej - o 22%, żyta - o 30%, ryżu - o 10%, bawełny - o 10%, tytoniu - o 20%, aniżeli w r. poprzednim. Liczba wiejskich spółdzielni produkcyjnych wzrosła w ciągu roku - 1,6 razy, ilość gospodarstw zjednoczonych w Spółdzielczo - Produkcyjnych Gospodarstwach Rolnych - 3,5 razy, ogólna powierzchnia obrabianej przez spółdzielnie ziemi - 4 razy. Pod koniec 1950 roku ilość maszynowych stacji traktorowych w kraju wynosiła 95.

Plan przewozów kolejowych został wykonany w 1950 r. w 102%, objętość ładunków przewiezionych wzrosła w porównaniu z 1949 r. - o 13%. Plan przewozów wodnych wykonano w 129%, przewozów samochodowych w 107%.

W porównaniu z 1949 r. sprężenie ludności więcej
 produktów spożywczych /w %/: pieczywa - o 14, cukru - o 5,
 tłuszczów - o 52, produktów mięsnych - o 83, strączkowych
 i ryb - o 234, mleka - o 49, jaj - o 11, owoców - o 50.
 tytoniu - o 9; oraz artykułów powszechnego użytku: tkanin
 bawełnianych - o 25, tkanin wełnianych - o 49, wyrobów
 porcelanowych - o 20%.

Ilość robotników i pracowników zwiększyła się w po-
 równaniu z 1949 r. - o 32%, liczba robotników kwalifikowa-
 nych wzrosła w porównaniu z 1948 r. - o 49%, wzrosła wydat-
 ność pracy.

B U L G A R I A

Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w 1950 r.

Państwowa Komisja Planowania Bułgarskiej Republiki
 Ludowej ogłosiła sprawozdanie o wykonaniu planu gospodarcze-
 go roku 1950.

Jak wynika ze sprawozdania ogólny plan produkcji i
 przemysłowej w 1950 roku został wykonany w 107,3% w szcze-
 gółności zaś przez Ministerstwo Przemysłu w 103,2%, Mini-
 sterstwo Elektryfikacji w 125,8%, Ministerstwo Transportu
 w 122,5%, Ministerstwo Lasów w 109,8%, Ministerstwo Budow-
 nictwa i Dróg w 111,3%.

Produkcja energii elektrycznej wzrosła w 1950 w po-
 równaniu do 1949 o 21,1%, wydobycie węgla brunatnego o 31,4%,
 produkcja żelbetonu o 21,7%, motorów elektrycznych o 42,8%,
 pługów traktorowych o 228,8%, tarczowych pion traktorowych
 o 276,9%, silników traktorowych o 91,6%, młoczek o 142,1%,
 żniwiarzy o 426,3% itd.

Znacznie wzrosła w stosunku do 1949 r. wydajność
 przedsiębiorstw masowego spożywczo i artykułów żywnościowych.
 W 1950 r. przemysł bułgarski zorganizował produkcję nowego
 sprzętu przemysłowego i narzędzi.

Cały wolumen wytworzonej ilości z przemysłem miej-
 scowym wzrósł w 1950 r. o 23,3% w porównaniu z rokiem 1949.

Ostatni etap doskonałe wyniki w ub. r. w dziedzinie go-
 spodarki rolnej, a mianowicie: zebrano pszenicy więcej - o
 22%, żyta - o 30%, ryżu - o 10%, bawełny - o 10%, tytoniu -
 o 20%, aniżeli w r. poprzednim. Liczba wiejskich gospodarstw
 produkcyjnych wzrosła w ciągu roku - 1,6 raza, ilość gospodar-
 stw zjednoczonych w spółdzielnie - 2,5 raza, ogólna powierzchnia orzalna
 gospodarstw Rolnych - 3,5 raza, ogólna powierzchnia orzalna
 przez spółdzielnie ziemi - 4 raza. Pod koniec 1950 roku
 ilość maszynowych silników traktorowych w kraju wynosiła 95.

Plan przewozów kolejowych został wykonany w 1950 r.
 w 102%, objętość ładunków przewiezionych wzrosła w porówna-
 niu z 1949 r. - o 15%. Plan przewozów wodnych wykonano w
 129%, przewozów samochodowych w 107%.

Obrót towarowy w kraju zwiększył się w 1950 r. o 16,3% w porównaniu z rokiem 1949. Ilość zatrudnionych w 1950 r. zwiększyła się o 26,300; płace zarobkowe wzrosły o 14,3%, a wydajność pracy zwiększyła się o 16%.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Wzmocnienie stanu finansów.

Nawiązując do sytuacji finansowej Czechosłowacji, Minister Finansów oświadczył przedstawicielowi Czechosłowackiej Agencji Prasowej co następuje:

"W chwili obecnej można stwierdzić z całą pewnością, ^{wyniki} że/wykonania planu drugiego roku pięciolatki są niemniej pomyślne od osiągniętych w jej pierwszym roku.

Również suma dochodu w roku bież. przekroczy wydatki w większym stopniu, niż to było przewidziane w budżecie. Jest to w pierwszym rządzie zasługą pracowników miast i wsi.

Zwiększenie wynagrodzeń za pracę i podniesienie poziomu życia narodu czechosłowackiego, pozwala szerokim masom na kupno coraz większych ilości towarów powszechnego użytku. Nie biorąc pod uwagę wielokrotnej obniżki cen, wzrost zapotrzebowania doprowadził do zwiększenia dochodów państwa, co umożliwiło zwiększenie wydatków na cele socjalne i potrzeby życia codziennego; na budowę instytucji publicznych, sanatoriów i domów wypoczynkowych, na ogródki dziecięce i żłobki, wyposażenie szkół, oraz na inne cele kulturalne. Wzmocnienie stanu finansowego uwidoczniło się również w zwolnieniu pewnych sum pieniężnych z rachunków zablokowanych, przyczym kierowano się zasadami polityki gospodarki socjalistycznej. W następnym roku będziemy stosować w odniesieniu do tych spraw, te same zasady.

W związku z sukcesami osiągniętymi przez czechosłowacką gospodarkę narodową, wzmacnia się nasza waluta, której stałość, jak każdej innej, uwarunkowana jest stanem ekonomicznym kraju. W wyniku pracy twórczej narodu, rynek zaopatrzonej jest w coraz większą ilość towarów. Stałość waluty czechosłowackiej wypływa również z ożywionych stosunków ekonomicznych z zagranicą, w szczególności zaś z faktu, że naszym głównym partnerem w handlu zagranicznym jest Związek Radziecki i Kraje Demokracji Ludowej.

Zgodnie z zawartym niedawno układem handlowym, Związek Radziecki zapewnia Czechosłowacji nie tylko zbyt jej produkcji, lecz również - dostawy wszelkich niezbędnych towarów, poczynając od pszenicy i surowców a kończąc na specjalnych urządzeniach. W trzecim roku pięciolatki będziemy nadal rozwijać nasze osiągnięcia 1950 r. Oparliśmy system finansowy na nowych podstawach, upoważniwszy banki - państwowy i inwestycyjny do działalności w charakterze organów kontrolnych, co powinno przyczynić się do dalszych postępów całego naszego życia gospodarczego."

celu naszego życia gospodarczego. Inwestycje do działalności w charakterze organów kon- rowy na nowych podstawach, upowszechniały banki - państwowy rozwinął nasze osiągnięcia 1950 r. Operacyjny system finan- mierzonych. W trzecim roku pięcioletki będziemy nadal poczynamy od państwa i surowców a kończąc na specjalnych cji, lecz również - dostawy wszelkich niezbędnych towarów, dziać zapewnić Czechosłowacji nie tylko żył jest produk- zgodnie z zawartym niedawno układem handlowym, Związek Ra- Radziecki i Królestwo Indii.

W związku z sukcesami osiągniętymi przez Czechosłowacką gospodarke narodową, wzrosła się nasza waluta, której sta- łość, jak każdej innej, uwzględniona jest stanem ekonomicz- nym kraju. W wyniku pracy twórczej narodu, rynek zapotrze- ny jest w coraz większą ilość towarów. Stałość waluty cze- chosłowackiej wpływa również z ożywionych stosunków ekono- micznych z zagranicą, w szczególności zaś z Indiami, że na- szym głównym partnerem w handlu zagranicznym jest Związek

nieśmiał do tych spraw, te same zasady. W następnych latach będziemy stosować w ob- szych, przemyśle kierowano się zasadami polityki gospodarki zwołaniu pewnych umiędzynarodowienia się również w siołki, wyposażenie szkół, oraz na inne cele kulturalne. szpitali i domów wypoczynkowych, na ośrodki dziecięce i szkoły życia codziennego; na budowę instytucji publicznych, co umożliwiło zwiększenie wydatków na cele społeczne i po- potrzebowania doprowadziło do zwiększenia dochodów państwa, Nie biorąc pod uwagę wielokrotnej opóźnienia cen, wzrost za- kupno coraz większych ilości towarów powszechnego użytku. dla narodu Czechosłowackiego, pozwala szerokim masom na- Zwiększenie wynagrodzeń za pracę i podniesienie poziomu ży- to w pierwszym rzędzie zasada pracowników miast i wsi. większym stopniu, niż to było przewidziane w budżecie. Jest również suma dochodu w roku pięć. przekroczy wydatki w

ne od osiągniętych w tej pierwszej roku. Konania planu drugiego roku pięcioletki są niemiłej pomysli- "W chwili obecnej można stwierdzić z całą pewnością, że wy- wyki w

Wskazanie Agencji Prasowej co następuje:

Minister Finansów oświadczył przedstawicielowi Czechoslo- Nawisnąć do sytuacji finansowej Czechosłowacji,

Wzmocnienie stanu finansów.

C Z E C H O S L O W A C J A

14,3%, a wydajność pracy zwiększyła się o 16%. 1950 r. zwiększyła się o 26,500; płace zarobkowe wzrosły o 16,3% w porównaniu z rokiem 1949. Ilość zatrudnionych w Obrót towarowy w kraju zwiększył się w 1950 r.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Postępy w przemyśle Północno-Zachodnich Chin.

Wychodząca w Siani **prasa** doniosła, o zakończeniu II-ej konferencji w sprawach przemysłu, która była zwołana przez Oddział Przemysłowy Wojskowo - Administracyjnego Komitetu Północno - Zachodnich Chin.

Konferencja podsumowała wyniki pracy w przemyśle Zachodnio - Północnych Chin w 1950 r. i opracowała plan na rok bieżący. Na konferencji zaznaczono, że w roku ubiegłym zwiększyła się produkcja przemysłowa, podniosła się jej jakość i obniżyły się koszty własne wytwórczości.

Osiągnięto duże postępy w dziedzinie produkcji energii elektrycznej i obniżenia jej kosztów własnych. Np. w Siani zmniejszyły się one w październiku 1950 o 51% w porównaniu ze styczniem tegoż roku. Produkcja przemysłu włókienniczego w 1950 r. zwiększyła się przeciętnie o 17.2% w porównaniu z rokiem 1949. Przędzy wyprodukowano o 4.12% ponad plan. Polepszyła się jakość wyrobów i zmniejszyły się koszty własne produkcji, w zakładach mechanicznych tak, że w porównaniu ze styczniem ub.r. zmalały one w październiku o 40%.

Nie mniej poważne były w 1950 r. osiągnięcia na polu zwiększenia produkcji, podniesienia jej jakości, zmniejszenia kosztów własnych wytwórczości, w innych gałęziach przemysłu Północno - Zachodnich Chin, w tej liczbie w przemyśle cementowym, skórzanym, papierniczym, zapalczanym, mydlarskim i młynarskim.

Głównym zadaniem rekonstrukcji przemysłu Północno - Zachodniego Chin w 1951 r. jest gruntowna przebudowa przedsiębiorstw przemysłowych i kopalń węgla w celu zwiększenia ich produkcji, podniesienia jej jakości i obniżenia kosztów własnych wytwórczości, co skutecznie realizuje polityka Centralnego Rządu Narodowego również w zakresie budownictwa inwestycyjnego oraz na terenie zrzeszeń rzemieślniczych.

Zbiory bawełny.

Według dokonanych obliczeń, w Chinach Wschodnich w 1950/51 zebrano 3.800 tys.pikuli /229,7 tys.ton/ bawełny. Zapotrzebowanie przemysłowe bawełny w wymienionym roku będzie przypuszczalnie wynosiło 3.000 tys.pikuli /181,4 tys. ton/. Zbiór bawełny w 1951 r. w Chinach Zach. wyniesie 1.049 tys.pikuli /63,4 tys.ton/. W 1950 r. pod uprawą bawełny znajdowało się 4.425 tys.mu /276 tys.hektarów/, czyli o 580 tys. mu /36 tys.hekt./ więcej niż w roku poprzednim i o 545 tys. mu /34 tys.hekt./ więcej niż przewidywał plan. Mimo to, wskutek suszy zbiór bawełny w Chinach Zach. będzie w 1951 r.może gorszy niż w roku poprzednim.

Postępy w przemyśle Północno-Zachodnich Chin.

Wychodząc w Sian prasa doniosła, o zakończeniu II-iej konferencji w sprawach przemysłu, która była zwołana przez Oddział Przemysłowy Wojskowo - Administracyjnego Komitetu Północno - Zachodnich Chin.

Konferencja podsumowała wyniki pracy w przemyśle Zachodnio - Północnych Chin w 1950 r. i opracowała plan na rok bieżący. Na konferencji zaznaczono, że w roku ubiegłym zwiększyła się produkcja przemysłowa, podniosła się jej jakość i obniżyła się koszty własne wytworzenia.

Osiągnięto duże postępy w dziedzinie produkcji energii elektrycznej i obniżenia tej kosztów własnych. W Sianie zmniejszyły się one w październiku 1950 o 5% w porównaniu ze styczniem tego roku. Produkcja przemysłu w październiku w 1950 r. zwiększyła się przeciętnie o 17,2% w porównaniu z rokiem 1949. Przewidywano o 4,1% ponad plan. Polepszyła się jakość wyrobów i zmniejszyła się koszty własne produkcji, w zakładach mechanicznych tak, że w porównaniu ze styczniem ub.r. zmalały one w październiku o 40%.

Nie mniej poważne były w 1950 r. osiągnięcia na polu zwiększenia produkcji, podniesienia jej jakości, zmniejszenia kosztów własnych wytworzenia, w innych gałęziach przemysłu Północno - Zachodnich Chin, w tej liczbie w przemyśle cementowym, skrajnym, papierniczym, zapalniczym, mydlarskim i mylniczym.

Głównym zadaniem rekonstrukcji przemysłu Północno - Zachodniego Chin w 1951 r. jest gruntowna przebudowa przedsiębiorstw przemysłowych i kopalń węgla w celu zwiększenia ich produkcji, podniesienia jej jakości i obniżenia kosztów własnych wytworzenia, co skuteczenie realizuje polityka Centralnego Rządu Narodowego również w zakresie budownictwa inwestycyjnego oraz na terenie przemysłu mechanicznego.

Zbiory bawelny.

Według dokonanych obliczeń, w Chinach Wschodnich w 1950/51 zebrano 5.800 tys. pikuli /229,7 tys. ton/ bawelny. Zapotrzebowanie przemysłowe bawelny w wymiarowym roku będzie przypuszczalnie wynosiło 5.000 tys. pikuli /181,4 tys. ton/. Zbiór bawelny w 1951 r. w Chinach Zach. wyniesie 1.049 tys. pikuli /37,4 tys. ton/. W 1950 r. pod uprawę bawelny zaangażowało się 4.455 tys. mu /276 tys. hektarów/, czyli o 580 tys. mu /36 tys. hekt./ więcej niż w roku poprzednim i o 545 tys. mu /34 tys. hekt./ więcej niż w roku poprzednim. Mimo to, watek surowy zbiór bawelny w Chinach Zach. będzie w 1951 r. może gorzej niż w roku poprzednim.

Przemysł maszynowy w Szanghaju.

Szanghaj, którego udział w przemyśle maszynowym Chin wynosi $\frac{1}{3}$ jego całości, jest jednym z ośrodków krajowego przemysłu maszynowego. Do czasu oswobodzenia miasta /maj 1949 r./ było zarejestrowanych w "Związku przemysłowym budowy maszyn" 787 przedsiębiorstw, które liczyły 14.400 obrabiarek. Prócz tego istniało w Szanghaju 500 małych przedsiębiorstw nienależących do związku. Szanghajski przemysł maszynowy obsługuje głównie lekki przemysł, przyczym głównym odbiorcą jest przemysł tekstylny. W 1950 r. w szanghajskich fabrykach produkujących i remontujących maszyny włókiennicze pracuje 12,5 tys. robotników. Urządzenia tych przedsiębiorstw składają się z 6.426 różnych agregatów.

Zgodnie ze statystycznymi danymi "Związku handlowego" fabryki budowy maszyn w Szanghaju wypuszczają w normalnych warunkach na rynek przeciętnie 50 tysięcy ton rocznie swoich wyrobów - w tym: generatorów o ogólnej mocy 25.000 K.M. oraz 1.200 obrabiarek, 10.000 krosien, 5.000 pomp, 20.000 maszyn do szycia, 2.000 ton części zapasowych i 3.000 rozmaitych maszyn dla lekkiego przemysłu.

Przed oswobodzeniem Szanghaju jego przemysł maszynowy znajdował się w ciężkim położeniu i stan ten trwał w okresie od maja do września 1949 r. gdyż zaledwie 10% szanghajskich fabryk budowy maszyn wykorzystywało pełnię swych zdolności produkcyjnych, 85% tylko częściowo, a 5% było całkowicie nieczynnych. Od września-października 1949 r. sytuacja się zmieniła, ponieważ fabryki budowy maszyn otrzymały zamówienia z przedsiębiorstw przemysłowych-hutniczych-wyzwolonych okręgów, a także z Ministerstwa Kolei Żelaznych i Zarządu Żeglugi. Około 50% fabryk budowy maszyn zaczęło pracować pełną parą. Zamówienia objęły w tym okresie: generatory ogólnej mocy 15.000 K.M., 200 obrabiarek, 150 agregatów górniczych, 7.000 maszyn pomocniczych itp.

W początkach 1950 r. gdy zakończony został rozdział zamówień Zarządu Żeglugi, szereg trudności dla wielu fabryk znikł, które uprzednio starano się zwalczyć drogą tworzenia zrzeszeń.

Ministerstwo Ciężkiego Przemysłu Chińskiego Centralnego Rządu Narodowego dokonało spisu fabryk, które powinny były otrzymać w drugiej połowie 1950 r. zamówienia na urządzenia maszynowe. Zarząd Przemysłu Chin Zachodnich podpisał umowę z Ministerstwem Ciężkiego Przemysłu na obstalunki w wysokości około 18,2 milionów różnych agregatów, maszyn i narzędzi, podczas gdy inne zamówienia o charakterze lokalnym wynosiły 4,0 miliony pozycji. /np. dostawy 10.000 wrzecion, jeden komplet maszyn przedziałniczych i 2 komplety maszyn dla fabrykacji papieru itp/. Zamówienia te zostały rozdzielone pomiędzy fabryki budowy maszyn przez Zarząd Przemysłu Chin Zachodnich, z których 30% jest własnością państwa. Zasadniczym zadaniem szanghajskiego przemysłu

budowy maszyn jest obniżenie kosztów produkcji i zaspokojenie potrzeb ciężkiego przemysłu w celu ekonomicznego przekształcenia kraju.

Chiński handel zagraniczny.

Jak pisze korespondent francuskiego "Moniteur Officiel" /Nr.1438 z dn.8/II.51r./ polityką rządu chińskiego w dziedzinie handlu zagranicznego kierują dwie troski: dążenie do uniezależnienia się od wpływów zagranicznych oraz do stworzenia potężnego przemysłu, któryby zaspokoił potrzeby mechanizacji rolnictwa. Władze chińskie ze względu na pilne potrzeby zdobycia wyposażenia przemysłowego dążą do rozszerzenia eksportu celem pokrycia kosztów zakupu potrzebnych materiałów i surowców zagranicznych, import zaś ściśle kontrolowany jest i ograniczony do najniezbędniejszych rozmiarów. Kontroli tej dokonuje się za pośrednictwem trzech biur handlu zagranicznego w północnych, zachodnich i południowych Chinach, których zarządzenia są aprobowane przez Władze Centralne w Pekinie.

Rząd chiński wprowadził monopol wywozu kilku produktów jako to szczeciny, oleju tungowego, skór, futer i minerałów, jednakże dla uaktywnienia wywozu ułatwia eksporterom prywatnym wywóz produktów zmonopolizowanych z północnych Chin. Rząd zrzekł się monopolu na eksport oliwy sojowej, bawełny i oleju arachidowego, gdyż produktów tych jest pod dostatkiem, a wywóz ich przez eksporterów prywatnych ożywia handel wywozowy. Eksport produktów, których brak wyczuwa się na rynku wewnętrznym jest zakazany. Są to: otręby, wełna owcza, skóry bawole i wołowe. Zwolniony jest od cła zupełnie lub częściowo wywóz fabrykatów i półfabrykatów.

Polityka handlowa rządu osiągnęła w pierwszym półroczu 1950 roku wyniki, dzięki którym wartość eksportu wyniosła około 130 mil.\$. W dziedzinie eksportu stosuje się zakaz przywozu surowców, których w kraju jest ilość wystarczająca t.j. sody kaustycznej, siarki, alkoholu, gipsu, drutu galwanizowanego, papieru gazetowego, następnie takich, które Chiny mogą wyprodukować w dostatecznej ilości. Wreszcie towarów luksusowych i takich, których jest nadmiernie dużo w kraju, nie wolno importować zupełnie, względnie można w bardzo ograniczonej ilości, a do tej kategorii należą tkaniny jedwabne i bawełniane, papierosy i zapalki, artykuły z nylonu i z białej blachy, szminka, wina i spirytualia. Jeśli chodzi o import surowców, urządzeń i sprzętu, to rząd pomaga do zwiększenia aktywności, również importerów prywatnych udzielając im pomocy finansowej. We Wschodnich Chinach, udzieliły władze w miesiącu czerwcu pożyczki w wysokości 2 mil.\$ am., a jeszcze większej Chinom Północnym dla portu Tien - Tsin. Oczywiście zużycie tych sum jest ściśle kontrolowane.

Ścisłe kontrolowane.
 dla portu Tien - Tsin. Oczwiste znaycie tych sam jest
 około 2 mil. 5 am., a jeszcze większe Chinom Polnochnym
 Chinach, udzieliły władze w mieście czerwone pożyczki w wy-
 prywatnych udzielać im pomocy finansowej. We Wschodnich
 rząd pomaga do zwiększenia aktywności, również importerów
 jeśli chodzi o import surowców, urządzeń i sprzętu, to
 ży z nylonu i z białej białej, szminka, wina i spirytusu.
 tkaniny jedwabne i bawełniane, papierosy i zapaliki, artyku-
 na w bardzo ograniczonej ilości, a do tej kategorii należą
 dużo w kraju, nie wolno importować zupełnie. Względnie moż-
 cie towarów luksusowych i takich, których jest nadmierne
 które Chiny mogą wyprodukować w dostatecznej ilości. Wresz-
 tu galwanizowanego, papieru gazetowego, następnie takich,
 cozące t.j. sody kanstyczny, siarki, alkoholu, gipsu, drz-
 kaz przywozu surowców, których w kraju jest ilość wystar-
 ała około 130 mil. 5. W dziedzinie eksportu stosuje się za-
 ozu 1950 roku wyniki, dzięki którym wartość eksportu wynio-

beżnie lub częściowo wywóz fabrykatów i półfabrykatów.
 na owoce, skóry bawole i wołowe. Zwolniony jest od cła su-
 się na rynku wewnętrznym jest zakazany. Są to: otrępy, weł-
 handel wywozowy. Ekspozyt produktów, których brak wycozuwa
 dostatkim, a wywóz ich przez eksporterów prywatnych ożywia
 winy i olej arachidowy, gdyż produktów tych jest pod
 Chin. Rząd zrekł się monopolu na eksport oliwy sojowej, ba-
 prywatnym wywóz produktów zmonopolizowanych z podnochnych
 rażów, jednakże dla naktywienia wywozu ułatwia eksporterom
 tów jako to: szczyty, olej tuncowego, skór, futer i mine-

przez Władze Centralne w Pekinie.
 i podobnych Chinach, których zarządzania są aprobowane
 trzech dla handlu zagranicznego w podnochnych, zachodnich
 azych towarów. Kontrola tej dokonuje się za pośrednictwem
 ściśle kontrolowany jest i ograniczony do najniezbędniej-
 potrzebnych materiałów i surowców zagranicznych, import zaś
 są do rozszerzenia eksportu celem pokrycia kosztów zakupu
 du na pilne potrzeby zdobycia wyposażenia przemysłowego da-
 potrzeby mechanizacji rolnictwa. Władze chińskie są wzglę-
 oraz do stworzenia potężnego przemysłu, któryby zaszkodził
 dążenie do uniezależnienia się od wpływów zagranicznych
 go w dziedzinie handlu zagranicznego kierują dwie troski:
 "Official" \Nr. 1438 z dn. 8/II.517. \ polityka rządu chińskie-
 Jak pisał korespondent francuskiego "Moniteur

Chiński handel zagraniczny.

karstania kraju.
 nie potrzeb ciężkiego przemysłu w celu ekonomicznego prze-
 budowy maszyn jest obniżenie kosztów produkcji i zaspołaje-

Chiński przemysł bawełniany. prywatnych nie jest odnawiana

"Moniteur Officiel" charakteryzuje w sposób następujący sytuację przemysłu bawełnianego.

Z wielu względów największy z przemysłów w Chinach, przemysł bawełniany, dotknięty został przez silny kryzys spowodowany zniszczeniami wojennymi, klęskami naturalnymi i reorganizacją ekonomiczną nowych Chin.

Kapitał zagraniczny organizował zakłady przemysłu włókienniczego w portach na wschodnim wybrzeżu, gdzie miał pod dostatkiem importowane surowce oraz tania siłę roboczą, i skąd gotowe produkty były eksportowane zagranicę, gdyż dzięki swej niskiej cenie z powodzeniem konkutowały z wyrobami amerykańskimi i europejskimi.

Ustrój ludowo-demokratyczny zmienił perspektywy rozwojowe przemysłu bawełnianego. Dużą część krajowej produkcji wchłaniają teraz masy chłopskie, które po reformie rolnej zwiększyły swą siłę nabywczą. Ponadto wraz z powiększeniem się chińskich zbiorów bawełny, import bawełny stał się zbędnym, co wręcz w konsekwencji powoduje zbyteczność skupienia większej części przemysłu na Wschodnim Wybrzeżu. Dlatego to chiński plan gospodarki narodowej przewiduje przeniesienie dużej ilości fabryk do centrum państwa i do Północnych Chin.

Wojna, bombardowania i powodzie zbiegły się w momencie wysiłku odbudowy, powodując przejściowy kryzys, który obecnie się skończył.

Dane statystyczne podają, że w końcu roku 1949 Chiny posiadały 249 przedsiębiorstw bawełny z 5.156.987 wrzecionami i 107 tkalni z 68.869 krosnami tkackimi.

Aby móc ocenić znaczenie przemysłu bawełnianego Wschodnich Chin, należy wziąć pod uwagę, że w końcu maja 1950 roku znajdowało się tam: 3.647.944 wrzecion zainstalowanych, /w tym 2.922.417 czynnych w około 200 przedsiębiorstwach/ oraz 115.874 krosien /w tym 99.717 czynnych/ przyczem wrzecion:

	zainstalowanych	czynnych
w fabrykach państwowych	1.329.200	1.204.856
" prywatnych	2.318.744	1.717.615
Razem	3.647.944	2.922.471

Liczba wrzecion i krosien pracujących zwiększa się i po przejściowym kryzysie spowodowanym zmianą ustroju państwowego wydajność produkcji poprawia się w sposób wyraźny i ciągły, przewyższając wydajność przed zmianą ustroju.

Jednym z najpoważniejszych problemów jest zły stan maszyn. Większa część maszyn prywatnych nie jest odnawiana od 1937 r., w nieco lepszym stanie są maszyny zakładów państwowych. Jednakże w obu sektorach jest dużo do zrobienia w dziedzinie wyposażenia w nowe maszyny.

Zaopatrzenie Chin w bawełnę surową zapowiada się teraz o wiele lepiej, a przyczyniła się do tego polityka gospodarcza rządu, która ułatwia i zachęca do uprawy bawełny. Chociaż jeszcze w 1949/50 roku, wojna i powodzie wpłynęły na zmniejszenie zbiorów o 500.000 t., to na 1950/51 r. przewiduje się wzrost o 900.000 ton.

Odtąd Chin nie powinny importować bawełny, a rozwój uprawy bawełny pozwoli na zaopatrzenie zwiększonej ilości wrzecion. Będzie to połączone również z dużą oszczędnością, bowiem jeszcze do tego roku import bawełny stanowił bardzo poważne obciążenie bilansu handlu zagranicznego. Wartość produkcji obecnie doścignęła i przekroczyła poziom ze stycznia 1950 r.

W celu racjonalizacji pracy i rozdziału zamówień, by podnieść wydajność tworzy się w ramach polityki planowej zjednoczenie przemysłu bawełnianego.

Ciekawszym zagadnieniem od problemu zakończenia kryzysu produkcji oraz szybkiego wzrostu produkcji jest przestawienie produkcji pod względem jakości. Głównym zadaniem jest rozwiniecie produkcji do maksimum, aby zaspokoiła ona potrzeby ludności. Otóż dotychczas dużą część artykułów tekstylnych zaliczono do produktów luksusowych jak np. chustki do nosa, bielizna cienka, a obecnie artykuły tekstylne winny być dostosowane do potrzeb nowej klienteli, t.j. dla wsi chińskiej i wyrabiane z grubszej przędzy.

Szybkie zwiększenie siły kupna mas chłopskich zwiększa z kolei wewnętrzne zapotrzebowanie. Wobec tego projektuje się wprowadzenie w przemyśle bawełnianym pracy na 3 zmiany. Należy się spodziewać szybkiego wzrostu produkcji, a dysponujące wykwalifikowaną siłą roboczą oraz surową bawełną Chin, po upływie kilku lat będą mogły prawdopodobnie eksportować swe wyroby do Południowo-Wschodniej Azji.

Reforma rolna w Centralnych i Południowych Chinach.

Jak donosi agencja Sin-Chua reforma rolna została już przeprowadzona w Centr. i Połudn. Chinach ponad 1200 w gromadach i gminach i obecnie przeprowadza się w ponad 6.800 gminach. W prowincji Cjan-Si przekazano chłopom prócz ziemi 120 tys. ton ziarna odebranego obszarnikom, kilkadziesiąt tys. budynków mieszkalnych i gospodarczych, ponad 30 tys. sztuk bydła roboczego i wielką ilość inwentarza wiejskiego. Obecnie ilość członków zrzeszonych w związkach chłopskich w prowincji Sina-Si przewyższa 2 mil.

roku, rząd Niesienki...
reg zarządzeń...
wej ludności.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

Wyniki wykonania narodowego planu gospodarczego 1950 roku.

W dniu 16.II berlińska prasa demokratyczna ogłosiła komunikat Państwowej Komisji Planowania Niemieckiej Republiki Demokratycznej o wykonaniu gospodarczego planu narodowego z 1950 roku.

Plan globalnej produkcji 1950 roku wykonany został w 109%, przekraczając produkcję przemysłową z 1949 roku o 26%. Decydujący udział w tym sukcesie ma przemysł unarodowiony. Opublikowano również rezultaty wykonania planu w poszczególnych gałęziach przemysłu. Przemysł energetyczny wykonał plan - w 107%, górniczy - w 102%, metalurgiczny - w 116%, maszynowy - w 106%.

Jakość produkcji w 1950 roku polepszyła się i rozszerzył się asortyment produkcji przemysłowej. W wyniku ekonomii surowca, materiałów, paliwa i energii elektrycznej, również dzięki zwiększeniu wydajności pracy, nastąpiło dalsze obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej w przedsiębiorstwach unarodowionych. W 1950 roku w dziedzinie gospodarstwa wiejskiego osiągnięto nowe sukcesy. Tak, w porównaniu z 1949 r. ogólny urodzaj pszenicy ozimej zwiększył się - o 13,7%, jarej - o 16,2%, żyta jarego - o 22,6%, buraków cukrowych - o 48,2%, ziemniaków - o 47,5%. Tym samym uzyskano i częściowo przekroczono urodzaj przedwojenny.

W 1950 roku nastąpiło dalsze wzmocnienie państwowych gospodarstw rolnych oraz ośrodków maszynowych.

Przewozy towarowe koleją, samochodami, oraz drogą wodną wzmogły się w 1950 roku - w porównaniu z 1949 r. - o 17%. Według prowizorycznych danych wielkość inwestycji w gospodarce narodowej wynosiła w 1950 roku - w porównaniu z 1949 rokiem - 146,2%. Wydajność pracy w przemyśle unarodowionym wzrosła w 1950 roku w porównaniu z 1949 rokiem o 13,5%. Liczba robotników zajętych w przemyśle unarodowionym zwiększyła się w 1950 roku w porównaniu z 1949 r. o 260.000 osób. Ogólny obrót handlu zagranicznego republiki zwiększył się o 42,9%.

Wymiana towarowa ze Związkiem Radzieckim i z krajami demokracji ludowej zwiększyła się w 1950 roku w porównaniu z rokiem 1949 - o 56%.

Rozwój ogólny gospodarki narodowej republiki znalazł odzwierciedlenie w zwiększonych obrotach handlu detalicznego 1950 roku. Plan, obrotów towarowych w 1950 roku wykonany został w 107,1%. Państwowe organizacje handlowe wykonały plan w 113,8%.

W wyniku sukcesów gospodarczych osiągniętych w 1950 roku, rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej wydał szereg zarządzeń mających na celu podniesienie stopy życiowej ludności.

Sukcesy, osiągnięte we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej stworzyły trwałe podstawy dla zrealizowania planu pięcioletniego, a tym samym dla dalszego rozwoju gospodarki narodowej Republiki.

Podwyższenie stopy życia.

Począwszy od 1.I.1951 r. na terenie Republiki /łącznie z demokratycznym sektorem Berlina/ zostało zniesione racjonalizowanie chleba, pieczywa, maki, kasz i makaronu w związku ze zniesieniem systemu kartkowego na wyżej wymienione rodzaje artykułów spożywczych. Począwszy od 1 maja 1951 r. obniży się ceny na te produkty o 16 do 40%. Pracownicy Republiki przyjęli to rozporządzenie Rządu z ogromnym entuzjazmem, zdając sobie sprawę, że obniżka cen i zniesienie kartek stało się możliwe dzięki osiągniętym sukcesom ekonomicznym.

RUMUŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Osiągnięcia naftiarzy.

Robotnicy, inżynierowie i technicy przemysłu naftowego Rumuńskiej Rep. Ludowej współzawodniczą z ogromnym entuzjazmem, aby wykonać 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarstwa narodowego. Wiertacze szybów przemysłu naftowego, szybu NN.365 i 42, zastosowawszy metody radzieckie, wykonali 220 - 245% normy.

W okresie 1948 - 1950 r. wydobycie ropy wzrosło w Rumunii wybitnie. W ciągu 5-latkę zainwestuje się w rumuńskim przemyśle naftowym 129 mld lei.

W pośpiesznym tempie rozwija się produkcja urządzeń naftowych.

Postępy w dziedzinie budowy maszyn.

Jak donosi Rumuńska Agencja Telegraficzna, rumuński przemysł budowy maszyn osiągnął znaczne sukcesy w opanowaniu nowych typów maszyn.

W ciągu ub.r. Rumunia wypuściła na rynek 35 nowych typów maszyn, między nimi: obrabiarki do obróbki metali, obrabiarki do obróbki panewek, urządzenia do głębokich wierceń, kompresory, odśrodkowe pompy, krosna tkackie, kombajny, barki rzeczne, wagony - chłodnie, trolejbusy i inne maszyny.

Sukcesy te osiągnięto głównie dzięki pomocy Związku Radzieckiego.

Wobec powyższych okoliczności, w których znalazł się nasz kraj, w szczególności w związku z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa państwa i narodu, a także w celu utrzymania jednolitości państwa i jego integralności, w imieniu narodu polskiego, wzywam do jedności i solidarności, do poświęceń i ofiar, do walki o wolność i niepodległość państwa polskiego, do walki o przetrwanie i rozwój naszego państwa i narodu.

0219gnitsof nafoiazy

Robotnicy, inżynierowie i technicy przemysłu nafto-
wego Rumunkiet Rep. Ludowej współzawodniczą z ogromnym en-
tusjazmem, aby wykonać 5-letni plan obudowy i rozwoju gos-
podarstwa naftowego. Wierzą, że szybki rozwój przemysłu naftowego,
zgodnie z 42, zastosowawszy metody radzieckie, wykonają
11 520 - 2425 normy.

W okresie 1948 - 1950 r. wydobycie ropy wzrosło w Rumunii wybitnie. W ciągu 2-letni zainwestuje się w rumuńskim przemysle ropy 129 mld lei.

WIETNAMSKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

Sukcesy ekonomiczne.

Gazeta "Shanghai News" opublikowała artykuł, w którym mowa jest o tym, że w Demokratycznej Republice Wietnamskiej na równi z wielkim przemysłem, rozwijają się spółdzielnie produkcyjne i przemysł chałupniczy. W oswobodzonych rejonach produkuje się towary począwszy od przyborów kancelaryjnych, a kończąc na chemikaliach i instrumentach chirurgicznych, które przedtem były importowane z Francji. W związku z rozwojem uprawy bawełny i wytwórczości tkackiej w większej części kraju rozwiązany został problem zaopatrzenia ludności w tkaniny.

W wielu oswobodzonych rejonach koszty utrzymania są o wiele niższe niż w rejonach okupowanych przez francuskich zaborców.

Przeprowadzono szereg prac w celu zwiększenia powierzchni ziemi uprawnej i zbudowano nowe tamy dla zapobieżenia powodziom. W Północnym Wietnamie obszar ziemi uprawnej wzrósł o 371 tys.ha, a w czterech okręgach Środkowego Wietnamu o 280 tys.ha. Import z zagranicy, szczególnie z Europy, są bardzo małe. Bez pomocy Kanady, Anglii nie udało się w r.b. na więcej niż 400 tys. ton tekstu: /łaznia z produkcją krajową/ czyli o 54 tys. ton mniej niż konsumowała ona w 1950 r. Nawet gdyby doszło do porozumienia z Argentyną zasoby mięsa wieprzowego i baraniny /łaznia z produkcją krajową/ nie przekroczyłyby zapewne 1,7 mil. ton, co wobec konsumpcji 1,846 tys. ton w 1950 stanowiłoby odcinek. Jasnym jest, iż jeśli Anglia rzeczywiście zamierzała zrealizować plan stworzenia strategicznej rezerwy żywnościowej, musiałaby albo w poważnym stopniu ograniczyć konsumpcję ludności, bądź wykorzystać w maksymalnym stopniu możliwości dostaw z krajów Demokracji Ludowych.

Handel zagraniczny 1950 r.

Według danych opublikowanych w "Board of Trade Journal", eksport Anglii w 1950 r. wynosił /w mln.£/ 2.255 /w tym reeksport 85/, import zaś 2.602,9. Deficyt bilansu handlowego wyniósł zatem 347,9 mln.£.

Czasopismo zaznacza, że przy porównaniu woluminów angielskiego handlu zagranicznego dwóch ostatnich lat notuje się na korzyść eksportu w 1950 r. powstała głównie wskutek wzrostu cen.

W ubiegłym roku eksport fabrykatów zwiększył się metalowy, winien w myśl programu rządowego uzyskać w tym okresie, maszyn i obrabiarek dla nowych zakładów wytwórczych o łącznej wartości 65 mil.£ /w cenach aktualnych/ oraz dla istniejących zakładów przetwórczych o łącznej wartości 50 mil.£. Wartość produkcji przemysłu obrabiarkowego wyniosła w Anglii w 1950 r. jedynie 40-50 mil.£.

Przewidywania w sytuacji żywnościowej r.1951.

Preliminowane wydatki na stworzenie rezerw żywnościowych w Anglii w 1951-52 r. wynoszą 72,5 mil.£ czyli o przeszło 20 razy więcej niż w 1950-51 r. Zapasy produktów żywnościowych na 1.I.1951 r. były znacznie niższe niż o rok wcześniej. Zapasy pszenicy - o 16% niższe, maki pszennej - o 27% niższe, wołowiny i baraniny - o 37%, bekenu i szynki - o 25% niższe, masło - o 66% niższe, /starczając na dwa tygodnie konsumpcji/ sera - o 50%, cukru - o 6% wyższe.

Pomimo tak poważnego spadku zapasów spowodowanego polityką rządu powstrzymywania się od zakupów po "wygórowanych" cenach żądanych przez głównych dostawców, perspektywy uzyskania odpowiednich ilości artykułów żywnościowych na rynkach światowych "nie są jasne" jak pisał Economist z 24 lutego b.r. Tak w wypadku masła, sera, jak mięsa wołowego i bekenu, możliwości uzyskania tego samego poziomu dostaw bez większego niż w r.ub. importu z obszaru dolarowego, są bardzo małe. Bez pomocy Kanady, Anglia nie może liczyć w r.b. na więcej niż 400 tys.ton bekenu /łącznie z produkcją krajową/ czyli o 51 tys.ton mniej niż skonsurowała ona w 1950 r. Nawet gdyby doszło do porozumienia z Argentyną zasoby mięsa wołowego i baraniny /łącznie z produkcją krajową/ nie przekroczą zapewne 1,7 mil.ton, co wobec konsumpcji 1,846 tys.ton w 1950 stanowi obniżkę o 8%. Jasne jest, iż jeśli Anglia rzeczywiście zamierzałaby zrealizować plan stworzenia strategicznej rezerwy żywnościowej, musiałaby albo w poważnym stopniu ograniczyć konsumpcję ludności, bądź wykorzystać w maksymalnym stopniu możliwości dostaw z krajów Demokracji Ludowych.

Handel zagraniczny 1950 r.

Według danych opublikowanych w "Board of Trade Journal", eksport Anglii w 1950 r. wynosił / w mln.£/ 2.255 /w tym reeksport 85/, import zaś 2.602,9. Deficyt bilansu handlowego wyniósł zatem 347,9 mln.£.

Czasopismo zaznacza, że przy porównaniu wskaźników angielskiego handlu zagranicznego dwóch ostatnich lat różnica cyfr na korzyść eksportu w 1950 r. powstała głównie wskutek wzrostu cen.

wego wyniosła w Anglii w 1950 r. jedynie 40-50 mil.f. Wartość produkcji przemysłu obrabiarco-
wartości 50 mil.f. Wartość produkcji przemysłu obrabiarco-
głaz dla istniejących zakładów przetworzono o łącznej
czyli o łącznej wartości 65 mil.f. (w cenach aktualnych)
Oczekuje się, że program rządowego zakładu w tym

Przewidywania w sytuacji zrywania r. 1951.

Wobec dostaw z Krajów Demokracji Ładowych.

Handelshandelsvermittlungsgesellschaft

W ubiegłym roku eksport fabrykatów zwiększył się w porównaniu z 1949 r. - o 21%. Przy tym zaznacza się, że najmniej zwiększył się wywóz wyrobów włókienniczych /o 15%/ i to **przeważnie** na skutek wyższości cen. Eksport wyrobów metalowych zwiększył się w 1950 r. w porównaniu z poprzednim rokiem - o 20%, innych zaś wyrobów - o 29%.

Wzrost eksportu angielskiego objął głównie wywóz samochodów. W 1950 r. eksportowano 398.302 sztuk /116,6 mil.£./ samochodów osobowych, podczas gdy w 1949 r. tylko 257.943 szt./72 mil.£./, samochodów ciężarowych 231.074 szt./92 mil.£./, w 1950 r., i 158.269 szt./62,6 mil.£./ w 1949r. Artykułów żywnościowych napoi i tytoniu wywieziono w r.ub. na sumę o 38% większą niż w 1949 r. surowki zaś o 29%.

Eksport Anglii w 1949 i 1950 r. kształtował się następująco:

	W tysiącach £	
	1949	1950
Ogółem	1.736.084	2.170.086
W tym		
Artykuły spożywcze, napoje i tytoń	97.584	134.908
Surowce, również półobrobione	81.619	105.424
Fabrykaty i półfabrykaty	1.559.667	1.881.615
Bydło żywiec	5.394	5.769
Wysyłki pocztowe	41.820	42.372

W grudniu 1950 r. wywóz angielski spadł do 196,1 £ w porównaniu z listopadem kiedy wynosił 222,1 miln.£., import zaś był największym w porównaniu z importem poprzednich miesięcy i wyniósł 239,3, podczas gdy w listopadzie wynosił 234,9 miln.£.

Ogólny import w 1950 r. przewyższył import 1949 roku o 329 mil.£., czyli o 14%, głównie z powodu wyższości cen i dotyczył przeważnie surowców. Wartość importowanych surowców była przeciętnie o 20% wyższą niż w 1949 r., podczas gdy ilość ich powiększyła się najwyżej o 5%.

Najbardziej zwiększył się w grudniu import wełny. W porównaniu z przeciętnym importem miesięcznym w okresie od stycznia do listopada 1950 r. wynoszącym 14,9 mil.£./62,7 mil.lbs./, Anglia importowała w grudniu wełny na sumę 27.3 mil.£./64,3 mil.lbs./

Gazeta "Financial Times", komentując zagadnienie handlu zagranicznego Anglii w roku ub., pisze w artykule redakcyjnym: "...Trudności stojące przed narodem w 1950 r. polegają nie tylko na tym, że stosunek między cenami eksportowymi i importowymi uległ pogorszeniu, lecz leżą one również w konieczności znalezienia nowych artykułów

Na uwagę o 38% zwiększył się w 1949 r. udział zas o 20%
Artykułów żywnościowych napoi i tytoniu wywieziono w r. ub.
/92 mil. £./, w 1950 r., i 158.269 szt./62,6 mil. £./ w 1949
257.943 szt./75 mil. £./, samochodów ciężarowych 251.074 szt.
mil. £./ samochodów osobowych, podczas gdy w 1949 r. tylko
samochodów. W 1950 r. eksportowano 398.305 sztuk /116,6
Wzrost eksportu angielskiego opłat głownie wywóz

Ekspert Anglii z 1949 i 1950 r. Kasztowni są
następujące:

Wyswki poostowe	41.850	45.375
Bydio żywiec	5.394	5.769
ty	1.559.667	1.881.615
Fabrykaty i pólafabryka-	81.619	105.454
podobione		
Suprowe, równie		
napoje i tyton	97.504	134.908
Artykuły spożywcze,		
W tym	1.736.084	5.170.086
ogółem	1949	1950

W grudniu 1950 r. wywóz angielski spadł do 195,1 t. W porównaniu z listopadem kiedy wyniósł 222,1 mln. f., import zaś był najniższym w porównaniu z importem poprzednich miesięcy i wyniósł 239,3, podczas gdy w listopadzie wyniósł 245,9 mln. f.

Łódź ich powiększyła się najwyżej o 25%.
była przeciętnie o 20% wyższa niż w 1949 r., podczas gdy
tęczył przeważnie autowców. Wartość importowanych autowców
o 329 mil. zł, czyli o 14%, gdyż w 1949 r. przewyższył import 1949 roku

W porównaniu z przestępnym importem miewającym w okresie od stycznia do listopada 1950 r. wynoszącym 14,9 mil. l. Najbardziej zwiększył się w grudniu import węgla.

...Gazeta "Financial Times", komentując zagadnienie handlu zagranicznego Anglii w roku ub., pisze w artykule redakcyjnym: "...Trudność stojące przed narodem w 1950 r. polegała nie tylko na tym, że stocznik między conant eksportowymi i importowymi niegi pogorszeniu, lecz też one również w konieczności znalezienia nowych artykułów

Zapasy tarcicy iglastej są w chwili obecnej w Anglii bardzo szczupłe. Podczas gdy w okresie pierwszej i drugiej wojny światowej Anglia dysponowała znacznymi ilościami importowanych materiałów oraz masywami leśnymi, to na początku roku 1950 zapasy mogły zaledwie starczyć na przeciąg 7-miu tygodni, a w wyniku ostatniej wojny własne rezerwy leśne Anglii zostały w znacznym stopniu wyczerpane.

Rządowa organizacja dla zakupu materiałów drzewnych zamierza nabyć w ciągu obecnego sezonu następującą ilość tarcicy z dostawą w 1951 r. /w tys. stand./ w Jugosławii - 60, w Kanadzie - 300, w Stanach Zjedn. - 100 i 260 tys. stand. jako uzupełnienie częściowo niewykonanych kontraktów w roku 1950 /w tej liczbie w Finlandii - 110 tys. stand. i w Jugosławii - 75 tys. stand. /

Ograniczenie produkcji samochodowej dla rynku wewnętrznego.

Stosownie do zarządzenia Ministra Zaopatrzenia zredukowano liczbę nowowyprodukowanych samochodów przeznaczonych w roku 1951 do sprzedaży na rynku wewnętrznym z 110.000 do 80.000 wozów. Redukcja odnosi się do produkcji samochodów osobowych, podczas gdy liczba samochodów usługowych musi być obniżona o dalsze 15.000. Ograniczenia stały się konieczne, ponieważ przemysł w następstwie programu zbrojeniowego może liczyć na dostawy blachy stalowej jedynie na 85% z ub.r. Zaostrzono już warunki dostawy dla nowych wozów, które dostarczone będą tylko takim odbiorcom, którzy wykazali, że w okresie powojennym nie nabyli żadnego wozu. Ponadto muszą się oni zobowiązać, że wozu w okresie przynajmniej 2 lat nie sprzedadzą. Ceny na rynku wozów używanych mają tendencję zwyżkową.

A U S T R I A

Skutki marshallizacji.

W październikowym sprawozdaniu 1950 r. Austriacki Instytut Badań Ekonomicznych stwierdził, że "eksport austriacki pokrywa w pierwszym rzędzie potrzeby wojenne Stanów Zjednoczonych i krajów należących do paktu atlantyckiego", tym samym oficjalna instytucja przyznała, że reakcja w Austrii, zgodnie z planem Marshalla poddała całkowicie handel zagraniczny interesom imperialistów anglo-amerykańskich.

W sprawozdaniu grudniowym, tenże Instytut wymaga poniesienia przez kraj wielkich ofiar. W związku ze zwyżką cen na rynkach światowych Austria jest zmuszona importować niezbędne dla gospodarki surowce i towary po wysokich cenach, które dyktują amerykańskie monopole. Jednakże surowce austriackie /żelazo, stal, magnezyt jak również energię elektryczną, eksportuje się do krajów bloku zachodniego sprzedając po cenach niższych na rozkaz Administracji dla wykonania planu Marshalla.

W wyniku orientacji zachodniej gospodarka Austrii przynosi ogromne straty, które w zakresie samego tylko handlu zagranicznego wynoszą setki milionów szylingów. Zgodnie z oficjalnymi danymi, import austriacki skurczył się w październiku 1950 r. - o 23%, w porównaniu do takiego samego okresu 1949 r. Albowiem ceny towarów importowanych do Austrii podniosły się w ciągu jednego roku - o 73%. Fakt, że austriackie ceny eksportowe nie mogą nadążyć za wzrostem cen importowych, doprowadził do tego, że w samym tylko październiku 1950 r. około 37% całego eksportu Austrii, wartości 225 mil. szyl. kompensować musiało wysokie ceny importowe.

Handel zagraniczny 1950 r.

Handel zagraniczny Austrii w roku 1950 wykazuje stosownie do prowizorycznych danych Centralnego Urzędu Statystycznego w Wiedniu, import w wysokości 9,2 mlrd. i eksport w wysokości 6,5 mlrd., a zatem deficyt w wysokości 2,7 mlrd., przyczym jednak przy imporcie uwzględniono dostawy z planu Marshalla wartości 2,1 mlrd. Eksport wzrósł w porównaniu do roku poprzedniego dwukrotnie. Jeśli się jednak porówna eksport z przywozem poza dostawami z planu Marshalla, który wynosi tylko 7,1 mlrd., to bilans handlowy wykazuje niedobór 576 mil. sz.

Zarządzenia gospodarze odnośnie tarcicy.

Aktualne zarządzenia dla zapewniania surowcowego zaopatrzenia spowodowały radę gospodarczą dla przemysłu drzewnego do nowego uregulowania austriackiego eksportu tarcicy. Wedle informacji "Nationale Wirtschaft" zobowiązano w rokowaniach z zainteresowanymi kołami gospodarczymi - wszystkich importerów drzewa do dostawy na rynek wewnętrzny 1/3 ich zgłoszonego eksportu tarcicy. Jako dowód dokonanej dostawy służy nowy kwit kontrolny, który z mocą wsteczną wszedł już w życie z dniem 12 stycznia b.r. Przedstawienie kwitu kontrolnego jest ponadto warunkiem udzielenia licencji eksportowej.

Ponieważ roczna produkcja tarcicy wynosi 3,3 mil. m³, z czego na pokrycie potrzeb kraju odchodzi 1,1 mil. m³, przeto ustalona relacja ma starczyć do zaopatrzenia rynku wewnętrznego. Kwity kontrolne mają być w obrocie, a cena ich notowana; by umożliwić kupcom drzewnym i tartakom wykonanie tańszych dostaw dla rynku krajowego, podczas gdy cena eksportowa jest uzależniona od wahań cen na zagranicznych rynkach zbytu.

W przeciwieństwie do poprzednich dwóch miesięcy francuski handel zagraniczny wykazuje w styczniu b.r. znaczny

W wyniku orientacji zasobności gospodarki Austrii przyrost ogromne straty. Które w zakresie samego tylko handlu zagranicznego wynoszą setki milionów szylingów. Zgodnie z oficjalnymi danymi, import austriacki skurczył się w październiku 1950 r. o 25%, w porównaniu do takiego samego okresu 1949 r. Albowiem ceny towarów importowanych do Austrii podniosły się w ciągu jednego roku - o 75%. Fakt, że austriackie ceny eksportowe nie mogły nadążyć za wzrostem cen importowych, doprowadził do tego, że w samym tylko październiku 1950 r. około 35% całego eksportu Austrii, wartość 225 mil. szyl. kompensować musiało wysokie ceny importowe.

Handel zagraniczny 1950 r.

Handel zagraniczny Austrii w roku 1950 wykazuje stosownie do przewidywań danych Centralnego Urzędu Statystycznego w Wiedniu, import w wysokości 9,2 mld. i eksport w wysokości 6,5 mld., a zatem deficyt w wysokości 2,7 mld., przyczym jednak przy imporcie uwzględniono dostawy z planu Marshalla wartość 2,1 mld. Eksport wzrósł w porównaniu do roku poprzedniego dwukrotnie. Jeśli się jednak porówna eksport z przywozem poza dostawami z planu Marshalla, który wyniósł tylko 7,1 mld., to bilans handlowy wykazuje niedobór 556 mil. szyl.

Zarządzenia gospodarsze odnośnie tarycy.

Aktualne zarządzenia dla zapewnienia surowcowego zaopatrzenia spowodowały także gospodarstwo dla przemysłu drzewnego do nowego uregulowania austriackiego eksportu tarycy. Wedle informacji "Nationaler Wirtschaft" zobowiązano w tokowniach z zainteresowanymi kołami gospodarszymi - wszystkich importerów drzewa do dostawy na rynek wewnętrzny 1/3 ich zgłoszonego eksportu tarycy. Jako dowód dokonanej dostawy służył nowy kwit kontrolny, który z moim wstępnym wazeli już w życie z dniem 15 stycznia b.r. Przedstawienie kwitu kontrolnego jest ponadto warunkiem udzielenia licencji eksportowej.

Ponieważ roczna produkcja tarycy wynosi 5,3 mil. m³, z czego na pokrycie potrzeb kraju obchodzi 1,7 mil. m³, przeto do ustalenia relacji na starczy do zaopatrzenia rynku wewnętrznego. Kwity kontrolne mają być w obrocie, a cena ich notowana, by umożliwić kupcom drzewnym i tartakom wykonanie takich dostaw dla rynku krajowego, podczas gdy cena eksportowa jest ustalona od wahań cen na zagranicznych rynkach zbytu.

B E L G I A

Z belgijskiego przemysłu włókienniczego.

W parlamencie belgijskim omawiano kwestię cen i zaopatrzenia belgijskiego przemysłu tekstylnego. W odpowiedzi na interpelację, ministerstwo gospodarki wyjaśniło, że belgijskie ceny lnu wzrosły o 40-50%, a podrożenie niektórych gatunków przybrało jeszcze większe rozmiary. Należy przytym pamiętać, że zarówno odnośnie lnu, bawełny, jak i wełny chodzi o surowiec o znaczeniu międzynarodowym. Jest rzeczą logiczną, że len uległ również haussie, obejmującej na rynku światowym i inne surowce włókiennicze. Z produkcji belgijskiego przemysłu lnianarskiego przeznacza się zresztą jedynie 4-5% na zaspokojenie potrzeb rynku wewnętrznego.

Zaopatrzenie belgijskiego przemysłu włókienniczego w bawełnę nie zostało jeszcze zapewnione. Jeśli Stany Zjednoczone nie przyznają nowych przydziałów, to należy się liczyć z niedoborem 25,000 ton bawełny amerykańskiej, którą zamierza się ewentualnie zastąpić brazylijską.

Kształtowanie się eksportu.

Wydóz w styczniu w Belgii - Luksemburga /cyfry prowizoryczne/ spadł w porównaniu z grudniem, z 1.88 do 1.52 mil. ton wartości 9044 /10460/ mil. fr. b. Ilościowo wydóz w styczniu 1951 był nieco większy niż w identycznym miesiącu r. ub., podczas gdy wartościowo przedstawia on jednak wzrost o blisko 2,5 mld. fr. b. Eksport wytworów ciężkiego przemysłu spadł w porównaniu z miesiącem poprzednim z 3546 mil. do 2980 mil., wydóz wyrobów włókienniczych o 775 mil. do 2418 mil., zaś produktów chemicznych i farmaceutycznych, z 825 mil. do 679 mil. fr. b. Natomiast w eksporcie maszyn i aparatów zaznaczył się wzrost do 594 mil. /546/ fr. b.

Eksport szkła.

Eksport szkła okiennego z Belgii wynosił w okresie 11/tu miesięcy 1950 r. - 85 tys. ton, w tym do Holandii - 36,5, do St. Zjedn. - 9,0, do Kanady - 8,0, do Austrii - 5,0 tys. ton.

F R A N C J A

Francuski handel zagraniczny.

W przeciwieństwie do poprzednich dwóch miesięcy francuski handel zagraniczny wykazuje w styczniu b. r. znową

Z belgijskiego przemysłu wiktinniznego.

W parlamencie belgijskim omawiano kwestię cen i zaopatrzenia belgijskiego przemysłu tekstylnego. W odpowiedzi na interpelację, ministerstwo gospodarki wyjaśniło, że belgijskie ceny lnu wzmagały o 40-50%, a podwyższenie niektórych gatunków przypisało jeszcze większe rozmiary. Należy przy tym pamiętać, że zarówno odnośnie lnu, bawełny, jak i wełny chodzi o surowiec o znaczeniu międzynarodowym. Jest rzecz jasna, że len niegdyś równieś nasze, obejmując na rynku światowym i inne surowce wiktinnizne. Z produkcji belgijskiego przemysłu linarskiego przeszedł się jeszcze jedynie 4-5% na zaspokojenie potrzeb rynku wewnętrznego.

Zaspokojenie belgijskiego przemysłu wiktinniznego w bawlnę nie zostało jeszcze zaspokojone. Jeśli stany Zjednoczone nie przyznają nowych przydziałów, to należy się liczyć z niedoborem 25,000 ton bawełny amerykańskiej, która zamiast się ewentualnie zastąpić brzytą.

Kształtowanie się eksportu.

Wywóz w styczniu w Belgii - Luksemburga /cytry pro-wizoryczne/ spadł w porównaniu z grudniem, z 1.88 do 1.52 mil. ton wartości 904 /10460/ mil. fr. b. Liczbowo wywóz w styczniu 1951 był nieco większy niż w identycznym miesiącu r. ub., podczas gdy wartościowo przedstawia on jednak wzrost o blisko 2,5 mld. fr. b. Eksport wytworów ciężkiego przemysłu spadł w porównaniu z miesiącem poprzednim z 3246 mil. do 2980 mil., wywóz wytworów wiktinniznych o 775 mil. do 2418 mil., zaś produktów chemicznych i farmaceutycznych z 825 mil. do 679 mil. fr. b. Natomiast w eksporcie maszyn i aparatów zaznaczył się wzrost do 594 mil. /546/ fr. b.

Eksport szkła.

Eksport szkła okienkowego z Belgii wynosił w okresie 11/12 miesiący 1950 r. - 82 tys. ton, w tym do Holandii - 36,2, do St. Zjedn. - 9,0, do Kanady - 8,0, do Austrii - 2,0 tys. ton.

T R A N Z I T

Przebieg handlu zagranicznego.

W przebiegu handlu zagranicznego do poprzednich dwóch miesięcy tran-

stan bierny. Przywóz w ilości 2,9 mil. ton osiągnął wartość 83,4 miliardów frf., gdy eksport 2,57 mil. ton reprezentuje wartość jedynie 70,84 mld. frf. Bilans miesięczny zamyka się zatem nadwyżką importu wartości 12,62 mld. frf. przy czym import został w 85% pokryty z wpływów dewizowych eksportu.

W wymianie z krajami Unii Francuskiej wywóz Francji przekracza oczywiście wartość importu z francuskich posiadłości zamorskich o 13,36 mld. frf. W porównaniu z grudniem spadek importu z kolonii w styczniu odnosi się w pierwszym rzędzie do roślin oleistych, zboża, bawełny, owoców tropikalnych, wina, kakao, minerałów i metali kolorowych; wzrost natomiast przywozu kawy, oleju jadalnego, kauczuku i drzewa.

W obrotach z krajami poza Unią Francuską, uwydatnił się w styczniu wzrost przywozu, który w porównaniu do grudnia zyskał 2% ilościowo i 5% wartościowo na skutek wzrostu przywozu wełny, bawełny, nafty, nasion oleistych, makuch, kauczuku, miedzi, jak i rozmaitych gatunków drzewa i celulozy. Nastąpił jednak spadek importu masła, kawy i ropy.

W eksporcie podniosły się zarówno ilość jak i wartość przędzy zgrzebnej, złota w sztabach, maszyn i aparatur, podczas gdy pod wpływem ponownie wprowadzonej kontroli eksportu, obniżył się wywóz z Francji wyrobów żelaza i stali, węgla oraz ubocznych produktów naftowych.

Trudności w zaopatrywaniu się w fosfaty.

"Comptoir des Superphosphates", wspólna organizacja zbytu francuskich fabryk superfosfatu, zawiadomiła odbiorców, że dostawy jej na najbliższą kampanię wiosenną osiągną zaledwie 80% zeszłorocznych ilości. To ogłoszone ograniczenie dostaw superfosfatowych nastąpiło skutkiem skurczenia się produkcji, spowodowanej wstrzymaniem północno - afrykańskiego eksportu fosfatów do Francji. Północno - afrykańskie kopalnie fosfatów zatrzymały od 1 stycznia 1951 r. dostawy do Francji, ponieważ uznały ustalone przez władze ceny za niewystarczające, co ma widocznie na celu wywarcie nacisku na rząd w kierunku podwyższenia cen.

Fabryki superfosfatu, których zapasy surowców stopniały, stoją przed koniecznością ograniczenia produkcji, a gdzieś tam nawet zamknięcia zakładów. Sytuację zaostrza okoliczność, że wskutek aktualnego deficytu w tonażu okrętowym, podjęcie dostaw północno - afrykańskich fosfatów, choćby nawet kwestia cen została zadowalająco rozwiązana, mogłoby nastąpić w wystarczającej mierze dopiero po upływie kilku tygodni.

stan bieżący. Przywóz w ilości 2,9 mil. ton osiągnął wartość 85,4 miliardów fr., gdy eksport 2,7 mil. ton reprezentuje wartość jedynie 70,84 mld. fr. Bilans miesięczny zamysła się zatem nadwyżką importu wartości 12,52 mld. fr. przy czym import został w 82% pokryty z wpływów dewizowych eksportu.

W wymiarze z krajami Unii Transatlantycznej wywóz Francji przekroczył oczywiście wartość importu z francuskich posiadłości zamorskich o 13,36 mld. fr. W porównaniu z gruntem spadł import z kolonii w styczniu odnosi się w pierwszym rzędzie do roślin oleistych, zboża, bawełny, owoców tropikalnych, wina, kakao, minerałów i metali kolorowych; wzrost natomiast przywozu kawy, oleju jadalnego, kanarku i drzewa.

W obrocie z krajami poza Unią Transatlantyczną, wydzielając się w styczniu wzrost przywozu, który w porównaniu do grudnia wykazwał 2% ilościowo i 2% wartościowo na skutek wzrostu przywozu wina, bawełny, naty, nasion oleistych, maku, kanarku, miedzi, jak i rozmaitych gatunków drzewa i celulozy. Nastąpił jednak spadek importu masła, kawy i ropy.

W eksporcie podniosły się zarówno ilość jak i wartość przedwygrzebnej, ziota w sztabach, maszyn i aparatur, podczas gdy pod wpływem ponownie wprowadzonej kontroli eksportu, obniżył się wywóz z Francji wyrobów żelaza i stali, węgla oraz ubocznych produktów naftowych.

Trudności w zaopatrywaniu się w fosfaty.

"Comptoir des Superphosphates", wspólna organizacja zbytu francuskich fabryk superfosforu, zawiadomiła odbiorców, że dostawy tej na najbliższą kampanię wiosenną osiągną zaledwie 80% zazwyczajnych ilości. To ogłoszenie ograniczenia dostaw superfosforu nastąpiło skutkiem skrócenia się produkcji, spowodowanej wstrzymaniem północno - afrykańskiego eksportu fosforu do Francji. Północno - afrykańskie kopalnie fosforu zatrzymały od 1 stycznia 1921 r. dostawy do Francji, ponieważ miały ustalone przez władze geny za niewykorzystanie, co ma widocznie na celu wywarzenie nacisku na rząd w kierunku podwyższenia cen.

Fabryki superfosforu, których zapasy surowców stopniały, stoją przed koniecznością ograniczenia produkcji, a gdzieś indziej nawet zamknięcia zakładów. Sytuację zaostrza okoliczność, że w skutek aktualnego deficytu w tonażu okrętowym, podjęcie dostaw półn.-afrykańskich fosforu, choćby nawet kwestia cen została rozwiązana, mogłoby nastąpić w wystarczającej mierze dopiero po upływie kilku tygodni.

Budowa okrętów.

Francuska flota handlowa składała się w dniu 1.I.51 r. z 700 okrętów o ogólnym tonażu 2.965 tys.t.r. Prócz tego dla uzupełnienia francuskiej floty handlowej budowało się w krajowych i zagranicznych stoczniach 106 okrętów o ogólnym tonażu 671,9 tys.

Import i zapasy bawełny.

Przeciętny import miesięczny i zapasy bawełny we Francji w okresie styczeń - wrzesień 1950, oraz w latach 1938, 1948/49 ilustrują następujące dane:

Rok	w tonach.	
	Import	Zapasy
1938	23,158	-
1948	27,110	42,184
1949	21,550	73,435
Styczeń-wrzesień	25,912	97,501

Import węgla do Francji w 1950 r.

Poniższe zestawienie ilustruje import węgla do Francji według niektórych krajów pochodzenia w ciągu 1950 r. w porównaniu do importu z roku 1949 i 1938 r.

	1938 mil.ton	1949 ton	1950 ton
Ogółem	22.808	17.549.981	8.871.748
w tym:			
Stany Zjednocz.	---	4.640.585	48.053
Anglia	6.481	1.654.937	1.247.525
Zagłębie Ruhry	7.174	7.881.122	5.571.070
Holandia	2.128	240.870	334.555
Belgia	4.880	921.633	949.563

Francuskie górnictwo węglowe w 1950 r.

Wydobycie węgla we Francji osiągnęło w ub.roku 52,5 mil. ton, a zatem mniej niż w roku 1949 /53,03 mil.ton/. Przekroczyło ono jednak poważnie produkcję z ostatniego roku wojny wynoszącą 47,6 mil.ton. Lekki spadek produkcji w roku 1950 w stosunku do roku ub. tłumaczy się między innymi osłabieniem zbytu węgla w pierwszym półroczu 1950 r., co skłoniło kopalnie po nagromadzeniu znacznych zapasów na hałdach, do wprowadzenia przerw w szychtach, co skończyło spowodowało spadek w produkcji, wykazujący się cyfrą 1,3 mil.ton.

Budowa okrętów.

Transnauka Flota handlowa składała się w dniu 1.1.51 r. z 700 okrętów o ogólnym tonażu 2.965 tys. t. r. Przez tego dla uzupełnienia Transnaukiej floty handlowej budowało się w krajach i zagranicznych stoczniach 106 okrętów o ogólnym tonażu 671,9 tys.

Import i zapasy bawełny.

Przebieg importu mieszecznego i zapasy bawełny we Francji w okresie styczni - wrześniu 1950, oraz w latach 1938, 1948 i 1949 ilustrują następujące dane:

Rok	Import	Zapasy
1938	23,128	-
1948	27,110	42,184
1949	21,250	23,452
Styczeń-wrzesień	22,912	27,201

Import węgla do Francji w 1950 r.

Poniższe zestawienie ilustruje import węgla do Francji według niektórych krajów pochodzenia w ciągu 1950 r. w porównaniu do importu z roku 1949 i 1938 r.

	1938 mil. ton	1949 ton	1950 ton
Ogółem	22.808	17.249.981	8.871.748
W tym:			
Stany Zjednoczone	---	4.640.282	48.023
Anglia	6.481	1.624.937	1.247.222
Belgia	2.174	7.881.122	2.271.070
Holandia	2.128	240.870	334.222
Belgia	4.680	921.633	949.222

Transnaukaie górnictwo węglowe w 1950 r.

Wydobyte węgle we Francji osiągnęły w ub. roku 22,5 mil. ton, a całym świat nia w roku 1949 (22,03 mil. ton). Przekroczyło ono jednak poważnie produkcję z ostatniego roku wojny wynosząc 47,6 mil. ton. Lekki spadek produkcji w roku 1950 w stosunku do roku ub. tłumaczy się między innymi ożywieniem zbytu węgla w pierwszym półroczu 1950 r., co skłoniło kopalnie do nagromadzenia znacznych zapasów na magazynach, do wprowadzenia przerw w wydobyciu, co skłoniło spowolnienie spadku w produkcji, wykazujący się cyfrą 1,3 mil. ton.

Aczkolwiek w 2-gim półroczu na tle ożywionego zbytu, wydobycie się podniosło, to przecież ubytek w produkcji nie mógł być w pełni powetowany. Kształtowanie się produkcji w różnych okręgach węglowych wykazuje daleko idące różnice. Udział w produkcji najważniejszego zagłębia węglowego w pñ. Francji, wynoszący 27,6 mil. nie zmienił się, podczas gdy wydobycie z kopalń lotaryńskich, które znajdują się w rozbudowie zdołało podnieść się z 9,8 mil. ton w roku 1949 do 10,3 mil. ton w roku 1950. Ubytki produkcyjne zaznaczyły się więc jedynie w kopalniach środkowej i południowej Francji, których wydobycie spadło z 15,6 do 14,6 mil. ton. Chodzi tu w znacznej części o mniejsze i średnie kopalnie, które mają stosunkowo wysokie koszty eksploatacyjne i które dlatego najsilniej zostały dotknięte przeprowadzonymi w pierwszym półroczu ograniczeniami produkcyjnymi.

H O L A N D I A

Handel zagraniczny.

W ostatnim miesiącu 1950 roku nie nastąpiła poprawa w kształtowaniu się holenderskiego bilansu handlowego. Import w sumie 690 /700/ mil. hfl. pozostał na poziomie poprzedniego miesiąca, eksport natomiast spadł o 21,3 mil. do 537 mil. hfl. W grudniu 1949 r. import wyniósł sumę 554 mil. zaś eksport 433 mil. hfl. Stosunek między stroną czynną, a bierną od tego czasu znacznie się więc pogorszył. Wprawdzie udało się w ciągu 1950 roku powiększyć eksport, jednak jeszcze bardziej wzrósł import. Przy wartości importu 7753 /5279/ mil. i wartości eksportu 5288 /3794/ mil. hfl., powstał poważny niedobór w bilansie handlowym i płatniczym, /liczby w nawiasach dotyczą r. 1949./

N I E M C Y Z A C H O D N I E

Handel zagraniczny w roku 1950.

Import i eksport Niemiec Zachodnich osiągnęły w grudniu 1950 r. najwyższy poziom powojenny. Ponieważ przywóz wzrastał silniej, niż wywóz, przeto nadwyżka importowa poniosła się do 314 mil. DM wobec 226 mil. DM w listopadzie. Według wstępnych obliczeń w roku 1950 wartość globalna importu wyniosła 11375 mil. DM, eksportu zaś 8362 mil. DM, skąd powstała nadwyżka importowa w wysokości 3013 mil. DM.

W porównaniu z rokiem 1949 wzrósł przywóz o 3529 mil. DM. /tzn. o 45%/, zaś wywóz o 4226 mil. DM. /tzn. o 102%/.

Ponieważ wartość DMarki we wrześniu 1949 roku została zdeprecjonowana w stosunku do amerykańskiego dolara o 21%, wzrost obrotów handlu zagranicznego na bazie dola-

rowej jest w rzeczywistości znacznie niższy. Import wzrósł tylko o 21, a eksport o 76%.

Narazie brak cyfr porównawczych odnośnie wykazu towarowego za oba lata, niemniej jednak urząd statystyczny opublikował dane o najważniejszych zmianach w strukturze handlu zagranicznego. Stosownie do tych informacji przywóz produktów żywnościowych wzrósł tylko nieznacznie. Na równym prawie poziomie pozostał przywóz środków żywnościowych pochodzenia roślinnego, natomiast wzrósł przywóz środków żywnościowych pochodzenia zwierzęcego, żywych zwierząt i delikatesów.

Przyrost całkowitego importu przypada więc przeważnie na gotowe wyroby przemysłowe. Temu stanowi przeciwstawić jednak można stosunkowo znaczny przyrost eksportu towarów gotowych i półfabrykatów /maszyn, walcówki, towarów żelaznych, pojazdów oraz produktów chemicznych i elektrotechnicznych, nawozów sztucznych i złomu/.

Koncentracja kapitałów.

Powołując się na kwartalne sprawozdanie Sekcji Przemysłowej parlamentu gazeta "Oesterreichische Volksstimme" zwraca uwagę na wzrost koncentracji kapitałów w Niemczech Zachodnich.

Zgodnie ze statystycznymi danymi zawartymi w tym sprawozdaniu, pisze gazeta, w okresie od grudnia 1949 r. do czerwca 1950 r. liczba drobnych przedsiębiorstw w Niemczech Zachodnich zmniejszyła się znacznie, podczas gdy ilość przedsiębiorstw zatrudniających od 500 do 1000 ludzi zwiększyła się w tym okresie o 13%, przedsiębiorstw zaś, w których pracuje ponad 1000 robotników o 15%.

W ten sposób - pisze dziennik - wielkie przedsiębiorstwa należące do monopolu zwiększają swój ciężar gatunkowy w przemyśle Niemiec Zachodnich, kosztem drobnych przedsiębiorstw, które nie wytrzymując konkurencji bankrutują, wpływy zaś monopolu zachodnio-niemieckich wydatnie rosną.

Zwiększenie wydatków związanych z okupacją.

Jak donosi prasa niemiecka, podczas dyskusji "parlamentarnej" w Bonn wyjaśniło się, że na samo utrzymanie 170 tysięcy wojsk okupacyjnych w zachodnich prowincjach, ludność Niemiec Zachodnich musi wpłacać 2 miliardy marek Zach.Niem. rocznie. Jeśli dodać do tego inne koszty okupacyjne, które na rok 1950/51 zostały zwiększone do 1,4 mlrd. marek, to ogólna ich suma, zgodnie z oficjalnymi danymi, będzie wynosiła około 6 mlrd. marek zach.niem. W rzeczywistości wydatki te są znacznie wyższe.

rowej jest w rzeczywistości znacznie niższy. Import wzrósł tylko o 21, a eksport o 76%.

Narazie brak cyfr porównawczych odnośnie wykazu towarowego za oba lata, niemniej jednak urząd statystyczny opublikował dane o najważniejszych zmianach w strukturze handlu zagranicznego. Stosownie do tych informacji przywóz produktów żywnościowych wzrósł tylko nieznacznie. Na równym prawie poziomie pozostał przywóz środków żywnościowych pochodzenia roślinnego, natomiast wzrósł przywóz środków żywnościowych pochodzenia zwierzęcego, żywych zwierząt i de-

likatów. Przyrost całkowitego importu przypada więc przeważnie na gotowe wyroby przemysłowe. Temu stanowi przeciwa- wie jednak można stwierdzić znaczny przyrost eksportu towarów gotowych i półfabrykatów /maszyn, walców, towarów za- lanych, pojazdów oraz produktów chemicznych i elektroch- nicznych, nawozów sztucznych i złomu/.

Koncentracja kapitałów

Powołując się na kwartalne sprawozdanie Sekcji Prze- mysłowej parlamentu gazeta "Oesterreichische Volksstimme" zwraca uwagę na wzrost koncentracji kapitałów w Niemczech.

Zgodnie ze statystycznymi danymi zawartymi w tym sprawozdaniu, pisał gazeta, w okresie od grudnia 1949 r. do czerwca 1950 r. liczba drobnych przedsiębiorstw w Niemczech Zachodnich zmniejsza się znacząco, podczas gdy ilość przedsiębiorstw zatrudniających od 500 do 1000 ludzi zwiększa się w tym okresie o 15%, przedsiębiorstw zaś, w któ- rych pracuje ponad 1000 robotników o 12%.

W ten sposób - pisze dziennik - wielkie przedsiębior- stwa należące do monopolu zwiększają swój ciężar gatunkowy w przemyśle Niemiec Zachodnich, kosztem drobnych przedsię- biorstw, które nie wytrzymują konkurencji bankrutują, wpy- wy zaś monopol zachodnio-niemieckich wydatnie rośnie.

Zwiększenie wydatków związanych z okupacją

Jak donosi prasa niemiecka, podczas dyskusji "paria- mentarnej" w Bonn wyrażono się, że na samo utrzymanie 170 tysięcy wojsk okupacyjnych w zachodnich prowincjach, ludność Niemiec Zachodnich musi wpłacać 2 miliardy marek Zach.Niem. rocznie. Jeśli dodać do tego inne koszty okupacyjne, które na rok 1950/51 zostały zwiększone do 1,4 mld. marek, to ogólna ich suma, zgodnie z oficjalnymi danymi, będzie wyno- siła około 6 mld. marek zach.niem. W rzeczywistości wydatki te są znacznie wyższe.

Każdy pracujący w Niemczech Zach. poświęcać musi w ciągu roku ponad 1 1/2 miesiąca czasu wyłącznie dla pokrycia kosztów okupacji.

Podczas dyskusji wyjaśniło się również, że zachodnie państwa okupacyjne mają zamiar w najbliższym czasie postawić jeszcze większe żądania gdyż zachodnie strefy będą obowiązane dostarczyć około 8 mld. marek Zach. Niem. na dozbrojenie Niemiec Zach.

Produkcja stali i żelaza w roku 1950.

Według tymczasowych danych Urzędu Statystycznego produkcja stali i żelaza w roku 1950 wzrosła o 32 i 34% w stosunku do poprzedniego roku. W 1950 roku została w sumie wyprodukowana 12.121.263 ton stali surowej w porównaniu z 9.156.390 ton z roku 1949. Cyfra ta przekracza o przeszło 700.000 ton przewidziane maksimum 11.100.000 ton, które w/g decyzji władz sprzymierzonych zostało tymczasowo podwyższone o 300.000 ton na pierwsze trzy miesiące 1950 r. Produkcja roczna żelaza surowego podniosła się do 9.472.563 t., w porównaniu do 7.140.263 tony zanotowanych w 1949 r.

Na skutek kryzysu węglowego, produkcja surowej stali w grudniu roku ub. osiągnęła wysokość tylko 958.833 tony, a produkcja żelaza surowego tylko 773.530 ton, podczas gdy w miesiącu poprzednim wynosiła odpowiednio 1.111.988 t. i 875.148 t.

Wzrost cen.

Agencja A.D.N. podaje, że Związek Kupców Detalicznych w Norymberdze opublikował wykaz towarów, których ceny zostały podwyższone w okresie ostatnich dwóch miesięcy. Ceny materiałów wełnianych wzrosły o 50%, gotowych ubrań męskich o 65%, bielizny damskiej ze sztucznego jedwabiu - powyżej 50% itd. Gwałtownie zwyżkowały również naczynia porcelanowe i metalowe.

Jak donosi Związek Kupców Detalicznych, ta zwyżka cen obejmie w najbliższych tygodniach wszystkie towary. Jednocześnie pogorszy się jakość wyrobów metalowych ponieważ "rząd" w Bonn wydał zakaz wyrobu przedmiotów domowego użytku z wysokowartościowych metali, przeznaczając te ostatnie na potrzeby produkcji wojennej.

S Z W A J C A R I A

Kontrola nad reeksportem.

Jak donosi Agencja Reutera, rząd szwajcarski podejmuje kroki zmierzające do wprowadzenia zakazu reeksportu towarów zakupionych przez szwajcarskich importerów na podstawie licencji eksportowych krajów pochodzenia i w takich wypadkach

licencji eksportowych krajów pochodzenia i w takim wypadku
jeżeli zakupionych przez szwajcarskich importerów na podstawie
te kroki zmierzające do wprowadzenia zakazu reeksportu towa-
Jak donosi Agencja Reuters, rząd szwajcarski podejmuje

Kontrola nad reeksportem.

S Z W A J C A R I A

nie na potrzeby produkcji wojennej.
użytku z wysokowartościowych metali, przeznaczając je ostat-
waś "raad" w Bonn wydał zakaz wyrobu przedmiotów domowego
jednocześnie pogroziły nie jakosć wyrobów metalowych ponie-
cen obejmie w najbliższych tygodniach wszystkie towary.
Jak donosi Szwajcarski Kupców Detalicznych, że zwiększa

celanowe i metalowe.
wyszt 50% itd. Gwałtownie zwiększowały również należności por-
kich o 65%, dzielny demarkiej ze szwajcarskiego jedwabiu - po-
ny materiałów wełnianych wzrosły o 50%, gotowych ubrań mas-
zostały podwyższone w okresie ostatnich dwóch miesięcy. Ce-
nych w Niemczech opublikował wykaz towarów, których ceny
Agencja A.D.N. podaje, że Szwajcarski Kupców Detalicz-

Wzrost cen.

1 875.148 t.
miejscu poprzednim wyniosła odpowiednio 1.111.988 t.
produkcja żelaza europejskiego tylko 773.530 ton, podczas gdy w
w grudniu roku ub. osiągnęła wysokość tylko 958.835 tony, a
Na skutek kryzysu węglowego, produkcja europejskiej stali

w porównaniu do 7.140.263 tony zanotowanych w 1949 r.
sta roczna żelaza europejskiego podniosła się do 9.472.563 t.,
ne o 300.000 ton na pierwsze trzy miesiące 1950 r. Produk-
decyj i władz szwajcarskich zostało tymczasowo podwyższo-
700.000 ton przewidziane maksimum 11.100.000 ton, które w
9.156.390 ton z roku 1949. Wyraźnie przekroczenia o przeszło
wyprowadzone 12.121.263 ton stali europejskiej w porównaniu z
dotychczas do poprzedniego roku. W 1950 roku została w sumie
produkcja stali i żelaza w roku 1950 wzrosła o 32 i 34% w
Według tymczasowych danych Urzędu Statystycznego

Produkcja stali i żelaza w roku 1950.

Janie Niemiec Zach.
wizane dostarczyć około 8 mld. marek Zach. Niem. na dobro-
wie jeszcze większe zbadania gdyż zachodnie strefy będą odo-
państwa okupacyjne mają zamiar w najbliższym czasie posta-
Podczas dyskusji wyrażono się również, że zachodnie

cia kosztów okupacji.
ciągu roku ponad 1 1/2 miesiąca czasu wyłączenie dla pokry-
Każdy pracujący w Niemczech Zach. powinien mieć w

szwajcarscy importerzy powinni uzyskiwać specjalne zezwolenia na prawo zakupu tych towarów. Pozwolenie będzie udzielane tylko wówczas jeśli importer zagwarantuje, że wwożony towar zostanie bezpośrednio skierowany do Szwajcarii i nie będzie reeksportowany.

Wprowadzenie tej nowej metody rząd szwajcarski motywuje chęcią ułatwienia zakupu towarów, których wywóz jest w krajach eksportujących licencjonowany.

Eksport zegarków ze Szwajcarii w 1950 r.

Prasa francuska donosi, że eksport zegarków ze Szwajcarii w 1950 r. wyniósł 26.672 tys.szt. wartości 667,4 mil. fr.szwajc., w roku zaś 1949 - 24.697 tys.szt.wartości 633.0 mil.fr.szwajc. Eksport zegarków do poszczególnych krajów kształtował się jak następuje /w tys.szt./:

	1949 r.	1950 r.
Stany Zjednoczone	7.534	9.036
Anglia	1.846	1.807
Kanada	1.018	1.444
Niemcy Zachodnie	600	1.326
Brazylia	1.033	1.319
Włochy	1.411	1.295
Francja	634	1.011
Belgia	1.923	561

Zgodnie z niedawno przeprowadzoną ankietą, szwajcarski przemysł zegarkowy liczy 2.500 przedsiębiorstw, które zatrudniają 48 tys. pracowników. Około 95% produkcji przeznacza się na eksport.

S Z W E C J A

Handel zagraniczny w roku 1950.

Dane o szwedzkim handlu zagranicznym w roku 1950 wykazują, że przywóz wzrósł o 1770 mil. do 6103 mil.kr., wywóz zaś wzrósł o 1460 mil. do 5709 mil.kr. ujawniając nadwyżkę importową w wysokości 393 mil.kr. Wartość szwedzkiego wywozu wzrosła zatem w stosunku do roku ub. o 34% i chociaż część tego przyrostu jest wynikiem wzrostu cen, to jednak volumen eksportu poraz pierwszy przekroczył poziom ostatnich lat przedwojennych. Przywóz wzrósł wartościowo o 40%, jednak objętościowo nie osiągnął szczytowego roku 1947. Wskaźnik towarów importowanych wynosił w końcu grudnia 379, podniósł się zatem od czasu dewaluacji korony we wrześniu 1949 r. o 47%, podczas gdy wskaźnik towarów eksportowych wynosi obecnie 413, wykazując wzrost o bez mała 75%. Silnie w stosunku do ub.r. powiększona nadwyżka przywozu w wysokości 393 mil. nie zagraża bilansowi płatniczemu, ponieważ należy liczyć na wpływy o około 500 mil.kr. z żeglugi i za usługi.

Główne pozycje eksportowe to celuloza, ruda, stal i łożyska kulkowe. Ponadto wzrost ujawnił eksport produktów rolniczych, który podniósł się w stosunku do roku ub. z 57 mil. do 153 mil. kr. /wywóz masła z 1600 do 14.400 ton/. Poważny jest udział w eksporcie ogólnym przemysłu drzewnego, który stanowi 43% ogólnego eksportu i którego wartość wzrosła w roku 1950 o więcej niż 1/2 mlrd. kr. do 2,4 mlrd. kr. Wyrobów stalowych i metalowych wywieziono za 663 mil., maszyn za 706 mil. kr. Eksport rudy podniósł się o 72 mil. kr. Wzrastające znaczenie zdobył przemysł włókienniczy eksportując w 1 roku za 114.4 mil. kr. Również przemysł stocznioowy przyspożył krajowi walut za 444 mil. kr.

Po stronie przywozowej najwyższy wzrost /o 306 do 785 mil. kr./ wykazuje grupa środków żywnościowych, w obrębie których na samą kawę wydatkowano sumę 170 mil. kr. Bardzo silnie, a mianowicie o 89 mil. do 210 mil. kr. wzrósł przywóz owoców i owoców południowych. Na paliwa mineralne wydatkowano sumę 1.156,5 mil. zaś na towary włókiennicze sumę 1.051,5 mil. co wskazuje, że zakupywano je na zapas. Również import towarów luksusowych znowu się uwydatnił przywozem jedwabnych pończoch wartości 46 mil. kr., a w końcu należy wymienić niezwykle wzrost importu samochodów, który z 85 mil. podniósł się do 345 mil. kr. Przywieziono w ub. r. około 50 tys. samochodów.

Pod względem kierunkowym handel z Europą wzrósł poważnie. Import z Europy wzrósł o 1.841 mil. do 3.660 mil. kr., co stanowi 67% całego importu szwedzkiego. Eksport do Europy nie wzrastał w tych rozmiarach tak, że handel z Europą za pierwsze 11 miesięcy zamknął się nadwyżką wywozową w wysokości jedynie 78 mil. kr. Wpłynął tu przede wszystkim szybki rozwój handlu z Zach. Niemcami, który w eksporcie i imporcie łącznie podniósł się z 508 do 1241 mil. kr. Również obroty z Anglią powiększyły się /z 1330 do 1823 mil. kr./ Szwedzki handel z Szwajcarią wzrósł dopiero w ostatnich miesiącach roku 1950. Obroty ze Stanami Zjednoczonymi nie odzyskały jeszcze swego znaczenia przedwojennego, jednak stosunek między importem a eksportem przy zwiększonych obrotach przesunął się cokolwiek na korzyść eksportu szwedzkiego. W pierwszych 11 miesiącach szwedzka nadwyżka importowa wobec Stanów Zjednoczonych wynosiła 195,4 mil. kr.

Niejedno przemawia za tym, że cechująca silnie ub. r. bierność szwedzkiego handlu zagranicznego ustąpi w nowym roku miejsca cokolwiek bardziej wyrównanemu handlowi. Uwypukliło się to już w czynnych wynikach z grudnia 1950 roku. Do tego dochodzą jeszcze dopiero z nowym rokiem w pełni działające podwyżki cen za szwedzkie towary masowe /drzewo, celuloza, ruda/.

Zwyżka cen celulozy.

Ceny eksportowe niebielonej celulozy zwyżkowały w porównaniu z cenami w połowie i w końcu 1950 r. o 28 - 57% i wynosiły /za tonę fob. porty załadowania/

	k.szw.	§	£	zwyżka do VI.1950 r.
Czerwiec 1950	635	122,68	44	100
IV kwartał	815	157,46	56	128
I kwartał 1951.	1000	193,20	69	157

Zwyżka cen eksportowych papieru i tektury.

Ze Sztokholmu donoszą, że ceny eksportowe szwedzkiego papieru i tektury będą podwyższone z dniem 1.IV.1951 r. mniej więcej o 20%, czyli o 20 £ na tonie papieru lepszych gatunków i o 11 £ na tonie tektury.

1950 r. Szwecja eksportowała 720 tys. ton papieru /łącznie z gazetowym/ podczas gdy w 1949 r. eksport wynosił 620 tys. ton.

W Ł O C H Y

Wzrost kosztów utrzymania.

Zgodnie z danymi ostatnio opublikowanymi w prasie włoskiej, przeciętny wskaźnik cen rynku wewnętrznego podwyższył się w styczniu 1951 r. o 28% w porównaniu ze styczniem 1950 r. W roku ub. zwyżkowały przeciętnie o 38% ceny hurtowe towarów włókienniczych i artykułów spożywczych.

Według danych Mediolańskiej Izby Handlowej najbardziej intensywny wzrost cen dał się zauważyć od czerwca do listopada r.ub., czyli w okresie, gdy amerykańska agresja w Korei wywołała w świecie kapitalistycznym falę psychozy wojennej.

W pierwszych dniach stycznia 1951 r. zaznaczyła się nowa zwyżka cen. W Rzymie ceny detaliczne żywności i przedmiotów powszechnego użytku podniosły się w styczniu b.r.: wołowina - o 4%, konina - słonina - o 7%, ryż, ziemniaki i tłuszcze roślinne - o 12%, tłuszcze zwierzęce - o 10%, tkaniny wełniane - o 10%, bielizna i odzież - o 6% - 11%, mydło - o 35%, obuwie - o 20%. Ceny papieru wzrosły w styczniu - o 50%.

Zwyżka cen celulozy.

Ceny eksportowe niebieskiej celulozy zwyżkowały w porównaniu z cenami w połowie i w końcu 1950 r. o 28% i wynosiły /za tonę fab. porty załadowania/

k.azw. & F zwyżka do VI.1950 r.

Czerwiec 1950	635	125,68	44	100
IV kwartał	815	127,46	36	128
I kwartał 1951	1000	123,20	69	127

Zwyżka cen eksportowych papieru i tekstury.

Ze Sztokholmu donoszą, że ceny eksportowe szwedzkiego papieru i tekstury będą podwyższone z dniem I.IV.1951 r. mniej więcej o 20%, czyli o 20 F na tonie papieru lepazych gatunków i o 11 F na tonie tekstury.

1950 r. szwedzki eksportował 750 tys. ton papieru /liczenie z gazetowym/ podczas gdy w 1949 r. eksport wynosił 620 tys. ton.

W F O C H Y

Wzrost kosztów utrzymania.

Zgodnie z danymi ostatnio opublikowanymi w prasie włoskiej, przeciętny właściciel cen rynku wewnętrznego podwyższył się w styczniu 1951 r. o 28% w porównaniu ze styczniem 1950 r. W roku np. zwyżkowały przeciętnie o 38% ceny hurtowe towarów wędliniarskich i artykułów spożywczych.

Według danych Mediolanckiej Izby Handlowej najbardziej intensywny wzrost cen dał się zauważyć od czerwca do listopada r. np., czyli w okresie, gdy amerykańska agresja w Korei wywołała w świecie kapitalistycznym fale pacyfistycznej wojennej.

W pierwszych dniach stycznia 1951 r. zaznaczyła się nowa zwyżka cen. W Rzymie ceny detaliczne żywności i przedmiotów powszechnego użytku podniosły się w styczniu b.r.: wołowina - o 4%, konina - szonina - o 7%, ryż, ziemniaki i tatarskie rośliny - o 12%, tatarskie zwierzęce - o 10%, tkanki wełniane - o 10%, bieleń i obiele - o 6%, - 11%, mydło - o 35%, opowie - o 20%. Ceny papieru wzrosły w styczniu - o 50%.

KRAJE ZAMORSKIE

A F G A N I S T A N

Wzrost wpływów Stanów Zjednoczonych.

Departament Stanu Ameryki Płn. podał do wiadomości na konferencji prasowej, że 7 lutego b.r. została podpisana z rządem Afganistanu umowa o współpracy "technicznej". Zgodnie z tą umową Stany Zjedn.min. wysłał do Afganistanu dwóch inżynierów górniczych w charakterze doradców ministerstwa górnictwa w związku z wydobywaniem, wykorzystaniem i zbytem użytecznych wykopalin.

A R G E N T Y N A

Argentyński handel zagraniczny.

Statystyka argentyńska podaje liczby, dotyczące handlu zagranicznego za pierwsze dziesięć miesięcy 1950 r. Jak oczekiwano, wywóz w miesiącach wrześniu i październiku nie mógł się utrzymać na poziomie poprzednich miesięcy z powodu topnienia zapasów towarów eksportowych. Natomiast wskutek liberalizacji przepisów importowych od miesiąca lipca przywóz do Argentyny wzrastał w dalszym ciągu, zwłaszcza w październiku /1.3 mil.ton, wartości 490 mil.Pesos/, który wykazał po raz pierwszy większe saldo bierne /135 mil.Pesos/.

Eksport w pierwszych dziesięciu miesiącach 1950 r. osiągnął 6,4 mil.ton /wobec 4,6 mil.ton w r.ub./ wartość 4203 mil.pesos /2847 mil. pesos/ zaś import 9,2 /9,6/ mil. ton wartości 3986.7 /3751,4/ mil. pesos. Stąd wynikło saldo czynne 216,3 mil.pesos wobec salda biernego 904.7 mil. pesos w tym samym okresie r.ub.

W szczególności przy bliższym badaniu wartości i ilości wywozowych w porównaniu z rokiem ub. można stwierdzić zwiększony eksport zboża, roślin oleistych, skór, wełny, przetworów mlecznych i ekstraktu Quebracha. Wskutek przerwy w zakupach angielskich, eksport mięsa z wyjątkiem mięsa konserwowego zmalał. Po stronie importu nastąpił wzrost przywozu paliw, maszyn rolniczych, a w ostatnich miesiącach, surowego kauczuku, towarów żelaznych, maszyn i wytworów żelaznych i stalowych. Na czele krajów odbiorczych stoi Anglia, a tuż za nią Stany Zjednoczone, poczem następują Brazylia, Włochy, Francja i Niemcy Zach. Wśród krajów dostawców pierwsze miejsce zajmują obecnie St.Zjedn; po nich następują Francja /631 mil.pesos/, później dopiero Anglia /486 mil.pesos/ zaś na czwartym miejscu figuruje Brazylia.

Wynosiły /za tonę fob. portu załadunku/
równaniu z cenami w połowie I w końcu 1950 r. o 28 - 57% i
Geny eksportowe niebielonej celulozy zwiększyły w po-

K. szm.

I zmyśka do VI. 1950 r.

001 1014 1014 44
158 1014 1014 22
157 1014 1014 22

oktury.

ly eksportowe szwedzkie -
IV.1951 r.

Wielki, dotychczas
niezmienny 1950 r.
zestaw i październik
zestawienia miesięcznego z
miesięcznymi. Wzrost
miesięczny od miesiąca
miesiąca poprzedniego, wzrost
dot 400 mil. Pieniąży,
wzrost bieżący 1950

ernego 204.7 mil.
Stęż wynikło z
port 2,2 / 2,6 / mil.
w r.ub. \ wartość
mieszkańców 1950 r.

—cy Zach. Wądro
roczne, poczem
krajów odpor-
anych, maszyn
a w ostatnio
ortu nastąpił
tęże z wyjątkiem
rach. Wądrok
latelych, skor, we-
b. można stwier-
dzić wartość i

K A N Dane za cały rok 1950, dotyczące wywozu najważniejszych argentyńskich produktów eksportowych dostarczają narazie źródła prywatne. Pozwalają one stwierdzić, że przy wielu produktach /pszenica, len, olej lniany, owies, Quebracho, Ekstrakt i skóra/ nastąpił znaczny wzrost wywozu w porównaniu z rokiem ubiegłym oraz z rokiem 1948. Wywóz makucha był w roku 1950 większy, niż w 1948, natomiast nieco mniejszy niż w roku 1949. Zmalał wywóz kukurydzy, jęczmienia i mięsa, za wyjątkiem mięsa konserwowego, ponieważ chłodnie przerobiły na skutek wstrzymania eksportu do Anglii większe ilości mięsa na konserwy. Co się tyczy eksportu wełny, według danych obejmujących jedynie okres od 1 października /początku roku gospodarczego/ wywóz jej był mniejszy aniżeli w analogicznym okresie zeszłorocznym.

Argentyński wywóz kształtował się w kolejnych następujących trzech latach jak następuje.

	1950	1949	1948
Pszenica	2766	1831	2179
Mąka pszenna	7	2	30
Kukurydza	796	1092	2540
Len	131	--	--
Owies	390	194	83
Jęczmień	93	199	682
Kazeina	28	24	30
Quebracho-Extrakt	238	135	155
Masło	7	--	12
Makuchy	58	62	44
Mięso konserwowe	113	73	--
Solone skóry wołowe ^{1/}	7,09	5,99	4,87
Suche skóry wołowe ^{1/}	0,93	0,64	0,61
Mięso mrożone ^{2/}	2,63	4,51	--
Wełna ^{3/}	45.500	85.500	--

Handel z Niemcami Zachodnimi.

Z ostatnio ogłoszonych przez argentyński urząd statystyczny danych, bilans zagranicznego handlu z Niemcami Zachodnimi był po wojnie dla Argentyny czynny. W czasie od 1 lipca 1945 do 31 października 1950 r. eksportowała Argentyna do Niem.Zach. towary za 501 mil.pesos, importowała zaś stamtąd jedynie za 94.2 mil.pesos. Argentyńskie czynne saldo w handlu zagranicznym z Niemcami wynosiło więc w tych 5 i 1/4 latach razem 406.8 mil.pesos. W roku 1945 osiągnął argentyński wywóz do Niemiec najpierw wartość 2,5 mil.pesos, w 1946 r. tylko 2.3 mil.pesos, by w roku 1947 wzrosnąć do 29,8 mil.pesos, a w 1948 r. do 133.5 mil.pesos. W roku 1949, w okresie działania pierwszego układu handlowego z Niemcami wywóz wyniósł 152,5 mil.pesos, zaś w pierwszych dziesięciu miesiącach 1950 r. - 180,4 mil.pesos.

1/ w milionach sztuk

2/ w milionach qurs.

3/ w belach.

3/ w belach.
2/ w milionach marek.
1/ w milionach sztuk

Miejsceach 1950 r. - 180,4 mil.pesos.
Wydż wynidzi 122,5 mil.pesos, zaś w pierwszych dziesięciu
okresie dzialania pierwszego ukadu handlowego z Niemcami
mil.pesos, a w 1948 r. do 135,5 mil.pesos. W roku 1949, w
w 1946 r. tylko 2,3 mil.pesos, by w roku 1947 wzrosł do 29,8
argentyński wywóz do Niemiec najpierw wartość 2,5 mil.pesos,
5 i 1/4 latach razem 406,8 mil.pesos. W roku 1945 osiągnęł
do w handlu zagranicznym z Niemcami wynosiło więc w tych
stamtąd jedynie za 94,2 mil.pesos. Argentyńskie czynne sal-
tyna do Niem.Zach. towary za 501 mil.pesos, importowała zaś
1 lipca 1945 do 31 października 1950 r. eksportowała Argen-
Zachodnimi był po wojnie dla Argentyny czynny. W czasie od
tystyczny danych, bilans zagranicznego handlu z Niemcami
Z ostatnio ogłoszonych przez argentyński rząd ata-

Handel z Niemcami Zachodnimi.

Wina	45.200	85.200	--
Mieao mrozone	2,63	4,21	--
Suche skory wlowe	0,93	0,64	0,61
Solone skory wlowe	7,09	5,99	4,87
Mieao konserwowe	113	73	--
Makuch	28	62	44
Maslo	7	--	12
Quebracho-Extrakt	238	132	122
Kazaina	28	24	30
Lezmien	93	199	682
Owies	390	194	83
Len	131	--	--
Kukurzydza	796	1092	2240
Meks pazenna	7	2	30
Pazemica	2766	1831	2179

Argentyński wywóz kszaltował się w kolejnych nastę-
pujących trzech latach jak następuje.
szy anizeli w analogicznym okresie zeszlorocznym.
dziesiętnika /początku roku gospodarczego/ wywóz tej był mniej-
weiny, według danych obejmujących jedynie okres od 1 paź-
lii wiekaze ilość mięsa na konserwy. Co się tyczy eksportu
chłodnie przepoili na skutek wstrzymania eksportu do Ang-
mienia i mięsa, za wyjątkiem mięsa konserwowego, ponieważ
co miały się w roku 1949. Zmalał wywóz kukurzydzy, jęcz-
makucha był w roku 1950 większy, niż w 1948, natomiast nie-
w porównaniu z rokiem ubiegłym oraz z rokiem 1948. Wywóz
bracho, Ekstrakt i skora /nastąpił znaczny wzrost wywozu
wielu produktach /pazemica, len, olej liniany, owies, Que-
razie źródła prywatne. Powołując one stwierdzić, że przy
szych argentyńskich produktów eksportowych dostarczają na-
Dane za cały rok 1950, dotyczące wywozu najważniejszej-

K A N A D A

Eksport 1950 roku.

Według prowizorycznych danych Kanadyjskiego Urzędu Statystycznego eksport Kanady /bez reeksportu/ wynosił w 1950 roku w mil. \$ kan. 3.118,4 w porównaniu do 2.993,0 w roku 1949, ulegając co do kierunków geograficznych następującym zmianom w 1950 r. w porównaniu z rokiem poprzednim /w mil. \$ kan./:

	1949 r.	1950 r.
Ogółem	2.993,0	3.118,4
W tym:		
Stany Zjednoczone	1.503,5	2.020,9
Anglia	704,9	469,9
Inne kraje Wspólnoty Bryt.	310,1	180,2
Kraje kontynentu Europejsk.	228,0	203,8
Kraje łacińskiej Ameryki	125,6	143,4

Z powyższych danych wynika, że w 1950 r. Kanada zwiększyła swój eksport tylko do krajów amerykańskich, a przede wszystkim do Stanów Zjedn. z drugiej strony eksport kanadyjski do Anglii i innych krajów Imperium Brytyjskiego znacznie zmniejszył się, a w szczególności do Indii, do których Kanada w 1949 r. wywoziła towarów za 72,5 mil. \$ kan. podczas gdy w roku 1950 eksport kanadyjski do wszystkich krajów Brytyjskiego Imperium w Azji wynosił 56,7 mil. \$ kan.

Towarowa struktura Kanady w ciągu dwóch ostatnich lat przedstawia się następująco /w mil. \$ kan./:

	1949 r.	1950 r.
Produkty pochodzenia roślinnego	773,0	636,9
Żywiec i produkty hodowlane	338,4	365,8
Metale nieżelazne	292,9	251,1
Wypaliny niemetalowe	73,7	103,7
Chemikalia	70,7	100,5
Surowce włókniste i wyroby z nich	25,2	29,6

Głównymi pozycjami eksportu kanadyjskiego w 1950 r. /w mil. \$ kan./ były: pszenica 326,6, mąka pszenna 93,8, inne zboża chlebowe 53,2, trunki alkoholowe 43,5, ryby i produkty przemysłu rybnego 112,7, bydło 79,1, mięso 46,2, bekony 28,3, aluminium 106,9, nikiel 105,3, miedź 87,6, cynk 58,9, ołów 38,2, metale drogocenne, za wyjątkiem złota 35,6, azbest 63,5.

Agencja Associated Press donosi, że urząd do spraw Produkcji wydał w celu zaoszczędzenia niklu - zakaz używania go przy produkcji niemal 400 rodzajów towarów, nie po-

Eksport 1950 roku.

Według przewidywań danych Kanadyjskiego Urzędu Statystycznego eksport Kanady \bez reeksportu\ wynosił w 1950 roku w mil. \$ kan. 3.118,4 w porównaniu do 2.993,0 w roku 1949, ulegając co do kierunków geograficznych następującym zmianom w 1950 r. w porównaniu z rokiem poprzednim \w mil. \$ kan. \:

Ogółem	1949 r.	1950 r.
W tym:	2.993,0	3.118,4
Stany Zjednoczone	1.503,2	2.050,9
Anglia	704,9	469,9
Inne kraje Wspólnoty Bryt.	310,1	180,2
Kraje kontynentu Europejsk.	228,0	203,8
Kraje Ameryki	125,6	143,4

Z powyższych danych wynika, że w 1950 r. Kanada zwiększyła swój eksport tylko do krajów amerykańskich, a przede wszystkim do Stanów Zjedn. z drugiej strony eksport Kanadyjski do Anglii i innych krajów Imperium Brytyjskiego znacznie zmniejszył się, a w szczególności do Indii, do których Kanada w 1949 r. wywoziła towarów za 72,5 mil. \$ kan. podczas gdy w roku 1950 eksport Kanadyjski do wszystkich krajów Imperium w Azji wynosił 26,7 mil. \$ kan.

Towarowa struktura Kanady w ciągu dwóch ostatnich lat przedstawia się następująco \w mil. \$ kan. \:

1949 r.	1950 r.
Produkty pochodzenia rolniczego	773,0
Żywiec i produkty hodowlane	338,4
Metale nieżelazne	292,9
Wydobywaliny niemetalowe	73,7
Chemia	70,7
Surowce węgliste i wyroby z nich	22,2
	29,6
	100,2
	103,7
	251,1
	362,8
	636,9

Głównymi pozycjami eksportu Kanadyjskiego w 1950 r. \w mil. \$ kan. \ były: paszencia 326,6, męka pszenna 93,6, inne zboża olejowe 53,2, trunki alkoholowe 43,2, tytoń i produkty przemysłu tylnego 112,7, bydło 79,1, mięso 46,2, boki 28,3, aluminium 106,9, nikiel 102,3, miedź 87,6, cynk 28,9, ołów 28,2, metale droższe, za wyjątkiem złota 25,6, azbest 63,2.

9.II.b.r. Następną sesja odbędzie się we Włoszech w 1952 r. Na konferencji przyjęto szereg rezolucji i zaleceń oraz propozycję by Sekretariat Komitetu Bawełnianego zapoznał się ze stanem produkcji, zapasów, zapotrzebowania, eksportu i importu bawełny oraz konkurencją włókien sztucznych w różnych krajach i, by przygotował dane statystyczne o stosunku cen bawełny do cen innych surowców włókienniczych. Komitet ponadto wskazał, że powiększenie powierzchni uprawy bawełny w krajach gospodarczo zacofanych jest nader pożądane.

S T A N Y Z J E D N O C Z O N E

Nowe ograniczenia w zużyciu aluminium i kauczuku.

Rząd amerykański zarządził 4 lutego nowe ograniczenia w użyciu aluminium i kauczuku do produkcji dóbr masowego spożycia. Zabroniono począwszy od 1 kwietnia użycia aluminium dla tzw. nieistotnych celów /więcej niż 200 pozycji/, pod które podpadają wózki dzieciinne i sportowe oraz zabawki. Prócz tego pozostają utrzymane w mocy ogólne, procentowe ograniczenia w używaniu aluminium dla produkcji cywilnej.

Szczegółowo wyliczone są nowe ograniczenia w używaniu kauczuku naturalnego dla celów innych niż wojennych. Ogólnie zabroniono używania naturalnego kauczuku do produkcji dóbr konsumcyjnych lub ich namiastek wyszczególnionych w długich listach, które obejmują opony rowerowe, obcasy gumowe, wycieraczki, przedmioty użytku domowego oraz liczne artykuły wyposażenia przemysłowego i części samochodowe. W dalszym ciągu ograniczono używanie kauczuku naturalnego i syntetycznego dla celów niezbrojeniowych w/g.nowego, obustronnego klucza.

Celem poparcia produkcji dziko rosnącego kauczuku w Płd. Ameryce, zezwolono obecnie także amerykańskim prywatnym firmom importowym sprowadzać kauczuk pośledniejszej jakości. Dotychczas import taki był zastrzeżony dla rządu.

Przymusowa redukcja cen złomu żelaznego i stalowego.

Amerykański Urząd Stabilizacji Cen zarządził przymusową redukcję mocno w ostatnim czasie wyrubowanych cen na złom żelazny i stalowy. Redukcja wynosi 10 \$ od tony za złom standartowy i dochodzi do 60 \$ od tony dla specjalnych gatunków. Nowy poziom cen złomu opiera się na przeciętnych cenach z miesiąca grudnia.

Ograniczenie zużycia niklu.

Agencja Associated Press donosi, że urząd do spraw produkcji wydał w celu zaoszczędzenia niklu - zakaz używania go przy produkcji niemal 400 rodzajów towarów, nie po-

nie go przy produkcji niemal 400 rodzajów towarów, nie po-
produkcyj wydał w celu zaspokojenia niklu - zakaz używa-
Agencja Associated Press donosi, że urząd do spraw

Ograniczenie zużycia niklu

nych cenach z miesiąca grudnia.
nych gatunków. Nowy poziom cen zbliznił się na przecięt-
ziom standardowy i dochodzi do 60 % od tony dla specjal-
ziom żelazny i stalowy. Redukcja wynosi 10 % od tony za
sowa redukcję mocno w ostatnim czasie wypracowanych cen na
Amerykański Urząd Stabilizacji Cen zarządził przymu-

Przymusowa redukcja cen zbliznił się do stalowego.

Jakości. Dotychczas import taki był zastrzeżony dla rządu.
tym firmom importowym spowodować kanonizację produktów
Pld. Ameryce, zezwolono obecnie także amerykańskim prywat-
Celem poparcia produkcji drutów rzeźniczego kanonizmu w

astronomicznego klucza.
i syntetycznego dla celów niebezpiecznych w/g nowego, obe-
W dalszym ciągu ograniczono używanie kanonizmu naturalnego
artykuły wyposażenia przemysłowego i części samochodowe.
gumowe, wyścigowe, przedmioty użytku domowego oraz liczne
w różnych ilościach, które obejmują opony rowerowe, obcas-
ci i obdr konsumpcyjnych lub ich namiastek wyszczególnionych
Ogólnie zabroniono używania naturalnego kanonizmu do produk-
nin kanonizmu naturalnego dla celów innych niż wojennych.
Szczegółowo wyliczone są nowe ograniczenia w używa-

ograniczenia w używaniu aluminium dla produkcji ożywiają-
Przez tego pozostała utrzymana w mocy ogólna, procentowa
pod które podpadają wszelkie dziedziny i sportowe oraz zabawki.
minium dla tzw. nieistotnych celów /współnie nie 200 pozycji/
go spożywców. Zabroniono pozbawiać od 1 kwietnia używać alu-
nia w używaniu aluminium i kanonizmu do produkcji dobr masowe-
Rząd amerykański zarządził 4 lutego nowe ogranicze-

Nowe ograniczenia w zużyciu aluminium i kanonizmu

STANY ZŁEDNOŻONE

bawiny w krajach gospodarczo zamożnych jest nader pożądana.
Komitet ponadto wskazał, że powiększenie powierzchni uprawy
sunku cen bawiny do cen innych surowców włókienniczych.
różnych krajach i, by przygotować dane statystyczne o sto-
i importu bawiny oraz konkurencji włókien sztucznych w
się ze stanem produkcji, zapasów, zapotrzebowania, eksportu
proponując by Sekretariat Komitetu Bawełnianego zapoznał
Na konferencji przyjęto szereg rezolucji i zaleceń oraz
9.II.47 r. Następna sesja odbędzie się we Włoszech w 1952 r.

UMOWY HANDLOWE I PŁATNICZE

sultatywnym. Do tej grupy centralnej należeć będą Stany Zjednoczone, Wielka Brytania i Francja.

Obowiązki sekretarza pełnić będzie Amerykanin Charles Jeffers. W tymże dniu zebrała się pierwsza z sześciu planowanych narazie grup surowcowych, a mianowicie: komitet miedzi, cynku i ołowiu, w którego pracach przyrzekły swój udział następujące państwa: Australia, Belgia w imieniu Beneluksu, Kanada, Chile, Niemcy Zachodnie, Francja, Wielka Brytania, Włochy, Meksyk, Norwegia, Peru i Stany Zjednoczone. Dnia 1 marca zbierze się komitet siarki, do którego zaproszono także Szwajcarię.

W późniejszym terminie zbiorą się komitety bawełny, tungstenu i molibdenu / do tego ostatniego należy również Szwecja / oraz komitet manganu, niklu i kobaltu. Na początek kwietnia planuje się zebranie komitetu wełny.

Wszystkie wymienione wyżej komitety są tak zorganizowane, że obejmują 80-90% produkcji i spożycia tej części świata, która jest w I M C reprezentowana.

Głównym zadaniem komitetów jest układanie priorytetów dla celów zbrojeniowych i dla nieodzownego spożycia cywilnego, a następnie rozdzielanie rozporządzalnych deficytowych surowców. Oczywiście istnieje, odnośnie silnie deficytowych surowców, tendencja zredukowania w granicach możliwości zapotrzebowania cywilnego.

O E E C i organizacja panamerykańska będą w grupie centralnej reprezentowane przez obserwatorów, zaś Commonwealth i Azja zostaną do niej w jakiś sposób później dokooptowane. Te wszystkie kwestie zostaną rozwiązane, jak sądzą, po powrocie do Waszyngtonu koordynatora O E E C Stikera.

Ekspert belgijski do Finlandii będzie się składał

głównie z wyrobów żelaznej metalurgii - 75 tys. ton, jak również /w mil. fr. belg./: z wyrobów metalowych - 135, chemikaliów - 130, przedr. - 60, rozmaitych towarów wieloletnich - 50, komórek samochodowych - 10, sprzętu fotograficznego - 6.

BENELUKS - WŁOCHY

W uwzględnieniu oczekiwanych kontraktacji w sprawie zawarcia nowego układu handlowego, rząd włoski uzgodnił z rządami krajów Beneluksu przesłuzanie ważności protokołu handlowego z 20.II.1950 r., którego ważność wygasa w końcu tegoż roku.

BULGARIA - FINLANDIA

15.I.1951 r. podpisany został protokół dotyczący wymiany towarowej w 1951 r. między Bułgarią a Finlandią.

Wielka Brytania i Francja. Do tej grupy centralnej należał będą Stany

Obowiązkami sekretarza będzie kierowanie Amerykanin Charles
Jeffers. W tymże dniu zebrania się pierwsza z sześciu plano-
wanych narad grup europejskich, a mianowicie: komitet mie-
dzynarodowy, w którego pracach przyziękły udział
udział następujące państwa: Australia, Belgia w imieniu Be-
neluksu, Kanada, Chile, Niemcy Zachodnie, Francja, Wielka
Brytania, Włochy, Meksyk, Norwegia, Peru i Stany Zjednoczone.
Dnia 1 marca zbierze się komitet atarki, do którego zapro-
szono także Szwajcarię.

W podjętym terminie zbioru się komitety bawarski,
tunezyjski i molijski / do tego ostatniego należy również
Szwecja / oraz komitet manganu, niklu i kobaltu. Na pozostałe
kwietnia planuje się zebranie komitetu winy.

Wszystkie wymienione wyżej komitety są tak zorganizowa-
wane, że obejmują 80-90% produkcji i spożycia tej części
świata, która jest w I M C reprezentowana.

Głównym zadaniem komitetów jest układowanie prioryte-
tów dla celów zbrojeniowych i dla nieobrotowego spożycia
cywilnego, a następnie rozdzielanie rozporządzalnych defi-
cytowych eurodów. Oceny wielkości latniej, obecnie silnie de-
ficytowych eurodów, tendencja zredukowania w granicach
możliwości zapotrzebowania cywilnego.

O E E C i organizacja panamerykańska będą w grupie do
centralnej reprezentowane przez obserwatorów, zaś Commonwealth
i Azja zostaną do niej w jakiś sposób później dołączone.
Te wszystkie kwestie zostaną rozwiązane, jak sądzę, po po-
wrocie do Waszyngtonu koordynatora O E E C Stikera.

UMOWY HANDLOWE I PŁATNICZE

dla każdej ze stron został określony sumą 500 tys. zł.

Eksport z Bułgarii będzie obejmował: tytoń, osera wien ołowianą, emalię ołowianą, skóry baranie, ryś i inne towary.

Finlandia będzie dostarczać papier różnych rodzajów i wyroby papierowe, maszyny i urządzenia, jak również

ARGENTYNA - SZWECJA

W Buenos Aires podpisano protokół dodatkowy do szwedzko-argentyńskiego układu handlowego z roku 1948, który przewiduje intensyfikację stosunków handlowych i szereg ułatwień finansowych. Również w przyszłości trwać ma wyrównanie wymiany towarowej, jednak obustronne kontyngenty nie zostały ustalone.

Szwecja dostarczy papier, celulozę, stal, maszyny, narzędzia, sprzęt domowy i materiał elektrotechniczny, natomiast Argentyna wywozić będzie przede wszystkim zboże, olej, paszę, skóry, wełnę i quebracho. Ponadto Szwecja uzyskała obietnicę otrzymywania licencji importowych dla pewnych towarów luksusowych.

BELGIA - FINLANDIA

Miedzy Unia Belgijsko-Luksemburską a Finlandią została zawarta jednoroczna umowa handlowa.

Stosownie do tej umowy obrót towarowy wynosić będzie po obu stronach 1 miliard belg. fr.

Import belgijski z Finlandii obejmuje: celulozy - 11,5 tys. ton, masy drzewnej - 10 tys. ton, papieru gazetowego - 6 tys. ton, tarcicy - 40 tys. szt., 100 tys. mtr. kubicznych, płyt stolarskich - 15 tys. mtr. kub.

Eksport belgijski do Finlandii będzie się składał głównie z wyrobów żelaznej metalurgii - 75 tys. ton, jak również /w mil. fr. belg./: z wyrobów metalowych - 125, chemikali - 130, przędzy - 60, rozmaitych towarów włókienniczych - 50, komór samochodowych - 10, sprzętu fotograficznego - 6.

BENELUKS - WŁOCHY

W uwzględnieniu oczekiwanych pertraktacji w sprawie zawarcia nowego układu handlowego, rząd włoski uzgodnił z rządami krajów Beneluksu przedłużenie ważności protokołu handlowego z 20.II.1950 r., którego ważność wygasa w końcu tegoż roku.

BULGARIA - FINLANDIA

15.I.1951 r. podpisany został protokół dotyczący wymiany towarowej w 1951 r. między Bułgarią a Finlandią.

UMOWY HANDLOWE I PRATNICZE

ARGENTYNA - SEKTOR A

W Buenos Aires podpisano protokół dodatkowy do
zawieszko-argentyńskiego układu handlowego z roku 1948. Kto-
ry przewiduje intensyfikację stosunków handlowych i zser-
wisację finansową. Również w przyszłości trwać ma wy-
tworzenie wyjątkowej, jednak obustronne kontyngenty
nie zostały ustalone.

Zawieszko dostarczy papier, celulozę, stal, maszynę
narzędzia, sprzęt domowy i materiały elektrotechniczne, na-
tomist Argentyna wywozi przede wszystkim zboże
olej, pasze, skóry, wino i garbienie. Ponadto Zawieszko u-
żytkuje obywateli otrzymywania licencji importowych dla
pewnych towarów luksusowych.

BELGIA - FINLANDIA

Między Unią Belgijską i Finlandią została zawarta jednolita umowa handlowa.

Stowarzyszenie do tej umowy obrotu towarowego wynosić be-
dzie po obu stronach 1 miliard belgijskich.

Import belgijski z Finlandii obejmie: celulozę
- 11 5 tys. ton, masy drzewnej - 10 tys. ton, papieru gazeto-
wego - 6 tys. ton, tkaniny - 40 tys. metrów, 100 tys. metrów ku-
biernych płyt stolarskich - 15 tys. metrów.

Eksport belgijski do Finlandii będzie się składał
głównie z wyrobów żelaznej metalurgii - 75 tys. ton, jak
również z wyrobów metalowych - 150 tys. ton, ob-
róbki - 130 tys. przędzy - 60 tys. przędzy, towarów włókiennic-
zych - 50 tys. kombr samochodowych - 10 tys. sprzętu fotograficz-
nego - 6 tys.

BENELUKS - WŁOCHY

W uwzględnieniu oczekiwań portraktaacji w spra-
wie zawarcia nowego układu handlowego, rząd włoski uzgod-
nił z rządami krajów Beneluxu przedłożenie wniosków pro-
tokołu handlowego z 20.11.1950 r., którego wartość wyraża
w końcu tegoż roku.

BULGARIA - FINLANDIA

12.1.1951 r. podpisany został protokół dotyczący
wymiany towarowej w 1951 r. między Belgią a Finlandią.

Według doniesień prasy fińskiej, obrót towarowy dla każdej ze stron został określony sumą 500 tys. zł.

Eksport z Bułgarii będzie obejmował: tytoń, czerwień ołowianą, emalię ołowianą, skóry baranie, ryż i inne towary.

Finlandia będzie dostarczać papier różnych rodzajów i wyroby papierowe, maszyny i urządzenia, jak również wyroby metalurgiczne.

BULGARIA - WĘGRY

Jak donosi bułgarska Agencja Telegraficzna, została podpisana w Sofii umowa handlowa na rok 1951, o wymianie towarowej między Bułgarską Rep. Lud. a Węgierską Rep. Lud. Węgry będą dostarczały Bułgarii: metale, maszyny, produkty przemysłu chemicznego i urządzenia przemysłowe, - z Bułgarii zaś będą otrzymywały produkty rolnicze, chemikalia, rudy, towary przemysłowe, surowce i t.d.

CHILE - NIEMCY ZACHODNIE

Umowa handlowa między Chile a Niemcami Zachodnimi paraflowana 18.11.1950 r. w San-Diego, weszła w życie, po zatwierdzeniu jej przez władze okupacyjne Niemiec Zachodnich.

CHINY - WĘGRY

Jak donosi agencja "Sinohu" w dniu 23.I. podpisana została w Pekinie umowa handlowa między Chińską Republiką Ludową i Węgierską Republiką Ludową. Stosownie do tej umowy Chiny będą eksportować do Węgier surowce i gotowe fabrykaty, Węgry zaś do Chin surowce i urządzenia przemysłowe.

DANIA - SZWAJCARIA

Duńskie Ministerstwo Handlu informuje, że w marcu br. rozpoczną się w Kopenhadze pertraktacje o zawarcie duńsko-szwajcarskiego układu handlowego. Będący obecnie w mocy układ handlowy przewiduje duński eksport do Szwajcarii wartości 97 mil. koron, zaś duński import z Szwajcarii ustalono w układzie na 60 mil. koron.

FRANCJA - HISZPANIA

Umowa handlowa zawarta między Francją i Hiszpanią dnia 1.XI.1950 r. z ważnością do 31.X.1951 r. przewiduje następujące francuskie kontyngenty eksportowe. /w milionach fr.fr./: Fosfat 1.300, - węgiel 1.000, - produkty żelazne 400, - chemikalia 200, - barwniki 120, - stal specjalna 100, - aluminium 45, - ferrostopy 30, - warsztaty 600,

Według doniesień prasy fińskiej, order towarowy dla każdej ze stron został określony sumą 500 tys. \$.

Ekspozyt z Bułgarii będzie obejmował: tytoń, czarna i biała, emalia ołowiane, szkło barwione, tył i inne towary.

Finiandia będzie dostarczać papier różnorodnych rodzajów i wyroby papierowe, maszyn i urządzenia, jak również wyroby metaliczne.

BULGARIA - WEGRY

Jak donosi bułgarska Agencja Telegraficzna, została podpisana w Sofii umowa handlowa na rok 1951 o wymiarze towarowej między Bułgarską Rep. Lud. a Węgierską Rep. Lud. Warty będą dostarczać Bułgarii: metale, maszyn, produkty przemysłu chemicznego i urządzenia przemysłowe, a Bułgarii zaś będą otrzymywać produkty rolnicze, chemikalia, rudy, towary przemysłowe, surowce i t.d.

CHINY - NIEMCY ZACHODNIE

Umowa handlowa między Chinami a Niemcami Zachodnimi została podpisana 18.II.1950 r. w San-Diego, wezwia w życie, po zatwierdzeniu jej przez władze obu państw Niemiec Zachodnich.

CHINY - WEGRY

Jak donosi agencja "Sincan", w dniu 25.I. podpisano umowę handlową między Chinami a Węgrami. Stosownie do tej umowy Chiny będą eksportować do Węgier surowce i gotowe towary, Węgry zaś do Chin surowce i urządzenia przemysłowe.

DANIA - SZWAJCARIA

Duńskie Ministerstwo Handlu informuje, że w marcu br. rozpoczęła się w Kopenhadze pertraktacje o zawartej umowie handlowej między Danią a Szwajcarią. Według obecnych danych układ handlowy przewidywałby duński eksport do Szwajcarii na wartość 97 mil. koron, zaś duński import z Szwajcarii na 60 mil. koron.

FRANCJA - HISZPANIA

Umowa handlowa zawarta między Francją a Hiszpanią, która ma być ratyfikowana, przewiduje, że w okresie 1.I.1950 r. do 31.X.1951 r. przewidywane są następujące francuskie kontyngenty eksportowe: w milionach fr. fr.: Żelazo 1.500, węgiel 1.000, produkty rolnicze 400, chemikalia 200, barwniki 120, stal specjalna 100, aluminium 25, ferrostopy 30, wazakaty 600.

wielkie instalacje elektryczne 350, - urządzenia dla przemysłu tekstylnego i skórzanego 250, - turbiny 150, - izolatory o wysokim woltażu 150, - instalacje dla przemysłu chemicznego 125, - urządzenia dla kopalń i przemysłu hutniczego 75, - wyposażenia lotnicze 50, - traktory 140, - motory 25, - inne urządzenia rolnicze 50, środki transportowe 575, /w tej liczbie samochody osobowe 350, lekkie samochody ciężarowe 100, ciągniki 75, autobusy 50/, - urządzenia kolejowe 200, materiał drzewny 125, - instrumenty lekarskie 100, - radioodbiorniki 70, - taśmy filmowe 50, owoce suszone 200, olejki eteryczne 80, wina i napoje alkoholowe 70.

Eksport Hiszpanii obejmuje następujące towary: /w mil.fr./ tkaniny bawełniane 1000, piryty 870, rtęć 200, baranina i kozłina 150, zapalki 115, maszyny do szycia 75, obuwie 50, produkty rolne, - w tym: pomidory 750, banany 500, migdały 500, cytryny 280, winogrona 150, suszone morele 75, anyż 75, jak również: /w tys.ton/ kora drzewa korkowego 880, pomarańcze i mandarynki 120, marokańska ruda żelazna 50, blenda cynkowa 20.

W równej mierze z powyższym przewiduje umowa handlowa wymianę towarową między Francuskim i Hiszpańskim Marokkiem na sumę 275 milionów fr.fr. - obustronnie.

FRANCJA - INDONEZJA

Zawarty został układ handlowy między Francją a Indonezją z rocznym terminem ważności.

Francuski import z Indonezji wynoszący 11,4 miliardów fr.fr. obejmuje głównie koprę, kauczuk, ołów i siarkę, - eksport zaś do Indonezji wynoszący 9,6 miliardów fr.fr. składać się będzie z tkanin bawełnianych i sztucznego jedwabiu, chemikalii /w tym barwniki/, z instalacji elektrycznych i radiowych, wyrobów żelaznej metalurgii, obrabiarek, urządzeń mechanicznych.

Francja zobowiązała się znieść ograniczenia ilościowe w stosunku do pewnych towarów importowanych z Indonezji, wyszczególnionych w wykazie t.zw. "liberalizacji" handlu między z marginalizowanymi krajami.

Przy wykonywaniu we Francji zamówień na urządzenia, Indonezja zobowiązała się uwzględniać francuskie propozycje.

FRANCJA - ISLANDIA

24 stycznia 1951 r. została zawarta nowa umowa gospodarcza francusko-islandzka z ważnością do dnia 30 listopada 1951 r., która przewiduje import towarów islandzkich do Francji niżej podanych. W miarę realizowania importu władze islandzkie będą wystawiać licencje importowe dla francuskich towarów, których ilości narazie nie można określić. Przewidziany eksport z Islandii obejmuje ryby mrożone i świeże 3.000 ton, śledzie świeże, mrożone albo solone

6.000 ton, tran 8.000 beczek /wolny import/ oraz różne konserwy rybne wartości 20 mil.fr.fr. z których 3 mil. przeznaczono dla Północnej Afryki.

G R E C J A - N I E M C Y Z A C H O D N I E

Stosownie do paraflowanej umowy handlowej między Niemcami Zach. a Grecją eksport Niemiec Zach. obejmuje wszystkie towary przewidziane w t.zw. "wolnej liście" w ramach Organizacji Europejskiej Współpracy Ekonomicznej. Niemcy Zach. poczynając od 1.XI.1950 do 30.VI.1951 mają importować z Grecji 35 tysięcy ton tytoniu. Wzajemnie Grecja zobowiązała się zamówić w Niemczech Zach. urządzenia przemysłowe na niemal taką samą sumę. Ostateczne warunki tej umowy nie są wytyczone.

Prowadzone są wstępne pertraktacje z greckimi importerami w sprawie eksportu barwników z Niemiec Zachodnich na sumę 450 tys. zł. Rokowania dotyczące rozmiarów dostaw węgla z Niemiec Zach. do Grecji, nie dały rezultatu. Przypuszcza się, że będą one wznowione w marcu 1951 r.

H I S Z P A N I A - P A K I S T A N

Według doniesień francuskiej Agencji Prasowej, między Hiszpanią a Pakistanem podpisana została umowa handlowa z klauzulą największego uprzywilejowania.

Pakistan będzie eksportował do Hiszpanii bawełnę, nasiona bawełny, jutę i skóry, Hiszpania zaś będzie wywozić do Pakistanu maszyny, broń myśliwską, tkaniny wełniane i bawełniane, chemikalia, korę drzewa korkowego, zapalki i szafran.

H O L A N D I A - N I E M C Y Z A C H O D N I E

Zawarty po długich rokowaniach w połowie stycznia układ handlowy między Holandią a Niemcami Zachodnimi został dotąd przez stronę holenderską tylko w zarysie podany do wiadomości. Stosownie do holenderskiego zwyczaju szczegóły będą opublikowane dopiero po ratyfikacji. W międzyczasie opublikowano w niemieckim "Bundesanzeiger" listę kontyngentów produktów rolniczych. Wedle tej listy ustalono m.i. następujące kontyngenty holenderskiego eksportu do Niemiec Zachodnich na okres od 1 listopada 1950 r. do końca października 1951 r. /w mil.D M/ Surowe śledzie 3,36, - śledzie solone 5,04, - nasiona 5,04, - sadzonki kartoflane 3,78, - cebula 18,4, - kwiaty cięte 6,3, - cebulki kwiatowe 10,5, - świeże jarzyny 42,0, - owoce 33,6, - konie i bydło 2,94, - mięso 42,0, - smalec 16,8, - masło 84,0, - sery 42,0, - mleko kondensowane 2,52, - ryż 6,3.

Całkowita kwota kontyngentowa eksportu holenderskiego produktów rolniczych do Niemiec Zach. wynosi 3 miliardy marek.

I N D I E - I N D O N E Z J A

W dniu 20.I.51 r. podpisana została w Dżakarcie pierwsza dwustronna umowa handlowa między Indiami a Indonezją.

Stosownie do umowy, obrót towarowy między tymi krajami zwiększy się znacznie w porównaniu z obrotami roku ub. Przewidziane dla obu stron dostawy powinny wynosić rocznie 46,2 mil.indyjskich rupii.

W r. 1949/50 import indyjski z Indonezji wynosił 28 mil.ind.rupii, eksport zaś do Indonezji - 13 mil.ind.rupii. Indie będą wywoziły do Indonezji tkaniny bawełniane, trykotaż, urządzenia rolnicze, cement, tytoń, wyroby jutowe i inne towary. Indyjski import z Indonezji będzie obejmował: olej palmowy, koprę, olej z orzecha ziemnego, substancje aromatyczne, betel, ołów, drzewo morwowe, skóry surowe i kukurydzę.

I N D O N E Z J A - S Z W A J C A R I A

Jak donoszą z Paryża, między Szwajcarią a Indonezją została zawarta umowa handlowa, zgodnie z którą Szwajcaria obowiązuje się eksportować maszyny, narzędzia, instrumenty, obrabiarki i materiały kolejowe. Jednakże wedle doniesień prasy, Szwajcaria spotyka się na tym rynku z silną konkurencją ze strony Niemiec Zachodnich.

W 1950 roku import szwajcarski z Indonezji osiągnął wysokość 20,1 milionów franków szwajcarskich, podczas gdy eksport szwajcarski do Indonezji wynosił 12,5 mil. franków szwajcarskich.

J A P O N I A - N I E M C Y Z A C H O D N I E

Według doniesień japońskiej prasy przedłużona została umowa handlowa między Japonią a Niemcami Zachodnimi, - której termin ważności upłynął 31 grudnia 1950 r.

W 1950 r. eksport Japonii do Niemiec Zach. wyrażał się sumą 9.620 w tys. § w tym tekstylia - 3.500 tys.§, chemikalia - 1.250 §.

Import japoński z Niemiec Zach. wynosił w tym samym okresie 6.270 tys.§ i obejmował nawozy potasowe, chemikalia i maszyny.

J A P O N I A - W Ł O C H Y

Prasa japońska donosi, że wkrótce mają się rozpocząć wstępne rokowania handlowe między Japonią a Włochami.

Według projektowanej przez Japonię umowy, przewidywany obrót towarowy między stronami będzie wynosił 35 mil. §.

W I-ym półroczu 1951 r. japoński eksport do Włoch

W I-ym półroczu 1951 r. japoński eksport do Włoch

był o 10% większy niż w I-ym półroczu 1950 r. japoński eksport do Włoch

był o 10% większy niż w I-ym półroczu 1950 r. japoński eksport do Włoch

JAPONIA - WŁOCHY

Import japoński z Niemiec Zach. wynosił w tym sa-
mym okresie 6.270 tys. \$ i obejmował nowozy potasowe, ohe-
miki i maszyny.

W 1950 r. eksport Japonii do Niemiec Zach. wynosił
1.250 tys. \$, w tym tekstylia - 3.500 tys. \$, ohe-
miki - 1.250 tys. \$.

Według doniesień japońskiej prasy przedłożone zo-
stała umowa handlowa między Japonią a Niemcami Zachodnimi,
- której termin ważności upływał 31 grudnia 1950 r.

JAPONIA - NIEMCY ZACHODNIE

W 1950 roku import szwajcarski z Indonezji osią-
gnął wysokość 20,1 miliona franków szwajcarskich, podczas
gdy eksport szwajcarski do Indonezji wynosił 12,5 mil.
franków szwajcarskich.

W 1950 roku import szwajcarski z Indonezji osią-
gnął wysokość 20,1 miliona franków szwajcarskich, podczas
gdy eksport szwajcarski do Indonezji wynosił 12,5 mil.
franków szwajcarskich.

INDONEZJA - SZWAJCARIA

W r. 1949/50 import Indonezji z Indonezji wynosił
28 mil. ind. rupii, eksport zaś do Indonezji - 13 mil. ind.
rupii. Indie będą wywoziły do Indonezji tkaniny bawełniane,
tytuł, wyroby futro-
we i inne towary. Indonezji import z Indonezji będzie opo-
sawiał: olej palmowy, kopra, olej z orzechów ziemnych, and-
stanoje aromatyczne, białe, ołów, drzewo morowe, skóry su-
rowe i kukurydza.

rocznie 46,2 mil. indyjskich rupii.
up. Przewidziano dla obu stron dostawy powinny wynosić
krajami zwiększy się znaczenie w porównaniu z poprzednim roku
Stosownie do umowy, obrotu towarowego między tymi

W dniu 20.1.51 r. podpisana została w Dżakarcie
pierwsza dwustronna umowa handlowa między Indiami a Indo-

wynosić będzie 2,9 mil. \$, import zaś - 0,8 mil. \$. Na tej podstawie gazeta "Dzidzi Press" pisze, że osiągnięcie przewidywanej w projekcie sumy obrotu towarowego jest mało prawdopodobne.

KANADA - COSTARICA

W dniu 18.XI.1950 r. podpisana została w San José umowa handlowa między Kanadą i Costaricą, mocą której obie strony przyznały sobie wzajemnie klauzule największego uprzywilejowania.

Czas trwania umowy wynosi 1 rok, począwszy od dnia opublikowania jej w "Officiel Gazettes" i może być rozwiązana drogą uprzedniego 3 mies. wypowiedzenia każdej ze stron.

KANADA - EKWADOR

Kanadyjskie Min. Handlu podało, że w dniu 10.11.1950 r. podpisana została umowa handlowa pomiędzy Kanadą a Ekwadorem. Umowa ta weszła w życie z dniem 1.12.1950, z okresem ważności na 1 rok. Po upływie tego terminu układ przedłużać się będzie corocznie automatycznie, o ile żadna ze stron nie zechce jej wypowiedzieć.

Zgodnie z poprzednią umową, wygasną w czerwcu 1949 roku obie strony przyznały sobie wzajemnie klauzulę największego uprzywilejowania odnośnie opłat celnych i innych, jak również w odniesieniu do kwot importowych i dostarczenia sobie wzajemnie oboych walut dla uiszczania wypłat w transakcjach handlowych.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA - NIEMCY ZACHODNIE

Według doniesień Agencji A.D.N. 3.II.51 r. Niemiecka Republika Demokratyczna zawarła wstępną umowę handlową z Niemcami Zachod. W/g. zawartej umowy Niemcy Zach. będą dostarczały Niemieckiej Rep.Dem.: maszyny i narzędzia, żelazo i stal, węgiel kamienny i koks, towary elektrotechniczne i wyroby precyzyjnej mechaniki, towary chemiczne itd. Niemiecka Rep.Dem. będzie dostarczać Niemcom Zach.: maszyny, produkty przemysłu górniczego i oleje mineralne, towary elektrotechniczne, wyroby optyczne i mechaniki precyzyjnej, jak również towary chemiczne, włókiennicze wszelkich rodzajów oraz wyroby szklane.

Umowa przewiduje obrót towarowy na sumę 340.000.000 marek.

NIEMCY ZACHODNIE - BELGIA-LUKSEMBURG

Stosownie do umowy handlowej zawartej między Niemcami Zach. a Unią Belgijsko-Luksemburską import Niemiec Zach. w pierwszym kwartale 1951 r. obejmować będzie następujące towary kontyngentowe /w tys.\$/: samochody i części zapasowe

W pierwszym kwartale 1951 r. obrotowa będzie następująca
z Belgii do Luksemburga import Niemiec Zach.
Stosownie do umowy handlowej zawartej między Niem-

NIEMIECY ZACHODNIE - BELGIA-LUKSEMBURG

metrek.

Umowa przewiduje obrót towarowy na sumę 340.000.000

gdzie oraz wyroby szklane.
tak również towary chemiczne, włókiennicze wszelkich rodza-
elektrotechniczne, wyroby optyczne i mechaniczne precyzyjne,
produkty przemysłu budowlanego i ołowia mineralnego, towary e-
lektrotechniczne, towary chemiczne, towary mechaniczne itd. Nie-
miec Rep. Dem. będzie dostarczać Niemcom Zach.: maszyny,
i wyroby precyzyjne mechaniczne, towary elektrotechniczne
z Niemcami Zachod. Wg. zawartej umowy Niemcy Zach. będą
do Republiki Demokratycznej zawarła wstępne umowy handlowe
Według doniesień Agencji A.D.N. z 11. 3. 1951 r. Niemiec-

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA - NIEMCY ZACHODNIE

ośrodku handlowych.
dla wzięcia obrotu w celu utrzymania w tym samym
również w odniesieniu do kwot importowych i dostarczenia so-
tego uprzywilejowania odnośnie opłat celnych i innych, jak
roku obie strony przyznały sobie wzajemnie klauzule najwik-
Zgodnie z poprzednią umową, wygasła w czerwcu 1949
ze stron nie zachowują wyjątków.
przebiegała się będzie ostatecznie automatycznie, o ile żadna
okresu ważności na 1 rok. Po upływie tego terminu układ
a Ekwadorem. Umowa ta wejdzie w życie z dniem 1.12.1950, z
1950 r. podpisana została umowa handlowa pomiędzy Kanadą
Kanadyjskie Min. Handlu podało, że w dniu 10.11.

KANADA - EKWADOR

na drogę uprzedniego 3 mies. wypowiedzenia każdej ze stron.
opublikowania tej w "Official Gazette" i może być rozważa-
czas trwania umowy wynosi 1 rok, począwszy od dnia
przywilejowania.

strony przyznały sobie wzajemnie klauzule najwikszego u-
umowa handlowa między Kanadą i Ekwadorem, mocą której obie
W dniu 18.XI.1950 r. podpisana została w San Jose

KANADA - COSTARICA

dobrobyta.
widywanej w projekcie sumy obrotu towarowego jest mało praw-
podstawie gazeta "Daily Press" pisał, że osiągnięcie prze-
wynosić będzie 2.9 mil. \$, import zaś - 0.8 mil. \$. Na tej

- 650, oleina - 30, mydło - 20, specjalne lampy elektryczne - 20, rurki neonowe - 15, penicylina - 2, artykuły spożywcze, w tej liczbie: konserwy rybne - 50, ryby morskie świeże - 25, również świeże owoce, ziemniaki i wina.

Niemcy Zach. będą eksportowały do Belgii = Luksemburga w I kw. 1951 r. /w tys. g/: bydło zarodowe - 200 i chmiel - 150.

Prócz tego, zgodnie z tą umową, Unia Belgijsko - Luksemburska zastrzega sobie prawo wyznaczania czasowych kontyngentów na importowane z Niemiec Zach. motocykle, motory rowerowe, proszki do brązowania itp.

N I E M C Y Z A C H O D N I E - F I N L A N D I A

W uzupełnieniu zawartej między Niemcami Zach. i Finlandią umowy, która weszła w życie pod koniec 1950 r., podpisano dnia 2.II.51 r. układ przewidujący obrót towarowy w 1951 r. na sumę 31 mil. g.

Import Niemiec Zach. z Finlandii będzie się składał w 75% z tarcicy, celulozy i papieru.

Eksport do Finlandii będzie obejmował maszyny, walcówkę, chemikalia i koks.

W związku z tym, że strony zobowiązały się w/g umowy ograniczyć w I-ym kwartale 1951 r. przewidziane kontyngenty papieru i celulozy, jak również koksu i walcówki, przystąpią one w kwietniu b.r. do ponownych pertraktacji.

N I E M C Y Z A C H O D N I E - I N D O N E Z J A

W Frankfurtie n/Menem została zawarta jednoroczna umowa handlowa między Niemcami Zach. a Indonezją. Przewidywany obrót towarowy między stronami ma wynosić 255 mil. guldenów. Rozrachunki będą dokonywane w ramach europejskiej umowy płatniczej.

N I E M C Y Z A C H O D N I E - S Z W A J C A R I A

Umowa handlowa między Niemcami Zachod. a Szwajcarią paraflowana w dniu 27.IX.50 r., została podpisana w dniu 29.I.51 r., z ważnością od dnia 1.XI.50 r. do dnia 30.X.51r.

Stosownie do umowy obrót towarowy każdej ze stron będzie wynosił 290 mil. marek zachod.niem.

O B S Z A R S Z T E R L I N G O W Y - J A P O N I A

Dnia 28.XI.1950 r. podpisany został w Tokio 3-ci powojenny układ handlowy pomiędzy grupą państw obszaru szterlingowego a Japonią. W ostatnim układzie biorą udział: Anglia wraz z koloniami /za wyjątkiem Hong-Kongu/, Australia, Nowa Zelandia, Związek Pół.Afrykański, Indie i Ceylon.

- 650, olejna - 50, wydio - 50, specjalne lampy elektrycz-
ne - 50, rurki neonowe - 15, penicylina - 5, artykuły spo-
żywcze, w tej liczbie: konserwy rybne - 50, typy meble
drzewiane - 25, również świeże owoce, ziemniaki i wino.
Niemcy Zach. będą eksportowały do Belgii - Luksem-
burga w I kw. 1951 r. / w tys. \$: wydio samochodowe - 200 i
chemiel - 150.

Prócz tego, zgodnie z tą umową, Unia Belgijska -
Luksemburska zastrzeżę sobie prawo wyznaczenia ośrodków
kontyngentów na importowane z Niemiec Zach. motocykle, mo-
tory rowerowe, promyki do promieniowania itp.

NIEMCY ZACHODNIE - FINLANDIA

W uzupełnieniu zawartej między Niemcami Zach. i Fin-
landią umowy, która weeszła w życie pod koniec 1950 r., pod-
pisano dnia 2.II.51 r. układ przewidujący obrót towarowy
w 1951 r. na sumę 31 mil. \$.

Import Niemiec Zach. z Finlandii będzie się składał
w 75% z tartacej, celulozy i papieru.

Eksport do Finlandii będzie obejmował maszyny, wal-
cownice, chemikalia i koka.

W związku z tym, że strony zobowiązały się w/g um-
wy ograniczyć w I-ym kwartale 1951 r. przewidziane kontyn-
genty papieru i celulozy, jak również koksu i walcowni-
czystości one w kwietniu b.r. do ponownych negocjacji.

NIEMCY ZACHODNIE - INDONEZJA

W Frankfurtie a/Menem została zawarta jednoroczna
umowa handlowa między Niemcami Zach. a Indonezją. Przewidy-
wany obrót towarowy między stronami ma wynosić 255 mil.
guldenów. Rozrachunki będą dokonywane w ramach europejskiej
umowy płatniczej.

NIEMCY ZACHODNIE - SZWAJCARIA

Umowa handlowa między Niemcami Zach. a Szwajcarią
parafowana w dniu 27.IX.50 r., została podpisana w dniu
29.I.51 r., z ważnością od dnia 1.XI.50 r. do dnia 30.X.51 r.
Stosownie do umowy obrót towarowy każdej ze stron
będzie wynosił 250 mil. marek zachod.niem.

OBZAR SZTERLINGOWY - JAPONIA

Dnia 28.XI.1950 r. podpisany został w Tokio 3-ty po-
wojenny układ handlowy pomiędzy grupą państw obszaru szter-
lingowego a Japonią. W ostatnim układzie biorą udział: Austra-
lia, Nowa Zelandia, Związek Pół. Afrykański, Indie i Ceylon.

Umowa przewiduje, że eksport w r. 1950/51 każdego z wymienionych krajów będzie wynosił 92,6 milionów £.

Zgodnie z warunkami nowego układu Japonia ma prawo zakupić /w granicach wykazu/ towary w krajach obszaru szterlingowego nieobjętych umową. Oprócz tego wolno jej po uzgodnieniu tego z Anglią wydatkować funty szterlingi na zakupy towarów poza obrębem obszaru szterlingowego.

Kraje obszaru szterlingowego będą importowały z Japonii - zgodnie z warunkami układu - stal, wyroby stalowe, maszyny, tekstylia, wyroby szklane i garncarskie, papier, artykuły spożywcze. W zamian Japonia będzie otrzymywała pszenicę, jęczmień, wełnę i bawełnę, ropę naftową, rudę żelazną, sól, chemikalia, kauczuk i skóry.

Pierwsza powojenna umowa płatnicza między krajami obszaru szterlingowego i władzami okupacyjnymi Japonii była zawarta w maju 1948 r. i weszła w życie z dniem 1 lipca 1948 r. z terminem ważności do 30 czerwca 1949 r. Umowa ta przewidywała obrót towarowy w wysokości 55 milionów funtów szt. oraz oparcie handlu pomiędzy krajami uczestniczącymi w niej na bazie szterlingowej. Poza tym rozrachunki pomiędzy krajami Imperium Brytyjskiego i Japonią powinny były być dokonywane w dolarach. Pod koniec terminu ważności umowy po stronie Japonii wypadło aktywne saldo w wysokości 10 mil. £. Przy zawieraniu drugiej umowy sumę tę pozostawiono Japonii jako kapitał obrotowy dla handlu z krajami obszaru szterlingowego.

Drugi układ zawarty na okres od 1 lipca 1949 do 30 czerwca 1950 r. przewidywał obrót towarowy w wysokości 95,5 milionów £ /eksport krajów obszaru szterlingowego - 50 milionów £, eksport Japonii - 45,5 milionów £/. Rzeczywisty obrót wyniósł 130 milionów £.

PAKISTAN - IRAK

Gazeta "Doon" z dn. 2.II.51 r. donosi, że w najbliższych dniach przybędzie do Karachi irańska delegacja dla przeprowadzenia wstępnych rozmów o zawarciu umowy handlowej z Pakistanem.

SZWAJCARIA - W. BRYTANIA

Po początkowych trudnościach w toczących się obecnie w Londynie szwajcarsko-brytyjskich rokowaniach o zawarcie układu handlowego i płatniczego nastąpił, jak donoszą dobrze poinformowane źródła szwajcarskie, zwrot ku lepszemu.

Przystąpienie Szwajcarii do europejskiej unii płatniczej i zwiększenie brytyjskiego przydziału dewiz turystom usunęły z drogi przeszkody, na które napotykało także ustalenie dodatkowych kontyngentów dla tradycyjnego eksportu szwajcarskiego, który nie korzystał z liberalizacji.

Zgodnie z warunkami nowego układu Japonia ma prawo zakupić w granicach wyznaczonych w krajach obszaru sterlingowego nieobjętych umową. Order tego wojno jest po uzgodnieniu tego z Anglią wydatkować fundy sterlingu na zakup towarów poza obszarem sterlingowego.

Żelazna, sół, chemikalia, kauczuk i skóra.
 pszenice, jęczmień, wołno i bawełno, ropę naftową, ruda
 artykuły spożywcze. W zamian Japonia będzie otrzymywała
 we, maszyny, tekstylia, wyroby szklane i ceramiczne, papier
 Japonii - zgodnie z warunkami układu - stal, wyroby stalo-
 Kraję opasaru szterlingowego będą importowały z

na szterlingowego
no Japonii jako kapitał obrotowy dla handlu z krajami opasa-
no mil.£. Przy zawieraniu drugiej umowy sumę tę pozostawio-
wy po stronie Japonii wypaść aktywne saldo w wysokości
byd dokonywane w dolarach. Pod koniec terminu ważności umo-
dzy krajami Imperium Brytyjskiego i Japonii powinny być
w niej na bazie szterlingowej. Poza tym rozrachunki pomię-
sz. oraz opłaty handlu pomiędzy krajami uczestniczącymi
przewidywała opłata taborową w wysokości 25 milionów funtów
1948 r. z terminem ważności do 30 czerwca 1949 r. Umowa ta
zawarta w maju 1948 r. i weszła w życie z dniem 1 lipca
opasku szterlingowego i władzami okupacyjnymi Japonii była
Pierwsza powojenna umowa płatnicza między krajami

Wzrost wydatków na zakup towarów i usług z zagranicy w okresie od 1 lipca 1949 do 30 czerwca 1950 r. przewidywał obrót towarowy w wysokości 92,5 miliona zł /eksport krajów obszaru sztetlingowego - 50 milionów zł, eksport Japonii - 42,5 miliona zł /Rzeczywisty obrót wyniósł 130 milionów zł.

РАКИСТАНИ - ИНАК

lowej z Pakistanem.
dla przeprowadzenia wstępnych rozmów o zawarciu umowy hand-
lowej z Pakistanem.
Gazeta "Dawn" z dn. 2.11.51 r. donosi, że w nat.

22 WATLOARIA - W. BRYTANIA

szemu.
 że dobrze poinformowane źródła szwajcarskie, zwrot ku lep-
 szawości układu handlowego i płatniczego nastąpił, jak dono-
 szenie w Londynie szwajcarsko-brytyjskich rozmowianach o
 Po pozostałych trudnościach w torzycach się

szwajcarskiego, który nie korzysta z liberalizacji.
Jednie dodatkowy kontrybentów dla tradycyjnego eksportu
usunęły z drogi przeszkody, na które napotykało także usta-
wienie i zwiększenie przytęskiego przydziału dewiz turystom
Fizykapienie szwajcarski do europejskiej unii przyt-

REGLEMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

TURCJA - ZACHODNIE NIEMCY

Toożące się od pewnego czasu w Bonn niemiecko - tureckie rokowania gospodarcze zakończyły się w drugiej połowie stycznia podpisaniem różnych dokumentów. W ramach tego porozumienia, które przewiduje ogólne postanowienia odnośnie wymiany różnych towarów i regulację płatności - rząd niemiecki zgodził się na odbiór tureckiego tytoniu w wysokości 35.000 ton w najbliższych trzech latach. Turecki rząd zaś spełnił wobec tego życzenia wysunięte przez niemiecki przemysł, w sprawach eksportu do Turcji.

Blizszych szczegółów jednak narazie brak.

WŁOCHY - HOLANDIA

Włoskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podało do wiadomości, że w najbliższym czasie rozpoczną się rokowania wstępne z rządem holenderskim w sprawie wznowienia włosko-holenderskiej umowy handlowej z dnia 31.III.1950 r.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO - PAKISTAN

W Karachi odbywają się wstępne pertraktacje pomiędzy Anglią i Pakistanem w sprawie zawarcia umowy handlowej, która zastąpiłaby dotychczas obowiązującą umowę Anglo-Pakistańską z 1939 roku.

INDIE

Ograniczenia importowe

Według ogłoszenia z 11.I.1951 r. będą wydawane pozwolenia na import żarówek stałym importerom w wysokości 50% sumy importu tego artykułu ze strefy dolarowej w najkorzystniejszym roku.

Rząd Indyjski postanowił, że dla szeregu artykułów będą wydawane pozwolenia przywozu bez ograniczeń na okres styczeń - czerwiec 1951 r. Wnioski o wydawanie tych pozwoleń muszą być złożone do 15 marca 1951 r. Wśród towarów objętych powyższym postanowieniem znajdują się: części zapalnicze do niektórych maszyn, papier dla przemysłu zapalniczego, asfalt, polisteryna, niektóre włókna, węgiel do farb, materiały izolacyjne.

Wszystkie pozwolenia przywozu wydane na okres listopad - grudzień 1950 r., które wygasają przed 30 czerwca 1951 r. lub już wygasły będą przedłużone automatycznie do 30 czerwca 1951 r. Termin ten nie będzie dalej przedłużony.

TURCJA - ZACHODNIE NIEMCY

Tooższe się od pewnego czasu w Bonn niemiecko-tureckie rokowania gospodarcze zakończyły się w drugiej połowie stycznia podpisaniem różnych dokumentów. W ramach tego porozumienia, które przewiduje ogólne postawienie odnośnie wymiany różnych towarów i regulację płatności - rząd niemiecki zgodził się na odbiór tureckiego tytoniu w wysokości 25.000 ton w najbliższych trzech latach. Turecki rząd zaś spełnił wobec tego życzenia wysunięte przez niemiecki przemysł, w sprawach eksportu do Turcji. Blizszych szczegółów jednak narazie brak.

WŁOCHY - HOLANDIA

Włoskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podało do wiadomości, że w najbliższym czasie rozpocznie się rokowania wstępne z rządem holenderskim w sprawie wznowienia włosko-holenderskiej umowy handlowej z dnia 21.III.1950 r.

ZŁEDNOŻONE KRÓLESTWO - PAKISTAN

W Karachi odbywała się wstępna parttykularna komisja Anglii i Pakistanem w sprawie zawarcia umowy handlowej. Która zastąpiaby dotychczas obowiązującą umowę Anglo-Pakistańską z 1939 roku.

REGŁAMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

BURMA

Liberalizacja

Od października 1950 r. czcionki drukarskie, farba drukarska, tkaniny do wyrobu koszul i niektóre narzędzia rolnicze mogą być importowane z obszarów szterlingowych do Burmy bez zezwoleń.

DOMINIKAŃSKA REPUBLIKA

Kontrola importu

Rząd Dominikańskiej Republiki ustanowił kontrolę importu i rozdziału następujących towarów: pojazdy mechaniczne i ich części zapasowe, mechaniczne wyposażenie i części zapasowe, opony, stal we wszystkich postaciach, tabor kolejowy, wszelkie akcesoria i wyposażenie elektrotechniczne. Przy udzielaniu pozwoleń uwzględniane będą przede wszystkim interesy rolnictwa i zakładów przemysłowych.

INDIA

Ograniczenia importowe

Według ogłoszenia z 11.I.1951 r. będą wydawane pozwolenia na import żarówek stałym importerom w wysokości 50% sumy importu tego artykułu ze strefy dolarowej w najkorzystniejszym roku.

Rząd indyjski postanowił, że dla szeregu artykułów będą wydawane pozwolenia przywozu bez ograniczeń na okres styczeń - czerwiec 1951 r. Wnioski o wydawanie tych pozwoleń muszą być złożone do 15 marca 1951 r. Wśród towarów objętych powyższym postanowieniem znajdują się: części zapasowe do niektórych maszyn, papier dla przemysłu zapalczanego, asfalt, polisteryna, niektóre włókna, węgiel do farb, materiały izolacyjne.

Wszystkie pozwolenia przywozu wydane na okres listopad - grudzień 1950 r., które wygasają przed 30 czerwca 1951 r. lub już wygasły będą przedłużone automatycznie do 30 czerwca 1951 r. Termin ten nie będzie dalej przedłużony.

REGULAMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

B U R M A

Liberalizacja

Od października 1950 r. członkowie bruckarskie, farmaceutyczne, tkaniny do wyrobu koszul i niektóre narzędzia rolnicze mogą być importowane z obszarów sterlingowych do Birmy bez zezwoleń.

D O M I N I K A Ń S K A R E P U B L I K A

Kontrola importu

Rząd Dominikańskiej Republiki ustanowił kontrole importu i rozdziela następujących towarów: pojazdy mechaniczne i ich części zapasowe, mechaniczne wyposażenie i części zapasowe, opony, stal we wszystkich postaciach, tabory kolejowe, wszelkie akcesoria i wyposażenie elektryczne. Przy udzieleniu pozwoleń uwzględniane będą przede wszystkim interesy rolnictwa i zakłady przemysłowe.

I N D I E

Ograniczenia importowe

Według ogłoszenia z 11.1.1951 r. będą wydawane pozwolenia na import żarówek stałym importem w wysokości 50% sumy importu tego artykułu ze strefy dolarowej w najkorzystniejszym roku.

Rząd indyjski postanowił, że dla szeregu artykułów będą wydawane pozwolenia przywozu bez ograniczeń na okres styczeń - czerwiec 1951 r. Wnioski o wydawanie tych pozwoleń muszą być złożone do 15 marca 1951 r. Wśród towarów objętych powyższym postanowieniem znajdują się: części zapasowe do niektórych maszyn, papier dla przemysłu szklarskiego, esencje, politerne, niektóre włókna, węgiel do farb, materiały izolacyjne.

Wszystkie pozwolenia przywozu wydane na okres lipiec - grudzień 1950 r., które wygasają przed 30 czerwca 1951 r. lub już wygasły będą przedłużone automatycznie do 30 czerwca 1951 r. Termin ten nie będzie dalej przedłużony.

IRLANDIA

Kwoty importowe

Rząd ogłosił kwoty importowe dla następujących towarów: niektóre opony dla pojazdów mechanicznych - 30.000, opony dla rowerów i trycyków - 35.000 w okresie 1.II. do 31.VII.1951 r.; dętki do opon dla pojazdów mechanicznych - 15.000 w okresie 1.I. do 31.VII.1951 r.; dętki do opon dla rowerów i trycyków - 25.000 w okresie 1.II. do 31.VII.1951 r.; obuwie gumowe - 8.000, obuwie na obcasach gumowych - 20.000 w okresie 1.II.51 do 31.I.52 r.

ISLANDIA

Zmiana przepisów importowych

Biuro Ekonomiczne podało do wiadomości, że z dniem 18 grudnia 1950 r. przestaje się wymagać pozwoleń przywozowych i dewizowych na pewne towary, które islandzki importer powinien naprzód opłacić względnie uzyskać gwarancję banku islandzkiego, że otrzyma potrzebną ilość dewiz. Rozporządzenie dotyczy: pszenicy, żyta, mąki pszennej i żytniej, owsa, soli, węgla, ropy, przędzy i wyrobów bawełnianych, konopi, nici do maszyny, przędzy z konopi, juty na worki, guzików.

KANADA

Ograniczenia importu wyrobów hutniczych

Według zarządzenia władz kanadyjskich import szeregu wyrobów hutniczych wymaga obecnie specjalnego pozwolenia. Należą tu: niektóre belki i rury stalowe, żelazo kute, blachy gładkie i faliste, szyny, żelazo lub stal taśmowa, pewne części konstrukcyjne, drut, kable itp.

KUBA

Import worków

Zgodnie z dekretem 3709 z 6.XI.1950 r. tkaniny bawełniane /poz.taryfy 128 A/ importowane do Kuby do wyrobu worków na cukier mogą być znakowane tylko po jednej stronie. Postanowienie to ważne jest na okres 1 roku poczynając od 19 lipca 1950 i stanowi w rzeczywistości przedłużenie dekretu w tej sprawie z 19 lipca 1949 r.

MEKSYK

Zmiana taryfy celnej i ograniczeń importowych

Od 19 stycznia 1951 r. obowiązują nowowprowadzone

opłaty celne. Od 4.II.1951 r. istnieje obowiązek przedstawiania faktur meksykańskim władzom celnym. Wyjątek stanowią przesyłki pocztowe i lotnicze o wartości niższej niż 500 pesos, dla których wystarcza deklaracja celna. Większość towarów dotychczas zabronionych może być obecnie importowana za pozwoleniem przywozu, wydanym przez Ministerstwo Finansów i Gospodarki. Listy towarów dopuszczonych do importu jak i zwolnionych od ograniczeń są do przejrzania w P.I.H.Z.

Zezwolenie na eksport bawełny

Rząd meksykański uchylił w dniu 26 stycznia 51 r. ograniczenia przy eksporcie bawełny, zezwalając załadunek tylko do 70 tys. bel bawełny dla U.S.A. i innych krajów. Jak wyjaśnił meksykański minister gospodarki, chodzi o likwidację zmagazynowanych pozostałości z roku 1950, pozostawiając 57.000 bel na wewnętrzne potrzeby Meksyku.

NIEMCY ZACHODNIE

Projekt ustawy zmierzającej do ograniczenia importu

Rząd Niemiec Zachodnich przedłożył Parlamentowi w Bonn projekt ustawy o podatku specjalnym od słodyczy i od środków żywności nie-niezbędnych do życia, w wysokości do 50% ceny nabycia. Projekt ustawy zawiera upoważnienie dla rządu do nakładania - w razie koniecznej potrzeby - tego podatku na wszystkie towary, wymienione w taryfie celnej. Celem ustawy jest zmniejszenie konsumpcji wewnętrznej, aby w ten sposób zmniejszyć import i zaoszczędzić dewiz.

NIKARAGUA

Depozyty składane przez importerów

Z dniem 1 stycznia 1951 r. importerzy w Nikaragui muszą składać depozyt w walucie miejscowej /cordobas/ w wysokości 100% wartości towarów, które mają importować, bez względu na kategorię do jakiej dany towar jest zaliczony.

PAKISTAN

Import wyrobów z tworzyw sztucznych

Pozwolenia przywozu wyrobów z tworzyw sztucznych w postaci arkuszy, prętów, rur, ważne dla tych artykułów ze wszystkich krajów z wyjątkiem Indii, Japonii, Lichtensteinu i Szwajcarii na okres do 31 grudnia 1950 r. zostały przedłużone do 30 czerwca 1951 r.

Pozwolenia na przywóz papieru

Wydane pozwolenia przywozu na różne rodzaje papieru i tektury mogą być zużytkowane przy imporcie innych ga-

tunków w ramach tych samych artykułów. Nie odnosi się to do importu z Indii, Japonii, Lichtensteinu i Szwajcarii.

System importowy w I półroczu 1951 r.

4.I.1951 r. opublikowana została lista towarów, objętych ogólną licencją importową Nr XI. Na ogół lista ta odpowiada liście Nr. X z tym, że dodano do niej następujące artykuły: rury, maszyny i narzędzia do obróbki drzewa, większość narzędzi do obróbki metali, różne materiały i maszyny /młyny do nasion oleistych i trzciny cukrowej, silniki ropne i piły/ żarówki do niektórych kategorii lamp elektrycznych, chłodnie domowe, instrumenty, aparaty i wyposażenie chirurgiczne, chmiel, krochmal i mączka ziemniaczana, łój i tłuszcz zwierzęcy.

S Z W A J C A R I A towarów, których eksport do krajów innych niż Commonwealth i USA wymaga licencji - obejmuje to: Ograniczenia importowe: pojazdy mechaniczne o napędzie na ostery kola wraz z nadwoziami i osadkami wymiennymi.

Zgodnie z zarządzeniem Nr.1 z 11 grudnia 1950 r., które weszło w życie 15 grudnia 1950 r., import szeregu artykułów wymaga zezwolenia. Równocześnie ogłoszona została nowa lista opłat /Nr.40/, pobieranych przy wydawaniu pozwoleń na poszczególne towary jako to: guma indyjska, elektrody, niektóre rodzaje blach żelaznych, miedź i stopy, cynk, ołów, cyna, nikiel, antymon, kobalt, kadm, chrom, molibden, tytan, uran, niektóre chemikalia i lekarstwa, tolueń, grafit, niektóre smary. Opłaty te dla poszczególnych pozycji wahają się od 10 centymów do 5 franków za 100 kg. brutto.

W E N E Z U E L A niektórych artykułów nie będzie polegał za sobą żadnych płatności.

Zakaz przywozu

W uzupełnieniu notatki zamieszczonej w dziale III B str.25 W.H.Z. podaje się do wiadomości, że import niektórych artykułów bawełnianych do Wenezueli jest wzbroniony. Należą tu: tanie tkaniny bawełniane służące do wyrobu portmonetek, kieszeni ubraniowych itp. /Nr.taryfy 71 i 72/ inne rodzaje taniej tkaniny bawełnianej pod nazwą "Crehuelas" /Nr. taryfy 74 A, 75 B, 77 A, 78 B/ oraz odzież drelachowa /Nr.taryfy 85/.

Przepisy importowe dla produktów roślinnych

Zgodnie z ustawą z 1941 r. import ziemniaków sadzeniaków poddany jest ścisłym przepisom o kwarantannie. Rząd Wenezueli ogłosił obecnie, że rozciąga wymagania przewidziane powyższą ustawą na szereg produktów roślinnych. W związku z tym dla każdego ładunku maki pszennej, pasz treściwych i pewnych przetworów z owsa wymagane są świadectwa zdrowotności, wystawione przez kompetentne władze w kra-

turków w ramach tych samych artykułów. Nie odnosi się to do importu z Indii, Japonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

System importowy w I półroczu 1951 r.

4. I. 1951 r. opublikowana została lista towarów objętych ogólną licencją importową Nr XI. Na ogół lista ta odpowiada liście Nr. X z tym, że dodano do niej następujące artykuły: rury, maszyny i narzędzia do obróbki drzewa, większe narzędzia do obróbki metali, różne materiały i maszyn /młyny do młyna olejowych i trzcin cukrowej, silniki toczne i pily/, narzędzia do niektórych kategorii lamp elektrycznych, obchodnie domowe, instrumenty, aparaty i wyposażenie chirurgiczne, ośmiel, krochmal i maszyna szwalnicza, na, foli i tkaniny zwierzęce.

S Z W A J C A R I A

Ograniczenia importowe

Zgodnie z zarządzeniem Nr. 1 z 11 grudnia 1950 r. które weszło w życie 15 grudnia 1950 r., import szeregu artykułów wymaga zezwolenia. Równocześnie ogłoszona została nowa lista opłat /Nr. 40/, pobieranych przy wydawaniu pozwoleń na poszczególne towary jako to: guma indyjska, elektryki, niektóre rodzaje blach żelaznych, miedź i stopy, cynk, ołów, cyna, nikiel, antymon, kobalt, kadm, chrom, molibden, tytan, uran, niektóre chemikalia i lekarstwa, toluen, grafit, niektóre smary. Opłaty te dla poszczególnych pozycji wahają się od 10 centymów do 5 franków za 100 kg. brutto.

W E N E Z U E L A

Zakaz przywozu

W uzupełnieniu notatki zamieszczonej w dziale III B str. 25 W.H.E. podaje się do wiadomości, że import niektórych artykułów bawlnianych do Wenezueli jest wzbroniony. Należy tu: tkaniny bawlniane służące do wyrobu portmonetek, kieszeni ubranowych itp. /Nr. taryfy 71 i 72/ inne rodzaje tkaniny bawlnianej pod nazwą "Crechuelas" /Nr. taryfy 74 A, 75 B, 77 A, 78 B/ oraz odzież dziecięca /Nr. taryfy 85/.

Przepisy importowe dla produktów roślinnych

Zgodnie z ustawą z 1941 r. import ziemniaków szklanych poddany jest ścisłemu przepisom o kwarantannie. Rząd Wenezueli ogłosił obecnie, że rozciąga wymagania przewidziane ustawą na szereg produktów roślinnych. W związku z tym dla każdego ładunku młki pazełnej, pasz, traw i innych przetworów z owas wymagane są świadectwa zdrowotności, wystawione przez kompetentne władze w kra-

ju pochodzenia. Ładunki bez takich świadectw nie są przyjmowane od 6 stycznia 1951 r.

Z J E D N O C Z O N E K R Ó L E S T W O

Licencjonowanie eksportu

Z dniem 12 lutego 1951 r. Brytyjskie Ministerstwo Handlu wprowadziło ponownie obowiązek uzyskiwania licencji eksportowych dla wielu towarów wymienionych w dwóch listach.

Pierwsza lista towarów, których eksport do wszystkich krajów wymaga licencji - obejmuje towary, których brak zagraża rynkowi wewnętrznemu, jak to: świece, kwasy tłuszczowe, kwas siarkowy, antymon, wanał, cynk, nikiel, kobalt, naftalina, pierze, puch.

Druga lista towarów, których eksport do krajów innych niż Commonwealth i USA wymaga licencji - obejmuje towary "strategiczne", jako to: pojazdy mechaniczne o napędzie na cztery koła wraz z nadwoziem i częściami wymiennymi. parowozy wraz z częściami wymiennymi, pewne typy kotłów okrętowych, niektóre aparaty naukowe, pewne typy kabli izolowanych.

ZWIĄZEK POŁUDNIOWO - AFRYKAŃSKI

Import czołonek

Czołonki drukarskie importowane do Związku Płd. Afryki służące do druku reklam, katalogów i kalendarzy reklamowych mogą być dopuszczone bez zezwolenia pod warunkiem, że import tych artykułów nie będzie pociągał za sobą żadnych płatności.

Obniżenie cła na jedwab

Rząd indyjski ogłosił 21 stycznia 1951. że opłata celna za jedwab surowy /nr. poz. 35/ została obniżona z 20% ad valorem plus 12 rp od funta - do 10% ad valorem plus 6,6 rp od funta.

K O N G O B E L G I J S K I E

Obniżenie stawek

Zgodnie z zarządzeniem z 25 i 30 grudnia 1950. cła importowe ad valorem na niektóre meble hotelowe obniżono z 25% do 5%, zaś węgiel soła jest zwolniony od cła /dotychczasowa stawka wynosiła 10% ad valorem/.

P A K I S T A N

Od 30 grudnia 1950. rząd Pakistanu podniósł cła

ju pochodzenia. Ladunki bez takich świadectw nie są przyjmowane od 6 stycznia 1951 r.

Z J E D N O Z O N E K R Ó L E S T W O

Licencjonowanie eksportu

Z dniem 15 lutego 1951 r. Brytyjskie Ministerstwo Handlu wprowadziło ponownie obowiązki uzyskiwania licencji eksportowych dla wielu towarów wymienionych w dwóch listach.

Pierwsza lista towarów, których eksport do wszystkich krajów wymaga licencji - obejmuje towary, których druk zawiera rynek wewnętrznemu, jak to: świece, kwasy tłuszczowe, kwas siarkowy, antymon, wana, cynk, nikiel, kobalt, miedź, pierze, puch.

Druga lista towarów, których eksport do krajów innych niż Commonwealth i USA wymaga licencji - obejmuje towary "strategiczne", jako to: pojazdy mechaniczne o napędzie na ostery koła wraz z nadwoziami i częściami wymiennymi, parowozy wraz z częściami wymiennymi, pewne typy kotłów okrętowych, niektóre aparaty naukowe, pewne typy kabli izolowanych.

ZWIĄZEK POŁUDNIOWO - AFRYKAŃSKI

Import ośloniek

Oślonki drukarskie importowane do Związku Półafryki służące do druku reklam, katalogów i kalendarzy reklamowych mogą być dopuszczone bez zezwolenia pod warunkiem, że import tych artykułów nie będzie podlegał za sobą żadnych płatności.

importowe na samochody, ciężarówki i inne pojazdy przywożone z Indii.

C Ł A

S Z W A J C A R I A

Podwyższenie cła na koperty do zegarków

Z dniem 1 stycznia 1951 cło importowe na koperty do zegarków zostało podwyższone do następującej wysokości:

F R A N C J A

Zniesienie cła importowego na aluminium

Import czystego aluminium /99,95%/ do Francji mógł być dotychczas - w myśl rozporządzenia z 5 maja 1950 r. - zwolniony od cła jedynie, jeśli dokonywany był w ramach oznaczonego kontyngentu rocznego. Ogłoszone w połowie stycznia 1951 r. nowe rozporządzenie uchyla to ograniczenie, znosząc na przyszłość cło importowe na aluminium.

G U A T E M A L A

Zmiany w taryfie celnej

Dekret 781 z 8 grudnia 1950 wprowadza pewne zmiany w taryfie celnej Guatemali. Podwojone w przybliżeniu zostały stawki na napoje alkoholowe oraz przedmioty wykonane w całości lub części z drzewa.

Poza tym tkaniny bawełniane o ile nie zawierają więcej niż 10% jedwabiu naturalnego, albo wełny względnie innych włókien zwierzęcych mogą być obecnie importowane do Guatemali bez stosowania zwyczajki celnej.

I N D I E

Obniżenie cła na jedwab

Rząd indyjski ogłosił 21 stycznia 1951, że opłata celna za jedwab surowy /nr.poz.36/ została obniżona z 30% ad valorem plus 12 rp od funta - do 30% ad valorem plus 6,8 rp od funta.

K O N G O B E L G I J S K I E

Obniżenie stawek

Zgodnie z zarządzeniem z 26 i 30 grudnia 1950 cło importowe ad valorem na niektóre meble hotelowe obniżone zostało z 25% do 5%, zaś węgiel sodu jest zwolniony od cła /dotychczasowa stawka wynosiła 10% ad valorem/.

P A K I S T A N

Od 30 grudnia 1950 rząd Pakistanu podniósł cła

importowe na samochody, taksówki i inne pojazdy przywożone z Indii.

S Z W A J C A R I A

Podwyższenie cła na koperty do zegarków

Z dniem 1 stycznia 1951 cło importowe na koperty do zegarków zostało podwyższone do następującej wysokości:

Nr. poz.932	koperty z metali zwykłych	Fr.szw.0.50
" 933a	" ze srebra	" 0.75
" 933b	" platerowane złotem	" 1.-
" 933c	" ze złota lub platyny . . .	" 2.-

U G A N D A

Zwolnienie od cła

W myśl zarządzenia Nr. 19 z 1951 r. z dniem 11.I. br. import artykułów mięsnych jest zwolniony od opłat celnych.

U. S. A.

Informacje o formalnościach celnych przy eksporcie z zagranicy do USA

Amerykańskie władze celne ogłosiły ostatnio "Informacje celne dla eksportujących do USA", zawierające zestawienie przepisów oraz wzory formularzy, przy czym publikacja kładzie szczególny nacisk na formalności, których dokonać musi zagraniczny eksporter. Publikacja została wydana przez ECA w siedmiu językach i jest rozdana do nabycia w placówkach konsularnych za granicą. - Jak nas informuje Wydział Konsularny Ambasady USA w Warszawie, publikacja ta nie dotarła jeszcze do Polski.

W Ł O C H Y

Zwolnienie od cła drewna

W myśl dekretu ogłoszonego 30 grudnia 1950 dozwolony jest w roku 1951 import bez cła drewna surowego w ramach kontyngentu 4.700.000 kwintali, służącego do wyrobu miazgi /celulozy/.

ZWIAZEK POŁUDNIOWEJ AFRYKI

Zwyżka cel. Rozporządzeniem Nr.42 zostało podwyższone cło na wyroby gotowe dziane:

- a/ z bawełny - z 5% do 25% ad valorem /minimalna stawka/ i z 10% ad valorem /albo 1-2 d od yarda/ 30% ad valorem.
- b/ ze sztucznego jedwabiu - z 5 do 25% ad valorem.
- c/ z innego surowca niż bawełny - z 10% do 25%.

importowane na samoloty, takówki i inne pojazdy przywożone z Indii.

2 Z W A J O A R I A

Podwyższenie oia na koperty do zegarków

Z dniem 1 stycznia 1951 oia importowe na koperty do zegarków zostało podwyższone do następującej wysokości:

Nr. poz.	0335	Koperty z metalu zwykłych	0.50
"	0336	" z srebra	0.75
"	0337	" z platyny	1.00
"	0338	" z złota lub platyny	2.00

U G A N D A

Zwolnienie od oia

W myśl zarządzenia Nr. 19 z 1951 r. z dniem 1.1.1. pr. import artykułów mięsnych jest zwolniony od opłat celnych.

U. 2. A.

Informacje o formalnościach celnych przy eksporcie z granicy do USA

Amerykańskie władze celne ogłosiły ostatnio "In-formacje celne dla eksportujących do USA", zawierające za-stawienie przepisów oraz wzory formularzy, przy czym publi-kacja ta zawiera szczegółny nakaz na formalności, których dokonanie musi poprzedzić eksporter. Publikacja została wy-dana przez ECA w siedzibie tejże w Warszawie. Tak nas informuje w placówkach konsularnych w Warszawie, publikacja ta nie dotarła jeszcze do Polski.

W E O C H Y

Zwolnienie od oia drewna

W myśl dekretu ogłoszonego 30 grudnia 1950 dozwolony jest w roku 1951 import bez oia drewna surowego w ra-mach kontyngentu 4.700.000 kwintali, służącego do wytworzenia /celulozy/.

ZWIĄZEK POŁUDNIOWEJ AFRYKI

Zwyzka oia. Rozporządzeniem Nr. 45 zostało podwyższone oia na wyroby gotowe białe:

- a/ z bawełny - z 25% do 25% ad valorem /minimalna stawka/
- b/ z 10% ad valorem /albo 1-2-3-4 ad valorem/ 30% ad valorem
- c/ ze sztucznych jedwabiu - z 5% do 25% ad valorem
- d/ z innego surowca niż bawełny - z 10% do 25%

KRONIKA P. I. H. Z.

NOWI EKSPERCI POLSKIEJ IZBY HANDLU ZAGRANICZNEGO.

Po rozpatrzeniu przez branżowe komisje weryfikacyjne i Sekcję Ekspertów i Powiernictwa - Prezydium Izby zatwierdziło w miesiącu lutym br. 22 dalszych ekspertów P.I.H.Z., w tym po raz pierwszy 4 ekspertów dla dewiacji kompasów. Zwiększono też ilość biegłych dla klasyfikacji trymowniczej statków w związku z wprowadzeniem nowego regulaminu charteru.

Zebrań Radców Prawnych Central Handlu Zagranicznego.

W dniu 10.II.51 r. odbyła się w Izbie konferencja radców prawnych Central H.Z. Przedmiotem obrad były następujące zagadnienia: sprawa nie wykonania kontraktów z powołaniem się na odmowy załadunku, względnie wyładunku przez dokerów; klauzule, zabezpieczające przed ewentualnością cen sprzedażnych w eksporcie; arbitraż w stosunkach handlowych z krajami kapitalistycznymi.

Ta pierwsza konferencja radców prawnych Central H.Z. zacieśni niewątpliwie i na tym odcinku współpracę Central z Izbą.

Zmiany w liście członków P.I.H.Z.

W związku z przeprowadzoną reorganizacją przedsiębiorstw podległych Ministerstwu Żeglugi, następujące nowo utworzone / zarządzenia Ministra Żeglugi z 28.XII.50 r. i 2.II.51 r./ przedsiębiorstwa stały się z prawa członkami P.I.H.Z.

Polskie Linie Oceaniczne.....	Gdynia, ul. Portowa 15
Polska Żegluga Morska	Szczecin, Słoneczna 33
"Polfracht", Polskie Przedsiębiorstwa frachtowania,	Gdynia, Waszyngtona 34
Morska Agencja w Gdyni.....	Gdynia, Derdowskiego 7
Morska Agencja w Szczęcinie.....	Szczecin, Pl. Zwycięstwa 3
Zarząd Małych Portów,	Słupsk, Starzyńskiego 2

Wskutek powyższej reorganizacji przestały istnieć przedsiębiorstwa: "GAL" oraz "BALTICA".

Ze względu na przeprowadzoną fuzję B.H.Z. "Centrostal'u" z Centralą Handlową Materiałów Nieżelaznych i utworzenie Centrali Importowo-Eksportowej "Skórimpex" z połączenia Centrali Skór Surowych BHZ i "Skórimpex'u" - obydwie

NOWI EKSPERTY POLSKIEJ IZBY HANDLU ZAGRANICZNEGO.

Po rozpatrzeniu przez Prezjum Komisję weryfikacyjną i Sekcję Ekspertów i Powiernictwa - Prezydium Izby zatwierdziło w mieście Lutym dr. S. S. dalszych ekspertów P.I.H.Z. w tym po raz pierwszy 4 ekspertów dla gwarancji kompasów. Zwiększono też ilość biegłych dla klasyfikacji trzymowalności statków w związku z wprowadzeniem nowego regulaminu charakteru.

Zebrań Radców Prawnych Centrali Handlu Zagranicznego.

W dniu 10.11.51 r. odbyła się w Izbie Konferencyj Radców Prawnych Centrali H.Z. Przedmiotem obrad były następujące zagadnienia: sprawa nie wykonania kontraktów z powołaniem się na odmowy załadunku, względnie wydawnictwa przez dokonywanie, klauzule, zabezpieczające przed ewentualnością cen sprzedawanych w ekspozycji; arbitraż w stosunkach handlowych z krajami kapitalistycznymi.

Ta pierwsza konferencja radców Prawnych Centrali H.Z. zakończyła się w tym odnośnym wypadku w Centrali z Izby.

Zmiany w liście członków P.I.H.Z.

W związku z przeprowadzonym reorganizacją przedsięwzięcia podległych Ministerstwu Żeglino, następujące nowe utworzone / zarządzenia Ministra Żeglino z 28.XII.50 r. i 2.11.51 r. / przedsięwzięcia stały się z prawa członkami P.I.H.Z.

- Polakie Linie Oceaniczne.....Gdynia, ul. Portowa 15
- Polaka Żegluga Morska.....Szczecin, Słoneczna 33
- "Polfracht", Polakie Przedsiębiorstwo
Frachtowania,.....Gdynia, Waszyngtona 34
- Morska Agencja w Gdyni.....Gdynia, Dąbrowskiego 7
- Morska Agencja w Szczecinie.....Szczecin, Pl. Zwycięstwa 3
- Zarząd Małych Portów,.....Słupsk, Staryńskiego 2

Wskutek powyższej reorganizacji przestały istnieć przedsiębiorstwa: "GAL" oraz "BALIGA".

Ze względu na przeprowadzone fuzje B.H.Z. "Centro-stal" z Centralą Handlową Materiiw Niezależnych i utworzenie Centrali Importowo-Eksportowej "Skorimpex" z połączenia Centrali Skór Surowych BHZ i "Skorimpex" - odbywa

nowe przedsiębiorstwa stały się z prawa członkami Izby.

Posiedzenie Rady P.I.H.Z.

W dniu 20.II br. odbyło się miesięczne posiedzenie Rady P.I.H.Z. Rada wysłuchiwała sprawozdania Prezesa Izby, uchwaliła taryfę wynagrodzeń dla ekspertów trymerki i postanowiła dokonać zmiany przepisów o wynagrodzeniu członków zespołów sądzących Kolegium Arbitrów oraz załatwiła wcho-
dzące w jej kompetencje sprawy bieżące.

Posiedzenie Sekcji Techniki Handlu Zagranicznego.

Dnia 31.I.51 r. odbyło się posiedzenie Sekcji THZ, na którym omawiano zagadnienie kontroli przeładunków w portach bazowych oraz zagadnienie organizacji wydziałów transportowych w Centralach H.Z.

Na następnym posiedzeniu Sekcji THZ w dniu 14.II.51r. omawiano następujące zagadnienia w kraju towarów importowanych i eksportowych, uchylania dodatku range'owego dla portów afrykańskich, ograniczania strat przy transporcie towarów kruchych i łamliwych oraz zagadnienie zadań działów transportowych Central H.Z.

W dniu 31.I.br. rozpoczęły prace powołane przez Sekcję T.H.Z. komisje dla spraw Planowania i Sprawozdawczości w Centralach H.Z.

nowe przedsiębiorstwa stały się z prawa członkami Izby.

Posiedzenie Rady P.I.H.Z.

W dniu 20.II br. odbyło się miesięczne posiedzenie Rady P.I.H.Z. Rada wyznaczyła sprawozdania Prezesa Izby, uchwalila taryfy wynagrodzeń dla ekspertów trybunali i posta- nowila dokonać zmiany przepisów o wynagrodzeniu członków zespołów sądujących Kolegium Arbitrów oraz zaistniała wcho- dzące w jej kompetencje sprawy biegące.

Posiedzenie Sekcji Techniki Handlu Zagranicznego.

Data 21.I.51 r. odbyło się posiedzenie Sekcji THZ, na którym omawiano zagadnienie kontroli przeładunków w portach basowych oraz zagadnienie organizacji wydziałów transporto- wych w Centralach H.Z.

Na następnym posiedzeniu Sekcji THZ w dniu 14.II.51 r. omawiano następujące zagadnienia w kraju: towarów importowa- nych i eksportowych, uchylania podatku range'owego dla por- tów afrykańskich, ograniczenia strata przy transporcie towa- rów kruchych i łatwych oraz zagadnienie zadań działów transportowych Centrali H.Z.

W dniu 21.I. br. rozpoczęły prace powołane przez Sekcję T.H.Z. Komitety dla spraw Planowania i Sprawozdawczości w Centralach H.Z.

Z A Ł A C Z N I K I

/1935 - 1935 do

WIADOMOSCI HANDLU ZAGRANICZNEGO

Nr.6

1. Życie gospodarcze i handel zagraniczny w krajach kapitalistycznych w IV kw.1950 r.

Stany Zjednoczone.

W IV kwartale 1950 roku trwało nadal przestawianie życia gospodarczego Stanów Zjednoczonych na tory wojenne.

Przyjęcie ustawy o produkcji wojennej, jak również wprowadzenie stanu wyjątkowego w Stanach Zjedn. sprzyjały urzeczywistnieniu tego przestawienia i całkowitej militaryzacji ekonomiki kraju.

Jednocześnie z preliminowanymi w budżecie olbrzymimi wydatkami wojennymi, Kongres Stanów Zjedn. zatwierdził w IV kwartale ustawę o dodatkowych asygnacjach wojennych, powiększając w ten sposób globalną sumę, przeznaczoną w 1950/51 r. na wydatki wojenne - do 42 mldr.\$. Podczas gdy w 1938/39 wynosiły one 1 mldr.\$. Główną część tych środków przeznacza się na produkcję samolotów wojskowych, okrętów, czołgów i broni atomowej.

W IV kwartale 1950 r. rząd Stanów Zjedn. uchwalił, że wszystkie firmy wykonujące zamówienia wojskowe będą miały pierwszeństwo w otrzymywaniu tych surowców, których brak odczuwa się na rynku.

W tymże kwartale zwiększyły się wybitnie rządowe zamówienia wojenne. W ostatnich miesiącach 1950 roku nowe zamówienia wojskowe osiągnęły cyfrę ponad 3 mldr.\$ miesięcznie, w sierpniu zaś tegoż roku wynosiły tylko 1 mldr.\$. Firma "General Motors" otrzymała pod koniec IV kwartału zamówienia wojskowe na sumę ponad 750 mil.\$, cały zaś przemysł samochodowy na sumę przekraczającą 2 mldr.\$. Dokonano ogromnych zamówień w firmach produkujących samoloty i maszyny. Np. firma "General Electric" otrzymała zamówienia na sumę 250 mil.\$.

W końcu IV kwartału udział zamówień wojskowych w wielu przedsiębiorstwach wyniósł 25-30%. Ogółem zamówienia rządu amerykańskiego wyrażały się we wspomnianym czasie sumą 15 mldr.\$, przy czym wzrastają one stale.

Dzięki zamówieniom wojennym zwiększyła się w IV kwartale 1950 r. produkcja przemysłowa Stanów Zjedn. o ca 5%, w porównaniu z kwartałem poprzedzającym.

Mimo to, osiągnięty poziom wytwórczości przemysłowej jest znacznie niższy od poziomu maksymalnego w wojennym roku 1943. Wzrost wytwórczości w IV kwartale 1950 r. dotyczy głównie pewnych gałęzi ciężkiego przemysłu pośrednio lub bezpośrednio związanych z produkcją wojenną, a mianowicie: wytopu stali, budowy samolotów, produkcji metali nieżelaznych i syntetycznego kauczuku.

WIADOMOSCI HANDLU ZAGRANICZNEGO

Życie gospodarcze i handel zagraniczny w Krajach
kapitałistycznych w IV kw. 1950 r.

Stany Zjednoczone

W IV kwartale 1950 roku trwało nadal przestawianie
gospodarczego Stanów Zjednoczonych na tory wojenne.

Przyjęcie ustawy o produkcji wojennej, tak również
przebieganie stanu wyjątkowego w Stanach Zjedn. sprzyjały
intensyfikacji tego przestawiania i osiłowitaj milita-
ryzacji ekonomiki kraju.

Wobec zjednoczenia z preliminarzami w budżecie olbrzymimi
wydatkami wojennymi, Kongres Stanów Zjedn. zatwierdził w
IV kwartale ustawę o dodatkowych asygnacjach wojennych,
powiększając w ten sposób globalną sumę przeznaczoną w
1950/51 r. na wydatki wojenne - do 42 mld. \$, podczas gdy
w 1949/50 wynosiły one 1 mld. \$. Główną część tych środków
przeznacza się na produkcję samolotów wojaskowych, okrętów,
czołgów i broni atomowej.

W IV kwartale 1950 r. rząd Stanów Zjedn. uchwalił, że
zwiększy firmy wykonujące zamówienia wojskowe będą miały
olewazochatwo w otrzymywaniu tych zamówień, których prak-
tycznie nie na rynku.

W tymże kwartale zwiększyły się wydatki rządowe na-
mówienia wojenne. W ostatnich miesiącach 1950 roku nowe
zamówienia wojskowe osiągnęły cyfrę ponad 3 mld. \$ miesięcz-
nie, w sierpniu zaś tegoż roku wynosiły tylko 1 mld. \$.
Firma "General Motors" otrzymała pod koniec IV kwartału za-
mówienia wojskowe na sumę ponad 750 mil. \$, co było prze-
ciwieństwem na sumę przekraczającą 2 mld. \$. Dokonano
gromnych zamówień w firmach produkujących samoloty i ma-
szyny. Wp. firma "General Electric" otrzymała zamówienia
na sumę 250 mil. \$.

W końcu IV kwartału udział zamówień wojskowych w wie-
ci przedsiębiorstw wyniósł 25-30%. Ogółem zamówienia
w amerykańskiego wykazywały się we wspomnianym czasie
na 12 mld. \$, przy czym wzrastało one stale.

Udział zamówień wojennym zwiększyły się w IV kwar-
ale 1950 r. produkcja przemysłowa Stanów Zjedn. o 24%,
porównaniu z kwartałem poprzedzającym.

Mimo to, ostrejszy poziom wytworzości przemysłowej
nie znaczenie niższy od poziomu maksymalnego w wojennym ro-
ku 1945. Wzrost wytworzości w IV kwartale 1950 r. dotyczył
głównie pewnych gałęzi ciężkiego przemysłu porównano lub
nieporównywalnie z produkcją wojenną, a mianowicie:
stal, budowy samolotów, produkcją metali nieżelaznych
i syntetycznego kauuczku.

Wzrost wskaźnika produkcji przemysłowej.

/1935 - 1939 r. = 100/

	1949	1950	
	IV.kw.	III kw.	IV.kw.
Ogólna prod.przem.	172	205	216
Dobra konsumcyjne	186	244	263
Dobra inwestycyjne	176	189	195

Wytępi stali w IV kwartale 1950 r. wynosił 23 mil. ton, w III-cim zaś kwartale tegoż roku 22 mil. ton. Zwiększyła się również produkcja walcówki, szczególnie płyt stalowych, używanych do budowy okrętów wojennych i czołgów. W związku ze wzrostem wytwórczości samolotów i zwiększeniem się popytu na aluminium i inne metale nieżelazne, - produkcja ich znacznie wzrosła.

Poziom wytwórczości przemysłu maszynowego, wliczając budowę obrabiarek, podniósł się również w związku z wykonywaniem zamówień wojennych. Wskaźnik produkcji przemysłu-maszynowego podniósł się w IV kwartale 1950 r. do 306 punktów w zestawieniu z 276 punktami w III kwartale i 223 punkt. w IV kwartale 1949 r. Rozmiary produkcji obrabiarek w IV kwartale odpowiadają w skali rocznej wartości 400 mil. \$, co stanowi kilkakrotnie mniej niż w roku 1942, gdy wartość produkcji obrabiarek wynosiła ponad 1,3 mld. \$. Obecnie obrabiarki dostarczane są nie z nowej produkcji, lecz z rezerw stworzonych po II Wojnie Światowej. Jednocześnie ze wzrostem wytwórczości w przemyśle wojennym, szereg gałęzi przemysłów - takich jak włókienniczy, spożywczy, poligraficzny i drzewny - pozostaje nadal na niskim poziomie, w pewnych zaś gałęziach spada /przemysł skórzaný/.

W IV kwartale dało się zauważyć skurczenie produkcji długotrwałych przedmiotów użytkowych. Zmniejszyła się np. o 26% wytwórczość samochodów - w listopadzie 1950 r. w porównaniu z sierpniem tegoż roku. W okresie całego IV kwartału produkcja samochodów wyniosła 1.966 tys. sztuk, podczas gdy w III kwartale 1950 wynosiła ona 2.247 tys. sztuk. Należy oczekiwać, że spadek ten będzie trwał również w pierwszym kwartale 1951 r.

Według opinii czasopisma "Automotiv News", produkcja samochodów spadnie w I kwartale 1951 r. o 20-30%. Liczne firmy samochodowe oświadczyły już, że zamierzają w dalszym ciągu ograniczać swą produkcję. /"Chrysler", "Studebaker", "Ford" i inne/. Firmy "Ford" "Chrysler" zmniejszyły swoją wytwórczość w grudniu 1950 r. o 20%, firma "Nash" o 25%. Amerykańskie firmy, produkujące radioodbiorniki, aparaty telewizyjne i różny sprzęt elektryczny dla domowego użytku, postanowiły zmniejszyć produkcję o 20-60%. Ograniczaniem wytwórczości przedmiotów codziennego użytku towarzyszy jednocześnie ograniczenie budownictwa prywatnego,

Wzrost wartości produkcji przemysłowej
1955 - 1952 r. = 100%

	1955	1952
Ogólna prod. przem.	175	100
Dobra konsumpcyjne	185	100
Dobra inwestycyjne	175	100

Wzrost stali w IV kwartale 1950 r. wynosił 25 mil. ton, w III-om zaś kwartale tegoż roku 22 mil. ton. Zwiększa się również produkcja walców, szczególnie płyt stalowych, używanych do budowy okrętów wojennych i czołgów. W związku ze wzrostem wytwórczości samolotów i zwiększeniem się popytu na aluminium i inne metale nieżelazne, - produkcja ich znacznie wzrosła.

Pozostawiając wytwórczość przemysłu maszynowego, wliczając budowę obrabiarek, podniósł się również w związku z wykonywaniem zamówień wojennych. Wskaźnik produkcji przemysłu maszynowego podniósł się w IV kwartale 1950 r. do 306 punktów w zestawieniu z 276 punktami w III kwartale i 253 punktów w IV kwartale 1949 r. Rozmiar produkcji obrabiarek w IV kwartale odpowiadał w skali rocznej wartości 400 mil. zł, co stanowi kilkakrotnie mniej niż w roku 1945, gdy wartość produkcji obrabiarek wynosiła ponad 1,5 mld. zł. Obecnie obrabiarki dostarczane są nie w nowej produkcji, lecz z rezerw stworzonych po II wojnie światowej. Jednocześnie ze wzrostem wytwórczości w przemyśle wojennym, szeroko zaopatrzone przemyśle - takich jak włókiennictwo, spożywczo, poligraficzny i drzewny - pozostaje nadal na niskim poziomie, w pewnych zaś gałęziach spada /przemysł skórzany/.

W IV kwartale dało się zauważyć skrócenie produkcji długotrwających przedmiotów użytkowych. Zmniejsza się np. o 26% wytwórczość samochodów - w listopadzie 1950 r. w porównaniu z sierpniem tegoż roku. W okresie całego IV kwartału produkcja samochodów wyniosła 1.966 tys. sztuk, podczas gdy w III kwartale 1950 wynosiła ona 2.247 tys. sztuk. Należy oczekiwać, że spadek ten będzie trwał również w pierwszym kwartale 1951 r.

Według opinii czasopisma "Automotive News", produkcja samochodów spadnie w I kwartale 1951 r. o 20-30%. Liczne firmy samochodowe oświadczyły już, że zmniejszą w dalszym ciągu ograniczone swoje produkcje. "Chrysler" zmniejszy swoją produkcję o 25%, "Ford" i inne. "Ford" zmniejszy swoją produkcję o 25%, "Chrysler" zmniejszy swoją produkcję o 25%, "Ford" i inne. W związku z tym, produkcja radiolubryk, aparaty telewizyjne i różne sprzęty elektryczne dla domowego użytku, postanowiły zmniejszyć produkcję o 20-60%. Ograniczają wytwórczość przedmiotów codziennego użytku towarowego, jednocześnie ograniczenie budownictwa prywatnego.

w szczególności mieszkaniowego. W IV kwartale wzbroniona została w Stanach Zjedn. budowa teatrów, lokali rozrywkowych, sklepów, restauracji, gmachów administracyjnych, hoteli, garażów i pralni.

W związku z ograniczeniem budownictwa, zmniejszyła się w IV kwartale produkcja przemysłu drzewnego.

Wyścigowi zbrojeń w Stanach Zjedn. towarzyszą wzrost cen hurtowych i detalicznych, oraz tendencje inflacyjne.

Wskaźnik cen hurtowych podwyższył się w IV kwartale o 4% i w końcu 1950 roku był o 16,4% wyższy niż w końcu roku 1949. Szczególnie zwyżkowały ceny surowców strategicznych: np. naturalnego kauczuku, wełny i metali nie-żelaznych /miedź, aluminium, cynk, siarka/; wskaźnik cen na surowce podwyższył się ogólnie w II półroczu ub.r. o 59%. Mając na celu zgromadzenie zapasów strategicznych, Komitet Dozbrojeniowy Stanów Zjedn. zgodził się na płacenie amerykańskim przemysłowcom cen, przewyższających przedwojenne o 25 i więcej % - za surowce, których brak odczuwa się na rynkach.

Cały ciężar skutków przestawienia ekonomiki Stanów Zjedn. na tory wojenne zrzuca się na barki pracujących. W okresie IV kwartału ogólna suma podatków obciążających ludność wzrosła o 5 mlrd \$; przypuszcza się, że w 1951 r. wzrosną one jeszcze o 16 mlrd \$.

Spadek siły nabywczej i dalsze zubożenie ludności spowodowane jest nie tylko zwyżką cen i podatków, lecz również niskimi wynagrodzeniami za pracę, których podwyższenia rząd Stanów Zjedn. zabronił specjalną ustawą.

Wprowadzone w IV-tym kwartale przez rząd Stanów Zjedn. ograniczenia, dotyczące kredytów dla ludności na zakup towarów codziennego użytku i budownictwa mieszkaniowego, wywarły poważny wpływ na zmniejszenie się produkcji i zapotrzebowania długotrwałych towarów powszechnego użytku. W listopadzie 1950 r. ogólna suma kredytu na artykuły konsumcyjne wynosiła tylko 11 mil. \$, w porównaniu z 473 mil. \$ we wrześniu i 547 mil. \$ w sierpniu 1950 r.

Ogólne zadłużenie ludności odnośnie udzielonego kredytu na artykuły pierwszej potrzeby wyrażało się z końcem IV-go kwartału sumą 20 mil. \$. W związku z zamknięciem szeregu przedsiębiorstw niepracujących dla wojennej produkcji, zmniejszył się w Stanach Zjedn. stan zatrudnienia. Zgodnie z doniesieniem pisma "Current population report" z dnia 12.I.1951, ilość zatrudnionych w przemyśle i rolnictwie zmniejszyła się w listopadzie 1950 r. o 1.349 tys. ludzi. Liczba częściowo tylko zatrudnionych przekracza 12 mil.

Jednocześnie z gwałtownym pogorszeniem się położenia materialnego mas pracujących, dać się zauważyć w IV-ym kwartale duży wzrost dochodów Towarzystw amerykańskich, w szczególności wielkich, które wykonywały zamówienia wojskowe.

Oczekuje się, że roczny poziom dochodów osiągnie w IV-ym kwartale cyfrę najmniej 48 mld \$, w zestawieniu z 28 mld \$ za takiż okres w 1949 r.

Militaryzacja życia gospodarczego Stanów Zjedn. znalazła swój wyraz również i w handlu zagranicznym. Zwiększenie się eksportu ze Stanów Zjedn. w IV-ym kwartale, spowodowane było głównie dostawami broni i urządzeń dla przedsiębiorstw wojennych państw obcych.

Wzrost importu należy przypisać niemal wyłącznie zakupom surowców, w szczególności naturalnego kauczuku, wełny i metali nieżelaznych.

Obroty handlu zagranicznego.

/w milj.\$ /

	1949	1950	
	IV kw.	III kw.	IV kw.
Eksport	2.628	2.445	2.946
Import	1.757	2.385	2.636

Zwiększył się eksport Stanów Zjedn. do krajów zach.-europejskich i Ameryki Łacińskiej, do krajów zaś Dem.Ludowej zmniejszył się, na skutek stosowanej z nimi dyskryminacji w handlu. Rząd Stanów Zjedn. przeszedł w IV-ym kwartale od polityki ograniczeń do systemu blokady w odniesieniu do poszczególnych krajów Dem.Ludowej, zwłaszcza Chin.

Prócz tego Stany Zjedn. wywierają silny nacisk na swoich satelitów, zmuszając ich do prowadzenia polityki dyskryminacyjnej w stosunku do krajów obozu demokratycznego.

Źródła: Wall Street Journal, styczeń 1951.- Survey of Current Business, grudzień 1950 i styczeń 1951. - Business Week, grudzień 1950 i styczeń 1951 oraz inne.

W.P. FINOGENOW

Biki No.21 z dn.17.II.51.

z/ dane tymczasowe

Grudzień 1950 i styczeń 1951 oraz inne.
 Kent Business, Grudzień 1950 i styczeń 1951.
 Grudzień: Wall Street Journal, styczeń 1951. - Survey of Cur-

Biki No. 21 z dn. 17.11.51.
 W. P. FINGENOW

Wojna satelitów, zmniejszając ich do prowadzenia polityki dy-
 krzynacyjnej w stosunku do krajów obozu demokratycznego.
 Procz tego Stany Zjedn. wywierały silny nacisk na
 do porządku krajów Dem. Ludowej, zwiazana Chin.
 do polityki ograniczeń do systemu blokady w odniesieniu
 do w handlu. Rząd Stanów Zjedn. przeszedł w IV-ym kwarta-
 wej zmniejszając się, na skutek stosowanej z nimi dyskrymina-
 Europejskiej i Ameryki Łacińskiej, do krajów zaf. Dem. Indo-
 Zwiększył się eksport Stanów Zjedn. do krajów zach.-

	1949		1950	
	IV kw.	III kw.	IV kw.	III kw.
Import	1.757	2.442	2.946	2.636
Export	2.628	2.382		

\ w mil. \$ \

Oprawy handlu zagranicznego.

i metali nieżelaznych.
 kupom surowców, w szczególności naturalnego kauczuku, wełny
 Wzrost importu należy przypisać niemal wyłącznie za-
 dła się wojennych państw obcych.
 wane było głównie dostawami proni i urzędów dla przesię-
 nie się eksportu ze Stanów Zjedn. w IV-ym kwartale, spowodow-
 ła się wzrost równieś i w handlu zagranicznym. Zwiększe-
 Militarysta była gospodarczego Stanów Zjedn. zna-
 28 mld \$ za taki okres w 1949 r.
 IV-ym kwartale było najmniej 48 mld \$, w zestawieniu z
 Oczekuje się, że roczny poziom dochodów osiągnie w

Wielka Brytania.

Rozwój koniunktury w Anglii w IV kwartale 1950 r. przebiegał w warunkach dalszego przestawiania ekonomiki na tory wojenne.

W IV kwartale ub. roku organa rządowe przystąpiły do rozmieszczenia zamówień, zgodnie z trzyletnim programem zbrojeniowym, przyjętym przez rząd angielski w sierpniu 1950 r. Program ten określił wydatki w okresie najbliższych 3 lat na sumę 3,6 mld £. Jednakże już w styczniu 1951 r. suma ta została zwiększoną do 4,7 mld £. Zamówienia wojenne i inne - wywołały w IV kwartale 1950 r. pewien wzrost ogólnej angielskiej produkcji przemysłowej, której wskaźnik uległ następującej zmianie /1946r.=100/:

	1949 IV kw.	1950 r.
		III kw. IV kw.
Ogólny indeks produkcji przemysłowej.	135	134 147 ^{x/}

Wyżej wykazany wzrost wydźwignięcia przemysłowej spowodowany został zwiększeniem się produkcji broni oraz produkcji mającej znaczenie zbrojeniowe. W listopadzie 1950 r. angielskie zamówienia rządowe wynosiły 110 mil. £. i dotyczyły głównie samolotów, samochodów i samochodów pancernych, - zamierzone zaś były dalsze jeszcze na sumę - 100 mil. £. Na rachunek tej sumy Ministerstwo Zaopatrzenia zamówiło już jednotonowe ciężarówki wojskowe na sumę kilku milionów £. W IV-ym kwartale 1950 r. zwiększyły się nie tylko bezpośrednie zamówienia wojskowe, lecz również inne, związane z militaryzacją Anglii i innych krajów.

Angielskie Ministerstwo Zaopatrzenia wprost zawało cały szereg zakładów budowy obrabiarek rezerwowym taborom obrabiarek, należącym do przedsiębiorstw państwowych, - dla przeglądu ich i remontu. W związku z tym, według doniesień prasy angielskiej, firmy produkujące obrabiarki, jeszcze przed rozpoczęciem wykonywania planu zbrojeniowego, przesunęły terminy dostaw ciężkich precyzyjnych obrabiarek do 4 - 5 lat, średnich do 2-eh lat i lekkich do 2 m-cy. ^{1/}

Admiralicja angielska i kupcy zagraniczni zwiększyli ogroenie w IV-ym kwartale zamówienia na budowę okrętów. W grudniu 1950 r. zamówiono okrętów tranowych - o tonażu 200 tys. b.r.t. Całkowity portfel zamówień na budowę transportowców i okrętów-cystern dla przewozu ropy naftowej wynosił w końcu IV-go kwartału 3,5 mil. b.r.t.

x/ dane tymczasowe

Według danych "Monthly Digest of Statistics" stan budowy okrętów przedstawiał się w IV-ym kwartale 1950 r. następująco: /
/tonaż w tys. b.r.t./

	1949 IV.kw.	1950 III kw.	1950 IV.kw.
Rozpoczęta budowy	281	348	425
Znajdowało się w budowie	1.860	1.824	1.861
Zakończono budowę	378	392	390

Koniunktura zbrojeniowa w Anglii zaostrzyła w IV-ym kwartale 1950 r. kryzys ekonomiczny, który przechodzi przemysł węglowy. Ilość zatrudnionych górników wynosiła w końcu listopada 1950 r. - 686 tys., w III-m kwartale 1950 r. - 695 tys., w IV-ym zaś kwartale 1949 r. - 709 tys. Tłumaczy się to głównie - wyjątkowo ciężkimi warunkami pracy w kopalniach angielskich i niskim wynagrodzeniem za pracę, oraz powoływaniem górników do wojska, jak też przerzucaniem ich do pracy w przemyśle wojennym.

Zmniejszenie się ilości górników odbiło się ujemnie na wydobywaniu węgla. W IV-ym kwartale 1950 r. wydobyto go o 531 tys. ton mniej niż w IV-ym kwartale 1949 r. Pewien wzrost wydobywania w porównaniu z III-m kwartałem 1950 r. tłumaczy się tym, że, jak wiadomo, kwartał ten jest okresem urlopów.

Wydobycie i eksport węgla

/ w mil. ton /

	1949 IV.kw.	1950 III.kw.	1950 IV.kw.
Wydobycie	37.244	31.191	36.713
Eksport - wliczając węgiel brunatny	5.719	3.916	3.521

Pomimo zmniejszenia eksportu węgla i ograniczenia jego zużycia dla potrzeb ludności, zapasy skurczyły się w IV-ym kwartale z 12,6 mil. ton, w końcu września 1950 r., do 12,4 mil. ton w końcu grudnia 1950 r., czyli o 2,2 mil. ton. W celu złagodzenia kryzysu opałowego w kraju, rząd angielski przystąpił do sprowadzania węgla ze Stanów Zjedn. i innych krajów.

Według danych "Monthly Digest of Statistics" stan budowy okrętów przedstawiał się w IV-ym kwartale 1950 r. następująco: \ tonaż w tys. b.r.t. \

1949 IV kw.	1950 III kw.	1950 IV kw.
281	318	422
1.860	1.824	1.861
378	392	390

Konstrukcja zaprojektowana w Anglii zaostrzyła w IV-ym kwartale 1950 r. kryzys ekonomiczny, który przeobraził przemysł węglowy. Ilość zatrudnionych górników wynosiła w końcu listopada 1950 r. - 686 tys., w III-ym kwartale 1950 r. - 692 tys., w IV-ym zaś kwartale 1949 r. - 709 tys. Tymczasem się to odzwierciedlało w wyjątkowo ciężkimi warunkami pracy w kopalniach angielskich i niskim wynagrodzeniem za pracę, oraz powoływaniem górników do wojska, jak też przetrucaniem ich do pracy w przemyśle wojennym.

Zmniejszenie się ilości górników odzwierciedla się ujemnie na wydobyciu węgla. W IV-ym kwartale 1950 r. wydobyto go o 521 tys. ton mniej niż w IV-ym kwartale 1949 r. Pewien wzrost wydobywa w porównaniu z III-ym kwartałem 1950 r. tłumaczyć się tym, że, jak wiadomo, kwartał ten jest okresem urlopowym.

Wydobywa i eksport węgla

1949 IV kw.	1950 III kw.	1950 IV kw.
57.244	51.121	56.713
5.719	5.916	3.221

Pomimo zmniejszenia eksportu węgla i ograniczenia tego surowca dla potrzeb ludności, zapasy glikolu w IV-ym kwartale 1950 r. - 12,5 mil. ton, w końcu grudnia 1950 r. - 12,5 mil. ton, w końcu grudnia 1949 r. - 12,5 mil. ton. W celu zwiększenia zapasów glikolu w kraju, rząd zdecydował przystąpić do sprowadzania węgla ze Stanów Zjednoczonych i innych krajów.

wytop surówki i stali zwiększył się nieco w IV.kw.1950r.
/ w tys. ton /

	1949 IV.kw.	1950 III.kw.	IV kw.
Surówka	2.454	2.479	2.535
Stal	4.022	4.024	4.243

Według doniesień prasy angielskiej w 1951 r. nie da się utrzymać poziomu wytupu surówki i stali, osiągniętego w IV-ym kwartale 1950 r., głównie z powodu braku importowanej rudy, koksu i żelaza. Zapoczątkowany w grudniu 1950 r. import węgla do Anglii wywołał dodatkowe zapotrzebowanie tonażu, dalszy wzrost opłat frachtowych, oraz postawił pod znakiem zapytania zapewnienie metalurgicznemu przemysłowi angielskiemu - importu rudy żelaznej. Z powodu braku tonażu przemysł metalurgiczny nie otrzymał w IV-ym kwartale 1950 r. - 600.000 ton rudy, zakupionej za granicą, wskutek czego transakcja musiała być anulowana.

Produkcja samochodów.

/ w tys. ton /

	1949 IV.kw.	1950 III.kw.	IV.kw.
Samochody osobowe wliczając podwozia	116,1	123,7	141,0
Samochody ciężarowe wliczając podwozia	61,4	60,9	65,0

Według doniesień prasy angielskiej, utrzymanie produkcji samochodowej na tym samym poziomie jest niemożliwe, wobec przestawienia życia gospodarczego na tory wojenne.

Licząc się z ograniczeniem przydziału stali oczekuje się spadku produkcji samochodów w pierwszym kwartale 1951 r. o 15 - 20%.

Jedną z poważnych trudności, wobec których stanęła ekonomika angielska w IV-ym kwartale 1950 r. jest wyczerpanie zapasów surowcowych, niezbędnych dla przemysłu.

W końcu 1950 r. skurczyły się w Anglii gwałtownie zapasy węgla, stali, miedzi, cynku, ołowiu, materiałów drzewnych i papierniczych, wełny, bawełny i innych surowców.

Problem zaopatrzenia przemysłu w surowce skomplikował się niezwykle wskutek lupieskiego zgromadzenia zapasów strategicznych przez militarystów amerykańskich.

Wobec takiego stanu rzeczy, brak wielu towarów zamienił się pod koniec IV-go kwartału 1950 r. w prawdziwy kryzys surowcowy, wywołując nowe, jeszcze poważniejsze trudności dla Anglii.

Istniejący w kraju system rozdziału surowców, jak

Wytup surowców i stali zwiększył się nieco w IV kw. 1950 r. \ w tys. ton \

1950		1949		Surowiec Stal
III kw.	IV kw.	IV kw.	IV kw.	
5.479	5.555	5.454	4.059	
4.094	4.343			

Według doniesień prasy angielskiej w 1951 r. nie da się utrzymać poziomu wytopu surowców i stali, osiągniętego w IV-ym kwartale 1950 r. Głównie z powodu braku importowanej rudy, koks i żelazne. Zapoczątkowany w grudniu 1950 r. import węgla do Anglii wywołał podobne zapotrzebowanie tonażu, jak w ostatnim kwartale, oraz postawił pod znakiem zapytania zapewnienie metalurgicznemu przemysłowi angielskiemu - importu rudy żelaznej. Z powodu braku tonażu przemysł metalurgiczny nie otrzymał w IV-ym kwartale 1950 r. - 600.000 ton rudy, zakupionej za granicą, w skutek czego transport musi być anulowany.

Produkcja samochodów.

1950		1949		Samochody osobowe Wliczając podwozia	Samochody ciężarowe Wliczając podwozia
III kw.	IV kw.	IV kw.	IV kw.		
123,7	141,0	140,1	61,4		
60,9	65,0				

Według doniesień prasy angielskiej, utrzymanie produkcji samochodowej na tym samym poziomie jest niemożliwe, wobec przedstawienia życia gospodarczego na terytorium. Liczne się z ograniczeniem przydziału stali oczekują, że się spadek produkcji samochodów w pierwszym kwartale 1951 r. o 15 - 20%.

Też z poważnych trudności, wobec których stanęła ekonomika angielska w IV-ym kwartale 1950 r. jest wyzerowanie wydatków na wojnę, niezbędnych dla przemysłu. W końcu 1950 r. skurczyły się w Anglii zwyczajne zapasy węgla, stali, miedzi, cynku, ołowiu, materiałów drzewnych i plastycznych, wełny, bawełny i innych surowców.

Problemy zaopatrzenia przemysłu w surowce stały się niezwykle w skutek upadku systemu gospodarki państwa strategicznych przez militarną amerykańską. Wobec takiego stanu rzeczy, brak wielu towarów niezbędnych pod koniec IV-ego kwartału 1950 r. w transzach krajowych, wywołując nowe, jeszcze poważniejsze trudności dla Anglii.

Instalacja w kraju system produkcji surowców, jak

i cała polityka Partii Pracy - "regulowania życia gospodarczego" - skierowane są przeciw interesom mas pracujących, i służą celom imperializmu brytyjskiego: tak np. zwiększając zużycie białej blachy na potrzeby wojenne, rząd Partii Pracy jednocześnie ograniczył w grudniu 1950 r. przydział jej dla przedsiębiorstw przemysłu spożywczego o 20% ^{5/} w porównaniu do grudnia 1949 r.

Deficyt Tygodnik angielski "Economist" z dnia 16.XII.1950. zmuszony był przyznać, że wiele przedsiębiorstw lekkiego przemysłu stanie przed koniecznością zaprzestania pracy z powodu braku surowców i że w Midlands i póln. Anglii pewna Towarzystwa rozpoczęły już zwalnianie robotników. W rezultacie, ilość zarejestrowanych bezrobotnych, nawet według oficjalnych danych, zwiększyła się w okresie od 11.IX. do 13.XI.1950 r. o przeszło 18 tys. ludzi.^{4/}

Wzrost wskaźnika cen hurtowych

	1949 grudzień	1950 wrzesień	1950 paźdź.	1950 list.	1950 grudź.
Wskaźnik ogólny	241,0	261,8	279,0	288,4	291,6
Zboże	227,7	238,1	243,4	251,2	253,3
Mięso, ryby, jaja	169,9	178,2	182,1	183,7	184,1
Metale nieżelazne	277,2	366,3	384,5	418,3	443,5
Bawełna	356,1	410,9	430,8	455,8	484,8
Wełna	358,1	648,0	679,5	735,3	777,5

Po zwwyżce cen hurtowych nastąpiła zwyżka cen detalicznych szerokiego asortymentu towarów pierwszej potrzeby, co jeszcze bardziej zwiększyło brzemię, którym są obciążeni pracujący w Anglii, oraz obniżyło ponownie ich poziom życiowy. W IV-ym kwartale 1950 r. podwyższone zostały ceny wielu rodzajów artykułów spożywczych, przedmiotów domowego użytku, odzież itd. W dniu 21.XII.1950 r. Ministerstwo Handlu ogłosiło, że wszystkie gatunki tkanin wełnianych podrożeją o 30-40%. W wyniku tego damski standardowy płaszcz wełniany, który kosztował przed zwyżką cen 8 £., kosztuje obecnie 10 £., koce podrożały z 3 do 5 £. za sztukę itd. Angielskie gazety donoszą o dalszym wzroście cen w 1951 r.

Wyścig zbrojeń i zaostrzający się kryzys surowcowy w Anglii wpłynęły na szybki wzrost cen w IV-ym kwartale 1950 r. Mimo to wynagrodzenia za pracę pozostały te same, co poprzednio, a jeśli nawet w niewielu wypadkach bywają podwyższone, to w żadnym wypadku nie są one proporcjonalne do zwyżki cen. W ostatecznym wyniku zarobki pracujących w Anglii obniżają się stale.

Obroty handlu zagranicznego w IV-ym kwartale 1950 r.

1. Wzrost gospodarki - "regulowania życia gospodarczego" - skierowane są przeciw interesom mas pracujących. I stała się celowa polityka imperializmu pryncypialna: tak np. zwiększenie produkcji dla potrzeb wojenne, rządy Partii Pracy jednocześnie ograniczyły w grudniu 1950 r. przydziały tej dla przedsiębiorstw przemysłu spożywczego o 20% w porównaniu do grudnia 1949 r.

Tygodnik angielski "Economist" z dnia 16.XI.1950. zmuszony był przyznać, że wielkie przedsiębiorstwa lekkiego przemysłu stanowią przedmiotem koncentracji kapitału i pracy z powodu braku surowców i że w Wielkiej Brytanii i w Anglii pewne Towarzystwa rozpoczęły już zwalnianie robotników. W rezultacie, ilość zarejestrowanych bezrobotnych, nawet według oficjalnych danych, zwiększyła się w okresie od 1.IX. do 12.XI.1950 r. o przeszło 18 tys. ludzi.

Wzrost wskaźnika cen hurtowych

$$\sqrt{1950} = 100\%$$

	1949	1950
Wzrost cen hurtowych	grudzień	grudzień
Wskaźnik ogólny	241,0	279,0
Żywność	227,7	251,4
Mięso, ryby, jaja	167,9	182,1
Metale nieżelazne	277,2	284,5
Bawełna	256,1	250,6
Wełna	256,1	252,5

To zwłoka cen hurtowych nastąpiła zwiłką cen detalicznych szerokiego asortymentu towarów pierwszej potrzeby, co jeszcze bardziej zwiększyło prężność, której nie było w IV kwartale 1950 r. podwyższone zostały ceny wielu rodzajów artykułów spożywczych, przedmiotów domowego użytku, odzież itd. W dniu 24.XI.1950 r. Ministerstwo Handlu ogłosiło, że wszystkie gatunki tkanin wełnianych podrożały o 30-40%. W wyniku tego dalszy stan bieżący planów wełnianych, który kosztował przed zwłoką cen 6 £, kosztuje obecnie 10 £, co podnosi o 2 60 2 £. Za sztukę itd. Angielskie gazety donoszą o dalszym wzroście cen w 1951 r.

Wzrost cen i zastraszający się kryzys samochodowy w Anglii wpłynęły na wzrost cen w IV kwartale 1950 r. Mimo to wynagrodzenia za pracę pozostały te same, co poprzednio, a jeśli nawet w niewielu wypadkach były podwyższone, to w żadnym wypadku nie są one proporcjonalne do wzrostu cen. W ostatnim wynikiem wzrostu cen w Anglii obniża się stale.

Opłaty handlu zagranicznego w IV kwartale 1950 r.

charakteryzują następujące dane / w mil. £./ :

	1949 IV.kw.	1950 III.kw.	IV.kw.
Import	596	634	697
Eksport włączając reeksport	386	566	630
Deficyt bilansu handlowego	210	68	67

Zgodnie z oświadczeniem angielskiego ministra finansów, zwiększenie się sumy eksportu spowodowane jest wzrostem cen, a nie wzrostem jego rozmiarów.

Według tymczasowych danych volumen eksportu angielskich towarów, osiągnął w IV-ym kwartale 1950 r. - 172% /1946 = 100/, w zestawieniu z 161% w III-m kwartale tegoż roku i 147% w IV-ym kwartale 1949 r. Do wzrostu eksportu przyczyniła się głównie sprzedaż środków transportowych, urządzeń, tkanin wełnianych, metali żelaznych i nieżelaznych, oraz wyrobów z nich. Realizacja programu zbrojeniowego wpłynie bardzo ujemnie na poziom i strukturę eksportu angielskiego w 1951 r.

- 1/ "Statist" 28.XI.50.
- 2/ "Records & Statistics" 13.I.51.
- 3/ "Economist" 13.I.51.
- 4/ "Records & Statistics" 16.I.51.
- 5/ "Financial Times" 16.I.51.
- 6/ "Board of Trade Journal" 13.I.51.

R.G. SOŁODKIN

Biki No.21 z dn.17.II.51.

/d.c.n./

Charakterystyka następujące dane \ w mil. £.

	1949	1950
Handlowego	210	210
Deficyt bilansu	285	285
Reeksport	285	285
Eksport wyczerpuje	285	285
Import	285	285
IV kw.	285	285
III kw.	285	285
IV kw.	285	285

Wzrost cen, a nie wzrostem tego rozmiarów. Zwiększenie się sumy eksportu spowodowane jest

Wzrostem cen, a nie wzrostem tego rozmiarów. Zwiększenie się sumy eksportu spowodowane jest

- 1/ "Statist" 28.XI.50.
- 2/ "Records & Statistics" 15.1.51.
- 3/ "Economist" 15.1.51.
- 4/ "Records & Statistics" 15.1.51.
- 5/ "Financial Times" 15.1.51.
- 6/ "Board of Trade Journal" 15.1.51.

R.G. SOLODIN
Bibli No. 21 z dn. 17.11.51.
A.C.N.

2. Przemysł cukrowniczy w krajach Demokracji Ludowej i w państwach kapitalistycznych.

W warunkach gwałtownego zastrzeżenia się powojennego kryzysu systemu kapitalistycznego 3-4 państw Europy Środkowej i pół-wschodniej a mianowicie - Polska, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia i Albania wyzwołyły się z orbity kapitalizmu i kroczą drogą budowy socjalizmu.

Kraje te, współpracując ściśle ze Związkiem Radzieckim i przy jego bezpośredniej i bezinteresownej pomocy, osiągnęły znakomite rezultaty na polu budowy podstaw socjalizmu, i to w ciągu krótkiego historycznie okresu - 5 lat.

Socjalistyczna przebudowa gospodarki narodowej w tych krajach i nieprzerwany wzrost dobrobytu mas pracujących stworzyły warunki dla nieograniczonego rozwoju sił twórczych.

Pod kierownictwem komunistycznych i robotniczych partii i dzięki systemowi planowania gospodarczego szybko rozwija się ekonomika tych krajów. W państwach Demokracji Ludowej wzrasta ogólna produkcja z niezwykłą szybkością, bo o ca. 20% rocznie. Tempo to jest analogiczne do tempa, w jakim rozwija się gospodarka narodowa Związku Radzieckiego, a jest zupełnie nieosiągalne w krajach kapitalistycznych, gdzie nawet w okresie najlepszej koniunktury przemysłowej wzrost produkcji wynosi około 3%, zaś w okresach kryzysowych i depresyjnych wytwórczość nie tylko nie zwiększa się, lecz wręcz gwałtownie spada.

Produkcja przemysłowa krajów Demokracji Ludowej już w 1949 r. przewyższyła poziom przedwojenny: na Węgrzech o 50%, w Polsce o 80%, w Czechosłowacji o 23%, w Bułgarii o 72%, a w Albanii i Rumunii o przeszło 50%.

Kraje Demokracji Ludowej, z wyjątkiem Albanii, miały silnie rozwinięty przemysł cukrowniczy. Polska i Czechosłowacja były do wybuchu 2-oj wojny światowej krajami eksportującymi cukier, inne zaś państwa produkowały go w ilościach mniej więcej wystarczających dla wewnętrznego spożycia.

Przemysł cukrowniczy krajów Demokracji Ludowej ucierpiał w dużym stopniu podczas 2-oj wojny światowej. W Polsce z ogólnej ilości 53 cukrowni - 5 zostało zburzonych, a 6 uszkodzonych. W Czechosłowacji ze 108 fabryk - uległo całkowitemu zniszczeniu 2 rafinerie i 1 cukrownia. Na Węgrzech z 12 cukrowni - spłonęła 1, a 2 ucierpiały częściowo. W Rumunii /z wyjątkiem cukrowni besarańskich i bukowiańskich/ zdemontowano 3 cukrownie. Na skutek gospodarki faszystowskiej i w związku ze zniszczeniem wojennym, produkcja cukru w krajach Demokracji Ludowej, będących głównymi jego producentami znacznie spadła pod koniec 2-oj wojny światowej.

Ogólny spadek produkcji cukru w krajach Demokracji Ludowej w 1945/46, w porównaniu z przeciętną wytwórczością w okresie 1934-38, wynosił 49,4%, w poszczególnych zaś państwach dochodził do 94,2% /na Węgrzech/ i do 60,4% /w Polsce/. W latach powojennych dokonywała się w krajach Demokracji Ludowej odbudowa i rozbudowa przemysłu cukrowniczego, - zgodnie z planem i rozwojem gospodarstwa narodowego.

Oddanie ziemi pracującym chłopom, zawarcie z nimi umów kontraktowych na dostarczanie cukrowniom surowca, pomoc udzielana chłopstwu przez fabryki - wzmocniły i powiększyły bazę surowcową cukrowni, oraz stworzyły warunki stałego polepszania się urodzajów.

Nacjonalizacja przemysłu i scentralizowane planowe zarządzanie zakładami umożliwiły pełniejsze i bardziej racjonalne wykorzystanie środków dyspozycyjnych, nakładu pracy, surowca oraz transportu.

Oparty na świadomości pracy - "dla siebie" i dla własnego państwa - trud ludu oraz szeroki rozwój socjalistycznych metod pracy, były bodźcem, dzięki któremu nastąpił szybki rozkwit wytwórczości, a wraz z wzrostem narodowego dobrobytu - wzrost spożycia.

Spożycie cukru na głowę już w 1947/48 r. osiągnęło we wszystkich niemal krajach Demokracji Ludowej poziom przedwojenny, a w niektórych z nich znacznie go przewyższyło, jak np. w Polsce o 13%, w Bułgarii o 83%.

Polska i Czechosłowacja o tyle zwiększyły produkcję cukru, że nie tylko mogą pokryć zapotrzebowanie wewnętrzne, lecz - już poczęły go eksportować i to w znacznych ilościach.

Polska w ciągu 5 lat od 1945/46 do 1949/50 zwiększyła produkcję cukru ze 195,2 do 325 tys. ton, to znaczy 4,2-krotnie, przy czym rozmiary spożycia zwiększyły się w tychże latach - 2,2-krotnie.

W Albanii, gdzie do czasu 2-ej wojny światowej nie istniał wcale przemysł cukrowniczy, wybudowano w latach 1948 i 1949 - przy pomocy Związku Radzieckiego - 1 cukrownię, która zaopatruje już w cukier ludność Albanii, budowa zaś 2-ej jest w toku.

W 1949/50 kraje Demokracji Ludowej produkowały około 2 mil. ton cukru, co znacznie przewyższyło poziom przedwojenny. W Bułgarii np. wzrost ten wynosił 245%, a na Węgrzech 114%. Ogólny przyrost produkcji cukru w krajach Demokracji Ludowej w 1949/50 r., w porównaniu z przeciętnym poziomem przedwojennym, wynosi 40%, a w porównaniu z produkcją cukru z 1939/40 r. - 50%. Jeśli nawet z zestawienia porównawczego stanu obecnego z okresem przedwojennym wyliczyć Polskę, której baza techniczna przemysłu cukrowniczego rozszerzyła się po drugiej wojnie światowej,

to ogólny przyrost produkcji w pozostałych krajach Demokracji Ludowej wynosi 48%.

Zupełnie inny obraz przedstawia przemysł cukrowniczy w krajach kapitalistycznych, gdzie podczas 2-ej wojny światowej przemysł cukrowniczy ucierpiał bardzo mało lub wcale /Stany Zjedn., Anglia, Irlandia, Szwecja, Holandia, Belgia, Dania, Hiszpania i Turcja/. Spadek produkcji cukru w krajach kapitalistycznych pod koniec 2-ej wojny światowej nie był tak znaczny, jak w krajach Demokracji Ludowej, które były bezpośrednią areną działań wojennych. Mimo to przemysł cukrowniczy krajów kapitalistycznych w 1949/50 r. nie osiągnął tych rozmiarów i poziomu produkcji na jakim znajdował się przed wojną.

Kapitalistyczny przemysł cukrowniczy jak i całość gospodarki kapitalistycznej rozwijały się w latach powojennych w warunkach szczególnie skomplikowanych i pełnych sprzeczności. Na rozwój ten nie mogło nie wpłynąć pogłębienie ogólnego kryzysu kapitalizmu, zaostrenie walki pomiędzy obozami - kapitalistycznym i socjalistycznym, wzmożenie się agresji - stojących na czele obozu imperialistycznego - Stanów Zjednoczonych, zdążających do panowania nad innymi państwami w sensie ekonomicznym i politycznym.

Plan Marshalla doprowadził kraje Europy Zach. do ubóstwa. Pewne gałęzie przemysłu zostały zwinięte, zwiększyło się bezrobocie i zubożenie pracujących.

W krajach Europy Zach., nie posiadających dostatecznej ilości cukru, skurczyła się znacznie możliwość nabywania go w związku z trudnościami walutowymi i głodem dolarowym, który był wynikiem przymusowego importu towarów ze Stanów Zjedn. w okresie, gdy one były krajowi zupełnie niepotrzebne.

Podczas gdy w Stanach Zjedn. i Kanadzie wprowadzono wolną sprzedaż cukru na rynku wewnętrznym, sprzymierzeniec i najbliższy ich partner - Anglia - utrzymuje do dnia dzisiejszego system kartkowy na cukier i zmniejszyła nawet jego przydziały dla ludności.

Głęboka sprzeczność zdań imperialistów w sprawach ekonomicznych wystąpiła także na terenie międzynarodowych stosunków wytwórczości cukru. Zmniejszają się rozmiary międzynarodowych obrotów cukrem, dążenia do samowystarczalności nabierają na sile, i to w związku z usiłowaniami imperialistów Stanów Zjedn. rozniecenia 3-ej wojny światowej.

W następstwie tych wszystkich przyczyn w 1948 r. spożycie cukru na głowę w krajach kapitalistycznych Europy Zach., w porównaniu z przeciętnym spożyciem w latach 1934-38 zmalało o 27%. Szczególny silny spadek zaznaczył się w Anglii, Danii, Finlandii, Niemczech Zach., Włoszech, Hiszpanii i Jugosławii /w Hiszpanii np. spożycie cukru zmniejszyło się o 48%, a w Jugosławii o 17,8% itd./.

to ogólny przyrost produkcji w pozostałych krajach Demokracji Ludowej wynosił 40%.

Zupełnie inny obraz przedstawia przemysł wojny w krajach kapitalistycznych, gdzie podczas 3-iej wojny światowej przemysł wojenny uległ bardzo małym lub wcale /Stany Zjedn., Anglia, Irlandia, Szwecja, Holandia, Belgia, Dania, Hiszpania i Turcja/. Spadek produkcji cukru w krajach kapitalistycznych pod koniec 3-iej wojny światowej nie był tak znaczny, jak w krajach Demokracji Ludowej. Które były bezpośrednie i pośrednie działania wojennych. Mimo to przemysł cukrowniczy krajów kapitalistycznych w 1949/50 r. nie osiągnął tych rozmiarów i poziom produkcji na jakim znajdował się przed wojną.

Kapitalistyczny przemysł cukrowniczy tak i cała gospodarka kapitalistycznej rozwijały się w latach powojennych w warunkach szczególnie skomplikowanych i pełnych sprzeczności. Na rozwój ten nie mogło nie wpłynąć podjęcie ogólnego kryzysu kapitalizmu, zaostrzenie walki politycznej o moc - kapitalizm i socjalizm, wzmożenie się agresji - stojących na czele opozycji imperialistycznej - Stanów Zjednoczonych, zabiegających do panowania nad innymi państwami w sensie ekonomicznym i politycznym.

Plan Marshalla doprowadził kraje Europy Zach. do odbudowy. Tęże gałęzie przemysłu zostały zwiniete, zwiększyło się bezrobocie i zubożenie pracujących.

W krajach Europy Zach. nie posiadających dostatecznej ilości cukru, skłony są się znacznie możliwości nabywania go w związku z trudnościami walutowymi i wzrostem cen. Który był wynikiem przynusowego importu towarów ze Stanów Zjedn. w okresie, gdy one były krajami zupełnie niepotrzebnymi.

Počas gdy w Stanach Zjedn. i Kanadzie wprowadzono wolne obroty cukru na rynku wewnętrznym, sprzymierzeniec i najbliższy ich partner - Anglia - utrzymuje do dnia dzisiejszego system kartkowy na cukier i zmniejsza na wet jego przydziały dla ludności.

Głęboka sprzeczność zdan imperialistów w sprawach ekonomicznych wystąpiła także na terenie międzynarodowych stosunków wytworzonej cukru. Zmniejszają się rozmiały międzynarodowych obrotów cukrem, dążenia do samowystarczalności nabywają na sile, i to w związku z ustaleniami imperialistów Stanów Zjedn. rozliczenia 3-iej wojny światowej.

Następstwie tych wszystkich przyczyn w 1946 r. spożycie cukru na głowę w krajach kapitalistycznych było niższe, w porównaniu z przeciętnym spożyciem w latach 1934-38 zmalało o 27%. Szczególny silny spadek zanotowały w Anglii, Danii, Finlandii, Niemczech Zach., Włoszech, Hiszpanii i Jugosławii /w Hiszpanii np. spożycie cukru zmniejszyło się o 48%, a w Jugosławii o 17,8% itd./.

3. Fakty te świadczą o pogorszeniu się odżywiania mas pracujących.

Kryzys ekonomiczny, który rozpoczął się w Stanach Zjedn., a następnie przeniósł się do Europy Zach., pogłębiany przez kryzys w rolnictwie, pogorszył jeszcze bardziej katastrofalne położenie mas pracujących i wpływał na dalsze zmniejszenie spożycia cukru. Powojenny kryzys ekonomiczny wyrasta w warunkach, gdy większość krajów kapitalistycznych nie osiągnęła jeszcze przedwojennego poziomu produkcji, co świadczy o zwolnieniu tempa rozwoju sił wytwórczych tych krajów i o natężeniu procesu rozpadowego kapitalizmu w jego fazie imperialistycznej.

ostatni poziom cen przedwojennych i znacznie przedsięwzięli
zwyżkę cen wszystkich innych surowców, a po
drugie, zazwyczaj w pierwszych tygodniach roku następuje
na rynku wełny sezonowy spadek
czynnikami te nie potrafiły wywrzeć swego wpływu, po
wynioskować, iż osiągnięcie równowagi na rynkach wełny
będzie bardzo trudne.

J.W. WINOGRADOW

"Sacharnaja promyszlennost"
No.12.

Od strony podaży napewno nie należy oczekiwać przez długi przeciąg czasu poprawy sytuacji rynkowej. Według ostatnich oszacowań Commonwealth Economic Committee - produkcja światowa wełny odzieżowej w tym sezonie /1 lipiec 1950. do 30-go czerwca 1951 r./ wyniesie około - 3,15 mld. lbs. /na bazie wełny pełnej/. Stanowi to około 24 mil. lbs. więcej niż w sezonie poprzednim i 157 mil. lbs. więcej niż w przekroju ostatnich 5-ciu lat przedwojennych. Od czasu dokonania tych oszacowań, cyfry urzędowe przypuszczalnej strzyży australijskiej zostały nieco zredukowane, natomiast w Afryce Płd. podał znacznie przewyższające pierwotne oczekiwania, tak iż powyższe szacunki światowej produkcji wełny, można uważać poniekąd za dokładne. Pomimo, że dzisiejsze strzyże wełny osiągnęły najwyższy poziom od końca wojny i przewyższają produkcję okresu przedwojennego, pozostają one o prawie 1/5 poniżej poziomu bieżącego zapotrzebowania. Podaż z zapasów, które w ostatnich latach wypełniały do pewnego stopnia lukę pomiędzy produkcją a popytem, w obecnym sezonie skurczyły się do nieznaczących ilości. Urzędowe brytyjskie Towarzystwo Likwidacyjne, które w chwili swego powstania po wojnie, przejęło od rządu 10,5 mil. bel wełny surowej, posiada dzisiaj zaledwie 171.000 bel, które zamierza oferować w okresie do 30-go czerwca.

A zatem rynek jest dziś prawie całkowicie uzależniony od bieżącej produkcji, która pomimo rekordowych cen zwiększa się tylko powoli i odprężenia sytuacji na rynkach wełny można się spodziewać tylko w wyniku zmniejszenia popytu. - Niezwykle dzisiaj istnieją już pewne oznaki tego, iż wysokie ceny wełny wywierają niekorzystny wpływ na konsumpcję wełny w celach innych niż wojskowe. Fakt, iż pomógłby momentem nabycia wełny surowej, a momentem jej zbytu w postaci gotowych wyrobów wełnianych, upływa zwykle okres od 9 do

3. Sytuacja na rynkach wełny.

Zwyżka światowych cen wełny, która w drugiej połowie ub. roku prześcignęła wszystkie poprzednie rekordy, trwała nadal z tym samym nasileniem w ciągu stycznia 1951 r. Po dwukrotnej zwyżce cen crossbredów i zwyżce cen Merino o 50 do 70%, należy stwierdzić, iż w najważniejszych zamorskich krajach produkujących od początku roku nastąpiła nowa zwyżka cen, która w zależności od gatunku waha się od 10 do 25%. Rozwój ten z dwóch powodów jest niepokojący. Po pierwsze, na początku roku bieżącego, ceny wszelkich gatunków wełny surowej dziesięciokrotnie przewyższały ostatni poziom cen przedwojennych i znacznie prześcignęły zwyżkę cen wszystkich innych surowców włóknistych, a po drugie, zazwyczaj w pierwszych tygodniach roku następuje na rynku wełny sezonowy spadek cen. Fakt, iż w tym roku czynniki te nie potrafiły wywrzeć swego wpływu, pozwala wywnioskować, iż osiągnięcie równowagi na rynkach wełny będzie bardzo trudne.

Od strony podaży napewno nie należy oczekiwać przez długi przeciąg czasu poprawy sytuacji rynkowej. Według ostatnich oszacowań Commonwealth Economic Committee - produkcja światowa wełny odzieżowej w tym sezonie /1 lipiec 1950. do 30-go czerwca 1951 r./ wyniesie około - 3,15 mlrd. lbs. /na bazie wełny potnej/. Stanowi to około 24 mil. lbs. więcej niż w sezonie poprzednim i 157 mil. lbs. więcej niż w przekroju ostatnich 5-ciu lat przedwojennych. Od czasu dokonania tych oszacowań, cyfry urzędowe przypuszczalnej strzyży australijskiej zostały nieco zredukowane, natomiast w Afryce Płd. podaż znacznie przewyższyła pierwotne oczekiwania, tak iż powyższe szacunki światowej produkcji wełny, można uważać poniekąd za dokładne. Pomimo, że dzisiejsze strzyże wełny osiągnęły najwyższy poziom od końca wojny i przewyższają produkcję okresu przedwojennego, pozostają one o prawie 1/5 poniżej poziomu bieżącego zapotrzebowania. Podaż z zapasów, które w ostatnich latach wypełniały do pewnego stopnia lukę pomiędzy produkcją a popytem, w obecnym sezonie skurczyły się do nieznacznych ilości. Urzędowe brytyjskie Towarzystwo Likwidacyjne, które w chwili swego powstania po wojnie, przejęło od rządu 10,5 mil. bel wełny surowej, posiada dzisiaj zaledwie 171.000 bel, które zamierza oferować w okresie do 30-go czerwca.

A zatem rynek jest dziś prawie całkowicie uzależniony od bieżącej produkcji, która pomimo rekordowych cen zwiększa się tylko powoli i odprężenia sytuacji na rynkach wełny można się spodziewać tylko w wyniku zmniejszenia popytu. Rzeczywiście dzisiaj istnieją już pewne oznaki tego, iż wysokie ceny wełny wywierają niekorzystny wpływ na konsumpcję wełny w celach innych niż wojskowe. Fakt, iż pomiędzy momentem nabycia wełny surowej, a momentem jej zbytu w postaci gotowych wyrobów wełnianych, upływa zwykle okres od 9 do

12 miesięcy, opóźnia wpływ dzisiejszych rekordowych cen na zahamowanie konsumpcji. Do tego należy dodać, iż niepewna sytuacja polityczna i konsumpcja wojskowa od początku bieżącego sezonu wywołały w ośrodkach przetwórczych konieczność zwiększenia zapasów. W każdym razie o nastroju na rynkach wełny decyduje sytuacja polityczna, a nie tendencja na szerokim rynku konsumpcyjnym.

Sytuacja rynkowa pozostawała pod rozstrzygającym wpływem stanu zaopatrzenia Stanów Zjedn. Od wybuchu 2-ej wojny światowej w Stanach Zjedn. nastąpił silny spadek produkcji wełny. Produkcja własna Stanów Zjedn. pozostaje obecnie prawie o $\frac{1}{3}$ poniżej poziomu przedwojennego i pokrywa mniej niż $\frac{2}{5}$ zapotrzebowania krajowego, które w wyniku zbrojeń najbliższych miesiącach stale może się zwiększać. Ponieważ dotychczas nie tworzone w Stanach Zjedn. rezerw wojennych wełny surowej i Commodity Credit Corporation swoje poważne zapasy zlikwidowała całkowicie w przeciągu ostatnich 3 lat, przemysł wełniany i rząd Stanów Zjedn. rozpoczęły duże zakupy na rynkach światowych. Usiłowania amerykańskich czynników rządowych, zmierzające do zabezpieczenia swoich potrzeb zbrojeniowych w drodze specjalnych porozumień z rządami większych krajów produkujących, nie dały rezultatu i dlatego popyt amerykański zaostrza konkurencję pomiędzy nabywcami w skali międzynarodowej.

Ponadto w Waszyngtonie nadano duży rozgłos państwowemu programowi zakupów i Munitions Board, odpowiedzialny za politykę zapasów wojennych, podał oficjalnie do wiadomości, że odtąd wełna zostaje umieszczona na pierwszym miejscu listy zakupów surowców strategicznych. Jednocześnie amerykańskie czynniki urzędowe dały do zrozumienia, iż dąży się do utworzenia rezerwy 350 mil. lbs wełny surowej /na bazie wełny pranej/, co odpowiada bezmała $\frac{1}{5}$ bieżącej produkcji światowej. Jednakowoż te same źródła podają, iż zakupy te mają być odłożone do chwili, gdy bieżące zakupy w ramach natychmiastowego programu wojskowego zostaną zakończone. Innymi słowy : daje się do zrozumienia, iż rynek wełny może liczyć w okresie miesięcy, a może nawet lat, na duże zakupy rządowe Stanów Zjedn., i że te zakupy osiągną swoje pełne rozmiary dopiero za kilka miesięcy. Nie należy się zatem dziwić, iż znacznie ożywiła się działalność amerykańskich przetwórców wełny i większości nabywców w innych krajach, co powoduje nieprzerwany wzrost cen.

Wychodząc z takich założeń, trudno jest ustalić jak ma przebiegać górna granica cen wełny. Z pewnością producentom nie brak zachęty finansowej, ani też środków na rozszerzenie produkcji. W ciągu pierwszych 6 miesięcy obecnego sezonu wpływy ze sprzedaży wełny w ważniejszych krajach eksportujących osiągnęły już prawie poziom wpływów z całego poprzedniego roku, chociaż rok ten był rokiem rekordowym.

12 miesięcy... opóźnia wpływ działających rekordowych cen na zainwestowanie konsumpcji. Do tego należy dodać, iż nie- pewna sytuacja polityczna i konsumpcja wojkowa od postę- ku bieżącego sezonu wywołały w ośrodkach przetwórczych ko- nieczność zwiększenia zapasów. W każdym razie o następie na rynkach winy decyduje sytuacja polityczna, a nie ten- dencja na szerokim rynku konsumpcyjnym.

Sytuacja rynkowa pozostawała pod rozstrzygającym wpływem stanu zaopatrzenia Stanów Zjedn. Od wypadku 2-ego wojny światowej w Stanach Zjedn. nastąpił silny spadek pro- dukcji winy. Produkcja winna Stanów Zjedn. pozostaje o- becnie prawie o 1/3 poniżej poziomu przedwojennego i po- krywa mniej niż 2/5 zapotrzebowania krajowego. Które w wy- niku spóty, najbliższych miesiącach stale może się zwiek- szać. Ponieważ dotychczas nie tworzono w Stanach Zjedn. rezerw wojennych winy surowej i Commodity Credit Corpo- ration swoje powołane zapasy zlikwidowała całkowicie w prze- ciągu ostatnich 5 lat, przemysł winiarski i rząd Stanów Zjedn. rozpoczęły duże zakupy na rynkach światowych. Usiłowania amerykańskich czynników rządowych, zmierzające do zabezpieczenia swoich potrzeb krajowych w drodze specjalnych porozumień z rządami większych krajów produk- tujących, nie dały rezultatu i dlatego popyt amerykański za- ostre konkurencję pomiędzy nabywcami w skali międzyzaro- dowej.

Ponadto w Waszyngtonie nadano duży rozgłos państwo- wemu programowi zakupów i Munitions Board, odpowiedzialny za politykę zapasów wojennych, podał oficjalnie do wiado- mości, że obłąd winy zostaje umieszczony na pierwszym miejscu listy zakupów surowców strategicznych. Jednocześnie amerykańskie czynniki rządowe dały do zrozumienia, iż da- ży się do utworzenia rezerwy 250 mil. lbs winy surowej (na bazie winy pranej), co odpowiadałoby bezmała 1/5 bieżą- cego produkcyj światowej. Jednakowoż te same źródła podają, iż zakupy te mają być odłożone do chwili, gdy bieżące za- kupu w ramach netychmiasowego programu wojkowego zostaną zakończone. Innymi słowy: daje się do zrozumienia, iż ry- nek winy może liczyć w okresie miesięcy, a może nawet lat, na duże zakupy rządowe Stanów Zjedn. i że te zakupy osia- gają swoje pełne rozmiary dopiero za kilka miesięcy. Nie na- leży się zatem dziwić, iż znaczenie ożywiła się działalność amerykańskich przetwórców winy i zwiększył napływ w in- nych krajach, co powoduje nieprzerwany wzrost cen.

Wychodząc z takich założeń, trudno jest ustalić jak- na przykład górna granica cen winy. Z pewnością produ- centom nie brak zachęty finansowej, ani też środków na roz- szerzenie produkcji. W ciągu pierwszych 6 miesięcy obec- nego sezonu wpływy ze sprzedaży winy w ważniejszych kra- jach eksportujących osiągnęły już prawie poziom wpływów z całego poprzedniego roku, chociaż rok ten był rokiem re- kordowym.

Ponieważ narazie, od strony produkcji nie można oczekiwać odprężenia sytuacji rynkowej, przeto nasuwa się myśl podjęcia środków w ramach międzynarodowej współpracy na rynkach surowcowych. Sytuacja na rynku wełny ma być poddana studiom jeszcze w najbliższych tygodniach. Byłoby rzeczą przedwczesną snuć przypuszczenia co do rezultatów. Jedno jest widoczne : światowe ceny wełny będą wzrastały o ile nie uda się rozciągnąć kontroli nad konkurencją nabywców. Skoro dziś nikt już nie może pragnąć zwyżki cen wełny - nawet kraje produkujące uważają, iż dzisiejsze ceny stanowią poważne niebezpieczeństwo dla ich stabilizacji gospodarczej - nie jest wykluczone, iż zostanie jednak osiągnięte porozumienie co do zastosowania środków zmierzających do pewnej stabilizacji na rynkach wełny, chociaż dotychczas zabiegi były bezowocne.

/Neue Züricher Zeitung - Handelsteil, Nr. 32, 2.II.1951./

Poniżej nawiązanie, od strony produkcji nie można oczekiwać odprężenia sytuacji rynkowej, przeto nasuwa się myśl podjęcia środków w ramach międzynarodowej współpracy na rynkach surowcowych. Sytuacja na rynku winy nie być poddana studiom jeszcze w najbliższych tygodniach. Byłoby rzeczą przedwczesną i nieprzebieżną co do rezultatów. Jedno jest widoczne: światowe ceny winy będą wzrastały o ile nie uda się rozciągnąć kontroli nad konkurencją napływów. Skoro zaś nikt już nie może przegnać wszystkich cen winy - nawet krąże produkcyjne uważają, iż dzisiejsze ceny stanowią poważne niebezpieczeństwo dla ich stabilizacji gospodarczej - nie jest wykluczone, iż zostanie jednak osiągnięte porozumienie co do zastosowania środków zmierzających do pewnej stabilizacji na rynkach winy, chociaż dotychczas zabieg był bezowocny.

(Neue Zürcher Zeitung - Handelsstell, Nr. 32, 2. II. 1951.)

Notowania Giełd Towarowych w Londynie i New Yorku

na "primo" ostatnich 6-ciu miesięcy

/ z Daily Commercial Report /

T o w a r	jednostka		paździer.	listopad	grudzień 1950	styczeń 1951	luty 1951	marzec 1951
	wagi	waluty						
cukier, fine granul.	cwt	sh	40/3	40/3	40/3	40/3	40/3	40/3
kawa, Santos Nr.2/New York/	lb	¢	56,25	52,50	54,47	56,-	nom	56,25
kakao, g. Accra spot	cwt	sh	208/4	208/4	208/4	208/4	310/-	315/-
herbata indyjska	lb	sh	1/6	1/6	1/6	1/6	1/6	1/6
ryż łuszczoney	ton	£	8,5/-	8,5/-	8,5/-	8,5/-	8,5/-	8,5/-
pieprz czarny	lb	sh	12/4 1/2	10/3	10/6	10/9	11/11	12/6
szelak	cwt	sh	325/-	325/-	340/-	410/-	435/-	430/-
kauczuk, rib.sm.sheets Std.spot.	lb	d	43	62	55	55	64	71, 1/2
juta, Daisee, 2/3, candf	ton	£	111	111	112, 10/-	120,-	144,-	170,-
bawełna, mid.American	lb	d	39,55	41,65	45,80	47,80	47,80	47,80
kopra, Straits, f.m.cif Kont.	ton	£	97, 10/-	99,-	108,-	111,-	130, 10/-	144, 10/-
olej bawełniany, surowy	"	£	109,-	109,-	109,-	109,-	109,-	125,-
olej kokosowy	"	£	106,-	106,-	106,-	106,-	106,-	126,-
olej sojowy rafinowany	"	£	114,-	114,-	114,-	114,-	138,-	138,-
notrat sody	"	£	19, 17/6	19, 17/6	19, 17/6	-	-	-
sulfat amonu	"	£	12, 11/-	12, 12/6	12, 14/-	12, 15/6	12, 17/-	12, 18/6
miedź elektr./wire bars/	"	£	202,-	202,-	202,-	202,-	202,-	202,-
cyna, Standard	"	£	776,-	990,-	1.060,-	1.150,-	1,360,-	1,445.-
ołów zagraniczny	"	£	128,-	136,-	136,-	136,-	136,-	136,-
cynk	"	£	151,-	151,-	151,-	151,-	151,-	151,-
antymon, ang.99%	"	£	205,-	225,-	250,-	250,-	325,-	360,-
rtęć	butla	d	24,-	26,-	37,-	43,-	74,-	74,-
srebro	uncja	d	63 1/2	70,-	70,-	70,-	78, 1/2	78, 1/2
złoto	oz	sh	248/-	248/-	248/-	248/-	248/-	248/-

01253

2000